

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ

24. BİLİMSEL KONGRESİ

19-22 Ekim 2017 Barut Hotel Lara, Antalya

BİLDİRİ KİTABI

MOTTO
www.motto.tc

www.turkpedo2017.com

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
DAVET YAZISI	3
KURULLAR	4-5
BİLİMSEL PROGRAM	6-9
KONUŞMACI ÖZETLERİ	10-31
SÖZEL BİLDİRİLER	32-106
POSTER BİLDİRİLER	107-379

DAVET

Değerli Meslektaşlarım,

Türk Pedodonti Derneği'nin 24. Bilimsel Kongresi'ni İzmir Şube'mizin organizasyonu ile 19-22 Ekim 2017 tarihleri arasında Barut Hotel Lara, Antalya'da gerçekleştireceğiz.

Yoğun çalışma temposu ve sayıları her geçen gün daha fazla artan kongre katılımları arasında uzun yıllardır özenle sürdürmeye çalıştığımız bilimsel aktivitelerimizdeki devamlılığı ve başarıları, sizlerin katkı ve katılımlarına borçluyuz.

Bilimsel ve sosyal paylaşımlarımızla güzel bir kongre geçirmek ve derneğimizin prestijini ulusal ve uluslararası alanda bir adım daha öne taşımak ve sizlerin desteği ile yeni adımlar atabilmek ümidiyle tüm meslektaşlarımızı kongremize davet etmekten onur duyuyoruz.

En içten sevgi ve saygılarımla.

Prof. Dr. Figen Seymen

Türk Pedodonti Derneği Başkanı

Sevgili Pedodontistler,

Derneğimizin İzmir şubesi olarak sizleri Türk Pedodonti Derneği'nin 24. Kongresi'ni gerçekleştireceğimiz Antalya'da ağırlayacak olmaktan büyük mutluluk duyuyoruz.

Her geçen gün artan sayımızla, bilimsel alanda yaptığımız çalışmalarını paylaşmamıza ve bilgilerimizi güncellememize olanak sağlayan kongrelerimize bir yenisini daha eklemenin haklı gururunu yaşıyoruz. Bu kongrenin, bilimsel yanı dışında meslektaşlarımızın sosyal anlamda da bir araya gelmesine de katkı sağlayacağını umuyoruz.

Yaz sıcaklarını uğurladığımız 19-22 Ekim 2017 tarihleri arasında Antalya'nın bize son bir tatil şansı vereceğine olan inancımızla sizleri keyifli bir kongrede buluşmak üzere davet ediyoruz.

Sevgi ve saygılarımla

Prof. Dr. Ertuğrul Sabah

Kongre Organizasyon Komitesi Başkanı

KURULLAR

Kongre Başkanı

Prof.Dr. Ertuğrul SABAH

Genel Sekreter

Doç. Dr. Arzu AYKUT YETKİNER

Bilimsel Komite Başkanı

Prof. Dr. Nesrin ERONAT

Bilimsel Komite

Prof. Dr. Ece EDEN

Prof. Dr. Cemal ERONAT

Prof. Dr. Ertuğrul SABAH

Prof. Dr. Ali Rıza ALPÖZ

Prof. Dr. Özant ÖNÇAĞ

Prof. Dr. Fahinur ERTUĞRUL

Prof. Dr. Nazan ERSİN

Prof. Dr. Dilşah ÇOĞULU

Doç. Dr. Aslı TOPALOĞLU AK

Doç. Dr. Arzu AYKUT YETKİNER

Sosyal Komite Başkanı

Prof. Dr. Ali Rıza ALPÖZ

Sosyal Komite

Doç. Dr. Ebru KÜÇÜKYILMAZ

Dt. Cansu ERTAŞ

Dt. Özlem KAYILLIOĞLU

Dt. Ece TURAN

Mali Komite Başkanı

Prof. Dr. Özant ÖNÇAĞ

Mali Komite

Dt. Funda GÖKIRMAK
Dt. Handan AGEN
Dr. İlhan Üzel

Kayıt Komitesi Başkanı

Prof. Dr. Fahinur ERTUĞRUL

Kayıt Komitesi

Doç. Dr. Merve AKÇAY
Dt. Özge İrem CAN
Dt. Hazal GERİHAN
Dt. Elif KURU

Teknik Komite Başkanı

Dr. İlhan Üzel

Teknik Komite

Dr. Gülçin BULUT
Dt. Burç PEKPINARLI
Dt. Alp Abidin ATEŞÇİ
Dt. Ece ŞENGÜN

24. TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ BİLİMSEL KONGRESİ

19-22 Ekim 2017 Barut Hotel Lara, Antalya

BİLİMSEL PROGRAM

19 EKİM 2017 PERŞEMBE		
12:15-13:30	Öğle Yemeği	
KURSLAR		
	SALON A	SALON B
13:30-17:00	<p>DİŞ PULPASI VE PERİODONTAL LİGAMENTTEN KÖK HÜCREĞİ ELDESİ <i>Prof. Dr. Sibel YILDIRIM</i> - Selçuk Üniversitesi</p> <p>Kurs Kongre Oteli'nde yapılacaktır</p>	<p>KÖK KANALLARININ ŞEKİLLENDİRİLMESİNDE RESİPROKAL SİSTEMLERİN KULLANIMI <i>Doç Dr. Mehmet Emin KAVAL</i> - Ege Üniversitesi</p> <p>Kurs Kongre Oteli'nde yapılacaktır.</p>
18:30-20:00	AÇILIŞ KOKTEYLİ	
20 EKİM 2017 CUMA		
09:30-10:00	KONGRE AÇILIŞI	
10:00-11:00	<p>ENGELLİ HASTALARDA ALAN DİŞHEKİMLİĞİ <i>Prof. DR. Ertuğrul SABAH</i> Ege Üniversitesi Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Figen Seymen,</i> <i>Prof. Dr. Serap Çetiner</i></p>	<p>Sözlü Sunum Oturumu - 1 S-01 / S-06 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Fahinur Ertuğrul,</i> <i>Doç Dr. Elif Bahar Tuna</i></p>
11:00-11:15	KAHVE ARASI	
11.15-12:15	<p>FAZ 1 ORTODONTİK TEDAVİ: DOĞRULAR VE YANLIŞLAR Doç.Dr. Enver YETKİNER - Ege Üniversitesi Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. İlknur Tanboğa,</i> <i>Prof. Dr. Serap Hatice Akyüz</i></p>	<p>Sözlü Sunum Oturumu - 2 S-07 / S-12 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Melek Turgut,</i> <i>Doç. Dr. Buğra Özen</i></p>

12:15-13:15	Öğle Yemeği	
13:15-14:30	POSTER SUNUMLARI	
	Poster Sunum Oturumu - 1 P01 / P-30 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Emine Şen Tunç, Doç Dr. Hüseyin Karayılmaz</i>	
14:30-15:30	Poster Sunum Oturumu - 2 P31 / P-60 Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Senem Selvi Kuvvetli, Doç.Dr. Özgül Baygın</i> <i>* Poster sunumları fuaye alanında yapılacaktır.</i>	
	PANEL Moderatör- <i>Prof.Dr. Ece Eden</i> KORUYUCU DİŞHEKİMLİĞİ UYGULAMALARI - TÜRKİYE ÇALIŞMALARI Prof. Dr. Zeliha ÖCEK - Ege Üniversitesi <i>Doç. Dr. Tamer TÜZÜNER -</i> Karadeniz Teknik Üniversitesi	Sözlü Sunum Oturumu - 3 S-13 / S-19 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Nurhan Özalp,</i> <i>Doç. Dr. Sera Şimşek</i> <i>Derelioğlu</i>
15:30 -16:30	<i>Prof. Dr. Behiye BOLGÜL -</i> Mustafa Kemal Üniversitesi <i>Doç. Dr. Tuğba BEZGİN -</i> Ankara Üniversitesi <i>Yard. Doç. Dr. Şirin GÜNER -</i> Trakya Üniversitesi	Sözlü Sunum Oturumu - 4 S-20 / S-26 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Şule Bayrak,</i> <i>Doç. Dr. Ayça Tuba Ulusoy</i>
16:30-17:00	KAHVE ARASI	
17:00-17:45	BEYNİN CİNSİYETİ VAR MIDIR ? <i>Dr. Serkan KARAIŞMAİLOĞLU</i>	
20:00	GALA YEMEĞİ BLUE NOTE ORKESTRASI KONSERİ	
21 EKİM 2017 CUMARTESİ		
10:00-10:15	BİYOLOJİK YAŞLANMA, NEDEN KÖK HÜCRE ? <i>Dr. Zerrin BARUT</i>	Sözlü Sunum Oturumu - 5 S-27 / S-32 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Çiğdem</i> <i>Küçükeşmen,</i> <i>Doç. DrAslı Toplaoğlu Ak</i>

10:15-11:00	KUAFAJDAN KÖK HÜCREYE PULPA <i>Prof. Dr. Sibel YILDIRIM</i> Selçuk Üniversitesi Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Nesrin Eronat</i> <i>Prof. Dr. Alev Alaçam</i>	Sözlü Sunum Oturumu - 5 S-27 / S-32 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Çiğdem Küçükeşmen,</i> <i>Doç. Dr. Aslı Toplaoğlu Ak</i>
11:00-11:15	KAHVE ARASI	
11:15-12:15	REJENERATİF ENDODONTİK TEDAVİDE DOKU İSKELELERİNİN ROLÜ: OTOJEN FİBRİN DOKU İSKELESİNİN REJENERASYONA SAĞLAYACAĞI YARARLAR <i>Prof. Dr. Cemal ERONAT</i> Ege Üniversitesi Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Tayfun Alaçam,</i> <i>Prof. Dr. Işın Ulukapı</i>	Sözlü Sunum Oturumu - 6 S-33 / S-37 Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Aysun Avşar,</i> <i>Doç. Dr. Didem Atabek</i>
12:15-14:00	Öğle Yemeği	
14:00-15:00	PEDODONTİDE ENDODONTİK STRATEJİLER <i>Doç. Dr. Mehmet Emin KAVAL -</i> Ege Üniversitesi Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Levent Özer,</i> <i>Prof. Dr. Işıl Sönmez</i>	Poster Sunum Oturumu - 3 P-57 / P-83 Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Emin Caner Tümen,</i> <i>Doç. Dr. Fatih Öznurhan</i> Poster Sunum Oturumu - 4 P-84 / P-110 Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Mesut Enes Odabaş, Doç. Dr. Özlem Martı Akgün</i> Poster Sunum Oturumu - 5 P-111 / P-137 Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Ebru Tiralı,</i> <i>Doç. Dr. Ayşe Işıl Orhan</i> <i>* Poster sunumları fuaye alanında yapılacaktır.</i>
15:00-15:15	KAHVE ARASI	

15:15-16:15	ANTERİOR TRAVMA VE ESTETİK ÇÖZÜMLER <i>Jelena JULOSKI</i> Siena Üniversitesi Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Dilşah Çoğulu</i> <i>Prof. Dr. Muharrem Cem Doğan</i>	Poster Sunum Oturumu - 3 P-57 / P-83 Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Emin Caner Tümen</i> <i>Doç. Dr. Fatih Öznurhan</i> Poster Sunum Oturumu - 4 P-84 / P-110 Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Mesut Enes Odabaş, Doç. Dr. Özlem Martı Akgün</i> Poster Sunum Oturumu - 5 P-111 / P-137 Oturum Başkanları: <i>Doç. Dr. Ebru Tiralı,</i> <i>Doç. Dr. Ayşe Işıl Orhan</i>
-------------	--	--

21:00-23:00 KARAOKE EŞLİĞİNDE "O SES PEDODONTİ" YARIŞMASI

22 EKİM 2017 PAZAR

10:00-11:00	ARTAN KAVİTE HACMİNDE AZALAN KOMPLİKASYONLAR Doç. Dr. Hande SAR SANCAKLI İstanbul Üniversitesi Oturum Başkanları: <i>Prof. Dr. Meryem Uzamiş Tekçiçek,</i> <i>Prof. Dr. Yağmur Şener</i>	
-------------	--	--

11:00-11:15 KAHVE ARASI

11:15-12:15 ÖĞRETİM ÜYESİ TOPLANTISI

12:15 KAPANIŞ

13:30 OTELDEN ÇIKIŞ

SOSYAL PROGRAM

Manavgat & Düden Şelalesi Gezisi Perge Antik Şehir Turu

KONUŞMACI ÖZETLERİ

KUAFAJDAN KÖK HÜCREYE PULPA

Sibel YILDIRIM

Selçuk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı Konya, Türkiye

Sert dokuyla sınırlı son derece küçük dentin-pulpa organı, gelişim, farklanma, onarım, savunma sisteminde düzenlemeler, epigenetik, genomik, proteomik ve diğer pek çok alanla ilgili araştırmaların yapılabileceği bir ortamdır. Rutin olarak çekilen yirmi yaş dişleri ve fizyolojik olarak düşen süt dişleri etik ve politik olarak sorunsuz insan doku materyalleri olduklarından bu araştırmalarda kullanılmalıdırlar. Diş pulpası hücre biyolojisinin pek çok alanında olduğu kadar klinik uygulamalar için de olağanüstü bir araştırma materyalidir.

Gerçekte, diş ve ağız ortamı insan vücudunun en karmaşık ve adaptif sistemlerinden biridir. Dişler ağız ortamının doğal bileşenleri bakterilerle uğraşmak, uçlardaki sıcaklık değişikliklerine uyumlanmak ve çığneme sırasında oluşan yüksek basınçlarla baş etmek zorundadır. Dahası, dişin sıkı mineralize dokusu dentin, yüksek oranda özgülleşmiş ektomezenkimal kökenli bir doku olan diş pulpasını çevreler. Pulpa-dentin kompleksi belirgin bir onarım kapasitesine sahip bir yumuşak doku ve mineralize doku arasındaki eşsiz etkileşimlere sahne olan entegre bir organdır.

Kök hücre ve gelişim ile ilgili basın paylaşımları gittikçe artmaktadır. Neredeyse her gün konuyla ilgili sıcak gelişmeler paylaşılmaktadır. Bu ilgi ise gerçekte kurgu arasında ayırım yapmayı güçleştirmektedir. Biyo-organların oluşturulması ve kanseri ve diğer kritik hastalıkları mucizevi olasılıklarla iyileştirme konusunda günlük haberlerin bir parçası haline gelmiştir. Bunun gibi, pek çok diş hekiminin en çılgın rüyası kök hücrelerin sihri sayesinde bir biyo-dişin oluşmasıdır. Diş kök hücrelerinin tüm bir diş onarması ya da yeniden oluşturması bu konferansın konusu değildir. Bunun yerine dinleyenlerin diş biyolojisi alanında gölgede bekleyen birçok pek çok sorunun olduğunu kavramalarına yardımcı olmaktır.

DENTAL PULP: FROM CAPPING TO STEM CELLS

Sibel Yıldırım

Selçuk University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Konya, Türkiye

The very confined and small dentin-pulp organ is provides enormous scope for the studies of development, differentiation, regeneration, immune-regulation/immune-modulation, epigenetics, genomics, proteomics and other fields. Routinely discarded due to extraction, permanent and exfoliated primary teeth should be evaluated for these studies, since they are ethically and politically free human tissues. Additionally, they can be obtained non-invasively. Dental pulp cells easily provide access to suitable material for the study of cell biology's many aspects, including clinical applications.

In fact, teeth and the oral environment comprise one of the most sophisticated and complex adaptive systems of the human body. Teeth have to resist constant bacterial attacks from the mouth's environment, cope with extreme temperature changes and withstand forces of considerably high pressure during chewing. Moreover, the rigid mineralized tissue of the tooth, dentin, surrounds the highly specialized mesenchymal tissue, dental pulp. The pulp-dentin complex creates an integrated organ that displays unique interactions between a mineralized and soft tissue with a significant regenerative capacity.

Media coverage referencing stem cells research and development is increasing rapidly, to the extent that hardly a day goes without hot-topic news items about them. This unfortunately also makes it very hard to distinguish the fact from fiction. Creating bio-organs and almost magical possibilities to cure cancer and other critical diseases are featured regularly in the daily news. Likewise, for many dental practitioners, their wildest dream now is to build a new bio-tooth, aided by the magic of stem cells. Whether dental stem cells have any ability at all to generate a tooth now or in the future is not the main concern of this book. Rather, I am inviting the readers to understand that there are still many challenges waiting in the shadows of the dental stem cell field. For example, that dental pulp-stem cells are not mesenchymal, but mesectodermal stem cells.

PEDODONTİDE ENDODONTİK STRATEJİLER

Mehmet Emin KAVAL

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Günümüzde kanal tedavisi uygulamaları, güncel tedavi protokolleri ve modern ekipmanlar sayesinde yüksek başarı oranıyla güvenli bir şekilde gerçekleştirilebilmektedir. Ancak oldukça karmaşık varyasyonlar gösterebilen kök kanal sisteminin biyomekanik olarak şekillendirilmesi ve bu alandaki mikroorganizmaların eliminasyonu, başta nikel titanyum döner aletler ve güncel irigasyon tekniklerinin etkili bir şekilde kullanılması olmak üzere, endodontik tedavinin tüm aşamalarının doğru şekilde ve yüksek verimlilikle uygulanmasıyla mümkün olabilmektedir. Bu sunumda NiTi aletlerin tarihsel gelişimi, ısıl işlem uygulamaları, kesit dizaynı ve kinematiğin eğelerin klinik performanslarına etkileri hakkında bilgi verilecek; ayrıca çeşitli irigasyon tekniklerinin klinik kullanımları ve getirdikleri avantajlar özetlenecektir.

ENDODONTIC STRATEGIES IN PEDODONTICS

Mehmet Emin KAVAL

Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Izmir, Turkey

Nowadays root canal treatment procedures could be performed more predictably and safely with the help of the improvements of the contemporary endodontic techniques and the equipment. However endodontic treatment of the teeth with complex root canal anatomies could be still challenging, and successful outcome could be achieved only when all steps of the endodontic therapy which include shaping of the root canals using Nickel-Titanium (NiTi) rotary files and providing sufficient disinfection using modern irrigation techniques could be performed precisely. In this lecture historical improvement of NiTi instruments, effects of the heat treatment, cross-sectional design and innovative kinematics on the clinical performance of the endodontic files will be presented. Additionally, clinical usage and advantages of several irrigation techniques and devices will be discussed.

ENGELLİ HASTALARDA ALAN DİŞHEKİMLİĞİ

Ertuğrul SABAH

Ege Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye.

Zihinsel engelli çocukta dental tedavilerin ne denli zor olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, ilgili tüm kişilerin toplu katılımı ile bir saha çalışmasının DVD filmini sunmaktır. Yaklaşık 75 000 zihinsel özürlü çocuk, diş hekimi ve stajyerler tarafından tüm Türkiye'deki saha kliniklerinde tedavi edilmiştir. 90 343 km'yi aşan 175 merkez ziyaret edilmiştir. Hafta sonları 1234 stajyer öğrenciyle birlikte çalışılmıştır. Çocukların % 91'i tedavi görmüştür. Bunların % 9'una genel anestezi endikasyonları konulmuştur. Zihinsel engelli çocuk için tanıdık bir çevrede tanıdık yüzlerle tedavi yapılmıştır. Sahada dental tedavi uygulamaları, genel anestezi endikasyonlarını azaltmanın ve güven sorunlarının üstesinden gelmenin en iyi yollarından biridir.

A FIELD DENTAL CLINIC FOR THE MENTALLY CHALLENGED CHILD

Ertuğrul SABAH

Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey

We all know how difficult it is to treat the mentally disabled child. This study aims to show a DVD of a field dental clinic with the collective participation of all those involved. About 75 000 mentally disabled children have been treated in field clinics all around Turkey by dentists and interns. 175 centers have been visited, travelling over 90 343 km. with 1234 intern students on the weekends. The 91 percentage of our children were treated. The 9 percentage of them were diagnosed with general anesthesia indications. A field day for the mentally challenged child is when she is treated in a familiar environment by familiar faces. Field dental treatment is one of the best ways to decrease general anesthesia indications and to overcome trust issues.

FAZ 1 ORTODONTİK TEDAVİ: DOĞRULAR VE YANLIŞLAR

Enver YETKİNER

Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Faz 1 ortodontik tedavi, bir diğer tanımla erken ortodontik tedavi, ortodonti bilim dalının üzerinde görüş birliği sağlayamadığı, endikasyon gereklilikleri konusunda tartışmaların halen sürdüğü bir konudur. Görüş ayrılıklarının temelinde faz 1 tedavinin endikasyonlarındaki yorum farkları, hangi koşullarda gerçekten fayda sağladığı, bu faydanın sadece faz 2 tedavide sağlanıp sağlanamayacağı ve hasta/hasta yakınına ilişkin işbirliği-uyum seviyesinin değişkenliği yatmaktadır. Bu sunumda, genel faz 1 ortodontik tedavi uygulamaları ve durdurucu girişimler, kanıta dayalı güncel bilgiler ve interaktif olgu tartışmaları ile değerlendirilecektir.

PHASE 1 ORTHODONTIC TREATMENT - WHAT IS THE EVIDENCE

Enver YETKİNER

Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Izmir, Turkey

Phase 1 orthodontic treatment is among the many other subjects of the science that has not found a consensus. The disagreement stems from the differences in interpretation of indications, benefit and burden evaluations and the variability of patient/parent cooperation. In this presentation, phase 1 treatment concept will be discussed with case examples and evidence based references.

ANNELERİ EĞİTEREK KÜÇÜK ÇOCUKLARIN AĞIZ SAĞLIĞINI İYİLEŞTİRMEK: GEBELİKTEN ÜÇ YAŞINA

Zeliha Aslı ÖCEK

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Amaç: Bu sunumun amacı üç yıl boyunca yürütülen annelere yönelik ağız diş sağlığı eğitim programının tanıtılması ve etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Materyal ve Metod: Araştırma, İzmir'in sosyo-ekonomik açıdan dezavantajlı bölgelerinde, 2013-2016 yılları arasında yapılmıştır (n=289). Ağız sağlığı eğitim seansları gebelik sırasında, doğumdan 6 ay sonra, doğumdan 1.5 ve 3. yıl sonra gerçekleştirilmiştir. Annelerin ağız içi muayeneleri gebelikleri sırasında, çocuklar ise 1.5 ve 3 yaşlarında değerlendirilmiştir. Müdahalenin etkinliği annelerin bilgi, davranış ve özyeterlilik düzeylerinin kontrol grubu ile karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. Ayrıca müdahale ve kontrol grubunda yer alan bir grup çocuğun 3 yaşında saptanan ağız bulguları kaydedilmiştir.

Bulgular: Çalışmanın sonuçları annelerin bilgi, algılanan risk ve özyeterlilik açısından kontrol grubuna göre daha iyi düzeyde olduğunu fakat çocuğun ağlaması, aile büyüklerinin karışması gibi engellerin varlığında özyeterlilik açısından iki grup arasında gözlenen anlamlı farklılığın kaybolduğunu yansıtmıştır. Müdahale grubunda annelerin %32.2'si son bir hafta içinde herhangi bir şekerli yiyecek vermediğini, % 43.2'si gece beslemediğini bildirmiştir. Bu yüzdeler kontrol grubunda sırasıyla %24.8 ve %18.6'dır. Çocuklarda 1.5 yaşında çürük bulunmadığı, 3 yaşındaki ağız muayenelerinde ise çürük ve sonuçlarından etkilenen diş oranının uygulama grubunda %7.7, kontrol grubunda ise %15 olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Program annelerin ağız-diş sağlığı davranışının belirleyicileri açısından önemli bir gelişme sağlamış fakat davranış değişimi için annelerin engeller karşısında daha fazla desteklenmesi gerektiğini ortaya koymuştur.

Anahtar kelimeler: gebelik, ağız diş sağlığı eğitimi, sosyokültürel faktörler

'IMPROVING ORAL HEALTH OF YOUNG CHILDREN BY EDUCATING MOTHERS: FROM PREGNANCY TO 3 YEARS-OLD'

Zeliha Aslı ÖCEK

Ege University, Faculty of Medicine, Department of Public Health, Izmir, Turkey

Aim: The aim of this presentation is to present the oral health education program targeted to mothers that continued for 3 years and report it's effectiveness.

Materials and Methods: The study was conducted in disadvantaged areas of Izmir, from 2013 to 2016 (n=289). The oral health education sessions were performed during pregnancy, 6 months, 1.5 and 3 years after birth. Intraoral examinations of the mothers were conducted during pregnancy whereas children were evaluated at the age of 1.5 and 3 years. The effect of the intervention was evaluated by comparing the knowledge and self-competency levels of mothers with the control group. In addition, dental caries status of a group of children in the intervention and control group had been recorded at 3 years of age.

Findings: The results of the study showed that knowledge levels, perceived risk and self-efficacy of the mothers were better than the control group but the significant difference observed between the two groups in terms of self-sufficiency was lost in the presence of obstacles such as interference of family elders or the crying of the children. In the intervention group, 32.2% of the mothers reported that they did not give any sugary foods in the last week and 43.2% did not feed at night. These percentages are 24.8% and 18.6% respectively in the control group. There was no caries at 1.5 years and percentage of teeth affected by caries and it's consequences in oral examinations of children at the age of 3 was determined as 7.7% in the intervention group and 15% in the control group.

Conclusion: The program provided a significant improvement in terms of determining the mothers' oral-dental health behavior but showed that mothers need to be more supportive of the obstacles for behavior change,

Key words: pregnancy, oral health education, sociocultural factors

0-3 YAŞ GRUBU ÇOCUĞU OLAN EBEVEYNLERİN, ÇOCUKLARININ AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI HAKKINDA FARKINDALIKLARININ ARTIRILMASI

(Bu araştırma TÜBİTAK 3001-3155060 kodlu proje kapsamında desteklenmiştir)

Tamer TÜZÜNER¹ Havva KARADENİZ² İlknur KAHRİMAN³ Özgül BAYGIN¹ Ezgi BALTACI¹ Ayça KURT¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye

²Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye

³Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Trabzon, Türkiye

Amaç

Bu çalışmanın amacı, 0-3 yaş grubu çocuğu olan ebeveynlerin, çocuklarının ağız ve diş sağlığı hakkında farkındalıklarının hemşirelik son sınıf öğrencileri aracılığı ile ev ziyaretleri kapsamında artırılmasını sağlamaktır.

Yöntem

İki basamaktan oluşan araştırmanın, 1. basamağında son sınıf hemşirelik öğrencilerinden oluşan 60 kişilik bir gruba <http://www.mchoralhealth.org/pediatricol/index.html> başlıklı internet adresindeki 'Ağız sağlığının yönlendirilmesinde sağlık profesyonelleri için rehber' konulu eğitim modüllerini içeren dersler, gerekli izinlerin alınması ve İngilizce-Türkçe çevirilerinin tamamlanmasının ardından uzman pedodontistler tarafından verilmiştir. Derslerin anlatımından önce ve sonra; eğitim modüllerinin sonunda yer alan ve eğitimin etkinliğini ölçmeye yarayan standart sorular ön-test (ÖT) ve son-test (ST) olacak şekilde 1'er hafta ara ile uygulanmıştır. İkinci basamakta ebeveyn farkındalığının oluşturulması amacı ile yine uzman pedodontistler tarafından aynı modüllerin modifiye edilmesi sonucu hazırlanan resimli broşürler aracılığı ile 180 ebeveyne bilgilendirme yapılmıştır. Broşüre ait bilgilendirmede yer alan bilgilere ait standart ÖT ve ST'ler yine 1'er hafta ara ile ebeveynlere uygulanmış, bilgi ve farkındalık düzeyindeki değişimleri analiz edilmiştir. Ön-son test arasındaki değişimler Wilcoxon testi ile $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde analiz edilmiştir.

Bulgular

Yedi modülden oluşan ve hemşirelik öğrencilerine uygulanan eğitime ait 50 adet soruya verilen toplam doğru cevap sayısının ÖT ve ST ortanca değerleri 28 ve 37.5 olarak saptandı. Toplam doğru cevap sayısının ST'te istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı belirlendi ($p<0.001$). Ebeveynlere broşürler aracılığı ile uygulanan eğitimdeki 14 adet sorunun ÖT ve ST doğru cevap sayısı ortanca değerleri 6 ve 10

olarak bulgularlandı. Toplam doğru cevap sayısının eğitim sonrası ST'te istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı belirlendi ($p<0.001$).

Sonuç

Ebeveynlerin ve özellikle annelerin toplum sağlığı için çalışan ve eğitime tabi tutulmuş hemşireler aracılığı ile bilgilendirilmesinin ve doğum sonrası dönemden itibaren çocuklarının ağız ve diş sağlığı hakkında farkındalıklarının artırılmasının yararlı olabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: koruyucu diş hekimliği, toplum sağlığı profesyonelleri, eğitim stratejileri, 0-3 yaş grubu çocuklar, ebeveynler.

INCREASING THE AWARENESS OF THE PARENTS OF 0-3 YEAR- OLD CHILDREN REGARDING THE ORAL HEALTH STATUS OF THEIR CHILDREN

Tamer TÜZÜNER¹ Havva KARADENİZ² İlknur KAHRİMAN³ Özgül BAYGIN¹ Ezgi BALTACI¹ Ayça KURT¹

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Paediatric Dentistry, Trabzon, Turkey

²Karadeniz Technical University, Faculty of Health Sciences, Department of Public Health Nursing, Trabzon, Turkey

³Karadeniz Technical University, Faculty of Health Sciences, Department of Paediatric Nursing, Trabzon, Turkey

Aim: The purpose of the study was to increase the awareness of the parents of 0-3- year- old children regarding the mouth and dental health of their children within home visits through senior nursing students.

Method and Materials: At the first stage of this two-stage study, after obtaining the permissions and completing the English-Turkish translation, 60 senior nursing students were given training including modules entitled as "A Health Professional's Guide to Pediatric Oral Health Management' at <http://www.mchoralhealth.org/pediatricoh/index.html> by specialist pedodontists. Before and after the training, the standard questions at the end of the modules used to measure its effectiveness were applied as pre (PRT) and post (POT) tests at one week interval. At the second stage, 180 parents were informed through the illustrated brochures prepared by modifying the same modules by specialist pedodontists to establish parental awareness. The standardized PRT and POT were also applied to the parents at 1 week interval and the changes in the level of their awareness were analyzed. The changes between PRT and POT were analyzed using Wilcoxon test at $p < 0.05$ significance level.

Results: The median values of PRT and POT of the total number of correct answers given to 50 questions were 28 and 37.5, respectively. The increase in the total number of correct answers was statistically significant in POT ($p < 0.001$). The median values of the number of correct answers to PRT and POT for 14 questions administered to the parents were 6 and 10, respectively. The increase in total number of correct answers here was also statistically significant after the training ($p < 0.001$).

Conclusion: It can be thought that providing information to parents and especially mothers through previously trained community health nurses and increasing their awareness regarding their children's oral and dental health from the postpartum period could be beneficial.

Key Words: preventive dentistry, public health professionals, education strategies, 0-3 years old children, parents.

KORUYUCU DİŞHEKİMLİĞİ UYGULAMALARI-TÜRKİYE ÇALIŞMALARI

Behive BOLGÜL

Mustafa Kemal Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Hatay, Türkiye

Bilindiği gibi, tüm dünyada, sağlığın korunması ve geliştirilmesi alanında yapılan çalışmalar giderek yaygınlaşmaktadır. Ülkemizde ağız diş sağlığı açısından, diş çürükleri ve dişeti hastalıklarının yaygınlık ve şiddetinin yüksek olduğu bilinmektedir. Bu konuda özellikle, Ottawa Bildirgesinde sağlıklı bireylerin oranının nasıl yükseltilebileceği konusundaki açıklamalar Türk Dişhekimliği Birliği tarafından projemizin planlanmasında etkili olmuştur. Bildirgede sağlığın korunması ve geliştirilmesi amacıyla 5 aktivite alanı saptanmıştır. Bu alanlardan biri de *bireyleri kendi sağlıklarını koruma noktasına getirmektir*. Bireylerin sağlık konusunda bilgi sahibi olmaları, kendi sağlıklarını koruma noktasına gelmelerini sağlayamamaktadır. Ancak bu bilgiler, davranış değişikliği oluşturularak bir anlam kazanmaktadır. Özellikle de, erişkinlerde doğru sağlık davranışlarının kazanılmasının zorluğu, çocuk yaş gruplarını ön plana çıkarmaktadır.

Projemizin amacı, ilköğretim öğrencilerine, ağız-diş sağlığı ile ilgili koruyucu uygulamaları benimseterek, kendi ağız diş sağlıklarını koruma noktasına getirmektir. Projede, ağız diş sağlığı ile ilgili sağlık eğitimi ve floritli jel kullanımı esas alınmış olup, değerlendirmede, anketler ve ICDAS indeksi kullanılmıştır.

PROTECTION AND DEVELOPMENT OF DENTAL HEALTH IN PRIMARY SCHOOL

Behive BOLGÜL

Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Hatay, Turkey

As is known, studies around the world in the field of protection and development of health are becoming increasingly widespread. It is known that the prevalence and severity of dental caries and gingival diseases are high in terms of dental health in our country. In this regard, especially the statements on how to increase the proportion of healthy individuals in the Ottawa Declaration have been influential in the planning of the project by TDB. Five activity areas were identified in the Declaration, for the purpose of protection and development of health. One of these areas is to ensure that individuals protect their own health. The fact that individuals have knowledge of health can not help them to protect to their own health. However, this information gains meaning by creating behavioral change. Particular in adults, the difficulty in achieving behavioral change brings child age groups to the foreground.

The aim of our project is to bring primary school students to the point of protecting oral health by taking protective measures related to oral health. In the project fluoridated gel application was performed by giving health education about oral health. Questionnaires and ICDAS index were used in the evaluation.

İLKÖĞRETİM OKULU 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNDE FARKLI PERİYOTLARDA %5'LİK FLORÜRLÜ VERNİK UYGULAMASININ DIŞ ÇÜRÜĞÜNÜ ÖNLEMEDEKİ ETKİLİLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

**Tuğba BEZGİN¹, Mehmet BANİ², Nagehan AKTAŞ², Meryem TEKÇİÇEK³, Ceren YILDIRIM⁴,
Eda ARAT MADEN⁴, Nurhan ÖZALP¹, Nurhan ÖZTAŞ², Günseli GÜVEN POLAT⁴, Alev
ALAÇAM², Bahar GÜÇİZ DOĞAN⁵**

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara, ²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği
Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara, ³Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı,
Ankara, ⁴Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara, ⁵ Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk
Sağlığı Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Çalışmanın amacı, %5 sodyum florür içeren verniğin 3'er aylık ve 6'şar aylık aralıklarla uygulanmasının çürük önleyici etkililiğinin ilkökul çocuklarında klinik olarak değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu randomize kontrollü klinik araştırma; Ankara İli Altındağ İlçe'sinde bulunan üç ilkokulun 2. sınıfına devam eden toplam 379 çocuk üzerinde yürütülmüştür. Ankara Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan gerekli onay ve velilerden imzalı onam formları alınmıştır. Çocuğun bazı sosyo-demografik özelliklerini, ağız hijyeni ve beslenme alışkanlıklarını sorgulayan bir anket veli tarafından doldurulmuştur. Ardından çocukların ilk muayeneleri önceden kalibre olmuş 6 çocuk diş hekimi tarafından, okul şartlarında, kalem ışık, tek kullanımlık ayna ve sond yardımı ile yapılmıştır. Muayenelerde DMFT, DMFS, dmft, dmfs indeksleri kullanılmış, kaviteyonlu ve kaviteyonsuz mine lezyonları da kaydedilmiştir. Çalışmada; İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nce belirlenen üç okuldan random olarak seçilen bir okulda 3 ay ara ile (Grup 1, n:113), bir okulda 6 ay ara ile (Grup 2, n:131) vernik uygulaması yapılmış, üçüncü okul vernik uygulanmayan kontrol okulu olmuştur (Grup 3, n:135). İlk muayeneden sonra, 1. yılın sonunda ve 2. yılın sonunda okul ortamında, çocuklara ağız-diş sağlığı eğitimi verilmiştir.

Bulgular: Takip periodlarında muayenesi ve/veya flor vernik uygulaması yapılamayan çocuklar çalışma dışında bırakılmıştır. 2 yıllık periodun sonunda 379 çocuktan 231'i (Grup 1 n= 57, Grup 2 n=99, Grup 3 n=75) takip edilebilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi devam etmektedir.

Sonuç: Çocukluk çağının en sık görülen hastalıklarından olan diş çürüğü önemli bir halk sağlığı problemidir. Diş çürüğünün neden olduğu sorunlar insan yaşamını olumsuz etkilemektedir. Ayrıca, neden olduğu ekonomik kayıplar da göz ardı edilemez. Araştırmalar diş çürüğünün önlenmesinde farklı uygulamalar ve materyallerin olduğunu göstermiştir. Bunların başında florür uygulamaları gelmektedir. Topikal florürlü vernik uygulamalarının; kontrollü florür salınımı sağlamaları ile çürük önleyici etkileri öne çıkmaktadır. Ancak, farklı aralıklarla uygulanmalarının etkililiği yapılacak klinik çalışmalarla analiz edilmelidir.

EVALUATION OF THE CARIES PREVENTIVE EFFECT OF 5% FLUORIDE VARNISH APPLIED WITH DIFFERENT INTERVALS IN 2ND GRADE PRIMARY SCHOOL CHILDREN

Tuğba BEZGİN¹, Mehmet BANİ², Nagehan AKTAŞ², Meryem TEKÇİÇEK³, Ceren YILDIRIM⁴, Eda ARAT MADEN⁴, Nurhan ÖZALP¹, Nurhan ÖZTAŞ², Günseli GÜVEN POLAT⁴, Alev ALAÇAM², Bahar GÜÇİZ DOĞAN⁵

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ³Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ⁴Gülhane University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ⁵Hacettepe University, Faculty of Medicine, Department of Public Health, Ankara, Turkey

Objective: The aim of the study was to compare the caries preventive effects of 5% sodium fluoride varnish when applied with 3- or 6-month intervals.

Methods: This randomized controlled clinical trial was conducted on a total of 379 Grade 2 children attending 3 schools in Altındağ, Ankara. Ethical approval was taken from Ankara University Clinical Examinations Ethics Committee and written informed consents were obtained from parents. A questionnaire examining the socio-demographic factors, child's oral hygiene and nutrition habits was conducted to parents. Afterwards; the first round of examinations of the children was performed by six calibrated pediatric dentists in school conditions using disposable mirror, explorer and flashlight. In examinations; DMFT, DMFS, dmft, dmfs indices were used. In addition; the cavitated and non-cavitated enamel lesions were recorded. In the first of the three schools, which have been designated by the local education authority, varnish was applied in 3-month intervals (Group 1, n:113); in the second school it was applied in 6-month intervals (Group 2, n: 131). The third school was selected as the control group (Group 3, n:135). After dental examinations, the children were given oral health training. Examinations and the training were repeated at the end of 1st and 2nd years.

Results: Patients who have missed examinations and/or fluoride varnish application in the follow-up periods were excluded. At the end of the two-year period, out of 379 patients, 231 of them (Group 1:57, Group 2:99, Group 3:75) have been processed. The statistical evaluation of the data was still underway as of writing of this abstract.

Conclusion:

Dental caries constitutes a major public health problem which is one of the most common diseases seen in childhood period. Problems caused by dental caries negatively affect life quality. Moreover, economic losses it inflicts cannot be underestimated. Previous studies have shown that different methods and materials can be used to prevent caries. Fluoride is one the most common materials used to prevent it. In this aspect, with its controlled fluoride release, the application of topical fluoride varnish has an important place. However, further clinical studies are needed to determine the application intervals that produce the best results.

İÇME SUYUNDAKİ DOĞAL FLUORİDLERİN ÇÜRÜK ÖNLEYİCİ ETKİSİ İLE DENTAL FLUOROZİS DENGESİNİN YENİDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sirin GÜNER ONUR

Trakya Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti AD, Edirne, Türkiye

Dişhekimliğinde, floridler ile ilgili çalışmalar 1940'lı yıllardan itibaren dental fluorozis ile diş çürüğü arasındaki ilişkiyi inceleyerek başlamıştır. Floridlerin topikal olarak uygulanmasının başarısı ile sistemik florid uygulamaları geri plana atılmıştır. Dünyada ve ülkemizde içme sularında doğal olarak florid içeren bölgeler bulunmaktadır. Edirne'nin Habiller köyü endemik fluorozis bölgesi olarak bildirilmiştir. Çalışmamızda bu veri temel alınarak, Edirne'nin 3 ilçesinde içme sularındaki florid seviyeleri belirlenerek bölgede yaşayan çocuklarda dental fluorozis ve diş çürüğü görülme sıklığı değerlendirilmiştir.

Edirne ilinde, Trakya Üniversitesi, İpsala MYO, Laboratuvar Teknolojisi Bölümü tarafından yeraltı ve içme sularında tespit edilen florid oranlarına dayanarak Kuzey Havsa, Süloğlu ve Lalapaşa ilçe merkezleri ve köylerinden içme suyu örnekleri toplanmıştır. Bu bölgedeki okullarda diş çürükleri (df/DMFT indeksi) ve dental fluorozis (TF indeksi) açısından tarama yapılmıştır. İçme sularındaki florid miktarları M.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'nda iyon spesifik F elektrodu (Orion 960900 Fluoride Combination Electrode, Thermo Scientific) kullanılarak ölçülmüştür. Hanlıyenice köyünde yaşayan çocuklarda dental fluorozis (TF) skorlarının yüksek olduğu gözlenmiştir. Bölge, içme sularındaki florid oranlarına göre grup 1 <0,5 ppm (F1), grup 2 0,5-1,2 ppm (F2) ve grup 3=2,39 ppm (F3) şeklinde gruplandırılmıştır. Toplanan tüm veriler SPSS 21v istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Araştırmaya toplam 231 çocuk (%55 erkek %45 kız; yaş ortalaması 9,89±1,68) dahil edilmiştir. F1 grubunda 146 (%63,2); F2 grubunda 51(%22,1); F3 grubunda 34(%14,7) çocuk bulunmaktadır. İçme suyundaki florid miktarı ile dental fluorozis ilişkisine bakıldığında F1, F2, F3 gruplarında TF ortalamaları 0,39±0,88; 0,33±0,71; 3,56±2,64 olarak tespit edilmiş olup istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p=0,000). İçme suyundaki flor ile diş çürüğü ilişkisine bakıldığında F1, F2, F3 gruplarında DMFT/df ortalamaları 5,27±3,39; 3,55±3,60; 2,35±2,65 olarak bulunmuş olup istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmiştir (p=0,000)

Çalışmamızdaki gibi çürük oranının yüksek bulunduğu bölgelerde sistemik floridlerin çürükten korunmada bir miktar etkili olduğu ancak özellikle süt dentisyonda beklenen etkisinin olmadığı görülmüştür. Çalışmamız bir kez daha sistemik floridin çürükten korunmada tek başına yetersiz olabileceğini göstermiştir.

Anahtar kelimeler: florid, diş çürükleri, dental fluorozis

REASSESSMENT OF BALANCE BETWEEN DENTAL FLUOROSIS AND ANTICARIOGENIC EFFECT OF NATURAL FLUORIDES IN DRINKING WATER

Sirin GÜNER ONUR

Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Edirne, Turkey

Fluoride occurs naturally in drinking water around the world and in our country. Habiller village of Edirne was reported as an endemic fluoride area in the literature. The aim of this study was to investigate fluoride levels in drinking water in 3 districts of Edirne and evaluate the prevalence of dental caries and dental fluorosis in children in this region.

Based on the previously detected fluoride levels in groundwater and drinking water in Edirne province, the water samples from villages of Kuzey Havsa, Süloğlu and Lalapaşa districts were collected. Children in this region were screened for dental caries (DFT / DMFT index) and dental fluorosis (TF index). According to the fluoride levels in drinking water the region was divided into, group1 <0,5ppm (F1), group2 0,5 -1,2ppm (F2) and group3 = 2,39ppm (F3). Data were analyzed statistically using SPSS 21v.

A total of 231 children (55% male, 45% female, mean age 9,89 ±1,68) were included in the study. F1 has 146 (63.2%); F2, 51 (22.1%); F3, 34 (14.7%) children. The mean TF scores in F1, F2, F3 groups are 0.39±0.88; 0.33± 0.71; 3,56±2,64 respectively and the difference was statistically significant (p = 0,000). DMFT / dft scores in F1, F2, F3 groups are 5.27±3.39; 3.55±3.60; 2.35±2.65 and the difference was statistically significant (p = 0,000).

In our study systemic fluorides have been found to have little effect in preventing dental caries in areas with high caries risk, but are not effective particularly in primary dentition. Systemic fluoride alone may be insufficient to prevent caries.

Keywords: fluoride, dental caries, dental fluorosis

BİYOLOJİK YAŞLANMA, NEDEN KÖK HÜCRE ?

Zerrin BARUT

Yaşlanma; tüm organizmaların zamana bağlı olarak doku ve hücrelerindeki geri dönüşümsüz hasar neticesinde ölüme giden bir süreçtir. Temelde hücre yapısı ve fonksiyonundaki biyokimyasal ve metabolik değişiklikler sonucudur.

Yaşlanmaya bir çok fizyolojik süreç eşlik eder ve bu durum hastalık hassasiyetinin artmasına neden olur.

Yaşlanma ile ilgili geliştirilmiş teoriler Biyolojik ve Kimyasal Teori olarak iki ana grup altında toplanabilir.

Yaşlanmayı durdurabilmek ya da yavaşlatabilmek için medikal anlamda moleküler ve genetik alanlarda çalışmalar yapılmaktadır. Bunlardan *kök hücre* çalışmaları da ; ilk olarak hasarlanan dokunun yenilenebildiği gibi yaşlanan dokunun yenilenebileceği fikri ile araştırılmaya başlanmıştır.

Kök hücreler henüz farklılaşmamış ancak yüksek farklılaşma potansiyeli olan, apoptoza son derece dirençli ve sınırsız bir şekilde kendini yenileyebilen hücrelerdir. Elde edildikleri dokuya(Embriyonik, Fötal, Erişkin) ve farklılaşma potansiyellerine(Totipotent, Pluripotent, Multipotent, Unipotent)göre incelenirler.

Pek çok ülkede embriyonik kök hücre tedavilerine izin verilmemektedir. Bununla beraber 2006 yılında IPS (İndüklenmiş Pluripotent Kök Hücre) ile embryo kullanmaya gerek kalmadan pluripotent kök hücre elde etme imkanı doğmuştur.

Kök hücrelerin; başta malign ve doğumsal kan hastalıkları olmak üzere kalp-damar hastalıkları, otoimmün hastalıklar, endokrin sistem hastalıkları, sinir sistemi rahatsızlıkları, ortopedik hastalıklar, yapay deri çalışmaları, sperm üretimi, cilt gençleştirme, saç dökülmesi gibi pek çok alanda kullanımı ve çalışmaları devam etmektedir.

Günümüzde, hipotalamus bölgesinde bulunan kök hücrelerin yaşlanma hızını belirleyen faktörlerden biri olduğu düşüncesiyle beyin kök hücrelerine müdahale ederek yaşlanmanın yavaşlatılması ile ilgili güncel çalışmalar yoğun bir şekilde sürdürülmektedir.

AGING, WHY STEM CELLS?

Zerrin Barut

Aging; is a process that leads to death, due to irreversible damage to tissues and cells of all organisms, depending on time. Basically, it is the result of biochemical and metabolic changes in cell structure and function.

Aging is accompanied by many physiological processes and this causes an increase in disease susceptibility.

The enhanced theories about aging can be summarized as Biological and Chemical Theories

Molecular and genetic studies in medical sense are being carried out to stop or slow down aging. One of these is stem cell studies; initially has begun to be investigated with the idea that the aging tissue can be regenerated as the damaged tissue can be regenerated.

Stem cells are cells that have not yet differentiated but have a high potential for differentiation and they are extremely resistant to apoptosis and can regenerate themselves unlimitedly.

They are examined according to the tissue they are obtained (Embryonic, Fetal, Adult) and according to differentiation potentials (Totipotent, Pluripotent, Multipotent, Unipotent).

In many countries it is not allowed studying with embrionic stem cells. However, the possibility of obtaining pluripotent stem cells with IPS (Induced Pluripotent Stem Cell) has emerged without the need to use embryos in 2006.

Stem cells' usages in many fields such as cardiovascular diseases, autoimmune diseases, endocrine system diseases, nervous system disorders, orthopaedics, artificial skin studies, sperm production, skin rejuvenation, hair loss, and especially malignant and congenital blood diseases, and stem cell studies are still continuing.

Nowadays, recent studies on the slowing of aging by interfering with brain stem cells with the assumption that it is one of the factors determining the speed of aging of the stem cells in the hypothalamus region are being continued.

REJENERATİF ENDODONTİK TEDAVİLERDE DOKU İSKELELERİNİN ROLÜ: OTOJEN FİBRİN DOKU İSKELESİNİN REJENERASYONA SAĞLAYACAĞI YARARLAR

Prof. Dr. Cemal ERONAT

Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Rejeneratif tedavilerde, parsiyal veya total olarak kaybedilen dokuların yerine ya hasarlı doku içinde yer alan ya da çevre dokulardan hasarlı bölgeye göç eden farklılaşmamış mezenkim hücrelerinin –bu gün sıklıkla kullanılan mezenkimal kök hücrelerinin- farklılaşarak hasarı onarması veya kaybedilen dokunun yerine yeni bir vital doku yaratması hedeflenir. Bu hücrelerin dar ve beslenme olanakları kısıtlı olan kök kanalları gibi böylesine tedaviler için riskli olan bu alanlarda biyolojik olarak karmaşık bir süreç içeren rejenerasyon ve reparasyon faaliyetlerini ideal ölçüde yerine getirebilmesi için kendilerine iyi bir adezyon imkanı sağlayabilecek, migrasyon, proliferasyon ve differansiasyon işlemleri için de ideal bir mikroçevre sağlayabilecek iskele- scaffold- ihtiyaçları vardır. Sadece yukarıda özellikleri belirtilmiş olan doku iskelesinde yetmez ayrıca yeni oluşturulacak dokunun tüm biyolojik özelliklerini, kök hücrelere aktaracak ve onların rejenerasyonlarında yol gösterici roller üstlenecek olan büyüme faktörleri de bu biyolojik olayda önemli rol almaktadır. Bu sunumda rejeneratif endodontide çok önemli yer tutan doku iskeleleri ve büyüme faktörlerinin kök hücreleriyle olan ilişkilerinden ve bunları etkileyen diğer etmenlerden bahsedilecektir.

THE ROLE OF TISSUE SCAFFOLDS IN REGENERATIVE ENDODONTIC TREATMENTS: BENEFITS OF AUTOGENOUS FIBRIN SCAFFOLD TO REGENERATION

Cemal ERONAT

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey

In regenerative treatments, the main purpose is to regain the partially or totally lost tissues and its functions. The undifferentiated mesenchymal cells which migrate to the damaged region from the surrounding tissues or found in the damaged tissue plays important role in these processes. These cells are differentiated to repair the damaged tissue or to create a new vital tissue and are ideal for migration, proliferation and differentiation processes. To be able to fulfill their regenerative and reparative activities and provide a good adhesion to the biologically complex tissue, such as root canals where the narrow canals with limited nutritional possibilities that are risky for such treatments, these cells need scaffolds - that can provide microenvironment. Not only are the above-mentioned factors but also growth factors that will transfer all biological properties of the newly formed tissue to the root cells and assume a guiding role in their regeneration, play an important role in this biological event. In this presentation, tissue scaffolds and their importance in regenerative endodontics as well as the relationship of growth factors with stem cells and other factors affecting them will be emphasized.

ANTERIOR TRAUMA AND AESTHETIC SOLUTIONS

Jelena JULOSKI, DDS, PhD

It is well known that the majority of dental injuries occur in children. The situation is distressing for both the child and parents. It is important that the dentist and the other members of the dental team are well prepared to meet the many complex and challenging problems in the care of dental emergencies. The lecture will mainly focus on the injuries to hard dental tissue and pulp of permanent teeth. When talking about direct anterior composite restorations, as the most often permanent treatment option, we can identify some factors that are important of their aesthetics. Those factors are: morphology of the restoration, location of opaque and transparent zones, surface texture and color of the restoration. Current composite materials with appropriate technique allow dentists to perform highly aesthetic direct anterior composite restorations.

ARTAN KAVİTE HACMİNDE AZALAN KOMPLİKASYONLAR

Hande ŞAR SANCAKLI

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Diş Hastalıkları ve Tedavisi AD, İstanbul, Türkiye

Günümüzde gerek adeziv dişhekimliğindeki gelişmeler gerek artan estetik talepler doğrultusunda arka bölge dişlerin restorasyonlarında direk kompozit restorasyonlar klinik uygulamamızda çok geniş yere sahip hale gelmiştir. Adeziv dişhekimliğinin temel prensipleri ve materyallerin klinik uygulamaları açısından klinik başarıya ulaşmak ancak tanı ve tedavi planı, endikasyon, materyal seçimi ve uygulamaya yönelik teknik seçimi ve anatomik morfolojinin elde edilmesi ile mümkün olmaktadır. Tüm bu aşamalar dentin adezyonundan kompozit materyalinin özelliklerine ve uygulanma tekniklerine göre klinik performansta oldukça büyük role sahiptirler. Özellikle arka bölge restorasyonlarda kullanılmak üzere geliştirilen güncel kompozit reçine ve bulkfil materyallerin klinik uygulamalardaki önemi literatür ışığında konferans sırasında paylaşılacaktır.

INCREASING CAVITY DIMENSIONS DECREASING COMPLICATIONS

Hande ŞAR SANCAKLI

İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, İstanbul, Turkey

Increasing aesthetic demands of the patients and the developments in the adhesive dentistry has led the dentists to perform adhesive restorations in the posterior dentition more often. Although the actual implementation of dentin adhesive systems may expose successful results immediately, especially in the long term clinical performance, insufficiency and degradation in the resin-dentin interface remains inevitable.

Both for direct and indirect restorations, basic principles and mechanisms of adhesive bonding capacity is closely associated with the application techniques. Starting with the diagnosis the patient through the process of the treatment, characteristics of the hard tissue, lesion and the type of adhesive material used mainly constructs an important role on the clinical success to reconfigure and achieve the desired function especially regarding the extended cavity volumes.

The current presentation includes the current and evidence-based information on the contemporary resin based composite and bulk fill materials and addresses the clinical issues to handle the risks and decrease the complications of the adhesive applications which enables to maintain bio-functional conservative restorations.

SÖZEL BİLDİRİ

S-01 - TÜRK ÇOCUKLARININ OROFASİYAL DİSFONKSİYON PROFİLİNİN NOT-S (C) UYGULAMASI İLE DEĞERLENDİRİLMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Arzu Şükran İNCİOĞLU¹, Alev ALAÇAM¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Orofasiyal fonksiyon merkezi sinir sisteminin ve nöromusküler sistemin kompleks aktivitelerinin bir sonucudur. Orofasiyal sistemdeki bozukluklar; nefes alma, çiğneme ve yutma gibi hayati fonksiyonların yanı sıra sosyal etkileşimin temelini oluşturan konuşmayı ve yüz ifadelerini de etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, Türk çocuklarının orofasiyal disfonksiyon profilinin değerlendirilmesinde Nordic Orofacial Test-Screening (NOT-S)'in Türkçe versiyonunun kullanılmasıdır.

Yaşları 8 ile 14 arasında olan 108 çocuğa (60 kız ve 48 erkek), NOT-S'in Türkçe versiyonu uygulandı. Çocuklar klinik olarak muayene edildi, dişlenme durumu ve okluzyon karakteristikleri kaydedildi. İstatistiksel değerlendirmede, Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanıldı ve $p < 0.05$ için sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Sağlıklı Türk çocuklarında, yaş grupları arasında NOT-S skorları yönünden istatistiksel olarak anlamlı fark görüldü ($p=0.016$) ve 8-9 yaş grubunun orofasiyal disfonksiyon bulguları 12-14 yaş grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p=0.004$). Kız ve erkek çocuklar arasında orofasiyal disfonksiyon bulgularında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı ($p=0.562$). Anamnez bölümünde, en sık görülen alışkanlıklar %21.3 ile tınak yeme ve onu takiben %17.6 ile dudak ısırma olarak kaydedildi.

Sağlıklı Türk çocuklarında NOT-S sistemi ile yapılan değerlendirmede dikkat çekici şekilde, 8-9 yaş grubunda orofasiyal disfonksiyon bulguları kötü alışkanlıkların varlığı ile uyumlu olarak yüksek kaydedildi ve NOT-S sisteminin Türk çocuklarında daha çok sayıda hasta gruplarında çalışılması hedeflendi.

Anahtar Kelimeler: orofasiyal disfonksiyon, orofasiyal fonksiyon, nordic orofacial test screening, NOT-S

S-01 - ASSESSMENT OF OROFACIAL DYSFUNCTION PROFILE IN TURKISH CHILDREN USING THE NOT-S (NORDIC OROFACIAL TEST-SCREENING): A PILOT STUDY

Arzu Şükran İNCİOĞLU¹, Alev ALAÇAM¹

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Orofacial function is the result of complex activities of the central nervous and neuromuscular systems. Orofacial dysfunction can negatively affect vital actions, such as breathing, chewing and swallowing, and basis for social interactions in terms of speech and facial expressions. The aim of this study is to use Turkish version of the Nordic Orofacial Test– Screening (NOT-S) as a reference for the assessment of the Turkish children’s orofacial dysfunction profile.

The Turkish version of NOT-S was applied in 108 children (60 girls and 48 boys), aged from 8 to 14 years old. They were clinically examined for the phase of dentition and characteristics of occlusion. Descriptive statistics, Mann-Whitney U and Kruskal Wallis tests were applied for data analysis at significant level of $p < 0.05$.

There was a statistically significant difference between the age groups in terms of NOT-S total scores ($p = 0.016$) and 8-9 age group’s orofacial dysfunction findings was higher than the 12-14 age group ($p = 0.004$). No difference between genders was seen in relation to orofacial dysfunction. ($p = 0.562$). The most frequent habit in anamnesis section was nail biting with 21.3% followed by lip biting with 17.6%.

Regarding of the assessment on healthy Turkish children via Not-S, it has been found that orofacial dysfunction is significantly related with the existence of bad habits in age groups between 8 and 9. In conclusion, it has decided to increase population of the patient sample while conducting NOT-S in Turkey.

Keywords: orofacial dysfunction, orofacial function, nordic orofacial test screening, NOT-S

S-02 - ÇOCUKLARDA DIŞ ÇÜRÜĞÜ TEDAVİSİ SONRASI YAŞAM KALİTESİNDEKİ DEĞİŞİMLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

K. Görkem ULU GÜZEL¹, Müge DALOĞLU¹, Işıl SÖNMEZ¹

¹Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Aydın, Türkiye

Ağız sağlığının yaşam kalitesi üzerine etkisinin belirlenmesi için çocuklarda farklı ölçekler uygulanabilmektedir. Çalışmamızda diş çürüğünün yaşam kalitesine etkisinin değerlendirilmesi, diş çürüklerinin tedavisi sonrasında yaşam kalitesindeki değişimlerinin "Çocuk Algıları Ölçeği" [Child Perceptions Questionnaire" (CPQ8-10)] ile diş çürüğü olmayan gönüllülerle karşılaştırılması amaçlanmıştır. CPQ8-10 ile gönüllülerin ağız içi semptomları, fonksiyonel kısıtlılıkları, duygusal problemleri ve sosyal etkiler değerlendirilebilmektedir.

Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Pedodonti kliniğine, Haziran 2016-Mayıs 2017 tarihleri arasında başvuran 8-10 yaş arasındaki sistemik olarak sağlıklı 200 gönüllü (110 kız, 90 erkek, 9.10±0.8) çalışmaya dahil edilmiştir. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda, diş çürüğü ve tedavi ihtiyacı olan (n=100, 9.14±0.81) ve diş çürüğü ve tedavi ihtiyacı olmayanlardan (n=100, 9.05±0.82) oluşan iki grup oluşturulmuş ve yaşam kalitesinin değerlendirilmesinde CPQ8-10 anketi uygulanmıştır. Diş çürüğü olan gönüllülerin, tedavilerinin tamamlanmasından 4 hafta sonra anket tekrarlanmıştır. Sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Diş çürüğü bulunan gönüllülerin tedavi öncesi yaşam kalitesi skorları (17.46±11.66) diş çürüğü olmayanlara (6.86±4.76) göre daha yüksek bulunmuştur (p<0.001). Diş tedavileri sonrasında, yaşam kalitesi skorları (4.06±5.40) düşüş göstermiştir ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıdır. (p<0.001). Diş tedavisi sonrasındaki yaşam kalitesi skorları, tedavi ihtiyacı olmayan çürüksüz gönüllülerden daha düşük olarak tespit edilmiştir (p<0.001).

8-10 yaş aralığındaki çocuklarda tedavi edilmemiş diş çürüğünün yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediği ve diş çürüklerinin tedavi edilmesi sonrasında yaşam kalitesinin önemli derecede arttığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: yaşam kalitesi, diş çürüğü, CPQ8-10

S-02 - ASSESSMENT OF CHANGES IN QUALITY OF LIFE AFTER TREATMENT OF DENTAL CARIES IN CHILDREN

K. Görkem ULU GÜZEL¹, Müge DALOĞLU¹, Işıl SÖNMEZ¹

¹Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Aydın, Turkey

Currently, there are various scales applied on children to determine the effect of oral hygiene over quality of life. In this

study, we aimed to reveal the influence of dental caries on quality of life by comparing quality of life scores between healthy volunteers and patients with caries before and after treatment based on Child Perceptions Questionnaire (CPQ8-10). CPQ8-10 allows us to assess the intra-oral symptoms, functional limitations, emotional problems and social effects.

A total of 200 volunteers (110 female, 90 male; 9.10 ± 0.8) with 8-10 years of age and good systemic health who applied to the Adnan Menderes University, Department of Pedodontics between June 2016 and May 2017 were enrolled in the study. The study population was split into two by clinical and radiological examinations as those having dental caries and requiring treatment ($n=100, 9.14 \pm 0.81$) and those with no caries requiring no treatment ($n=100, 9.05 \pm 0.82$). The quality of life was assessed with CPQ8-10. The questionnaire was repeated 4 weeks after the completion of the dental treatment in the Treatment Group. The results were analyzed statistically.

The pretreatment quality of life scores of volunteers with dental caries (17.46 ± 11.66) were higher than those with no caries (6.86 ± 4.76) ($p < 0.001$). Quality of life scores showed a statistically significant ($p < 0.001$) decrease after dental treatment (4.06 ± 5.40). Quality of life scores following dental treatment were lower than those of the volunteers requiring no dental treatment.

Dental caries was found to have a negative influence on quality of life among children of 8-10 years of age with untreated dental caries and the quality of life was observed to improve significantly subsequent to the treatment of caries.

Keywords: quality of life, dental caries, CPQ8-10

S-03 - ÇOCUK DIŞ MACUNLARININ SİTOTOKSİSİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Firdevs KAHVECİOĞLU¹, Hayriye Esra ÜLKER¹, Gül TOSUN¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Konya, Türkiye

Günümüzde bireysel olarak çürük önleyici programların odağında, en yaygın ağız bakım ürünlerinden biri olan diş macunları vardır. Toplum ağız ve diş sağlığını korumak amacıyla kullanılan diş macunlarının özellikle çocuklarda kullanımı önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı, farklı içeriğe sahip çocuk diş macunlarının L929 hücrelerinin canlılığı üzerine etkisini incelemektir.

Sensodyne Pronamel (GSK, Slovakya), İpana Çocuk (P&G, Almanya), Signal Kids (Unilever, Mısır), GC Tooth Mousse (Recaldent, Avustralya), Elmex (Gaba, Almanya), Elmex Junior (Gaba, Almanya), Oral B Stages (P&G, Almanya) ve GC MI Paste Plus (Recaldent, Avusturalya) çocuk diş macunları besi ortamı ile dilüe edildi (%50 w/v), ardından santrifüj edildi ve filtre ile steril edildi. Hazırlanan ekstraktların (1:1) test öncesinde besi ortamı ile seri olarak konsantrasyonları hazırlandı. L929 fibroblast hücreleri 96 kuyucuklu hücre kültürü kabı içerisine alındı ve 37°C'de karbondioksitli inkübatörde inkübe edildi ve 24 saat sonunda hücreler üzerindeki besi ortamı uzaklaştırıldı. Diş macunu ekstraktlarını içeren besi ortamı ile 2 dk. muamele edildi. Hücre canlılığı mitokondriyal aktiviteyi değerlendiren Metiltetrazolyum (MTT) testi ile değerlendirildi. Veriler one-way ANOVA analiziyle istatistiksel olarak değerlendirildi.

İpana Çocuk, Gc Tooth Mousse, Elmex ve GC MI Paste Plus gruplarının negatif kontrol grubu ile hücre canlılık oranları istatistiksel olarak benzerdi ($p>0.05$). Sensodyne Pronamel grubunun sadece orijinal ekstraktı, Signal Kids orijinal ekstraktı ve tüm konsantrasyonları, Elmex Junior grubunun orijinal ekstraktı ve 1:2, 1:4, 1:8, 1:16 konsantrasyonları, Oral B Stages grubunun orijinal ekstraktı ve 1:2, 1:4, 1:8 konsantrasyonları ile negatif kontrol grubunun hücre canlılık oranları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.05$).

Bu çalışmanın sonuçlarına göre; en önemli toksik etkiyi Sodyum Loril Sülfat (SLS) içeren çocuk diş macunları göstermiştir. Dikkat çekici diğer bir sonuç ise, floridi yüksek olanlarda görülen toksik etkidir.

Anahtar Kelimeler: sitotoksiste, sodyum loril sülfat, diş macunu

S-03 - ASSESSMENT OF CYTOTOXICITY OF PEDIATRIC TOOTHPASTES

Firdevs KAHVECİOĞLU¹, Hayriye Esra ÜLKER¹, Gül TOSUN¹

¹Selcuk University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Konya, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Today, toothpastes, one of the most common oral care products, play important role in individual caries prevention programs. The child toothpastes, which are used to protect the dental health of the community, is especially important. The purpose of this study is to examine the impact of child toothpastes with different contents on the viability of L929 cells.

Sensodyne Pronamel (GSK, Slovakia), İpana Çocuk (P&G, Germany), Signal Kids (Unilever, Egypt), Gc Tooth Mousse (Recaldent, Australia), Elmex (Gaba, Almanya), Elmex Junior (Gaba, Germany), Oral B Stages (P&G, Germany) and GC MI Paste Plus (Recaldent, Australia) child toothpastes were diluted with nutrient medium (50% w/v), then centrifuged and sterilized by filtration. Extracts (1:1) were prepared in series with the media before the test. L929 fibroblast cells were seeded into 96-well cell culture dishes and incubated at 37°C in a carbondioxide incubator and after 24 hours, the medium was removed from the cells. The cells were treated 2 min in a medium containing toothpaste extracts. Cell viability was assessed by MTT assay, which assesses mitochondrial activity. The data were analyzed statistically by one-way ANOVA analysis.

Cell viability rates of the negative control groups of İpana Çocuk, Gc Tooth Mousse, Elmex and GC MI Paste Plus were similar ($p > 0.05$). There were statistically significant differences between the cell viability rates of the negative control group and the original extract of the Sensodyne Pronamel group, the Signal Kids original extract and all concentrations, the original extract of the Elmex Junior group and 1:2, 1:4, 1:8, 1:16 concentrations, the original extract of the Oral B Stages group and 1:2, 1:4, 1:8 concentrations ($p < 0.05$).

The child toothpastes containing Sodium Lauryl Sulphate (SLS) showed the most significant toxic effect. Another remarkable result is the toxic effect seen in fluoride-rich ones.

Keywords: cytotoxicity, sodium lauryl sulfate, toothpaste

S-04 - OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARDA ORAL HİJYEN ALIŞKANLIKLARININ GELİŞTİRİLMESİ İÇİN UYGULANAN EĞİTİMLERİN ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Derya CEYHAN¹, Canan AKDİK¹, Zuhâl KIRZIOĞLU¹,

¹Süleyman Demirel Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Isparta, Türkiye

Çocukluk çağındaki süreçte doğru kazandırılan alışkanlıklar ile sağlıklı bir ağız ve dişlere ulaşılabileceği bilinmektedir. Bu çalışmada, okul öncesi çocukların ağız ve diş sağlığı durumları değerlendirilerek doğru ve etkili fırçalamanın yanı sıra iki farklı fırçalama tekniği öğretilmesi ve öğretilen tekniklerin etkinliğinin belirlenmesi hedeflendi.

Randomize olarak seçilen üç anaokulundan, 5-6 yaş grubundaki, sistemik olarak sağlıklı, ebeveyni tarafından çalışma grubuna katılma onamı verilmiş 163 çocuk çalışmaya dahil edildi. Çalışma öncesinde ebeveynlere çocukların ve ebeveynlerin sosyo-demografik özellikleri, oral hijyen alışkanlıkları ve çocukların beslenme alışkanlıkları ile ilgili soruların yer aldığı bilgi edinme formları dağıtıldı. Formların doldurulmasını takiben tüm çocuklara bireysel olarak ağız-diş sağlığı eğitimi verildi. Çocuklar sınıf ortamında, ağız aynası ve sond kullanılarak gün ışığında muayene edildi, plak indeks ve dft-dfs değerleri kaydedildi. Her anaokulundaki çocuklar iki gruba ayrılarak bir gruba “fones” yöntemi, diğer gruba “horizontal scrub” yöntemi model üzerinde anlatıldı ve dişlerini bu şekilde fırçalamaları istenerek fırçalama işleminden sonra plak indeks değerleri tekrar kaydedildi. Birinci hafta, 1., 3. ve 6. aylarda yapılan kontrollerde ölçümler tekrarlandı. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bilgi formlarının değerlendirilmesi sonucunda, çocukların ve ebeveynlerin oral hijyen alışkanlıklarında yetersizlikler olduğu anlaşıldı. Çalışmaya dahil edilen üç anaokulunda her iki fırçalama yöntemi için plak indeks değerleri, en fazla fırçalama eğitimlerinden hemen sonra olmak üzere, 1. haftada, 1., 3. ve 6. aylarda başlangıç değerlerinden azalma gösterdi. Altıncı ayda yapılan ölçüm değerlerinin başlangıç değerlerine daha yakın olduğu görüldü. “Horizontal scrub” tekniğinin daha kolay uygulandığı ve okullar arasında plak indeks değerlerinde istatistiksel anlamlı farklılıklar ortaya koyduğu gözlemlendi. Çocukların ilk ve 6. aydaki dft-dfs değerleri arasında istatistiksel anlamlı bir farklılık bulunmadı.(p<0.05)

Hekimlerin, eğitimcilerin ve ebeveynlerin ortak çaba ve katkıları ile düzenli aralıklarla tekrarlanan okul bazlı eğitim ve kontrol programları, çocukların oral hijyen sağlama alışkanlıklarını ve yöntemlerini erken dönemde ve motor becerileri doğrultusunda uygun şekilde kazanmalarında önemli etkilere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Diş fırçalama, okul öncesi çocuklar, oral sağlık eğitimi, plak

S-04 - THE EVALUATION OF EFFECTIVENESS OF EDUCATIONS IMPLEMENTED FOR IMPROVING ORAL HYGIENE BEHAVIOURS IN PRESCHOOL CHILDREN

Derva CEYHAN¹, Canan AKDİK¹, Zuhâl KIRZIOĞLU¹,

¹Suleyman Demirel University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Isparta, Turkey

A healthy mouth and teeth could be provided with appropriately acquired behaviours in childhood. This study aimed to evaluate oral-dental health status, to teach two different brushing techniques and to determine effectiveness of techniques in preschool children.

Healthy, aged five-six 163 children with consent form from randomly selected three preschools were included in the study. Prior to the study, information forms about socio-demographic characteristics, oral hygiene behaviours of children and parents, and children's dietary habits were distributed parents. Afterwards, all of children were given oral-dental health education individually. Children were examined in daylight using mirror and probe in classroom, plaque index and dft-dfs values were recorded. In each preschool, two groups were composed, "fones" method were taught a group, "horizontal scrub" method to other group on a model, children were wanted to implement methods. Plaque index values were recorded again, measurements were repeated at 1st week, 1st-3rd-6th months. Obtained data were analyzed statistically.

Evaluation of forms showed children's and parents' insufficiencies in oral hygiene behaviours. Plaque index values for both methods showed a decrease from initial values at 1st week, 1st-3rd-6th months, the most just after brushing educations. Measurement values at 6th month were closer to initial values. Easier implemented "horizontal scrub" technique showed statistically significant differences in plaque index values between preschools. No statistically significant difference was found for dft-dfs values.($p<0.05$)

School-based training, control programs repeated regularly with common efforts, contributions of physicians, teachers, parents have important effects for children to acquire oral hygiene behaviours, methods appropriately in early stages, according to motor skills.

Keywords: Oral health education, plaque, preschool children, tooth brushing

S-05 - EBEVEYNLERİN AĞIZ SAĞLIK OKURYAZARLIĞI VE OKUL ÖNCESİ ÇOCUKLARININ AĞIZ DIŞ SAĞLIĞINA BAĞLI YAŞAM KALİTELERİ

Sultan KELEŞ¹, Zülal ÇOBAN¹, Hülya YILMAZ¹, İmran KURT ÖMÜRLÜ², Işıl SÖNMEZ¹

¹Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Aydın, Türkiye

²Adnan Menderes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Biyoistatistik AD, Aydın, Türkiye

Bu çalışmanın amacı ebeveynlerin ağız sağlık okuryazarlığı seviyeleriyle okul öncesi çocuklarının ağız diş sağlıkları ve ağız diş sağlıklarına bağlı yaşam kaliteleri arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır.

Bu kesitsel çalışmaya Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurmuş 2-6 yaş arası 250 çocuk-ebeveyn çifti dahil edilmiştir. Çocukların ağız muayenesi tamamlandıktan sonra ebeveynlerine Türkçe Ağız Sağlık Okuryazarlığı Yetişkin Hızlı Tahmin-30 (TREALD-30) Ölçeği ve Erken çocukluk Dönemi Ağız Sağlığı Etki Ölçeği (ECOHIS) uygulandı. Bununla beraber çocuğun ağız diş sağlığı bulguları, zararlı ağız diş sağlığı alışkanlıkları ve sosyodemografik verileri kaydedildi. Veriler, SPSS.20 programı kullanılarak tanımlayıcı istatistikler, x2 testi, student t testi ve Spearman rho korelasyon testleriyle analiz edilmiştir.

Çalışmaya katılan ebeveynlerin %68.8'i annelerden oluşurken çocukların %53.6'sı erkekti. Ebeveynlerin ortalama ağız sağlık okuryazarlığı seviyeleri 19.05±4.5 olarak belirlenmiştir. Ebeveynin ağız sağlık okuryazarlığı seviyeleriyle çocuğunun ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesi arasında anlamlı ilişki saptanmazken ($r=-0.043$, $p=0.08$), ebeveynlerin ağız sağlık okuryazarlığı seviyeleriyle eğitim durumları arasında anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=0.47$, $p=0.00$).

Ebeveynlerin ağız sağlık okuryazarlığı seviyelerinin çocuklarının ağız diş sağlığına bağlı yaşam kaliteleri üzerinde anlamlı katkısı bulunmamıştır. Bununla beraber ağız sağlık okuryazarlığı seviyesi, eğitim düzeyinin artmasıyla artış göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: ağız sağlık okuryazarlığı, çocuk, ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesi, erken çocukluk dönemi

S-05 - ORAL HEALTH LITERACY OF THE PARENTS AND ORAL HEALTH-RELATED QUALITY OF LIFE OF PRESCHOOL CHILDREN

Sultan KELEŞ¹, Zülal ÇOBAN¹, Hülya YILMAZ¹, İmran KURT ÖMÜRLÜ², Işıl SÖNMEZ¹

¹Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Aydın, Turkey, ²Adnan Menderes University, Faculty of Medicine, Department of Basic Medical Sciences, Department of Biostatistics, Aydın, Turkey

The aim of this study was to examine the relationship between parent's oral health literacy and children's oral health and oral health related quality of life.

Two-hundred fifty children (2–6 years) and their parents who applied for dental examinations at Adnan Menderes University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry were included in this cross sectional study. After a complete oral examination, the Turkish Rapid Estimate of Adult Literacy in Dentistry (TREALD-30) test and the Early Childhood Oral Health Impact Scale (ECHOIS) were administered to the parents. In addition, children's oral health status, deleterious oral habits and sociodemographic data were recorded. Data were analyzed using SPSS.20 program with descriptive statistics, χ^2 , Student's t, and the Spearman rho correlation tests.

Participating parents included 68.8% mothers, while 53.6% of the children were male. The average oral health literacy levels of parents was 19.05 ± 4.5 . There was no significant relationship between parental oral health literacy levels and the children's oral health status ($r = -0.043$, $p = 0.08$), but there was a significant correlation between parents' oral health literacy levels and educational status ($r = 0.47$, $p = 0.00$).

Parents' oral health literacy levels did not have a significant impact on children's oral health related quality of life. The level of oral health literacy, however, increased with increasing levels of education.

Keywords: oral health literacy, child, oral health related quality of life, early childhood

S-06 - ÇOCUKLARDA ÇÜRÜK RİSKİNİN BELİRLENMESİ VE ETİYOLOJİK FAKTÖRLER İLE İLİŞKİLENDİRİLMESİ

İlhan UZEL¹, Özlem DÖNMEZ², Fahinur ERTUĞRUL¹

¹Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti AD, İzmir, Türkiye, ²Serbest Diş Hekimi, İzmir, Türkiye

Diş çürüğü tek bir etkene bağlı olmaksızın birçok faktörün bir araya gelmesi ile oluşan bir patolojidir. Diş çürüğünün önlenmesinde tüm faktörler göz önünde bulundurulmalıdır. Bu çalışmada çürük faktörlerinin öneminin belirlenmesi hedeflenmiştir.

Bu çalışmaya yaşları 4-6 arasında değişen Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran rastgele seçilen gönüllü 200 çocuk hasta katılmıştır. Çalışmaya katılan çocukların ağız muayeneleri ayna ve sond yardımıyla yapılarak kaydedilmiştir. Gönüllü olur formu imzalatılan çocukların ailelerine sosyoekonomik durum, beslenme ve ağız diş bakımı ile ilgili 12 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. Elde edilen veriler Mann-Whitney U testi ve Kruskal Wallis H testi ile değerlendirilmiştir (p=0.05).

Araştırmaya katılan çocukların yaşa göre dağılımları incelendiğinde 4 yaşında 35(%17,5), 5 yaşında 55(%27,5) ve 6 yaşında 110(%55) çocuk olduğu gözlenmektedir. Çocukların sistemik hastalık ve ilaç kullanımı, eğitim gördüğü okulun özel ya da devlet okulu olması, diş hekimine gitme sıklığı, asitli içecek tüketim miktarları, günlük öğün sayısı, ebeveynlerinin eğitim ve gelir düzeyi incelendiğinde tüm bu faktörler ile dft ve dfs değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır (p>0.05). Çocukların tatlı tüketim miktarları, diş fırçalama sıklığı ve plak miktarları incelendiğinde, dft ve dfs değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p<0.05).. Bununla birlikte, beslenme alışkanlıkları ile çürük arasında benzer şekilde tatlı tüketimi ve asitli içecek tüketiminin artmasıyla birlikte çürük riskini arttırdığı gözlenmektedir.

4-6 yaş arası çocuklarda çürük riskini etkileyen etiyolojik faktörleri incelediğimiz bu çalışmada, ağız- diş sağlığını belirlemede tek bir faktörün olmadığı ve tüm faktörlerin ortadan kaldırılması amacıyla çeşitli koruyucu önlemler alınması gerektiği ortaya çıkmaktadır. Ailelere verilecek eğitim ile çürük riskinin azaltılabileceği ve çocuklara diş fırçalama alışkanlığı kazandırarak diş çürüklerinin önüne geçilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: diş çürüğü, anket çalışması, çürük prevalansı, çürük riski

S-06 - DETERMINATION OF CARIES RISKS AND ITS CORRELATION WITH ETIOLOGICAL FACTORS IN CHILDREN

İlhan UZEL¹, Özlem DÖNMEZ², Fahinur ERTUĞRUL¹

¹Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey, ²Private Dentist, Izmir, Turkey

Tooth decay is a multifactorial disease. All possible factors should be considered for prevention. The aim of the study was to determine the prevalence of caries factors.

A total of 200 randomly selected patients (4-6 years) from Ege University Faculty of Dentistry were enrolled in the study. Oral examinations of the children participating in the study were recorded with the help of mirror and probe. A questionnaire consisting of 12 questions about socioeconomic status, nutrition and oral dental care was applied to the families of the children who signed the voluntary consent form. The obtained data were evaluated by Mann-Whitney-U test and Kruskal-Wallis-H test ($p = 0.05$).

The age distribution revealed that 17.5% of the population were 4 years old, 27.5% were 5% were 6. When the children were diagnosed with systemic disease and medication, school type, the frequency of dentist visits, amount of consumption of acidic beverages, number of daily meals, education and income levels of parents, statistically significant between were not influential dft and dfs values ($P > 0.05$). When the children's sweet consumption amount, tooth brushing frequency and plaque quantities were examined, statistically significant relation were found between all these factors and dft and dfs values ($p < 0.05$).

In this study we examined the etiologic factors affecting caries risk in children aged 4-6 years, it is revealed that there is not a single factor. It is thought that the education to be given to the parents and childrens can reduce the risk of caries and prevent the tooth decay.

Keywords: tooth decay, survey study, caries prevalence, caries risk

S-07 - DIŞ HEKİMLİĞİ ÖĞRENCİLERİ TARAFINDAN YAPILAN KÖK KANAL TEDAVİLERİNİN KALİTESİNİN PEDİATRİK HASTA GRUBUNDA DEĞERLENDİRİLMESİ

İsmet Rezani TOPTANCI, Sadullah KAYA², Emin Caner TÜMEN¹, İzzet YAVUZ²

¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Diyarbakır, Türkiye, ²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti AD, Diyarbakır, Türkiye

Kök kanal tedavisi, çürük veya çeşitli nedenler ile hasar görmüş ve konservatif yöntemler ile kurtarılamayacak dişleri ağızda tutmanın etkin ve kanıtlanmış yoludur. Diş hekimliği eğitiminde, mezunların kök kanal tedavisi konusunda yetkin olmalarının sağlanması gerekmektedir. Özellikle pediatrik hasta grubunda yapılacak kanal tedavilerinin kalitesi dişin uzun süre ağızda tutulması açısından önemlidir. Bu çalışmanın amacı diş hekimliği öğrencilerinin pedodonti kliniğinde yaptıkları kanal tedavilerinin kalitesinin değerlendirilmesidir.

Dicle Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Çocuk Diş hekimliği Anabilim dalı kliniğinde çeşitli nedenler ile kanal tedavisi endikasyonu konulmuş ve kök kanal tedavileri öğrenciler tarafından yapılmış olan 10-16 yaş aralığındaki 800 hasta içerisinde rastgele seçilen 325 hastanın kanal bitimi yapıldıktan hemen sonra alınan dijital radyografileri değerlendirilmiştir. Kanallar; uygun, tam dolmamış ve kökten taşmış olarak değerlendirilmiştir. Aynı zamanda kanalda alet kırılması ve kanal perforasyonları incelenmiştir.

Bu çalışmaya yaş ortalaması 13.35±1.40 olan 325 hasta (162 erkek,163 kız) katılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin 165'i 4. Sınıf ve 160'ı 5. Sınıf olarak kaydedilmiştir. Sınıflar arasında kök kanal tedavisi başarısı açısından anlamlı fark bulunmamıştır. (p=0.340 ve p>0.05). Öğrencilerin cinsiyeti ile yapılan tedavinin başarısı arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır (p= 0.418 ve p>0.05). Yapılan çalışmada %1.8 hastada perforasyon, %1.8 hastada ise kırık alet varlığı söz konusudur. %7.2 hastada, kanal dolgusunda radyografik olarak istenilmeyen boşluk görülmüştür.

Kök kanal tedavisinin başarısını etkileyen birden fazla faktör vardır. Kök kanal tedavisi pratiğinin ve kalitesinin, zaman içerisinde, öğrencinin bilgisi ve yaptığı işin sayısına bağlı olarak artacağını düşünmekteyiz. Özellikle pedodonti hastalarında kök kanal tedavisi kalitesinin artırılmasının sağlık sistemine de olumlu katkılar sunacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: kanal dolgusu, dental eğitim, endodontik tedavi, kanal doldurma

S-07 - THE EVALUATION OF ROOT CANAL FILLINGS QUALITY THAT MADE BY DENTAL STUDENT AT PEDIATRIC PATIENTS GROUP

İsmet Rezani TOPTANCI, Sadullah KAYA², Emin Caner TÜMEN¹, İzzet YAVUZ²

¹Dicle Universty, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Diyarbakir, Turkey, ²Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Diyarbakir, Turkey

Root canal treatment is an effective way to keep teeth, which cannot rescue by conservative methods. In dental education, graduates need to be competent in root canal treatment. The purpose of this study is to evaluate the quality of the root canal treatments that performed by dental students in the pediatric dentistry clinic.

In this study digital radiographs were evaluated at the end of root canal treatment which made by dental students. 325 randomly selected patients among the 800 patients, age between 10-16 years old, who admitted Pediatric dentistry clinic for root canal treatment with different reason. Radiographies were evaluated by appropriate, un-filled and over-filled. Instrument fracture and canal perforations were examined at radiographs.

325 patients (162 male, 163 female), mean age 13.35 ± 1.40 , participated in the study. 165 students were class 4 and 160 were at class 5. There was no significant difference between the groups in terms of root canal success ($p=0.340$ and $p>0.05$). There was no significant difference between the gender of the students and the success of the treatment ($p= 0.418$ and $p>0.05$). In this study; %1.8 of radiographs shows perforation and %1.8 shows instrument fracture. %7.2 of the radiography shows unwanted voids in the canal therapy.

There are several factors that affect the success of root canal therapy. Root canal treatment practice and quality will increase over time, depending on the knowledge and the number of jobs. We believe that increasing the quality of root canal therapy will provide positive contributions to the health care system.

Keywords: root filling, dental education, endodontic treatment, canal obturation

S-08 - TÜRKİYE'DEKİ PEDIATRİSTLERİN ÇOCUKLARIN AĞIZ-DİŞ SAĞLIĞI ÜZERİNE FARKINDALIĞI

Gülsüm DURUK¹, Burçin ACAR¹

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Malatya, Türkiye

Pediatristler çocuklar için ilk sağlık hizmeti sunucuları olup, anne çocuk ağız sağlığı konusunda yeterli bilgiye sahip olmalıdırlar. Çocukların koruyucu diş hekimliğiyle tanışmalarında önemli rol oynarlar. Bu araştırmanın amacı Türk pediatristlerin çocukların ağız-diş sağlığı konusundaki bilgi ve tutumlarını değerlendirmektir.

Bu çalışmaya Türkiye'nin farklı şehirlerinden 130 pediatrist dahil edilmiştir (yaş ort.38,35 ± 9,86, %50,8 kadın, %49,2 erkek). Katılımcılara sosyodemografik düzeyleri, ağız diş sağlığı ve Erken Çocukluk Çağı Çürüğü (EÇÇ) ile ilgili 16 soruluk bir anket doldurtulmuştur. Veriler SPSS programına aktarılıp, Ki-kare ve Kruskal-Wallis testleri kullanılarak istatistiksel analizleri yapılmıştır.

Bu çalışmanın sonuçları, cinsiyet ve ünvanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını göstermiştir ($p>0,05$). Uykuda emzirmenin EÇÇ ile ilişkili olduğunu söyleyen genel pediatristler, yandal uzmanlığı yapan pediatristlerden istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek iken ($p<0,05$), gün içerisinde biberon kullanımıyla EÇÇ arasında ilişki olduğunu söyleyen yandal uzmanlığı yapan pediatristlerin sayısı genel pediatristlerden daha fazla bulunmuştur ($p<0,05$). EÇÇ ve gece uykuda biberon kullanımı arasında ilişki olduğunu söyleyen 5 yıldan daha fazla tecrübeye sahip pediatristlerin sayısı 5 yıldan daha az tecrübeye sahip genç pediatristlerden daha fazladır ($p<0,05$). Anneden bebeğe Streptococcus Mutans'ın dikey geçişine "evet" cevabı veren genel pediatristlerin sayısı yandal uzmanlığı yapan pediatristlerden ve 5 yıldan daha fazla tecrübeye sahip pediatristler de genç pediatristlerden anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur. ($p<0,05$). Meslekte daha uzun yıllar çalışan tecrübeli pediatristlerden flor tabletleri reçete etmenin güvenli olduğunu savunanların sayısı, meslekte genç olan pediatristlerden daha fazladır ($p<0,05$). Çocuklara flor jel uygulaması aleyhinde medyadaki kampanyalardan etkilenen pediatristlerin yüzdesi devlet hastanesinde %12,9, özel sektörde %0 ve üniversite hastanelerinde %3,3 olarak bulunmuştur ($p<0,01$).

Genel olarak çalışmamız, Türk pediatristlerin çocukların ağız ve diş sağlığı ile ilgili olarak kabul edilebilir bir bilgi ve tutuma sahip olduklarını göstermektedir. Bununla birlikte, pediatristlerimizin ağız ve diş sağlığı konusunda daha iyi bilgilendirilmesi ve motive edilmesi gerektiği görülmüştür. Daha fazla pediatristin dahil edildiği yeni çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: pediatrist, erken çocukluk çağı çürüğü, ağız-diş sağlığı, farkındalık

S-08 - AWARENESS OF PEDIATRICIANS IN TURKEY ON CHILDREN'S ORAL AND DENTAL HEALTH

Gülsüm DURUK¹, Burçin ACAR¹

¹Inonu University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Malatya, Turkey

Pediatricians are the first health care providers for children and they should perform a dental examination during the medical visit. They have an important role in preventive dentistry. This study aims to evaluate the knowledge and attitudes of Turkish pediatricians on children's oral health.

The 130 pediatricians from different cities in Turkey were included in this study (50.8% female, 49.2% male; aged 38.35±9.86). A 16-item questionnaire about early childhood caries(ECC) was filled by the pediatricians. The data were collected and the frequencies were obtained. The Chi-Square and Kruskal-Wallis tests were used for statistical analysis.

The results indicated no statistically significant difference between the sex and titles($p>0.05$). Statistically, the general pediatricians thinking there is a link between ECC and babies falling asleep while breastfeeding outnumber the pediatric subspecialists. However, it was found the pediatric subspecialists thinking there is a link between ECC and babies using bottles during the day significantly outnumber the general pediatricians($p<0.05$). The pediatricians with over 5 years of experience were more likely to report a link between ECC and babies using bottles at nights than the pediatricians with less than 5 years of experience ($p<0.05$). The number of general pediatricians who answered "yes" to the vertical transition of *Streptococcus mutans* from mother to baby was found to be significantly lower than the number of pediatric subspecialists($p<0.05$). The majority of the experienced pediatricians suggest it is safe to prescribe F-tablets($p<0.05$). The percentages of pediatricians influenced by the campaigns against the fluor gel application in children were 12.9% in state hospitals, 0% in private hospitals and 3.3% in university hospitals($p<0.01$).

Overall, our study shows Turkish pediatricians have an acceptable level of knowledge and attitude in relation to children's oral and dental health. Nevertheless, they should be informed and motivated better about oral and dental health.

Keywords: oral and dental health, early childhood caries, awareness, pediatricians

S-09 - PEDIATRİK ORAL PATOLOJİK LEZYONLARIN RETROSPEKTİF DEĞERLENDİRİLMESİ

Zeynep İŞİK, Zeynep Aşlı GÜÇLÜ

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, Kayseri ili ve çevre bölgelerden gelen, Erciyes Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran çocuk hastalarda oral patolojik lezyonlarının görülme sıklığını ortaya koymak ve geçerli diğer çalışmalarla karşılaştırmaktır.

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana bilim Dalı arşivinde bulunan 2006-2017 yılları arasındaki on bir yıllık dönemi kapsayan oral patoloji raporları incelenmiştir. Çalışmaya, 0-16 yaşları arasındaki çocuklara ait oral patoloji raporları dahil edilmiştir. Veriler yaş, cinsiyet, histopatolojik tanı ve lezyonların lokalizasyonları ile ilgili bilgileri içermektedir. Hastalar 0-4, 5-10, 11-16 olmak üzere 3 yaş grubuna ayrılmıştır. Oral lezyonlar, kistik / psödokistik, tümör / tümör benzeri, inflamatuvar / reaktif ve diğer lezyonlar olmak üzere 4 ana grupta incelenmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir.

Patolojik lezyonların çoğunluğu 11-16 yaş grubunda görülürken, en az patolojik lezyonun görüldüğü yaş grubu 0-4 olarak belirlenmiştir. Pediatrik popülasyonda en sık görülen lezyonlar kistik/psödokistik (%47) lezyonlar olarak bulunmuştur. Kistik/psödokistik lezyonları sırasıyla inflamatuvar/reaktif lezyonlar(%23) , tümör/tümör benzeri lezyonlar(%19) ve diğerleri (%11) izlemiştir. %29.68 oranı ile radiküler kist en sık görülen pediatrik oral patoloji olarak belirlenmiştir. Radiküler kisti sırasıyla dentigeröz kist, pyojenik granüloma takip etmektedir.

Pediatrik popülasyonda çok çeşitli oral lezyonlar ve patolojik durumlar görülebilmektedir. Çocuklarda görülen oral patolojik durumlar klinik yaklaşımlar ve semptomlar açısından erişkinlerden bazen farklı olabilmektedir. Pediatrik oral lezyonlarla ilgili epidemiyolojik verilerin çocuk diş hekimleri tarafından anlaşılması doğru ve ayırıcı teşhis için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: biyopsi, epidemiyoloji, lezyon, oral patoloji, pediatrik

S-09 - RETROSPECTIVE EVALUATION OF PEDIATRIC ORAL PATHOLOGICAL LESIONS

Zeynep İŞİK, Zeynep Aşlı GÜÇLÜ

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kayseri, Turkey

The aim of this study to determine the prevalence of oral pathological lesions in pediatric patients who referred to the Erciyes University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry from Kayseri and surrounding area and compare with other current studies.

The reports of oral pathologies from the files of Erciyes University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, over eleven years period of 2006-2017 were researched. Oral biopsies from children between 0-16 years of age were included in this study. Data included age, sex, histopathological diagnosis and site of the lesions. Patients were divided into three age groups, 0-4, 5-10, 11-16. Oral lesions were investigated in four main groups as cystic / pseudocystic, tumor / tumor like, inflammatory/reactive and other lesions. The data were analyzed statistically.

The majority of pathologic lesions were seen 11-16 year-old group, while the least pathological lesion was determined as 0-4. The most common lesions in the pediatric population were cystic / pseudocystic (47%) lesions. Cystic/pseudocystic lesions followed by inflammatory / reactive lesions (23%), tumor/tumor-like lesions (19%) and others (11%). Radicular cyst was the most common pediatric oral pathology with a rate of 29.68%. Radicular cyst is followed by dentigerous cyst, pyogenic granuloma, respectively.

A wide range of oral lesions and pathological conditions may present in pediatric population . Oral pathologic conditions existing in children could sometimes differ from adults in terms of clinical approaches and symptoms. Understanding of epidemiological data of pediatric oral lesions by pediatric dentists is important for accurate and differential diagnosis.

Keywords: biopsy, epidemiology, lesion, oral pathology, pediatric

S-10 - AİLELERİN ÇOCUK DIŞ HEKİMLİĞİNDE FLOR UYGULAMALARINA BAKIŞ AÇISI

**Başak Doğan UCAR¹, Özlem Martı AKGÜN¹, Ceyhan ALTUN¹, Günseli Güven POLAT¹,
Feridun BAŞAK¹**

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Çocuklarda ağız ve diş sağlığı için koruyucu sağlık programlarında hedef, gerekli ağız hijyeni eğitimi ve koruyucu uygulamaları yapılarak hem çocukluk döneminde hem de ileriye yönelik çürük oluşumunu en aza indirgenmesidir. Bu nedenle çocukluk çağında olan bireylere ağız hijyeni eğitimi, doğru beslenme yöntemleri, flor uygulamaları yapılması gerekmektedir. Araştırmamızın amacı okullarda koruyucu flor vernik uygulamaları ile ilgili ailelerin bakış açısının saptanmasıdır.

İki farklı okulda öğrenim görmekte olan 6-11 yaş arası çocukların ailelerinden kabul etmeleri durumunda hazırlanmış olduğumuz anketi doldurmaları istenmiştir. Ankette çocukların demografik özellikleri, sağlık ve diş problemleri, ağız diş sağlığında kullanılan ürünler, ağız diş sağlığı hakkında uygulamalar, flor bilgi düzeyi ve flor hakkındaki görüşleri değerlendirilmiştir.

Araştırma katılan 377 ebeveynlerin %50,4'ü erkek ve %49,6'sı kız çocuğuna sahipti ve çocukların ortalama yaşı 8,4±1,2 yıldı. Çocukların %50,4'ünde ağız diş problemi mevcuttu ve çoğunlukla diş çürüğü oluşturuyordu. Çocuklarında florürlü diş macunu kullanım oranı %53,1, florürlü gargara kullanım oranı %10,3, koruyucu flor uygulamasına katılım oranı %36,1, okulda flor vernik uygulamasına katılım oranı %23,9 idi. Ebeveynlerin flor ile ilgili bilgi düzeyleri orta seviyede idi. "Doğru uygulandığında diş sağlığına katkıda bulunduğunu düşünüyorum" cevabı veren ebeveyn oranı %56,5 olarak saptandı." Flor uygulamasını daha önce duymadım." cevabını veren ebeveyn oranı ise %22 idi.

Okullarda flor vernik uygulaması ile ilgili yeterli katılım olmaması ve ebeveynlerin bu uygulamada halen çekimser kalması programın başarı oranını etkilemektedir. Ayrıca ebeveynlerin flor ile ilgili bilgi düzeylerindeki eksiklikte ebeveynlerin yeterli bilinçlendirilmediğinin göstergesi olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: flor, flor vernik, aile, ebeveyn

S-10 - PERSPECTIVE OF FAMILIES TO FLUOR APPLICATIONS IN PEDIATRIC DENTISTRY

**Başak Doğan UCAR¹, Özlem Martı AKGÜN¹, Ceyhan ALTUN¹, Günseli Güven POLAT¹,
Feridun BAŞAK¹**

¹University of Health Sciences, Gülhane Dentistry Faculty, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The purpose of preventive health programs for oral and dental hygiene in children is to reduce formation of caries in childhood and in the future by applying necessary oral hygiene education and protective practices. Therefore oral hygiene education, proper nutrition methods, fluoride applications must be done for the individuals in childhood. The purpose of our research is to determine the perspectives of the families concerned with protective fluorine varnish applications in schools.

Parents of children, aged between 6-11 from two different schools, were asked to fill out a questionnaire we had prepared if they accepted. In the questionnaire, demographic characteristics of children, health and dental problems, products used in oral and dental health, practices about oral dental health, fluoride knowledge level and opinions about fluoride were evaluated.

377 parents participated in the survey, 50.4% had male and 49.6% had female children and mean age of children was 8.4 ± 1.2 years. 50.4% of the children had oral dental problems and most of them were tooth decay. The rate of fluoride toothpaste use in children was 53.1%, fluoride mouthwash use was 10.3%, the rate of protective fluoride application was 36.1% and fluoride varnish application in school was 23.9%. Parental knowledge of fluoride was at moderate level. The rate of parents who answered "I think that fluor applications contribute to dental health when applied correctly" was found to be 56.5%. The rate of parents who gave the answer "I have never heard of fluoride application" was 22%.

The lack of involvement in fluoride varnish application in schools and the fact that parents are still abstaining from this practice are affecting the success rate of the program. In addition, the lack of parents' knowledge level about fluoride is evaluated as a sign that parents are not sufficiently informed.

Keywords: fluoride, fluoride varnish, family, parent

S-11 - ÇOCUK HASTALARDA BEDEN KİTLE İNDEKSİ İLE DİŞ YAŞI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Banu GÜLCAN¹, Sezin ÖZER²

¹Beşirođlu Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Kocaeli, Türkiye, ²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi, Pedodonti AD, Isparta, Türkiye

Bu çalışmada Türk çocuklarında beden kitle indeksleri (BKİ; kg/m²) ve diş yaşı arasındaki ilişkinin iki farklı diş yaşı belirleme yöntemi kullanılarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Çalışmaya yaşları 7-13 arasında 284 (139 kız, 145 erkek) çocuk hasta dahil edildi. Hastaların boy uzunlukları ve vücut ağırlıkları boy ölçerli dijital bir terazi kullanılarak ölçüldü. Hastalar, BKİ hesaplandıktan sonra yaşa ve cinsiyete özel büyüme tabloları kullanılarak gruplandırıldı. Çocukların diş yaşları iki farklı metot; Demirjian ve Willems metodları kullanılarak belirlendi. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde Ki-kare testi, Paired T testi, Student's T testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) (Post Hoc Tukey HSD) kullanıldı. BKİ'nin diş yaşı üzerine etkisinin değerlendirilmesi amacıyla Çoklu Doğrusal Regresyon Analiz modelleri kullanıldı.

Yaş farkları Demirjian metoduna göre kızlarda $0,67 \pm 1,23$; erkeklerde $0,61 \pm 1,56$; Willems metoduna göre ise kızlarda $-0,11 \pm 0,72$; erkeklerde $-0,02 \pm 0,81$ olarak hesaplandı. Çocuklarda BKİ artışı ile her iki metot kullanılarak belirlenen diş yaşı farkları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki gözlemlendi ($p < 0,05$). BKİ'deki bir birim artışın Demirjian metoduna göre diş yaşında 0,083 yıl, Willems metoduna göre diş yaşında 0,074 yıl hızlanmaya neden olduğu saptandı ($p < 0,001$).

Willems metodu, diş yaşının belirlenmesinde Demirjian metoduna göre kronolojik yaşa daha yakın sonuçlar vermiştir. Artan BKİ değerlerine bağlı olarak, çocuklarda diş gelişiminin hızlandığı görülmüştür. Obez ve aşırı kilolu çocuklarda diş gelişimindeki hızlanmanın çocuk diş hekimliğinde ve ortodontide tedavi planlaması sırasında göz önünde bulundurulması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: BKİ, diş yaşı, Demirjian metodu, obezite, Willems metodu

S-11 - ASSOCIATION BETWEEN BODY MASS INDEX AND DENTAL AGE AMONG PEDIATRIC PATIENTS

Banu GÜLCAN¹, Sezin ÖZER²

¹Beşirođlu Oral and Dental Health Center, Kocaeli, Turkey, ²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Isparta, Turkey

The aim of this study was to evaluate the relationship between body mass index and the dental age by using two different age estimation methods among Turkish children.

284 pediatric patients (139 girls and 145 boys), aged 7-13 years (mean age 10.02 ± 1.7 years) were included to study. Weight and height status of the patients was measured with a digital scale and stadiometer. BMI was calculated and the patients were categorized using age and gender specific growth charts. The dental developmental ages of the children were assessed using two different age estimation methods; Demirjian and Willems methods. The statistical analysis of all data was performed using Chi-square, Paired T, Student's T and One-Way ANOVA (Post Hoc Tukey HSD) tests. Multiple Linear regression models were used to assess the effect of the BMI percentile on dental age.

The Demirjian method overestimated the chronologic age by 0.67 ± 1.23 and 0.61 ± 1.56 years, while Willems method underestimated chronologic age by -0.11 ± 0.72 and -0.02 ± 0.81 years among girls and boys, respectively. For both the girls and the boys increasing BMI was significantly correlated to difference estimated between the dental age and chronologic age by using both methods ($p < 0.05$). For dental ages the coefficient for the BMI percentile was 0.083 year for Demirjian method and 0.074 year for Willems method, respectively ($p < 0.001$).

Willems method was found more accurate in estimating dental age than Demirjian's method in this sample of pediatric patients. An increase in BMI percentile appears to be associated with an increase in dental development. Accelerated dental development in obese and overweight children is important to be considered in pediatric dentistry and orthodontics for treatment planning.

Keywords: BMI, dental age, Demirjian method, obesity, Willems method

S-12 - TIP VE DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DİŞ AVÜLSİYONLARINDA ACIL YAKLAŞIM KONUSUNDA BİLGİ DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Gülsüm DURUK¹, İsmail Cüneyt DAŞKIRAN²

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Malatya, Türkiye, ²Serbest Hekim, Malatya, Türkiye

Avülsiyon diş travmaları içerisinde acil müdahale gerektiren travma tiplerindedir. Travma sonrası kazazedeler diş hekimlerine ya da tıp hekimlerine başvurduklarından diş hekimleri ve doktorların acil müdahale konusundaki bilgi düzeyleri travmaya uğramış dişin prognozunda önemli rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı, tıp ve diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin avülse dişlerin acil müdahalesindeki bilgi düzeylerini değerlendirmektir.

Bu çalışmaya farklı üniversitelerden 747 tıp fakültesi, 846 diş hekimliği fakültesi öğrencisi katılmıştır. Katılımcılardan onam formu alındıktan sonra, katılımcılara sosyo-demografik yapı ve diş avülsiyonlarında acil yaklaşımla ilgili sorular içeren bir anket formu doldurtulmuştur. Tıp fakültesi 3. sınıftan 250 öğrenciye konuyla ilgili eğitim verildikten sonra anket tekrarlanmıştır. Elde edilen verilerin Ki-kare ve Kruskal-Wallis testleri kullanılarak istatistiksel analizleri yapılmıştır.

Diş avülsiyonunda acil müdahale ile ilgili öğrencilerin cevapları cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p > 0,05$). Tıp fakültesi öğrencilerinde farklı sınıflar arasında anlamlı fark bulunamazken ($p > 0,05$), diş hekimliği öğrencilerinde prelinik (1., 2. ve 3. sınıflar) ve klinik (4. ve 5. sınıflar) sınıfları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,01$). Eğitim alan tıp fakültesi öğrencileri ile diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin klinik sınıfları arasında sorulara verilen cevaplar açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p > 0,05$).

Tıp fakültesi öğrencilerinin ve diş hekimliği fakültesi öğrencilerinin prelinik sınıflarının büyük çoğunluğu diş avülsiyonlarının acil müdahalesinde yetersizdirler. Diş hekimliği fakültelerinde 4. sınıf ders müfredatında yer alan diş travmaları dersini almış olan diş hekimliği klinik sınıfı öğrencileri ve konu ile ilgili eğitim alan tıp fakültesi öğrencilerinin diş avülsiyonlarının acil müdahalesinde bilgi sahibi olmaları eğitimin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: avülsiyon, diş hekimliği fakültesi öğrencileri, diş travması, farkındalık, tıp fakültesi öğrencileri

S-12 - EVALUATION OF FIRST-AID KNOWLEDGE ABOUT TOOTH AVULSION AMONG MEDICAL AND DENTAL STUDENTS

Gülsüm DURUK¹, İsmail Cüneyt DAŞKIRAN²

¹Inonu University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Malatya, Turkey, ²Private Dentist, Malatya, Turkey

Tooth avulsion is one of the most serious dental emergencies among dental traumas. As people usually go to a dental clinic or hospital after a dental avulsion, doctors' and dentists' knowledge about managing the dental avulsion has an essential role in the prognosis of traumatized teeth. The aim of this study was to evaluate the knowledge of medical and dental students regarding the emergency management of dental avulsion.

747 medical students (1st to 6th year) and 846 dental students (1st to 5th year) from different universities were included in this study. After obtaining their consent, we had them fill a questionnaire about socio-demographic factors and the emergency management of avulsed teeth. After 250 third-year medical students were briefed on the subject, the questionnaire was repeated. Collected data were statistically analyzed with Chi-Square and Kruskal-Wallis tests.

Students' answers regarding the appropriate management of dental avulsion were not statistically significant based on the gender ($p>0.05$). There were no significant differences in terms of school grades among medical students ($p>0.05$), while there were statistically significant differences between pre-clinical (1st, 2nd, and 3rd years) and clinical (4th and 5th years) dental students ($p<0.01$). There were no statistically significant differences between medical students and clinical dental students.

Most medical students and preclinical dental students had a lack of knowledge about the emergency management of dental avulsion. The fact that clinical dental students who have studied dental trauma in their 4th-year and the medical students who have already taken classes in that are very knowledgeable about the emergency management of dental avulsion indicates the importance of education.

Keywords: avulsion, dental students, dental trauma, knowledge, medical students

S-13 - SÜT AZI DIŞLERİNE FARKLI SİMAN MATERYALLERİ İLE UYGULANMIŞ PEDIATRİK ZİRKONYUM KURONLARIN KLİNİK BAŞARISININ VE EBEVEYN MEMNUNİYETİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

İpek SAHİN¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye

Zirkonyumun insan vücudu için biyouyumluluğu, uzun süredir kanıtlanmış bir materyaldir. Kalça protezi olarak 1970'ten beri kullanılan bu materyal, yetişkinlerde kuron, endodontik post, implant üst yapılarında ve köprü uygulamalarında yaklaşık 15 yıldır kullanılmaktadır. Ancak, zirkonyum, pediatrik kuron olarak, 2010 yılından itibaren kullanılmaktadır. Zirkonyum kuronlar, geniş yüzeyli çürüklere sahip süt dişlerinin restorasyon seçenekleri arasında en iyi alternatif restorasyon seçeneği olarak önerilebilir. Çalışmamızın amacı, üst ve alt çene süt azı dişlerine, dört farklı yapıştırma simanı ile simante edilerek yapılan, pediatrik zirkonyum kuronların (Nusmile) klinik başarısının ve ebeveyn memnuniyetinin değerlendirilmesidir.

Dört farklı yapıştırma simanı (Grup 1: cam iyonomer siman, FujiOne; Grup 2: rezin modifiye cam iyonomer siman, FujiCEM 2; Grup 3: rezin siman, G-CEM LinkForce ve Grup 4: biyoaktif siman, Biocem) ile simante edilen pediatrik zirkonyum kuronların retansiyonu, dişeti sağlığı, renk uyumu ve ebeveyn memnuniyeti bakımından değerlendirilmiştir.

Yaşları 5-11 arası değişen (8,23±1,25) 55 hastaya (33 kız, 22 erkek) 60 kuron uygulamasının 6 aylık takibi yapılmıştır. Pulpitis nedeniyle 5 dişe kanal tedavi uygulaması yapıldığı (Grup 3x2; Grup 4x3), 4 kuronun düştüğü (Grup1x1, Grup 2x1, Grup 3x1, Grup 4x1) rapor edilmiştir. Yapılan istatistik analizlerde, Grup 1 ve Grup 2'nin anlamlı derecede daha fazla klinik başarıya sahip olduğu belirlenmiştir (p<0.05). Ebeveynlerin, kuronların rengi, büyüklükleri ve şekillerinden oldukça memnun oldukları rapor edilmiştir (%78) ve ebeveynlerin çoğu uygulanan kuron tedavisinin çocuğun sağlığını ve ağız görünümünü geliştirdiğini bildirmişlerdir (%83). Ebeveynlerin %89'u bu kuronları önereceklerini belirtmişlerdir.

Zirkon kuronlar süt dişlenme döneminde klinik olarak tercih edilebilir bir tedavi seçeneğidir. Zirkonyum kuronlarla çocuk ve ebeveyn memnuniyeti oldukça yüksektir.

Anahtar Kelimeler: pediatrik zirkonyum kuron, estetik, çocuk

S-13 - POSTERIOR PEDIATRIC ZIRCONIA CROWNS FOR PEDIATRIC PATIENTS WITH PRIMARY DENTITION: CLINICAL SUCCESS AND PARENTAL SATISFACTION

İpek SAHİN¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

Zirconia has a long history as a proven biocompatible material in the human body. It has been used as a prosthesis in hip replacements since the 1970s, and for crowns, endodontic posts, implant abutments, and other crown and bridge applications in adult patients for at least 15 years. However, zirconia has only been used for pediatric crowns since 2010. When restoring highly carious primary incisors and molars, zirconia crowns can offer an excellent alternative to other pediatric restorative options. The purpose of this study was to evaluate the clinical success of and parental satisfaction with posterior pediatric zirconia crowns (Nusmile) cemented with different cementation materials.

Maxillary/mandibular posterior pediatric zirconia crowns cemented with different cementation materials (Group 1: glass ionomer cement, FujiOne; Group 2: resin modified glass ionomer cement, FujiCEM2; Group 3: resin cement, G-CEM LinkForce; Group 4: bioactive cement, Biocem) were evaluated clinically for retention, gingival health, and color match. Parental satisfaction regarding esthetics of the crowns and perception of impact of treatment on child's appearance and oral health were evaluated by questionnaire.

Sixty crowns were evaluated in 55 children (33 girls, 22 boys), aged between 5-11 years-old ($8,23\pm 1,25$) for 6 months. Four of the evaluated crowns have been debonded (Group 1x1, Group 2x1, Group 3x1, Group 4x1) and five teeth were endodontically treated due to the pulpitis (Group 3x2, Group 4x3). Group 1 and Group 2 had statistically significant higher clinical success values ($p<0.05$). Parents reported high satisfaction with color, size and shape of crowns and majority of parents reported that crowns improved appearance and oral health of their child (%78 and %83, respectively). Eight-nine percent of parents reported that they would highly recommend these crowns.

Zirconia crowns are clinically acceptable restorations in the primary dentition. Children and parental satisfaction with zirconia crowns is very high.

Keywords: pediatric zirconium crowns, esthetics, child

S-14 - ÜÇ FARKLI MARKA KOMPOMERİN SÜT DİŞİ RESTORASYONLARINDA KLİNİK PERFORMANSININ DEĞERLENDİRİLMESİ: RETROSPEKTİF ÇALIŞMA

Hüsnüye GÜMÜŞ¹, Ebru ŞENYİĞİT¹, Salih DOĞAN¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Peodonti AD, Kayseri, Türkiye

Günümüzde çürük süt dişlerinin tedavilerinde amalgam, cam iyonomer siman, rezin modifiye cam iyonomer siman, kompozit rezin ve poliasit modifiye resin kompozit (kompomer) gibi restoratif materyaller kullanılmaktadır. Bu restoratif materyaller içerisinde kompomerler flor salınımı ve kolay uygulanabilirliği yanı sıra aşınma dayanıklılığı ve mekanik özellikleri bakımından cam iyonomer simanlardan üstün olması nedeni ile süt dişi restorasyonlarında en çok tercih edilen materyal olmuştur. Türkiye’de farklı üreticiler tarafından kullanıma sunulmuş çok sayıda kompomer markası bulunmakta olup, çalışmamızda süt dişleri tedavisinde en çok tercih edilen üç farklı üreticiye ait kompomerlerin iki yıllık klinik performansının retrospektif olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Bölümünde tedavileri yapılmış yaşları 4-11 arasında değişen 486 hastada farklı firmalar tarafından üretilmiş (F2000, İmicryl, Dyract) kompomer restorasyonlar 2 yıllık süre sonunda FDI kriterlerine göre değerlendirilmiştir. Değerlendirme, bireysel farklılıkları önlemek için aynı hekim tarafından yapılmıştır. İstatistiksel analiz için Ki-Kare Testi kullanılmış ve $p<0,001$ anlamlı kabul edilmiştir.

Çalışmamızda 253 kız ve 233 erkek hasta olmak üzere toplam 486 hasta değerlendirilmiştir. Hastaların yaş ortalaması 7,6’dır. İki yıllık süreç sonrasında restorasyonların sağ kalım yüzdeleri F2000 grubunda %83.1, İmicryl grubunda % 88.6 ve Dyract grubunda ise %78.8; tamir gereksinim yüzdeleri F2000 grubunda %4.3, İmicryl grubunda % 5.5 ve Dyract grubunda ise %14.4; yenileme gereksinimi yüzdeleri F2000 grubunda %12.4, İmicryl grubunda % 5.8 ve Dyract grubunda ise %6.7’dir.

Çalışmanın bulgularına göre süt dişi restoratif tedavisinde İmicryl grubunun sağ kalım oranı Dyract grubundan istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek iken; F2000 grubunun sağ kalım oranı ile İmicryl ve Dyract grubunun sağ kalım oranı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: süt dişi, kompomer, retrospektif çalışma

S-14 - CLINICAL EVALUATION OF THREE DIFFERENT BRAND COMPOMERS IN PRIMARY TEETH RESTORATIONS: RETROSPECTIVE STUDY

Hüsnüye GÜMÜŞ¹, Ebru ŞENYİĞİT¹, Salih DOĞAN¹

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Peodontics, Kayseri, Turkey

Today, treatment of primary teeth is used different restorative materials such as amalgam, glass ionomer cement, resin

modified glass ionomer cement, polyacid modified glass ionomer cement (compomer), composit resin. Within these restorative materials, the compomers are the most preferred material for primary teeth restorations due to their superior flour release and ease of application, as well as superior abrasion resistance and mechanical properties higher than glass ionomer cements. The aim of this retrospective study was to evaluate the two years clinical performance of primary teeth restorated with three different compomer.

Patients recruited for this study were treated at Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry. In total, 486 patients with 1316 primary teeth restorated with three different brand compomer (F2000, Imicryl, Dyract), were recalled for a control visit. The compomer restorations were evaluated after two years with FDI criteria. The evaluation was done by the same physician to prevent individual differences. Data were evaluated statistically with Chi-Square Tests and the level of significance was set at $p < 0.001$.

In this study, a total of 486 patients (253 female and 233 male patients) and 1316 compomer restorations were evaluated. The average age of the patients is 7,6. After two years of treatment, the survival percentages of restorations were 83,1% for F2000, 88,6% for Imicryl, 78,8% for Dyract. The repair requirement percentages of restorations were 4,3% for F2000, 5,5% for Imicryl, 14,4% for Dyract. Retreatment percentages of restorations were 12,4% for F2000, 5,8% for Imicryl, 6,7% for Dyract.

According to the findings of this study, the survival rate of the Imicryl group in primary teeth treatment was statistically significantly higher than the Dyract group; there was no statistically significant difference between the survival rate of F2000 group and the survival rate of Imicryl and Dyract group.

Keywords: primary teeth, compomer, retrospective study

S-15 - KOMPOMERLERİN RENK STABİLİTESİNİN DEĞERLERDİRİLMESİ

Bilal ÖZMEN¹, Yasemin NAYİR¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Bu çalışmanın amacı farklı içecekler, ağız çalkalama solüsyonlarına, diş macunlarına, ışık kaynaklarına ve termal sıklusa maruz bırakılan kompomer rezinlerin renk stabilitesini değerlendirmektir.

Beş farklı içecek, beş farklı ağız çalkalama solüsyonu ve beş farklı diş macunu için aynı marka ve aynı renk tonu kompomer (Glasiosite Caps, Voco, A2), ışık cihazları (iki farklı) ve termal siklus uygulamaları için üç farklı marka ve iki farklı renk tonu kompomer (1-Glasiosite Caps, Voco, 2-Dyract XP, Dentsply, 3- R&D Series Nova Compomer, Imicrly)(A2 ve A3) kullanıldı. Çalışmada kullanılan tüm örnekler, 10 mm çapında ve 2 mm yüksekliğinde disk şeklinde hazırlandı. Polimerizasyon sonrası örnekler, 600, 800 ve 1000 gritlik silikon karbid diskler kullanılarak su soğutması altında zımpara makinesi ile cilalandı. Tüm örnekler distile su içerisinde 24 saat 37 ° C'de inkübe edildi. Örnekler (n=10) içecek ve ağız çalkalama solüsyonunda 37 ° C'de 24 saat bekletildi. Örneklerin fırçalanması aynı operatör tarafından günde iki kez, 2 dakika süreyle 4 hafta uygulandı. Işık cihazları için her bir materyalden 10 örnek LED ışık cihazı 1, 10'ar örnek de ışık cihazı 2 ile polimerize edildi. Örnekler 5000 tur termal sıklusa tabi tutuldu. Tüm örneklerin renk değerleri bir spektrofotometre ile uygulamalardan önce ve sonra ölçüldü.

Tüm örneklerde uygulamalar sonrası renk değişiklikleri gözlemlendi ($\Delta E=0,24 - 5,13$). İçecekler arasında, ağız çalkalama solüsyonları arasında, diş macunları arasında, ışık kaynakları arasında ve termal siklus sonrasında istatistiksel farklılıklar bulundu ($p<0,05$).

Klinik olarak kabul edilebilir değerden ($\Delta E=3,3$) daha fazla renk değişimi yapan içecekler ve diş macunları daha dikkatli kullanılmalıdır. Ağız çalkalama solüsyonları renk stabilitesi açısından daha güvenilirdir. Işık kaynakları ve termal siklus kompomer rezinlerin renk stabilitesini etkileyebilmektedir. İleri klinik araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: renk stabilitesi, kompomer

S-15- EVALUATION OF THE COLOR STABILITY OF COMPOMERS

Bilal ÖZMEN¹, Yasemin NAYİR¹

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

The purpose of this study was to evaluate the color stability of compomer resins which have been exposed to different beverages, mouth rinse solutions, toothpastes, light sources and thermal cycle.

For five different beverages, five different mouth rinse solutions and five different toothpastes, same brand and same color tone compomer (Voco, Glasiosite Caps, A2), four light sources (two different) and thermocycling procedures, three different brand and two different color compomer were used. All samples used in the study were prepared in the form of discs with a diameter of 10 mm and a height of 2 mm. After the polymerization, all samples were polished with 600, 800 and 1000 grit silicon carbide papers on an abrasive machine under running water. All samples were incubated in distilled water for 24 hours at 37 ° C. Samples (n=10) were incubated in beverages and mouth rinse solutions for 24 hours at 37 °C. Brushing of the samples were done by the same operator over 2 minutes, twice a day for 4 weeks. For light source, 10 samples from each materials were cured with a curing light 1 and 10 samples cured with a curing light 2, totally 120 samples were prepared. Samples were subjected to 5000 thermocycles. The color values of all samples were measured with a spectrophotometer before and after exposure to applications.

All samples displayed color changes after applications ($\Delta E = 0.24 - 5.13$), and there was a statistically difference among beverages, toothpastes, mouth rinse solutions, light sources and after the thermal cycle ($p < 0.05$).

Beverages and toothpastes that produce a higher color change than the clinically acceptable value ($\Delta E = 3.3$) should be used more carefully. Mouth rinse solutions are more reliable in terms of color stability. Light sources and thermal cycling can affect the color stability of the compomer resins. Further clinical investigations are needed.

Keywords: compomer, color stability

S-16 - SÜT MOLARLARIN TEDAVİSİNDE YENİ BİR YAKLAŞIM: HALL TEKNİĞİ (18 AYLIK TAKİP)

Betül Sen YAVUZ¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Hall Tekniği (HT); dentin çürüğü nedeni ile tedavi gereksinimi olan süt molarların tedavisinde 15 yılı aşkın süredir kullanılmaktadır. Süt dişlerinin; çürük doku kaldırılmadan, dişte herhangi bir preperasyon yapılmadan ve lokal anestezi kullanılmadan, paslanmaz çelik kronlar (PÇK) ile restore edilmesidir. Bu çalışmanın amacı; süt dişlerine Hall tekniği ile uygulanan paslanmaz çelik kronların başarısının değerlendirilmesidir.

Dişler randomize olarak HT grubu ve Kontrol grubu olarak ikiye ayrıldı. Aproksimal dentin çürüğü bulunan 8 çocuğa Hall tekniği ile 13 PÇK uygulandı. PÇK'lar (3M™ ESPE™ Stainless Steel Crowns) çürük temizlenmeden, lokal anestezi yapılmadan ve diş preperasyonu yapılmadan direkt olarak dişe simante edildi. Kontrol grubunda ise 13 dişe kompomer dolgu (Voco Glasiosite) yapıldı. Her 6 ayda 1 klinik ve radyografik bulgular kaydedildi. Restorasyonlar ve PÇK'ların durumu başarılı, minör başarısızlık ve majör başarısızlık olarak değerlendirildi (Innes et al., 2007). İstatistiksel analiz Windows SPSS 16.0 programı kullanılarak verilerin karşılaştırılması ki-kare testi ile yapılmıştır.

18 aylık takibin sonunda HT'de başarı %92.3 olarak belirlendi. Yalnızca 1(%7.70) dişte majör başarısızlık (irreversible pulpitis) izlenirken, hiç minör başarısızlık görülmedi. Kontrol grubu başarı %53.9 olarak belirlendi. Majör başarısızlık görülmezken, 6 adet(%46.10) minör başarısızlık(restorasyonda kırılma veya aşınma, restorasyon marjinde sekonder çürük) gözlemlendi. Hall tekniğinin 18 aylık başarısı kompomer dolgulara göre istatistiksel anlamda başarılı bulundu(p=0.034).

18 ayın sonunda Hall tekniği pulpa sağlığı ve paslanmaz çelik kronlar açısından kompomer restorasyonlara göre daha başarılı sonuçlar verdi. Bu teknik klinikte rutin kullanıma girmeden önce daha fazla ve uzun takip süreli klinik çalışmalara ihtiyaç duymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hall Tekniği, diş çürükleri, koruyucu diş hekimliği, süt dişi, çocuk diş hekimliği

S-16 - 18 MONTH FOLLOW-UP OF THE HALL TECHNIQUE FOR MANAGING CARIOUS PRIMARY MOLARS: A PILOT STUDY

Betül Sen YAVUZ¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The Hall Technique (HT); it has been used more than 15 years to managing caries in primary molars that require treatment with dentin caries. Dental caries is sealed under preformed metal crowns (PMCs) without any caries removal, tooth preparation, or local anesthesia. The aims of this study were to evaluate outcomes for carious primary molars managed by PMCs fitted using the Hall Technique.

Teeth were randomized to HTs or Control restorations. The 13 PMCs fitted on 8 children, using the HT, were placed when there was clinical evidence of approximal caries into dentine. PMCs (3M™ ESPE™ Stainless Steel Crowns) is cemented over the tooth without caries removal, tooth preparation or local anaesthesia. Compomer fillings (Voco Glasiosite) were placed in 13 teeth as control restoration. Every 6 months clinical/radiographic follow-up data were recorded. Restorations and PMCs scored as satisfactory was considered "successful," while those presented Minor and/or Major Failures will be considered as "failed" (Innes et al., 2007). Statistical analysis was performed with SPSS 16.0 for Windows. The comparison of data chi-square test was used.

The success rate of the Hall technique for 18 months was 92.3%. 'Major' failures (irreversible pulpitis) were recorded only one HT (92.3%) and there was no minor failure. The success rate of control restorations was 53.9%. There was no major failures for control restorations 'Minor' failure (restoration wear/fracture; or secondary caries) for control restorations was 6 (46.10%). The success rate of Hall Technique was statistically significant than compomer in 18 months ($p=0.034$).

After 18 months, Hall technique showed more favourable outcomes for pulpal health and PMCs than compomer restorations. The technique requires further evaluation through clinical trials before its use could be generally recommended.

Keywords: Hall Technique, caries, preventive dentistry, primary teeth, pediatric dentistry

S-17 - BULK-FİLL KOMPOZİTLERE KARŞI YENİ BİR KOMPOZİTİN SERTLİK DERECESİ VE POLİMERİZASYON DERİNLİĞİ

Ali Rıza ÇETİN¹, Ahmet Ercan HATAYSAI¹, Taiibe TOKGÖZ², Murat Selim BOTSALI²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Hekimliği AD, Konya, Türkiye, ²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Konya, Türkiye

Bu çalışmanın amacı; Vickers sertlik testi (VHN) kullanılarak bulk-fill kompozitler ile yeni bir kompozitin polimerizasyon derinliğini karşılaştırmaktır.

Bu çalışmada yeni kompozit(CompoN) ve dört bulk-fill kompozit materyalin (Tetric EvoCeram® Bulk Fill, X-tra base, Filtek Posterior Bulk Fill, SonicFill™) polimerizasyon sonrası sertlik değerleri incelendi. Örneklerin standart olarak hazırlanabilmesi amacıyla; her materyal için standart teflon kalıplar [8 mm x 4 mm x 2 mm] kullanılarak materyaller kalıplara yerleştirildi. Kalıplara yerleştirilen materyallerin üst ve alt yüzeylerine şeffaf bantlar yerleştirilerek standart kuvvet uygulandı ve üst yüzlerinden polimerize etmek suretiyle her bir grup başına 8'er örnek hazırlandı. Tüm örnekler ölçümden önce 24 saat boyunca 37 ° C' lik etüvde bekletildi. Her bir örnek için ışığın uygulandığı yüzeyden 1 mm aralıklarla 3 ölçüm yapılarak VHN ölçümlerinin ortalaması kaydedildi. Veriler, materyallerin polimerizasyon etkinliğini karşılaştırabilmek için tek yönlü varyans analizi (one way ANOVA) ve post hoc olarak da Tukey (HST) testleri kullanılarak analiz edildi. (p = 0.05)

En yüksek VHN değerleri, Tetric EvoCeram® Bulk Fill için 46.7; X-tra base için 49.7; CompoN için 50.2; Filtek Posterior Bulk Fill için 59.1 ve SonicFill™ için 68.1 olarak hesaplanırken, maks. VHN'nin% 80'i 37.4 ila 54.5 değerleri arasında değişmektedir. Maksimum VHN'nin% 80'ine karşılık gelen polimerizasyon derinliği 5.5 - 7 mm arasında değişmektedir.

Üreticilerin iddialarına göre polimerizasyon derinliği daha da iyileştirilebilecek olan bu yeni kompozit, bulk-fill kompozitlerin kabul edilen polimerizasyon değerlerine yakın bir değere sahip olmakla beraber; incelenen kompozitler arasında X-tra base en yüksek polimerizasyon derinliğine sahip olarak bulundu.

Anahtar Kelimeler: rezin kompozitler, bulk fill, polimerizasyon derinliği

S-17 - DEPTH OF CURE AND HARDNESS OF A NEW COMPOSITE VERSUS BULK-FILL COMPOSITES

Ali Rıza ÇETİN¹, Ahmet Ercan HATAYSAI¹, Taiibe TOKGÖZ², Murat Selim BOTSALI²

¹Selcuk University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Konya, Turkey ²Selcuk University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Konya, Turkey

To compare the depth of cure of new composite with bulk fill resin composites through using Vickers hardness profiles (VHN).

In this study, the post-cure hardness values of the new composite (CompoN) and four bulk-fill composite materials (Tetric EvoCeram® Bulk Fill, X-tra base, Filtek Posterior Bulk Fill, SonicFill™) were examined. In order to prepare samples as standard, eight specimens of each material type were prepared in teflon molds which contained a slot of dimensions (8 mm × 4 mm × 2 mm) and a top plate. Mylar strips were placed on the upper and lower surfaces of the materials placed in the mold, and standard force was applied and the molds were irradiated from one end. For each sample, VHN measurements' average were recorded by making 3 measurements at 1 mm intervals from the surface to which the light was applied. All specimens were incubated at 37°C for 24 h, before measurement. The Vickers hardness was measured as a function of depth of material, at 1 mm intervals. Data were analyzed by one-way ANOVA using Tukey post hoc tests ($p = 0.05$).

Maximum VHN values were 46.7 for the Tetric EvoCeram® Bulk Fill; 49.7 for X-tra base; 50.2 for CompoN; 59.1 for Filtek Posterior Bulk Fill and 68.1 for SonicFill™. The 80% of the max VHN ranged from 37.4 to 54.5. The depth corresponding to 80% of maximum VHN ranged from 5.5 to 7 mm. This was taken as the depth-of cure.

New composite can be cured to an acceptable post-cure depth as Bulk fill resin composites, according to the manufacturers' claims. X-tra base had the greatest depth of cure among the composites examined.

Keywords: resin composites, bulk fill, depth of cure

S-18 - CAM İYONOMER CAM KARBOMER GİOMER VE REZİN YAPIDAKİ FİSSÜR ÖRTÜCÜLERİN ETKİNLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: İN VİTRO ÇALIŞMA

Zeliha ERCAN BEKMEZOĞLU¹, Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye

Pit ve fissürlerin morfolojisinin plak tutulumu ve bakteri retansiyonu için uygun ortamlar oluşturduğu ve çürük oluşumuna neden olduğu bilinen bir gerçektir. Bu bölgelerde çürük oluşumunun engellenmesinde farklı yöntemler mevcuttur. Özellikle yeni sürmüş azı dişlerine fissür örtücü (FÖ) uygulaması, pit ve fissür çürüklerini önlenmede önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı; çekilmiş daimi büyükazı dişlerine invaziv ve noninvaziv yöntemle uygulanan, farklı içeriklere sahip fissür örtücü materyallerinin [yeni geliştirilen cam karbomer (GCP Dental, The Netherlands), cam iyonomer (GC Fuji Triage White, GC US), giomer (BS; Shofu Inc., Kyoto, Japan) ve rezin (ITENA, France)] retansiyon ve yüzey karakteristiklerini karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir.

Çürük, restorasyon ve hipomineralizasyon içermeyen, derin ve retantif fissürlere sahip, çeşitli nedenler ile çekilmiş 360 adet daimi büyükazı dişi toplanmıştır. Dişler her gruptan 15 diş olacak şekilde rastgele 24 gruba ayrılmış, 4 farklı fissür örtücü materyali, invaziv ve noninvaziv teknikle dişlere uygulanmıştır. Örnekler termal siklus özelliği bulunan çiğneme simülatörüne (60.000, 120.000 ve 250.000 kez, 3-6-12 ay yaşlandırılacak şekilde) tabii tutulmuştur. Fissür örtücülerin retansiyon ve yüzey karakteristikleri modifiye USPHS kriterleri kullanılarak değerlendirilmiş ve elde edilen veriler istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

İnvaziv ve noninvaziv yöntemler retansiyon açısından karşılaştırıldığında; 3ay, 6ay ve 1yıllık dönemde invaziv yöntemle uygulanan cam karbomer FÖ'nün non invaziv yöntemle uygulanan cam karbomer FÖ'den daha başarılı olduğu bulunmuştur (sırasıyla; p:0,022, p:0,000, p:0,006). Noninvaziv uygulamalarda en başarısız materyal cam karbomer iken, invaziv uygulamalarda retansiyon açısından materyaller arasında anlamlı farklılık görülmemiştir. Resin içerikli FÖ materyali invaziv yöntemde noninvaziv yöntemle göre 6 aylık dönemde daha başarılıdır (p:0,007). Yüzey pürüzlülüğü ve yüzey renklenmesi değerleri açısından bakıldığında cam karbomer ve cam iyonomer, giomer ve rezine göre daha başarısız bulunmuştur.

Çalışmamız sonucunda; özellikle nem kontrolünün sağlanamadığı durumlarda cam karbomer içerikli FÖ materyalinin invaziv yöntem ile başarılı sonuçlar verebileceği görülmektedir, ancak bu durumun klinik çalışmalarla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: fissür örtücü, cam karbomer, cam iyonomer, giomer, rezin

S-18 - EVALUATION OF THE EFFECTIVENESS OF GLASS IONOMER GLASS CARBOMER GİOMER AND RESIN FISSURE SEALANT

Zeliha ERCAN BEKMEZOĞLU¹, Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey

It is a well-known fact that the morphology of pits and fissures creates suitable environments for plaque involvement and bacterial retention, leading to caries formation. There are different ways of preventing the formation of cavities in these areas. In particular, the application of fissure sealant (FS) molar teeth plays an important role in prevent caries. The purpose of this study; Invasive and noninvasive methods applied to extracted permanent teeth of f.s materials with different contents [newly developed glass carbomer (GCP Dental, The Netherlands), glass ionomer (GC Fuji Triage White, GC US), giomer (BS; Shofu Inc., Kyoto, Japan) ve resin (ITENA, France)] evaluate and compare for the retention and surface characteristics.

360 extracted human molar teeth which have no caries, no restoration, no hypomineralization, intact deep and retentive fissures were collected. The teeth were randomly divided into 24 groups and each group consists of 15 samples. Four different fissure sealant material were applied to teeth with invasive and noninvasive technical. The samples were subjected to chewing simulated with termocycling (60000X,120000X,250000X, 3-6-12 months to be aged) . The retention and surface characteristics of the fissure sealants were evaluated using the modified USPHS criteria and the obtained data were compared statistically.

When invasive and noninvasive methods are compared in terms of retention; In the 3-6-12 month periods, the glass carbomer f.s applied by invasive method was found to be more successful than the non-invasive method (p: 0,022, p: 0,000, p: 0,006). In terms of surface roughness and surface coloring values, glass carbomer and glass ionomer were found to be more unsuccessful than giomer and resin.

As a result of our study; It is seen that glass carbomer F.S material can give successful results by invasive method, especially when moisture control can't be achieved, but this should be supported by clinical studies.

Keywords: fissure sealant, glass carbomer, glass ionomer, giomer, resin

S-19 - BEYAZ NOKTA LEZYONU VE GELİŞİMSEL OPASİTELERİN TEDAVİSİNDE REZİN İNFİLTRASYONUN ETKİNLİĞİ

Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹, Seda HANİMELİ¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Özge ERKEN GÜNGÖR¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye

Çalışmamızın amacı, daimi üst ön dişlerin vestibül yüzeylerinde görülen opak lezyonların görüntülerindeki maskelenmenin ve lezyonların yapısında meydana gelen değişikliklerin i) gelişimsel mine opasitelerine rezin infiltrant ve ii) ortodontik tedaviye bağlı oluşan beyaz nokta lezyonlarına ise rezin infiltrant ve flor verniği uygulanarak değerlendirilmesidir.

Bu çalışmaya, daimi üst ön dişlerinin vestibül yüzeylerinde gelişimsel mine opasiteleri veya sabit ortodontik tedavi nedeniyle oluşmuş beyaz nokta lezyonları tespit edilen, 8-16 yaş arası 66 hastada toplam 132 diş dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen çocukların beyaz nokta lezyonlu dişlerine rezin infiltrant (Grup 1) ve flor verniği (Grup 2), gelişimsel mine opasitelerine ise yalnızca rezin infiltrant (Grup 3) uygulanmıştır. Çocuk hastaların ön dişlerindeki lezyonlar, materyal uygulanmadan hemen önce, uygulandıktan hemen sonra (T1), 1 (T2) ve 3 ay (T3) sonra, ICDAS II skorları ve DIAGNOdent Pen skorlarına göre değerlendirilmiştir.

DIAGNOdent pen skorları karşılaştırıldığında, tüm gruplarda uygulama sonrası önemli ölçüde düşüş olduğu ve en fazla düşüşün Grup 1'de görüldüğü belirlenmiştir ($p<0,05$). T1 ile T2 ve T3 sonuçları karşılaştırıldığında tüm gruplarda düşüş görülmesine rağmen sadece Grup 1'de görülen bu düşüş anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Grup 1 ve Grup 3'de T1-T2 aralığında ve Grup 2'de T1-T2 aralığında ICDAS II skorlarında istatistiksel olarak önemli bir azalma olduğu görülmüştür ($p<0,05$).

Çalışmamızda, rezin infiltrantın gelişimsel mine opasitelerinde uygulanması sonrasında DIAGNOdent pen skorlarında düşüş olduğu ve görsel olarak da lezyonun kısmen maskelendiği belirlenmiş, beyaz nokta lezyonlarının tedavisinde ise rezin infiltrant uygulamasının flor verniğine göre çok daha başarılı olduğu belirlenmiştir. Estetik görünümün kısa sürede düzeltilebilmesi ile hasta memnuniyetinin daha yüksek olması ve daha az hasta kooperasyonu gereksinimi nedeniyle, beyaz nokta lezyonlarının tedavisinde rezin infiltrant uygulamasının iyi bir seçenek olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: beyaz nokta lezyonları, gelişimsel mine opasiteleri, rezin infiltrasyonu, flor verniği, kamuflaj etkisi

S-19 - THE EFFICACY OF RESIN INFILTRATE ON THE TREATMENT OF WHITE SPOT LESIONS AND DEVELOPMENTAL OPACITIES

Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹, Seda HANİMELİ¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Özge ERKEN GÜNGÖR¹

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey

The aim of this study was to evaluate the changes in lesions structure and masking the opacity of lesions on vestibular surfaces of permanent upper incisors by applying resin infiltrate to developmental enamel opacities and applying resin infiltrate or fluoride varnish to white spot lesions caused by fixed orthodontic treatment.

A total of 132 teeth from 66 patients (age, 8–16 years) with white spot lesions due to fixed orthodontic treatment and developmental enamel opacities on the vestibular surfaces of permanent upper incisors, were included in the study. Children included in the study with white spot lesions were treated with resin infiltrate (Group 1) and fluoride varnish (Group 2), developmental enamel opacities were treated with only resin infiltrate (Group 3). Lesions on the incisors were evaluated in accordance with ICDAS II criteria and DIAGNOdent Pen scores before applying the material (T0), just after the application (T1), after 1 month (T2) and 3 months (T3).

A significant decrease in the DIAGNOdent Pen scores were observed in all the groups and the most important decrease was seen in group 1 ($p<0,05$). Although there was a decrease in all groups, only the decrease in group 1 was not significant when the T1, T2, and T3 results were compared ($p>0,05$). A significant decrease in the ICDAS II scores was observed in groups 1 and 3 (T0-T1), and group 2 (T1-T2) ($p<0,05$).

In our study, the DIAGNOdent pen scores decreased and the lesion was partially masked after resin infiltrate was applied to treat developmental enamel opacities, the resin infiltrate application however, was more successful than the fluoride varnish on white spot lesions. Treating WSLs with resin infiltrate was a good option due to the shorter term aesthetic recovery and high patient satisfaction.

Keywords: white spot lesions, developmental enamel opacities, resin infiltration, fluoride varnish, camouflage effect

S-20 - İNSAN DIŞLERİNDEKİ PULPA KÖK HÜCRELERİNİN İZOLASYONU İÇİN SAKLAMA SÜRESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Buğra ÖZEN¹, Salia SHABAZI¹, Arash MOUSAVI¹, Cor M SEMEINS², Tamer TÜZÜNER³, Elif Bahar TUNA⁴, Martine CM VAN GEMERT - SCHRİKS², AJP VAN STRİJP², Astrid D BAKKER²

¹Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²ACTA, University of Amsterdam and VU University Amsterdam, Amsterdam, Hollanda, ³Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye, ⁴İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti, İstanbul, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, insan dişlerindeki pulpa kök hücrelerinin izolasyonu için saklama ve izolasyon arasında geçen süreyi belirlemek ve bu sürenin önemini karşılaştırmaktır.

Çalışma kapsamında 24 insan dişi kullanılmıştır. Dişler çekim işleminden sonra PBS (fosfat tamponlu salin) ortamında saklanmıştır. Çekim ile kök hücre izolasyonu arasında geçen süreye göre dişler rastgele iki gruba ayrılmıştır. Birinci grupta izolasyon çekim işlemi takip eden 2 saat içerisinde, diğer grupta ise çekimden 24 saat sonra yapılmıştır. İstatistiksel olarak canlı hücre ve toplam hücre sayımı ile ilgili izolasyon süreleri arasındaki farkları belirlemek için Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirilmiştir.

İzolasyon süresi ile toplam hücre sayıları arasında ve izolasyon süresi ile canlı hücreler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p > 0.05$).

Pulpa kök hücrelerinin, diş çekiminden sonra derhal izole edilmesi gerekli değildir. Çekilmiş diş, hücre canlılığında anlamlı bir azalma olmaksızın, çekim işleminden sonra yirmi dört saate kadar oda sıcaklığında PBS ortamında saklanabilmekte, bu süre içinde izolasyon ve hücre sayımı yapılabilmesi mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: diş pulpası kök hücreleri, saklama zamanı, izolasyon

S-20 - EVALUATION OF STORAGE TIME FOR ISOLATION OF HUMAN DENTAL PULP STEM CELLS

Buğra ÖZEN¹, Salia SHABAZI¹, Arash MOUSAVI¹, Cor M SEMEINS², Tamer TÜZÜNER³, Elif Bahar TUNA⁴, Martine CM VAN GEMERT - SCHRİKS², AJP VAN STRİJP², Astrid D BAKKER²

¹Altınbaş University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey, ²ACTA, University of Amsterdam and VU University Amsterdam, Department of Dental Surgery, Amsterdam, Holland, ³Karadeniz Technical University,

Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey, *Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The objective of the study was to compare the importance of storage time for isolation of human dental pulp stem cells (DPSCs).

24 human teeth were used in this study. The teeth were stored in PBS (Phosphate-Buffered Saline) medium after extraction and divided into two groups randomly according to the time elapsed between extraction and isolation. In group one, the isolation was performed within 2 hours and in the other group it was performed 24 hours after extraction. To determine the differences between isolation time periods regarding the viable cell and total cell counts, Mann Whitney U test was used.

There were no statistically significant differences between isolation time and total cell counts and between isolation time and viable cells ($p>0.05$).

The immediate isolation of DPSCs is not necessary after the tooth extraction. The tooth can be stored in a PBS medium for isolation at room temperature up to twenty four hours after the extraction without a significant reduction in cell viability and counts.

Keywords: dental pulp stem cells (dpSCs), storage time, isolation

S-21 - SÜT AZI DİŞLERİNİN ÇÜRÜKLÜ PULPA PERFORASYONLARINDA MTA VE BIODENTİN AMPUTASYONLARININ BAŞARISININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Burcu Nihan YÜKSEL¹, Merve Safa MUTLUAY², Volkan ARIKAN², Şaziye SARI¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kırıkkale, Türkiye

Vital pulpa amputasyonları süt dişlerinde, operasyon sırasında gerçekleşen mekanik veya çürüklü pulpa perforasyonlarında sıklıkla uygulanan bir tedavi şeklidir. Tedavinin başarısının perforasyonun niteliğinin yanısıra materyale bağlı olduğu da bilinmektedir. Bu çalışmada, çürüklü pulpa perforasyonlarında MTA ve Biodentin amputasyonlarının klinik ve radyolojik başarısının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Vital amputasyon gereksinimi olduğu düşünülen 44 alt süt azı (7 adet süt 1.azı, 37 adet süt 2.azı) çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmanın dahil edilme kriteri olarak belirlenen “çürüklü perforasyon (perforasyonun etrafında çürük dentin dokusu bulunma)” durumuna göre dişler Mineral Trioxide Aggregate (MTA; ProRoot MTA, Dentsply Tulsa Dental, USA) (n=24) ve Biodentin (Septodont, Saint-Maur-des-Fossés, France) (n=20) olmak üzere rastgele olarak iki gruba ayrılmıştır. Amputasyon tedavilerinin ardından materyallerin üzeri güçlendirilmiş çinko oksit öjenol (IRM; Dentsply, Milford, DE) kapatılarak daimi restorasyonlar paslanmaz çelik kron (PÇK) ile tamamlanmıştır. Tedaviler sonrasında hastalar klinik ve radyografik olarak 24 ay süreyle takip edilmiştir. Pulpa kanal obliterasyonu başarısızlık olarak değerlendirilmemiştir.

24 aylık takip süresi sonunda klinik ve radyografik değerlendirmelere göre genel başarı yüzdesinin MTA grubu için %100, Biodentin grubu için %89,4 olduğu ve iki grup arasında başarı oranları yönünden istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı belirlenmiştir (p=0.646, Pearson's chi-square tests). MTA grubunda 2 dişte (%8,3) 6.ayda tespit edilen pulpa kanal obliterasyonunun 24 aylık takip süresi boyunca stabil olarak kaldığı gözlenmiştir.

Pedodonti kliniğinde çok sık karşılaşılan derin çürüklerde gerçekleşen ve bakteriyel kontaminasyonun ve pulpanın enflamatuvar yanıtın daha yaygın ve şiddetli olduğu düşünülen çürüklü perforasyonlarda, bu çalışmada yüksek oranda başarı görülmesi iki materyalin de güvenle kullanılabilmesi sonucunu desteklemektedir. Bununla beraber biyolojik ve fiziksel özelliklerinin geliştirilmesi, manipulasyonunun daha kolay olması ve sertleşme süresinin kısa olması iddiasından hareketle Biodentinin MTA'ya alternatif olarak tercih edilebileceğini söylemek mümkündür. Ancak bu konuda, uygun örnek sayısına sahip ve yeterli takip zamanlı daha fazla sayıda randomize klinik çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: çürüklü perforasyon, vital amputasyon, mineral trioxide aggregate, biodentin, süt dişi

S-21 - EVALUATION OF MTA AND BIODENTINE AS A PULPOTOMY MATERIAL FOR CARIOUS PULP EXPOSURES IN PRIMARY TEETH

Burcu Nihan YÜKSEL¹, Merve Safa MUTLUAY², Volkan ARIKAN², Şaziye SARI¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Kırıkkale University, Faculty of

Dentistry, Department of Pedodontics, Kirikkale, Turkey

Vital pulpotomy is a treatment of primary teeth when caries removal process results either mechanical or carious exposure. It is also known that the success of treatment depends on the material as well as the type of exposure. This study examined the effects of Mineral Trioxide Aggregate (MTA) and Biodentine on the clinical.

This study was conducted with 44 mandibular primary molars requiring vital pulpotomy. Carious dentin surrounding the exposure site was used as the inclusion criteria for all teeth which were randomly divided into two groups according to pulpotomy material [MTA (ProRoot MTA, Dentsply Tulsa Dental, USA) Group (n=24), Biodentine (Septodont, Saint-Maur-des-Fossés, France) Group (n=20)]. After pulpotomy process, pulp chambers were sealed with reinforced-zinc-oxide-eugenol (IRM; Dentsply, Milford, DE) and final restoration was done with stainless steel crowns (SSCs). Treatments were followed up clinically and radiologically for twenty-four months.

Clinical and radiographic success rates at the end of 24 months were 100% for the MTA Group and 89.4% for the Biodentine Group. Success rates did not vary significantly between the groups ($p=0.646$, Pearson's chi-square tests). Pulp canal obliteration was observed in 2 teeth (8.3%) in the MTA Group at 6 months and was stable for 24 months.

Clinical and radiographic success rates obtained in this study indicate both MTA and Biodentine to be reliable choices for pulpotomy with carious exposure where bacterial contamination and inflammation were considered more severe in cases where primary teeth must be retained for a long time that experienced commonly in pediatric dentistry. However, it is possible to say that Biodentin can be preferred through its superior biological and physical properties, greater ease of handling and shorter setting time. More clinical trials with adequate sample numbers and adequate follow-up time are needed.

Keywords: carious exposure, vital pulpotomy, mineral trioxide aggregate, biodentine, primary teeth

S-22 - SÜT DİŞİ PULPA AMPUTASYONLARINDA %5'LİK SODYUM HİPOKLORİT VE FORMOKREZOLÜN KLİNİK VE RADYOGRAFİK BAŞARISININ KARŞILAŞTIRILMASI

Ece ÖZTOPRAK¹, Levent ÖZER¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Çalışmada süt dişi amputasyon tedavilerinde %5'lik sodyum hipoklorit ve amputasyon tedavilerinde "altın standart" kabul edilen formokrezolün başarısının klinik ve radyografik olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

50 hastanın derin dentin çürüğü bulunan alt sağ ve sol süt 2. molar dişlerinden birine %5'lik sodyum hipoklorit ve diğerine formokrezol ile amputasyon tedavisi yapılmıştır (toplam 100 diş). Kontrol randevularına gelmeyen 10 hasta (toplam 20 diş) çalışmadan çıkarılarak, geri kalan 40 hasta (toplam 80 diş) değerlendirmeye dahil edilmiştir. Klinik ve radyografik kontrolleri yapılan hastalar, 18 ay boyunca takip edilmiştir.

%5'lik NaOCl ve formokrezolün karşılaştırıldığı çalışmada, her iki grubun da genel başarısı zamanla düşmekle birlikte, 18 ay sonunda formokrezol grubunun genel başarısı (%84.6), sodyum hipoklorit grubuna göre (%79.43) daha yüksek bulunmuştur. Aralarındaki bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$, Fisher's Exact Test). Klinik başarı yönünden, 18. ay sonunda her iki grubun klinik başarısı %97.4 bulunmuştur. 18. ayda formokrezol grubunda %84.6, NaOCl grubunda %79.43 radyografik başarı tespit edilmiştir; ancak bu farkın da istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$, Fisher's Exact Test).

Çalışmadan elde ettiğimiz sonuçlar, %5'lik NaOCl'nin süt dişi pulpa amputasyonlarında klinik ve radyografik başarısının, altın standart kabul edilen formokrezole benzer olduğunu ve amputasyon tedavilerinde başarıyla kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: sodyum hipoklorit, formokrezol, amputasyon

S-22 - COMPARISON OF CLINICAL AND RADIOGRAPHIC SUCCESS OF 5% SODIUM HYPOCHLORITE AND FORMOCRESOL PULPOTOMY IN PRIMARY TEETH

Ece ÖZTOPRAK¹, Levent ÖZER¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The aim of the study was to evaluate clinical and radiographic success of 5% sodium hypochlorite and formocresol, which is accepted as the "gold standard" in pulpotomy treatments, in primary teeth.

5% sodium hypochlorite (NaOCl) and formocresol pulpotomy were performed both of left and right 2nd primary molar teeth of 50 patient in mandibular (total=100 teeth). However, 10 patients (20 teeth) who did not come to the control appointments were excluded from the study and the remaining 40 patients (total=80 teeth) were included to the evaluation. Patients who underwent clinical and radiographic controls were followed up for 18 months.

In the study, although the overall success rate decreased with time in both groups; the general success rate of the formocresol group (84.6%) were higher than sodium hypochlorite group (79.43%) after 18 months. However, this statistically difference was not significant ($p > 0.05$, Fisher's Exact Test). Clinical success of both groups was found 97.4% at the end of 18 months. At 18 months radiographic success rate was 84.6% in formocresol group and 79.43% in NaOCl group. However, this statistically difference was not significant ($p > 0.05$, Fisher's Exact Test).

The results of our study have shown that the clinical and radiographic success of NaOCl pulpotomy in primary teeth, is similar to formocresol, which is considered to be the gold standard and that it can be successfully used in amputation therapies.

Keywords: sodium hypochlorite, formocresol, pulpotomy

S-24 - HAREKETLİ ORTODONTİK APAREYLERİN AĞIZ KOKUSU OLUŞUMUNA ETKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Tülin İLERİ KEÇELİ¹, Cansu ÖZŞİN ÖZLER¹, Irmak PARTAL², Müge AKSU², Meryem TEKÇİÇEK¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Ankara, Türkiye

Ağız kokusu (halitosis) ağız boşluğundan yayılan, hoş olmayan, rahatsız edici koku olarak tanımlanmaktadır. Hareketli ortodontik aparat kullanımının çürük, diş eti rahatsızlıkları ve ağız kokusu oluşumuna neden olabileceği bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, hareketli ortodontik aparat kullanan bir grup çocukta ağız kokusu oluşumunu ve risk faktörlerini değerlendirmektir.

Hareketli ortodontik aparat gereksinimi olan 28 hasta araştırmaya dahil edilmiştir. Hastalardaki ağız kokusu; başlangıç, 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 6. aylarda organoleptik yöntem ve sülfür monitorizasyonu kullanılarak değerlendirilmiştir. Ağız sağlığı durumu; DMFT, DMFS, dmft, dmfs, plak indeksi (PI), gingival indeks (GI), dil kaplaması indeksi (Winkel Tongue Coating Index-WTCI) kullanılarak değerlendirilmiştir. Hastaların ağız hijyeni alışkanlıkları, dentisyon tipi, kullanılan aparat tipi, aparatte plak birikimi kaydedilmiştir.

Hastaların yaş ortalaması 8.28 ± 1.51 olup, 14' ü kızdır. 11 çocuğun ebeveyni (%39.3) çocuklarında kötü ağız kokusu fark ettiklerini bildirmişlerdir. Hastaların %82.1'i dişlerini fırçaladıklarını bildirmiştir. Aparatların %42.9' u hareketli yer tutucudur. Sülfür monitorizasyonu yöntemi ile ağız kokusunun zaman içindeki değişimi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Ağızda koku oluşumunun zaman içindeki değişimi üzerine bağımsız değişkenlerin etkisi genelleştirilmiş eşitlik denklemleri (Generalized Estimating Equations, GEE) ile araştırılmıştır. Aparatın hangi cenede yer aldığı, dişlerde yiyecek birikimi, aparat tipi ve aile tarafından bildirilen ağız kokusu varlığının önemli olduğu bulunmuştur.

Hareketli ortodontik aparat kullanan çocuk hastalar, ağız kokusu oluşumu açısından riskli bir gruptur. Bu hastalarda düzenli diş hekimi kontrolü ve ağız hijyeni motivasyonunun önemi unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: halitosis, ortodontik aparat

S-24 - EVALUATION OF THE EFFECTS OF REMOVABLE ORTHODONTIC APPLIANCES ON HALITOSIS

Tülin İLERİ KEÇELİ¹, Cansu ÖZŞİN ÖZLER¹, Irmak PARTAL², Müge AKSU², Meryem TEKÇİÇEK¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

Halitosis is defined as an unpleasant, uncomfortable smell that emanates from the oral cavity. It has been reported that the use of removable orthodontic appliances may lead to the development of caries, periodontal diseases and halitosis. The aim of this study is to assess halitosis and risk factors in a group of children using removable orthodontic appliances.

Twenty-eight patients using removable orthodontic appliances were included in the study. Halitosis were assessed using organoleptic method and sulphur monitorization at baseline, first week, first month, third month and sixth month. To assess oral health status, DMFT, DMFS, dmFT, dmfs, plaque index (PI), gingival index (GI), Winkel Tongue Coating Index (WTCl) were used. The oral hygiene habits of the patients, type of dentition, type of appliances, plaque accumulation on the appliance were recorded.

The mean age of the patients was 8.28 ± 1.51 and 14 were girls. 11 parents (39.3%) reported that they felt halitosis in their children. 82.1% of the patients reported brushing their teeth. 42.9% of the appliances are removable space maintainers. When assessed with sulphur monitorization, there was statistically significance of change within times for halitosis. The method of generalized estimating equations (GEE) was used to analyze longitudinal and other correlated response data. Localization of appliances, food impaction, type of appliance and halitosis reported by parents were significant.

Children using removable orthodontic appliances are a risk group for development of halitosis. In these patients, the importance of regular dental check-up and oral hygiene motivation should not be forgotten.

Keywords: halitosis, orthodontic appliance

S-25 - YER TUTUCU OLARAK KULLANILAN LİNGUAL ARK APAREYLERİN KLİNİK BAŞARI VE ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hatice AÇIKEL¹, Emine ŞEN TUNÇ¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Bu çalışmanın amacı yer tutucu olarak kullanılan lingual ark (LA) apareylerin etkinlik ve klinik başarısının değerlendirilmesidir.

Çalışmaya LA yer tutucu uygulanan 55 çocuk hasta (8,67±0,57 yıl) dahil edilmiştir. İlk aşamada; apareylerin ortalama sağ kalım süresi ve başarısızlık nedenleri incelenmiştir. İkinci aşamada ise apareyin dişler ve diş arkları üzerine etkisini değerlendirmek için 1 yıl süreyle LA kullanan 21 çocuk, sağlıklı kontrol grubu ile karşılaştırılmıştır. Değerlendirmede 3D model analizleri ve panoramik radyograflar üzerindeki ölçümlerden faydalanılmıştır. Sağ kalım sürelerinin belirlenmesinde Kaplan-Meier analizi, çalışma ve kontrol grubu arasındaki karşılaştırmalarda ise t-testleri kullanılmıştır.

Hastalar ortalama 15,44±6,18 ay süre ile takip edilmiştir. En yaygın başarısızlık sebebi desimantasyon olarak belirlenmiş ve ortalama sağ kalım süresi 6 ay olarak tespit edilmiştir. Çalışma ve deney grubunda zamanla tüm ark parametrelerinde artış gözlenmiştir, ancak kontrol grubunda bu artışların istatistiksel olarak daha fazla olduğu belirlenmiştir (p<0,05). Alt molar ve keser angulasyonunda lingual ark ve kontrol grubu arasında fark bulunmuştur (p<0,05). Ayrıca keser dişlerde anteroposterior yöndeki değişim LA ve kontrol grubunda sırasıyla 0,59mm ve 0,23 mm olarak belirlenmiştir (p<0,05).

Desimantasyona bağlı problemlerin önüne geçilebilmek için sık ve düzenli kontroller düzenlenmelidir. Ayrıca, ark parametrelerinde gözlemlenen değişiklikler dikkate alındığında yer tutucu kullanılmamasının potansiyel ortodontik problemlere yol açabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: çocuk diş hekimliği, lingual ark apareyi, yer tutucu

S-25 - CLINICAL SUCCESS AND EFFICIENCY OF THE LINGUAL ARCH APPLIANCES USED AS SPACE MAINTAINER

Hatice AÇIKEL¹, Emine ŞEN TUNÇ¹

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

The purpose of this study is to evaluate the clinical success and efficiency of the lingual arch (LA) appliances used as space maintainers.

A total of 55 pediatric patients ($8,67 \pm 0,57$ years) who applied LA space maintainer were included in this study. In the first part of study, mean survival time of the LA and the reasons of failure were investigated. In the second part, to evaluate the effect of LA on the teeth and dental archs; 21 children used LA for 1 year were compared with healthy control group. 3D model analyzes and measurements on panoramic radiographs were used for comparison. The survival rates of LA was estimated with Kaplan-Meier analysis, and comparison of groups was done using t-tests.

Median follow-up period of patients was $15,44 \pm 6,18$ months. The most common cause of failure was defined as desimantation and the mean survival time of appliances was found 6 months. An increase was observed in all arch parameters in both groups with time; however the control group showed higher increment than the study group ($p < 0,05$). There was a significant difference between lingual arch and control group in lower molar and incisor angulation ($p < 0,05$). Also, anteroposterior changes in lower incisor was found 0.59 mm and 0.23 mm, LA and control groups respectively ($p < 0,05$).

Regular follow-ups should be scheduled overwhelmed to problems related to desimantation of LA. According to the arch perimeter changes, when the space maintainer is not used, it can lead to potential orthodontic problems.

Keywords: lingual arch appliances, pediatric dentistry, space maintainer

S-26 - ALT DAİMİ BİRİNCİ MOLARLARIN ÇEKİMİNDEN SONRA ÇEKİM BOŞLUĞUNUN SPONTAN OLARAK KAPANMASI: RETROSPEKTİF BİR ÇALIŞMA

Volkan ÇİFTÇİ¹, Ayca ÜSTDAL², Ceren DEVECİ¹, Muharrem Cem DOĞAN¹

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Adana, Türkiye, ²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Adana, Türkiye

Bu çalışmanın amacı daimi birinci molar dişlerin çekim boşluklarının daimi ikinci molar dişler tarafından spontan olarak kapatılması ile ilgili daimi ikinci molar ve ikinci premolar dişlerin angulasyonu, çekim zamanı, daimi ikinci molar dişlerin gelişim dönemi ve 3. molar dişin varlığı ya da yokluğu gibi prognostik faktörlerin bir ölçüm cetveli kullanılarak radyolojik olarak belirlenmesidir.

134 hastadan çekilmiş 189 tane daimi birinci molar diş klinik ve radyografik olarak değerlendirildi. Kronolojik yaş, dental yaş, daimi ikinci molar dişlerin gelişim dönemi, ikinci daimi molar ve premolar dişlerin angulasyonu ve 3.molar dişin varlığı ya da yokluğu çekim sonrası alınan panoramik filmlerden değerlendirildi. Çekim boşluğun kapanma miktarı klinik olarak ya da çalışma modellerinden ölçüldü.

Daimi birinci molar dişler çekildiğinde, daimi ikinci molar dişlerin %54'ü ideal gelişim dönemindeydi. 3.molar dişlerin varlığı veya yokluğu ve daimi ikinci molar dişlerin açılanması istatistiksel ve klinik olarak anlamlı bulundu.

Spontan olarak çekim boşluğunun kapanması için daimi birinci molar dişlerin ideal çekim zamanı önemli bir konudur. Bu çalışmanın bulguları önceki çalışmalarla uyumluluk göstermektedir ve daimi ikinci molar dişlerin gelişim döneminin dışında, bu dişlerin spontan olarak çekim boşluğunu kapatması için 3.daimi molar dişlerin varlığı veya yokluğu, daimi ikinci molar ve ikinci premolar dişlerin angulasyonu göz önünde bulundurulmalıdır. Patel ve ark. tarafından tasarlanan ölçüm cetveli alt çenede daimi ikinci molarların angulasyonun değerlendirilmesi için faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: daimi birinci molar, çekim zamanı, spontan erüpsiyon, ölçüm cetveli

S-26 - SPONTANEOUS SPACE CLOSURE AFTER LOSS OF THE LOWER PERMANENT FIRST MOLARS: A RETROSPECTIVE STUDY

Volkan ÇİFTÇİ¹, Ayca ÜSTDAL², Ceren DEVECİ¹, Muharrem Cem DOĞAN¹,

¹Cukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Adana, Turkey, ²Cukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Adana, Turkey

The aim of this study was to determine the prognostic factors such as angulation of the second permanent molar (SPM) and second premolar, extraction time, developmental stage of the second permanent molars and presence or absence of third molar associated with spontaneous space closure of first permanent molar (FPM) by SPM, radiographically by using a tool kit.

We assessed 189 mandibular FPM extracted from 134 patients clinically and radiographically. Chronologic age, dental age, second molar developmental state, second molar and second premolar angulation and presence or absence of the third molar were assessed from the pre-extraction orthopantomograms. Grading of spontaneous space closure was evaluated clinically and or study models.

At the time of the FPMs extraction, 54 % of the SPMs are at the ‘‘ ideal ’’ stage of the development. Presence or absence of the third molar and second molar angulation were statistically and clinically significant.

Ideal extraction timing of the FPMs for spontaneous space closure is an important topic. The findings of this study are in agreement with previous studies and apart from development stage of the second permanent molars, it must be considered that presence or absence of the third molar, angulation of the SPM and second premolar for the spontaneous space closure of the SPM. The tool kit designed by Patel S. et al. can be useful for the assessment of the second permanent molar angulation.

Keywords: first permanent molars, extraction time, spontan eruption, tool kit

S-27 - ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE GÖRÜLEN DİŞ SIKMA VE DİŞ GICIRDATMA ALIŞKANLIKLARININ SERT VE YUMUŞAK OKLUZAL SPLİNTLER İLE TEDAVİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Kevser KOLCAKOĞLU¹, Salih DOĞAN¹, Firdevs Tulga OZ², Mustafa AYDINBELGE¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye, ²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Çalışmada nokturnal bruksizm varlığı teşhis edilen çocuklarda sert ve yumuşak oklüzal splint tedavisi uygulanmıştır. Çocuklarda bruksizm şiddetini gösteren Bitestrip skorları ve splint çeşitlerinin bruksizm semptomları üzerindeki etkinliği karşılaştırılmıştır.

Çalışma grubu diş sıkma / gıcırdatma alışkanlığına sahip süt kanin dişleri ağızda olan ve karışık dişlenme dönemindeki koopere çocuklar arasından, klinik muayene ile anamnez bulgularına göre nokturnal bruksizm varlığı görülen yaşları 6 ile 11 arasında (ortalama 8,6) 40 çocuk hastadan (yaş aralığı) oluşturulmuştur. Çalışma grubu oluşturulurken patolojik bir sebebe bağlı bruksizm varlığı tespit edilen ve splint uygulamasının uygun olmadığı hastalar çalışma dışında tutulmuştur. Çalışma grubu yaş, cinsiyet diş sıkma ses şiddeti ve diş aşınma miktarı benzer iki eşit gruba ayrılmıştır. Bir gruba yumuşak oklüzal splint (Grup 1) diğer gruba ise sert oklüzal splint (Grup 2) 3 ay süre ile uygulanmıştır Tedavi başında ve sonundaki Bitestrip skorları ile TME ve palpasyonda kas ağrısı bulgularındaki değişim karşılaştırılmıştır.

Tedavi öncesi ve sonrası BiteStrip skorları, TME ağrısı ve palpasyonda kas ağrısı açısından gruplar arasında farklılık olmadığı ($p>0,05$) gözlenmiştir. Gruplar arasındaki karşılaştırmada ise sadece palpasyonda kas ağrısı açısından Grup 1'deki hastalarda anlamlı düzeyde azalma olmasına karşın Grup 2'deki hastalarda anlamlı düzeyde arttığı gözlenmiştir ($p<0,05$), diğer bulgular açısından farklılığa rastlanmamıştır ($p>0,05$).

Yumuşak ve sert oklüzal splint kullanan hastalarda tedavi sonucunun BiteStrip® skorlarına yansımadağı, buna karşın sert oklüzal splint kullanan hastalarda (Grup 2) parafonksiyonel kuvvetin hem kaslara hem TME üzerine dengeli dağıtamamış olmasından dolayı palpasyonda kas ağrı şikayeti artmış olabileceği, yumuşak oklüzal splint kullanan hastalarda (grup 1) ise splintin gelen kuvveti absorbe ederek kasların rahatlamasına yol açtığı, çiğneme kaslarındaki ağrıya düşmeye neden olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: bruksizm, çocuk, sert oklüzal splint, yumuşak oklüzal splint

S-27 - THE COMPARISON OF DENTAL TIGHTING AND/OR DENTAL GRINDING HABITS IN CHILDHOOD PERIOD WITH HARD AND SOFT OCCLUSAL SPLINTS OF THEIR TREATMENTS

Kevser KOLCAKOĞLU¹, Salih DOĞAN¹, Firdevs Tulga Oz², Mustafa AYDINBELGE¹

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kayseri, Turkey, ²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

In the study, children with nocturnal bruxism were treated with hard and soft occlusal splints. Bitestripscores, which show severity of bruxism in children and the efficacy of splint variants on bruxism symptoms, were compared.

A study group of 40 children between 6 and 11 years old who had nocturnal bruxism according to clinical findings and anamnesis findings among the cooperative children with the period of mixed dentition and primary canines in the mouth with habit of teeth grinding/ squeezing. Patients with bruxism due to pathologic reasons and patents with splint failure are excluded. The study group is divided into two equal groups, which are simile to the mount of age, sex, teeth tightening volume and tooth wear one group had a soft occlusal splint (group 1) and the other group had a hard-occlusal splint (group 2) for 3 mounts. The changes of bitestrip scores at the beginning and the end of the treatment and in the TME and palpation of muscle masseter pain findings were compared.

Bitestrip scores, TME pain and palpation muscle pain did not change before and after treatment in groups. Palpation muscle pain was significantly reduced in group 1 patients and significantly increased in group 2 patients ($p<0,05$), there was no significant difference in terms of other findings. ($p>0,05$)

Soft and hard occlusal splints is not reflected in the treatment result of bitestrip scores. Parafunctional force may be balanced on Muscles and TME in patients who use hard occlusal splint but it not may be balanced on they in patients who use soft occlusal splint.

Keywords: bruxism, child, hard occlusal splint, soft occlusal splint

S-28- PEDODONTİ KLİNİĞİ HASTALARININ AĞIZ BOŞLUĞUNDA STAPHYLOCOCCUS AUREUS VE METİSİLİNE DİRENÇLİ STAPHYLOCOCCUS AUREUS (MRSA) VARLIĞI

Yeliz GÜVEN¹, Sermin Dicle AKSAKAL¹, Nursen TOPCUOĞLU², Oya AKTÖREN¹,
Güven KÜLEKÇİ¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Mikrobiyoloji AD, İstanbul, Türkiye

Metisiline dirençli Staphylococcus aureus (MRSA) insanlarda hastane kaynaklı infeksiyonların en önemli etkenlerinden birisidir. Son yıllarda bakteriyolojistler ağız ortamının fırsatçı patojenler için bir rezervuar görevi görebileceğine ve bu bakterilerin de ağız hastalıklarının oluşumunda rol oynayabileceğine dikkat çekmektedirler. Bu çalışmanın amacı İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD kliniğine ilk kez başvuran hastaların ağız boşluğunda S. aureus ve MRSA taşıyıcılık oranlarının belirlenmesidir.

Bu amaçla yaşları 4 ile 15 arasında değişen ortalama yaşları 9,75±2,46 olan toplam 1000 çocuk (519 erkek, 481 kız) incelendi. Önceden geçirilmiş cilt infeksiyonu, son 6 ay içerisinde antibiyotik kullanımı, İV veya inhalasyon yoluyla ilaç kullanımı, ailede sağlık çalışanı varlığı, önceden geçirilen diş tedavileri, ağız içinde yer tutucu varlığı gibi risk faktörlerinin sorgulandığı bir anket formu dolduruldu. Rutin ağız-diş muayene işlemi sonrasında dil sırtından mikrobiyolojik örnek alındı. Elde edilen veriler istatistiksel olarak Ki-kare testi ile değerlendirildi.

İncelenen 1000 örnekten 140'ında S. aureus (%14) saptandı, bunlardan 15'inin metisiline dirençli olduğu (%10,7), 125'inin (%89,3) ise duyarlı olduğu gözlemlendi. S. aureus ya da MRSA varlığının cinsiyete ve yaşa göre dağılımı incelendiğinde anlamlı bir farklılık bulunmadı (p>0,05). S. aureus ya da MRSA varlığı ile risk faktörleri arasında da anlamlı bir ilişki saptanmadı (p>0,05).

Bu çalışma, çocukların ağız boşluğunun, nozokomiyal enfeksiyonlara neden olma potansiyeline sahip MRSA için bir rezervuar görevi görebileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: staphylococcus aureus, metisiline dirençli staphylococcus aureus, ağız boşluğu

S-28 - THE PRESENCE OF STAPHYLOCOCCUS AUREUS AND METHICILLIN-RESISTANT STAPHYLOCOCCUS AUREUS (MRSA) IN THE ORAL CAVITY OF CHILDREN

Yeliz GÜVEN¹, Sermin Dicle AKSAKAL¹, Nursen TOPCUOĞLU², Oya AKTÖREN¹,
Güven KÜLEKÇİ¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey, ²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Microbiology, Istanbul, Turkey

Methicillin-resistant Staphylococcus aureus (MRSA) is an important cause of hospital acquired infections in humans. In recent years, the attention of bacteriologists has been focused on the mouth as a reservoir of opportunistic pathogens. The aim of this study was to analyze the oral presence of S.aureus and MRSA in children referred to the clinics of department of Pediatric Dentistry, Istanbul University.

One thousand children aged 4-15 (mean age 9.75 ± 2.46) have been assessed in their first dental visits for S.aureus and MRSA. The patients were evaluated by a questionnaire for risk factors such as skin infection, antibiotic use during the last 6 months, drug use through IV or inhalation, presence of healthcare worker in the family, previous dental treatment and use of space maintainers. Then the tongue swab samples were taken and investigated for S. aureus and MRSA presence. The data were analyzed statistically by chi-square tests.

S.aureus was isolated from 140 specimens (14%). Of these, 15 (10.7%) were methicillin resistant and 125 (89.3%) were methicillin sensitive. No significant differences ($p > 0.05$) were found between the risk factors and S. aureus or MRSA.

This study has demonstrated that the oral cavity of children can serve as a reservoir for MRSA, with the potential to cause nosocomial infections.

Keywords: staphylococcus aureus, methicillin-resistant staphylococcus aureus, oral cavity

S-29 - DENTAL ANKSİYETEDEN ROBOTLARIN KULLANIMI

Yelda KASIMOĞLU¹, Simin KOCAAYDIN¹, Merve BAYRAKLI¹, Emine KARSLI¹, Elif Bahar TUNA-İNCE¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, İstanbul, Türkiye

Diş hekimliğinde dental anksiyete ile sık karşılaşmakta, bu durum özellikle çocukları etkileyerek diş tedavilerinde problemlere yol açmaktadır. Bu çalışmada çocukların diş tedavisi sırasında insansı robot ile etkileşimi incelendi. Çalışmada dikkat dağıtma amaçlı olarak 4-10 yaş arası çocuklarda diş tedavisi sırasında anksiyete ve stresle ilişkili ağrının azaltılmasında insansı robot kullanıldı.

İlk kez diş tedavisi için başvuran ve randomize olarak seçilen (her grupta n=100; KG: Kontrol Grubu (yalnız diş hekimi ile tedavi), RG: Robot Grubu (diş hekimine robotun eşlik ettiği tedavi) 200 çocuk (102 kız, 98 erkek; yaş ortalaması: 6.05±1.66 yıl) çalışmaya dahil edildi. Her iki grupta da amputasyon ve dolgu işlemleri yapıldı (her biri için n=50). İşitsel temelli diyalogların, videoların, yüz, baş, kol ve vücut hareketlerine dayalı mimiklerin ve yüz ifadelerinin kullanıldığı bir robot geliştirildi (IRobi, Yujin Robot). Çocukların tedavi öncesi ve sonrasındaki davranışları Frankl Davranış Değerlendirme Skalası (FDDS) ile değerlendirildi. Tedavi öncesi, sonrası ve sonrasındaki nabız değerleri ve Yüz İmajı Ölçeği (YİÖ) ile anksiyete seviyeleri ölçüldü. Sonuçlar Wilcoxon Signed Ranks, McNemar ve Mann-Whitney U-test ile %95 güvenilirlik düzeyinde analiz edildi.

Diş tedavisi sırasında ve sonrasında yapılan nabız ölçümlerinde KG'nin RG'den istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu görüldü (p<0.05). Tedavi sonrası KG ve RG grupları arasında FDDS açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p<0.05). Tedavi sonrası YİÖ değerlendirmesinde KG'nin RG'den istatistiksel olarak yüksek olduğu tespit edildi (p<0.05). RG'deki hastaların %88.3'ü bir sonraki randevularında da robotun yanlarında olmasını istediğini belirtti.

Bulgular ışığında diş tedavilerinde robotların kullanımı ile çocuklarda ağrı ve anksiyetenin azaltılabileceği görüldü. Robotların, stres ve dental anksiyete ile mücadele etmede başarılı olduğu gösterildi.

Anahtar Kelimeler: dental anksiyete, diş tedavisi, insan robot etkileşimi, robotik

S-29 - ROBOTS FOR USE IN DENTAL ANXIETY

Yelda KASIMOĞLU¹, Simin KOCAAYDIN¹, Merve BAYRAKLI¹, Emine KARSLI¹, Elif Bahar TUNA-İNCE¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey, ²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Istanbul, Turkey

Dental anxiety is common case in dentistry, affecting especially children and causing problems during their dental treatment. We introduced a humanoid robot to interact with children during their dental treatment. The aim of this study was to use humanoid robots to implement a techno-psychological distraction technique for children between 4-10 years in order to reduce their anxiety and stress-related pain during dental treatment.

200 children (102 girls, 98 boys; mean age: 6.05 ± 1.66 years) assigned first time for dental treatment were randomly selected ($n=100$ for each group; CG: Control Group (treatment conducted by dentist alone), RG: Robot Group (treatment conducted by dentist with the assistance of the robot). Pulpotomy and filling were applied as dental procedure for both groups ($n=50$ for each). Audio-based dialogues, videos, gestures and expressions based on face, head, arm, body movements have been developed for a robot (IRobi, Yujin Robot). Child behavior was assessed using Frankl Behavior Rating Scale (FBRS) before and after treatment. Anxiety was measured by using Facial Image Scale (FIS) and pulse rates before, during and after treatment. The results were analyzed by Wilcoxon Signed Ranks, McNemar and Mann-Whitney U-test at the 95% confidential level.

The results of the data showed that the pulse rates are statistically higher in CG than RG during and after dental treatment ($p < 0.05$). There was a statistically difference found in FBRS between CG and RG after treatment ($p < 0.05$). FIS scores were significantly higher in CG than RG after dental treatment ($p < 0.05$). 88.3% of patients in the RG have indicated they want to have robot in their next-treatment-session.

These findings suggest children's pain and anxiety can be reduced in dental treatment using robots. A robot can help in coping with stress and dental anxiety successfully.

Keywords: dental anxiety, dental treatment, human robot interaction, robotics

S-30 - TURNER SENDROMLU ÇOCUKLARDA AĞIZ BAKTERİLERİNİN AĞIZ SAĞLIĞINA ETKİSİ

Gülcan ÜNSAL¹, Nursen TOPCUOĞLU², Yeliz GÜVEN¹, Şükran TOPCUOĞLU³, Güven KÜLEKÇİ³, Oya AKTÖREN¹,

¹İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Mikrobiyoloji AD, İstanbul, Türkiye

³İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinolojisi AD, İstanbul, Türkiye

Turner sendromu(TS) dişi fenotipi ile ilişkili, X kromozomunun sayısal veya yapısal sapmaları nedeniyle oluşan genetik hastalıktır. TS'li kız çocuklarının ağız içi durumu ile ilgili yapılan çeşitli çalışmalar, diş anomalileri ve periodontal sorun varlığını göstermiştir. Bu çalışmanın amacı, TS'li çocuk hastaların ağız mikrobiyotasının, çürük prevalansı ve periodontal duruma etkisini değerlendirmektir.

Yirmi-beş TS'li hasta ve 25 sağlıklı kız, çürük ve periodontal durum, dental, anomali açısından incelendi. Çalışma ve kontrol gruplarındaki çocukların tükürük örnekleri aldıktan sonra; mikroarray sistemi (Parocheck) kullanarak tükürük örneklerinde 10 farklı ağız bakterisi türünün varlığı değerlendirildi ve mutans streptokok (MS), laktobasil (LB) ve maya sayısı kültür yöntemi ile bakıldı.

Gruplarda tükürük akış hızı ve tamponlama kapasitesi, DMFT, MS, LB, maya düzeyleri arasında fark yoktu. PI ve GI seviyeleri Turner grubunda, dft ise kontrol grubunda anlamlı olarak yüksekti ($p < 0,05$). Parocheck-10 incelemesi sonucunda, kırmızı kompleks bakteriler, tüm gruplarda düşük oranlarda görüldü. Turuncu kompleks bakterilerden P. intermedia ve F. nucleatum, yeşil kompleks bakterilerden E. corrodens ve A. actinomycetemcomitans ve aynı zamanda mavi kompleks bakteri olan A. viscosus Turner grubunda anlamlı şekilde yüksek düzeyde saptandı ($p < 0,05$). Turner grubunda kırmızı ve yeşil kompleks bakterileri kendi aralarında pozitif korelasyon görüldü. Ayrıca her iki grupta kırmızı ve turuncu kompleks bakteriler arasında pozitif ilişki olduğu saptandı.

TS'li hastalarda dental ve kraniofasiyal anomalilerin yanında sıkça gözlenen periodontal rahatsızlıkların erken tanı ve tedavileri konusunda dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Turner Sendromu, mikroaray analiz, ağız bakterileri

S-30 - THE EFFECT OF ORAL BACTERIA ON ORAL HEALTH IN CHILDREN WITH TURNER SYNDROME

Gülcan ÜNSAL¹, Nursen TOPCUOĞLU², Yeliz GÜVEN¹, Şükran TOPCUOĞLU³, Güven KÜLEKÇİ³, Oya AKTÖREN¹,

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Microbiology, Istanbul, Turkey

³Istanbul University, Faculty of Medicine, Department Of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

Turner syndrome (TS) is a genetic disorder caused by numerical or structural aberration of the X chromosome, which is associated with a female phenotype. Concerning oral status several studies have revealed that girls with TS have dental anomalies and periodontal problem. The aim of the study is to evaluate the intraoral abnormalities and influence of oral microbiota on caries prevalence and periodontal status in pediatric patients with Turner's syndrome.

Twenty-five TS patient and 25 healthy girl were examined for cariological and periodontal status and dental anomalies. After taking saliva samples from children in the study and control groups; the presence of 10 different oral bacterial species in samples from saliva by using microarray system (Parocheck) was evaluated and counts of mutans streptococci, lactobacilli, yeasts were determined by culture method.

There was no difference in salivary flow rate and buffering capacity, DMFT, MS, LB, yeast levels in the groups. PI and GI levels were significantly higher in the Turner group and dft was significantly higher in the control group ($p < 0,05$). As a result Parocheck-10 analysis, red complex bacteria were found in low incidences in all groups. *P. intermedia* and *F. nucleatum* from orange complex bacteria, *E. corrodens* and *A. actinomycetemcomitans* from green complex bacteria, and at the same time the complex of blue bacterium *A. viscosus* were detected at high levels in Turner group ($p < 0,05$). The red and green complex bacteria in the Turner group showed a positive correlation among themselves. It was also found that there was a positive correlation between red and orange complex bacteria in both groups.

In patients with TS, early diagnosis and treatment of periodontal disorders frequently observed besides dental and craniofacial anomalies should be cautious.

Anahtar Kelimeler: Turner Syndrome, microarray analysis, oral bacteria

S-31 - KORD KANINDAKİ 25-HİDROKSİVİTAMİN D DEĞERLERİNİN ERKEN ÇOCUKLUK ÇAĞI ÇÜRÜKLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

**Sıla KORUN¹, Nerin Nadir BAHÇECİLER¹, Mustafa Murat UNCU¹, Nilüfer GALİP¹,
Ceyhun DALCAN¹, Serap ÇETİNER¹**

¹Yakın Doğu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Lefkoşe, KKTC

Araştırmamızda, kord kanındaki 25-Hidroksivitamin D [25(OH)D] düzeyleri ile erken çocukluk çağı çürükleri (ECC) arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Çalışma, 2013-2016 yılları arasında, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde bulunan Yakın Doğu Üniversitesi (YDÜ) Hastanesi'nde yürütülmüştür. Araştırmaya katılmak üzere, YDÜ Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü'nde takip edilmekte olan tüm hamile kadınlar davet edilmiştir. Araştırmaya katılmayı kabul eden tüm hamile kadınların doğumdan hemen sonra kord kanları toplanmış ve kord kanı 25(OH)D değerleri analiz edilmiştir. Kord kanları toplanmış bebekler 12-23 aylık olduğunda ilk diş hekimi muayenesi için YDÜ Diş Hekimliği Fakültesi'ne davet edilmiş ve 75 bebeğin ağız içi muayenesi yapılarak, aileleri tarafından anket formlarının doldurulması sağlanmıştır. İstatistiksel analizler 'Ki Kare Testi', 'Bağımsız İki Örneklem T Testi', 'Mann-Whitney U Testi' ve 'Kruskal-Wallis Varyans Analizi' yapılarak gerçekleştirilmiştir.

Araştırma sonunda kord kanı 25(OH)D değeri yeterli düzeyde (≥ 30 ng/ml) olan bebeklerde, kord kanı 25(OH)D değeri eksik olan bebeklere göre ECC varlığının istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde daha az görüldüğü saptanmıştır ($p < 0,05$). Ayrıca değerlendirilen diğer faktörler olan diş fırçalama durumu, fırçalamaya başlama zamanı, annenin diş fırçalama sıklığı, babanın dental durumu ve ailenin eğitim durumu ile ECC arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p < 0,05$).

Hamilelikte 25(OH)D değerlerinin takip edilip, eksikse tedavi edilmesi; ayrıca jinekolog ve pediatristler aracılığıyla, çocuklar doğmadan ve doğduktan sonra da ağız hijyen eğitimlerinin verilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: diş çürükleri, D vitamini, oral sağlık

S-31 - THE IMPACT OF CORD BLOOD 25-HYDROXYVITAMIN D LEVELS ON EARLY CHILDHOOD CARIES

**Sıla KORUN¹, Nerin Nadir BAHÇECİLER¹, Mustafa Murat UNCU¹, Nilüfer GALİP¹,
Ceyhun DALCAN¹, Serap ÇETİNER¹**

¹Near East University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Nicosia, Cyprus

Our aim was to determine an association between umbilical cord 25-hydroxyvitamin D [25(OH)D] level and early childhood caries (ECC).

This study was conducted at Near East University (NEU) Medical Hospital in Cyprus during 2013-2016. All pregnant women followed by NEU gynecology and obstetrics clinic were invited to participate in the study. Cord blood serum samples were collected after birth and analyzed for 25(OH)D levels. Seventy-five infants underwent dental examinations, and questionnaire information was gathered from parents of infants between 12-23 months of age. Statistical analyses were implemented via 'Chi-square Test', 'Two Variable Independent T-test', 'Mann-Whitney U Test' and 'Kruskal Wallis Test'.

The study demonstrated that in comparison to newborns with deficient 25(OH)D cord blood values, the existence of ECC was statistically detected to be at lower levels ($p<0,05$) in newborns with adequate ($\geq 30\text{ng/ml}$) cord blood 25(OH)D values. Additionally, a statistically significant difference ($p<0,05$) was found based on the other evaluated factors such as teeth brushing, its start date, the mother's teeth brushing frequency, the father's dental state, and the family's education level.

The study concluded that the 25(OH)D values need to be monitored during pregnancy and treated if lacking; also prenatal and after birth oral hygiene educations should be conducted by gynaecologists and pediatricists.

Keywords: dental caries, vitamin D, oral health

S-32 - GENEL ANESTEZİ ALTINDA DIŞ TEDAVİSİ GÖREN ÇOCUKLARDA POSTOPERATİF RAHATSIZLIK VE DERLENME AJİTASYONU: NAZAL TRAKEA ENTÜBASYONU VE LARİNGEAL MASKE HAVA YOLUNUN KARŞILAŞTIRILMASI

Sultan KELEŞ, Özlem KOCATÜRK

¹Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Aydın, Türkiye

Bu prospektif , randomize, kontrollü klinik çalışmanın amacı, nazotrakeal entübasyon yada laringeal maske yoluyla entübe edilen çocuklarda postoperatif rahatsızlık , derlenme süresi ve derlenme ajitasyonlarının karşılaştırılmasıdır.

Genel anestezi altında diş tedavisi görmesi planlanan 3-7 yaş arası 70 hasta rasgele nazotrakeal entübasyon (NTI, n=35) ve laringeal maske (LMA, n=35) gruplarına ayrıldı. Laringeal maske %8'lik sevofluranla anestezi induksiyonundan sonra yerleştirildi. Nazotrakeal entübasyon grubunda, %8'lik sevofluranla anestezi induksiyonuyla rokuronyum ve fentanil intravenöz olarak uygulandı ve hastalar nazotrakeal tüple entübe edildi. Hastalar, diş tedavilerin tamamlanmasını takiben derlenme odasına alındı. Postoperatif laringeal ağrı, diş ağrısı, ses kısıklığı bulantı ve kusma hastanın derlenmesinden hemen sonra, postoperatif 1.saat ve 6. saatte değerlendirildi. Hastaların ağrı değerlendirmeleri Wong-Baker Yüzler Skalası kullanılarak yapıldı. İlaveten hastaların dmf/DMFT değerleri, operasyon süresi, anestezi süresi, dental tedavi tipleri, derlenme zamanı, derlenme ajitasyonu, çocuk diş hekiminin görüş alanı ve ebeveyn memnuniyetleri kaydedildi. Veriler tanımlayıcı istatistikler, ki-kare testi ve iki örneklem t testi kullanılarak analiz edildi.

Postoperatif laringeal ağrı insidansı derlenmeden hemen sonra (%97.2vs. %8.5, p=0.00), ve postoperatif 1. (%94.2vs %0, p=0.00) ve 6. Saatlerde (%25.7 vs. %0, p=0.00) NTI grubunda istatistiksel olarak anlamlı biçimde yüksek bulunmuştur. Hastaların diş ağrısı skorları, dmf/DMFT değerleri, anestezi ve operasyon süreleri, dental tedavi tipleri ve çocuk diş hekiminin ağızda çalışma kolaylığı gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır (p>0.05). Derlenme ajitasyonu ve postoperatif bulantı-kusma sıklığı ve derlenme süreleri nazotrakeal entübasyon yapılan grupta daha yüksek bulunmuştur (p<0.05).

Genel anestezi altında diş tedavisi gören çocuklarda laringeal maske kullanımı nazotrakeal entübasyondan daha konforlu bir postoperatif dönem sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: laringeal maske havayolu, genel anestezi, postoperatif rahatsızlık, diş tedavisi

S-32 - IMMEDIATE POSTOPERATIVE DISCOMFORT AND EMERGENCE DELIRIUM IN CHILDREN RECEIVING DENTAL TREATMENT UNDER GENERAL ANESTHESIA: COMPARISON OF NASAL TRACHEAL INTUBATION AND LARYNGEAL MASK AIRWAY

Sultan KELEŞ, Özlem KOCATÜRK

¹Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Aydın, Turkey

The aim of this prospective, randomized, controlled clinical trial was to compare immediate postoperative discomfort, emergence delirium and recovery time of the patients intubated using either laryngeal mask airway or nasotracheal intubation.

A total of 70 children aged 3 to 7 years who were scheduled for full mouth dental rehabilitation under general anesthesia were randomly grouped into the Laryngeal mask airway (LMA) group (n=35) or the nasotracheal intubation (NTI) groups (n=35). The LMA was inserted after anesthesia induction using 8% sevoflurane in LMA group. In the NTI group, rocuronium and fentanyl were given intravenously during 8% sevoflurane induction and the patients were intubated by a nasotracheal tube. After completion of the dental treatments patients were transferred to the post-anesthesia care unit (PACU). Postoperative laryngeal pain, dental pain, dysphonia, nausea-vomiting were assessed at postoperative immediately, and postoperatively at 1 hour and 6 hour. The Wong-Baker FACES Scale was used to evaluate self-reported pain of the patients. Additionally, dmft/DMFT values, duration of dental operation, duration of anesthesia, type of dental procedures, recovery time, emergence delirium, pediatric dentist's access and parents' satisfaction level were recorded. The data was analyzed using descriptive statistics, chi-square tests and two sample t-tests.

The incidence of postoperative laryngeal pain was significantly higher in NTI group at postoperative immediately (97.2% vs. 8.5%, p=0.00), at postoperatively 1 hour (94.2% vs 0%, p=0.00) and 6 hour (25.7% vs. 0%, p=0.00). There were no statistically significant differences between dental pain scores, dmft values, duration of anesthesia and dental operation, dental procedure types, pediatric dentist's access to the mouth of the groups (p>0.05). Emergence delirium, recovery time and PONV were higher in NTI group (p<0.05).

LMA provided a more comfortable postoperative period for children who underwent full mouth dental rehabilitation under general anesthesia than with NTL.

Keywords: laryngeal mask airway, general anesthesia, postoperative discomfort, dental treatment

S-33 - YENİ BİR REMİNERALİZASYON AJANININ BÜYÜK AZI-KESER HİPOMİNERALİZASYONUNA ETKİSİ: PİLOT ÇALIŞMA

Berkant SEZER¹, Nihan TUĞCU¹, Başak DURMUŞ¹, Nural BEKİROĞLU², Betül KARGÜL¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik AD, İstanbul, Türkiye

Büyükazı-Kesici Hipomineralizasyonu (BAKH), bir veya daha fazla sayıda daimi birinci molar dişlerin sistemik kökenli hipomineralizasyonunun yanı sıra bununla ilişkili olarak etkilenmiş keser dişleri tanımlar. Bu çalışmanın amacı; kalsiyum, fosfat, magnezyum ve ksilitol içeren R.O.C.S. Medikal Mineral Jeli'nin BAKH'ye etkisini, lazer floresans yöntemiyle araştırmaktır.

8-12 yaşları arasında herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 26 çocuğun (14 erkek, 12 kız) keser dişlerinde farklı derecelerde BAKH olan [2(1): beyaz-krem renginde sınırlı opasiteler, 2(2): sarı-kahverenginde sınırlı opasiteler] dişler seçilmiştir(Ghanim et al.: Eur Arch Paediatr Dent 2015 16:235–246). Çocuklar; R.O.C.S. Medikal Mineral Jel'i üç ay boyunca günde iki kez kullanmaları konusunda bilgilendirilmiştir. BAKH olan keser dişlerde, bu remineralizasyon ajanının etkisi lazer floresans yöntemi (DIAGNOdent Pen) ile 1. hafta, 1. ve 3. aylarda ölçülmüş ve değerler istatistiksel olarak Varyans Tekrarlayan Ölçüm Analizi ve Bonferroni Çoklu Karşılaştırma Testi ile analiz edilmiştir.

Alt ve üst keser dişlerinde farklı düzeylerde BAKH olan toplam 117 dişte, mine remineralizasyonu meydana geldi. Tüm dişlerde DIAGNOdent Pen ölçümlerinde başlangıç ortalama değeri 6.40±3.18 olarak bulunurken, 3. ayda 5.33±3.20 olarak tespit edildi. Bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu(p<0.05). Dişler ayrı ayrı değerlendirildiğinde; 11, 21, 41 ve 42 numaralı dişlerde başlangıç ve 3. ay değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunurken (p<0.05); 12, 22, 31 ve 32 numaralı dişlerde başlangıç ve 3. ay değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı(p>0.05).

R.O.C.S. Medikal Mineral Jel içeriğinde bulundurduğu kalsiyum, fosfat, magnezyum ve ksilitol ile minere remineralizasyon meydana getirmektedir. Çalışmamızda 3 aylık süreçte BAKH olan alt ve üst keser dişlerde %83 oranında remineralizasyon sağlanmıştır. BAKH olan ve kaviteye dönüşmeyen dişlerde R.O.C.S. Medikal Mineral Jel kullanımı uzun dönemli çalışmalarla da kanıtlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: büyük azı-keser hipomineralizasyonu, remineralizasyon, demineralizasyon, lazer floresans

S-33 - EFFICACY OF MINERAL CONTAINING GEL FOR REMINERALIZATION IN MIH-AFFECTED INCISORS: A PILOT STUDY

Berkant SEZER¹, Nihan TUĞCU¹, Başak DURMUŞ¹, Nural BEKİROĞLU², Betül KARGÜL¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey, ²Marmara University, Faculty of Medicine, Department of Biostatistics, Istanbul, Turkey

Molar-incisor Hypomineralization (MIH) to describe the clinical picture of a hypomineralization of systemic origin of one or more of the four permanent first molars, as well as any associated and affected incisors. The aim of our study was to investigate the effect of calcium, phosphate, magnesium and xylitol containing R.O.C.S.® Medical Minerals gel on remineralization of anterior teeth affected by MIH using Light-Induced Fluorescence-LF.

Twenty-six healthy 8-12-year-old children (mean±SD:9.31± 1.35)(14 boys12 girls) were selected according to different clinically diagnosed levels [2(1): white-creamy demarcated opacities, 2(2): yellow-brown demarcated opacities] of MIH. The patients were instructed to use R.O.C.S.® for two times per day for three months. The efficacy of remineralizing agent on the remineralization of MIH was evaluated by DIAGNOdent Pen measures at 1 week, 1 and 3 months. Repeated Measures Analysis of Variance and Bonferroni Multiple Comparisons Test were used for descriptive statistics.

All patients (n= 117 lesions) showed enamel alterations in lower and upper incisors affected by MIH(83.2%).The mean of DIAGNOdent measurement of all patients at baseline was 6.40±3.18 and 5.33±3.20 after 3 months. There was a significant difference in the mean of fluorescence over the studied time (p=0.044).When evaluated separately; the differences in teeth number 11,21,41 and 42, from baseline to 3rd month, were statistically significant(p<0.05).And the differences in teeth number 12,22,31 and 32 weren't statistically significant(p>0.05).

R.O.C.S.® Medical Minerals gel provide remineralization with included calcium, phosphate, magnesium and xylitol. In our study, remineralization provided by 83% in the lower and upper incisors teeth that were MIH for 3 months. The use of R.O.C.S. Medical Mineral Gel should also be proven by long-term studies in non-cavitated anterior MIH-lesions.

Keywords: molar-incisor hypomineralization, remineralization, demineralization, laser fluorescence

S-34 - TRABZON MERKEZİNDEKİ OKULLARDA, OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ezgi BALTACI¹, Özgül BAYGIN¹, Tamer TUZUNER¹, Fatih Mehmet KORKMAZ²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye, ²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, Trabzon, Türkiye

Okul öncesi eğitimciler; ağız ve diş sağlığı hakkında yeterli bilgi ve davranışlara sahip olurlarsa, okul temelli dental eğitimde rol alarak, aynı anda çok sayıda çocuk ve ebeveyne ulaşabilirler ve onları, ağız hastalıkları ve hijyen alışkanlıkları konusunda eğiterek erken çocukluk çağı çürüklerinin (EÇÇ) engellenmesine katkı sağlayabilirler. Bu çalışmanın amacı Trabzon merkezindeki okul öncesi öğretmenlerinin ağız ve diş sağlığı hakkındaki bilgi düzeylerini değerlendirerek eksik veya yanlış bilinen konuları saptamaktır.

Çalışmada Trabzon merkezine bağlı ana sınıfı ve ana okullarına gidilerek toplamda 226 okul öncesi öğretmenine çocukların ağız ve diş sağlığı hakkında bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendiren anket uygulaması yapıldı.

Öğretmenlerin sadece %29,8'inin daha öce ağız ve diş sağlığı ile ilgili eğitim aldığı tespit edildi. Öğretmenlerin %83'ünün diş çürüğünü önlemek için düzenli diş hekimi ziyaretinin daha etkili bir yöntem olduğunu düşündüğü, ancak düzenli aralıklarda diş hekimine gidenlerin oranının %13,2 olduğu saptandı. Fluoridin diş minesini güçlendirdiğini düşünenlerin oranı %65,8 olarak bulgulandı. Çalıştıkları okullarda ağız ve diş sağlığı ile ilgili çalışmalar olan öğretmenlerin oranı %35,1 olarak belirlendi. Öğretmenlerin %74,6' s ı ileride çocuklarda ağız ve diş sağlığı ile ilgili eğitim verildiğinde katılmak isteyeceğini belirtti. Ayrıca; koruyucu uygulamalar, ağız yaralanmaları ve ağız hijyeni alışkanlıkları konusunda bilgi eksiklikleri tespit edildi.

Süt dişlerinin önemi, tedavi edilebilirliği, çocuklarda ilk diş temizliği ve diş hekimi ziyaretleri, çocuklarda florurlu diş macunu kullanımı konusunda, ağız hijyeni ile doğru davranışlar ile ilgili uygun bir dental eğitim programı hazırlanarak okul öncesi öğretmenlerine lisans düzeyinden başlayarak belirli aralıklarla tekrarlanmasının EÇÇ'nin engellenmesi konusunda faydalı olacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: ağız sağlığı, okul öncesi, dental bilgi, eçç, öğretmen

S-34 - EVALUATION OF THE KNOWLEDGE, ATTITUDES, AND BEHAVIORS OF PRE-SCHOOL TEACHERS ON ORAL AND DENTAL HEALTH IN THE CITY CENTER OF TRABZON

Ezgi BALTACI¹, Özgül BAYGIN¹, Tamer TUZUNER¹, Fatih Mehmet KORKMAZ²

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey, ²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Trabzon, Turkey

Educators can also contribute to the prevention of early childhood caries (ECC) by educating children about oral diseases and hygiene practices. The aim of this study was to assess the knowledge, attitudes, and behaviors of pre-school teachers concerning oral and dental health in Trabzon.

The study was carried out with 226 pre-school teachers in the city center using a self-administered questionnaire to evaluate their knowledge, attitudes, and behaviors concerning the oral and dental health of children.

Only 29.8% of the respondents had prior dental education. Although 83% of the teachers said that regular visits to the dentist were effective for caries prevention, only 13.2% said that they made regular visits to dentist. Approximately 65.8% of the teachers agreed that fluoride strengthens tooth enamel and 35.1% of the teachers said that there were oral health activities in their schools. Additionally, 74.6% of teachers said that they would participate in dental education about children's oral health in the future. However, teachers had a lack of knowledge about preventive dental practices, dental injuries, and oral hygiene behaviors.

Dental health program should include the proper behaviors related to the importance and treatability of primary teeth, first tooth cleaning, dental visits, use of fluoride toothpaste, and oral hygiene. This program should be repeated at certain intervals for the prevention of ECC.

Keywords: oral health, preschool, dental education, ecc, teacher

S-35 - 0-3 YAŞ GRUBU ÇOCUĞU OLAN EBEVEYNLERİN, ÇOCUKLARININ AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI HAKKINDA FARKINDALIKLARININ ARTTIRILMASI

Tamer TÜZÜNER¹, Havva KARADENİZ², İlknur KAHRİMAN², Özgül BAYGIN¹, Ezgi BALTACI¹, Ayça KURT¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği AD, Trabzon, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, 0-3 yaş grubu çocuğu olan ebeveynlerin, çocuklarının ağız ve diş sağlığı hakkında farkındalıklarının hemşirelik son sınıf öğrencileri aracılığı ile ev ziyaretleri kapsamında artırılmasını sağlamaktır.

İki basamaktan oluşan araştırmanın, 1. basamağında son sınıf hemşirelik öğrencilerinden oluşan 60 kişilik bir gruba <http://www.mchoralhealth.org/pediatricoh/index.html> başlıklı internet adresindeki 'Ağız sağlığının yönlendirilmesinde sağlık profesyonelleri için rehber' konulu eğitim modüllerini içeren dersler, gerekli izinlerin alınması ve İngilizce-Türkçe çevirilerinin tamamlanmasının ardından uzman pedodontistler tarafından verilmiştir. Derslerin anlatımından önce ve sonra; eğitim modüllerinin sonunda yer alan ve eğitimin etkinliğini ölçmeye yarayan standart sorular ön-test (ÖT) ve son-test (ST) olacak şekilde 1'er hafta ara ile uygulanmıştır. İkinci basamakta ebeveyn farkındalığının oluşturulması amacı ile yine uzman pedodontistler tarafından aynı modüllerin modifiye edilmesi sonucu hazırlanan resimli broşürler aracılığı ile 180 ebeveynle bilgilendirme yapılmıştır. Broşüre ait bilgilendirmede yer alan bilgilere ait standart ÖT ve ST'ler yine 1'er hafta ara ile ebeveynlere uygulanmış, bilgi ve farkındalık düzeyindeki değişimleri analiz edilmiştir. Ön-son test arasındaki değişimler Wilcoxon testi ile $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde analiz edilmiştir.

Yedi modülden oluşan ve hemşirelik öğrencilerine uygulanan eğitime ait 50 adet soruya verilen toplam doğru cevap sayısının ÖT ve ST ortanca değerleri 28 ve 37.5 olarak saptandı. Toplam doğru cevap sayısının ST'te istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı belirlendi ($p<0.001$). Ebeveynlere broşürler aracılığı ile uygulanan eğitimdeki 14 adet sorunun ÖT ve ST doğru cevap sayısı ortanca değerleri 6 ve 10 olarak bulguları. Toplam doğru cevap sayısının eğitim sonrası ST'te istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttığı belirlendi ($p<0.001$).

Ebeveynlerin ve özellikle annelerin toplum sağlığı için çalışan ve eğitime tabi tutulmuş hemşireler aracılığı ile bilgilendirilmesinin ve doğum sonrası dönemden itibaren çocuklarının ağız ve diş sağlığı hakkında farkındalıklarının artırılmasının yararlı olabileceği düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: koruyucu diş hekimliği, toplum sağlığı profesyonelleri, eğitim stratejileri, 0-3 yaş grubu çocuklar, ebeveynler

S-35 - INCREASING THE AWARENESS OF THE PARENTS OF 0-3 YEAR- OLD CHILDREN REGARDING THE ORAL HEALTH STATUS OF THEIR CHILDREN

Tamer TÜZÜNER¹, Havva KARADENİZ², İlknur KAHRİMAN², Özgül BAYGIN¹, Ezgi BALTACI¹, Ayça KURT¹

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey, ²Karadeniz Technical University, Faculty of Health Sciences, Department of Public Health Nursing, Trabzon, Turkey

The purpose of the study was to increase the awareness of the parents of 0-3- year- old children regarding the mouth and dental health of their children within home visits through senior nursing students.

At the first stage of this two-stage study, after obtaining the permissions and completing the English-Turkish translation, 60 senior nursing students were given training including modules entitled as "A Health Professional's Guide to Pediatric Oral Health Management" at <http://www.mchoralhealth.org/pediatricoh/index.html> by specialist paediatric dentists. Before and after the training, the standard questions at the end of the modules used to measure its effectiveness were applied as pre (PRT) and post (POT) tests at one week interval. At the second stage, 180 parents were informed through the illustrated brochures prepared by modifying the same modules by specialist paediatric dentists to establish parental awareness. The standardized PRT and POT were also applied to the parents at 1 week interval and the changes in the level of their knowledge and awareness were analyzed. The changes between PRT and POT were analyzed using Wilcoxon test at $p < 0.05$ significance level.

The median values of PRT and POT of the total number of correct answers given to 50 questions were 28 and 37.5, respectively. The increase in the total number of correct answers was statistically significant in POT ($p < 0.001$). The median values of the number of correct answers to PRT and POT for 14 questions administered to the parents were 6 and 10, respectively. The increase in total number of correct answers here was also statistically significant after the training ($p < 0.001$).

It can be thought that providing information to parents and especially mothers through previously trained community health nurses and increasing their awareness regarding their children's oral and dental health from the postpartum period could be beneficial.

Keywords: preventive dentistry, public health professionals, education strategies, 0-3 years old children, parents

S-36 - FARKLI REMİNERALİZASYON AJANLARININ MİNE YÜZEY MİKROSERTLİKLERİNE OLAN ETKİLERİNİN İN-VİTRO OLARAK İNCELENMESİ

Ümit OFLAZ¹, Feridun BAŞAK¹, Özlem Martı AKGÜN¹, Ceyhan ALTUN¹, Günseli Güven POLAT¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, başlangıç mine lezyonu oluşturulan insan gömülü yirmi yaş dişlerinde, farklı remineralizasyon ajanlarının etkinliklerinin in-vitro olarak incelenmesidir.

Yirmi beş adet yirmi yaş dişi, mesio-distal doğrultuda ikiye kesilerek 50 adet mine örneği elde edilmiştir. Başlangıç mikrosertlik ölçümleri yapılan örnekler her grupta benzer mikrosertlik ortalaması olacak şekilde, 10'ar dişin bulunduğu 5 gruba ayrılmıştır. Bu gruplar NaF içerikli Duraphat (Grup 1), CPP-ACP içerikli Toothmousse (Grup 2), CPP-ACPF içerikli MI Paste Plus (Grup 3), ksilitol-CaGP içerikli ROCS Medical Mineral Gel (Grup 4) ve negatif kontrol grubu (Grup K) olarak belirlenmiştir. Tüm örnekler 96 saat boyunca demineralizasyon solüsyonunda bekletilmiş, yapay çürük lezyonu elde edildikten sonra örneklerin mikrosertlik ölçümleri tekrarlanmıştır. Sonrasında örneklere 21 günlük pH siklusu boyunca remineralizasyon ajanları uygulanmıştır. Elde edilen başlangıç, demineralizasyon sonrası ve remineralizasyon sonrası Vickers Mikrosertlik Testi değerleri karşılaştırılmıştır. Ayrıca her gruptan örnekler hazırlanarak Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM)'de incelenmiştir. Çalışma verilerinin istatistiksel analizinde SPSS 220 paket programı kullanılmıştır. $p < 0.05$ düzeyi anlamlı kabul edilmiştir.

İstatistiksel analizde; gruplar arasında demineralizasyon-remineralizasyon sonrası fark değerleri yönünde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($P < 0,001$). Grupların demineralizasyon-remineralizasyon sonrası mikrosertlik farkı değerlerinin yapılan ileriki karşılaştırmalarında grup 3 (MI Paste) ve grup 4 (ROCS) arasında fark olmadığı ($p=0,974$), bunun haricindeki tüm diğer ikili karşılaştırmalarda anlamlı fark olduğu saptanmıştır. Grupların remineralizasyon etkinliği açısından sıralaması ise; Grup 1 (Duraphat) > Grup 4 (ROCS) ~ Grup 3 (MI Paste Plus) > Grup 2 (Toothmousse) > Grup K (Kontrol) şeklindedir.

Remineralizasyon açısından en başarılı ajan Duraphat (Grup 1) olarak belirlenirken, kontrol grubu haricinde tüm gruplarda uygulanan remineralizasyon materyallerinin, demineralize diş yüzeylerinin mikrosertlik miktarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde arttırdığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: mine, remineralizasyon, florid, cpp-acp, mikrosertlik

S- 36 - IN-VITRO INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF DIFFERENT REMINERALIZATION AGENTS ON ENAMEL SURFACE MICROHARDNESS

Ümit OFLAZ¹, Feridun BAŞAK¹, Özlem Martı AKGÜN¹, Ceyhan ALTUN¹, Günseli Güven POLAT¹

¹University of Health Sciences, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The aim of this study is to investigate the remineralization activities of different remineralization agents in human permanent teeth in in-vitro.

Twenty-five impacted 3rd molar teeth were cut in half in mesio-distal direction and 50 enamel samples were obtained. The samples were subjected to initial microhardness measurements and divided into 5 groups of 10 teeth each with similar microhardness values. These groups were composed of NaF-containing Duraphat (Group 1), CPP-ACP-containing Toothmousse (Group 2), CPP-ACPF-containing MI Paste Plus (Group 3), xylitol-CaGP containing ROCS Medical Mineral Gel (Group 4) and negative control group (Group K). All samples were incubated in demineralization solution for 96 hours to obtain artificial caries lesions, and then microhardness measurements were made again. Remineralization agents were then applied to the samples over a 21 day pH cycle. The obtained initial, demineralization and remineralization values were compared with the Vickers Microhardness Test. In addition, samples from each group were prepared and examined in the Scanning Electron Microscope (SEM). SPSS 220 package program was used for statistical analysis. $p < 0.05$ level was considered significant.

There were a statistically significant differences between groups in terms of difference values after demineralization-remineralization process ($P < 0.001$). There were no difference between group 3 (MI Paste) and group 4 (ROCS) in the comparison of microhardness difference values after demineralization-remineralization process ($p = 0.974$). All other binary comparisons were found statistically significant. The order of the groups in terms of remineralization activity is; Group 1 (Duraphat) > Group 4 (ROCS) ~ Group 3 (MI Paste Plus) > Group 2 (Toothmousse) > Group K (Control).

It was determined that remineralization materials applied in all groups except the control group increased the amount of microhardness of demineralized tooth surfaces, but Duraphat (Grup 1) was the most successful agent in remineralization.

Keywords: enamel, remineralization, fluoride, cpp-acp, microhardness

S-37 - CPP-ACP İÇEREN PROBİYOTİK KOMPLEKSİN MİNE REMİNERALİZASYONU ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Ecem AKBEYAZ¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, erken çürük lezyonlarına sahip çocuklarda CPP-ACP içeren Probiyotik Pastil Kompleksinin (Dentaq®) remineralizasyona olan etkinliğini değerlendirmektir.

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalında tedavi gören 7-13 yaş aralığındaki 40 çocuk çalışmaya dahil edildi ve randomize bir biçimde tedavi grubu (n=20) ve plasebo grubu (n=20) olacak şekilde ikiye ayrıldı. Katılımcıların başlangıç çürük lezyonlarına sahip dişleri belirlendi ve 7 gün boyunca günde 2 kez 2 adet, sonraki 49 gün boyunca ise günde 1 kez 2 adet pastili kullanmaları gerektiği ebeveynlerine anlatıldı. Mine lezyonları 1., 14., 28., ve 56. günlerde DIAGNOdent ile değerlendirildi. DIAGNOdent skorlarındaki ortalama düşüşler student's t-test kullanılarak karşılaştırıldı.

Tedavi grubundaki hastaların başlangıç çürük lezyonuna sahip dişlerinde DIAGNOdent değerlerinin ortalaması 24,2±12,5 iken 56. günde 16,8±10,4 olarak bulundu. Plasebo grubunda ise başlangıç değeri 20,8±12,3; 56. günde ise 18,8± 11,7 olarak bulundu. 56 gün sonunda tedavi grubunda ortalama %32,64; plasebo grubunda ise % 8,80 düşüş olduğu saptandı. Fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p < 0.001).

Bu çalışma ile 56 gün kullanılan CPP-ACP içeren probiyotik pastil kompleksinin başlangıç çürük lezyonlarında belirgin bir iyileşme gösterdiği ve remineralizasyon kapasitesi olduğu gösterilmiştir. Yapılacak uzun dönemli takip çalışmaları ile de probiyotik pastil kompleksinin başlangıç çürük lezyonlarında kullanılabileceği gösterilmelidir.

Anahtar Kelimeler: CPP-ACP, probiyotik, remineralizasyon, diagenodent

S-37 - EFFICACY OF CPP-ACP CONTAINING PROBIOTIC COMPLEX ON ENAMEL REMINERALIZATION

Ecem AKBEYAZ¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The aim of this study was to investigate the remineralization effects of CPP-ACP containing Probiotic Complex (Dentaq®) in children with teeth exhibiting early caries lesions.

This study consisted of children aged between 7-13 who were undergoing dental care at the Department of Pediatric Dentistry, Marmara University, Turkey. Early caries lesions were identified and participants randomly assigned to either the

treatment group (n=20) or placebo(n=20)group. Parents were instructed to their children should consume two lozenges twice a day for 7 days, and then one lozenge twice a day for the remaining 49 days. Assessments of enamel lesions were carried out on day 1, 14, 28 and 56 using the DIAGNOdent. Mean percent reductions in DIAGNOdent scores were compared with Student's t-test.

The mean DIAGNOdent values of the teeth with initial caries lesion in the treatment group were 24.2 ± 12.5 on day 1; $16,8 \pm 10,4$ on day 56. The mean DIAGNOdent values of the teeth with initial caries lesion in the placebo group were 20.8 ± 12.3 on day 1; 18.8 ± 11.7 on day 56. After 56 days, the average DIAGNOdent score in the treatment group was reduced by 32.64% ($\pm 2.50\%$); a statistically significant difference was observed between placebo group (8.80 %) ($p < 0.001$).

This study demonstrated that consumption of CPP-ACP-containing probiotic complex for 56 days showed a vastly significant recovery in early caries lesions and remineralization capacity. Long-term studies should be conducted to confirm probiotic lozenge complex could be used in early caries lesions.

Keywords: CPP-ACP, probiotic, remineralization, diagnodent

S-38 - ER,CR:YSGG LAZERİN FARKLI PARAMETRELERİNİN VE FLORÜRÜN DAİMİ DİŞ MİNESİNİN ÇÜRÜĞE KARŞI DİRENCİNİ ARTIRMADAKİ ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Neslihan ÖZDEMİR¹, Ayşe Rüya YAZICI², Melek Dilek TURGUT³

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye, ²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi AD, Ankara, Türkiye, ³Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Diş hekimliği literatüründe lazerin florürden önce veya sonra kullanımı ve seçilmesi gereken lazer gücü ile ilgili yeterli bilgi bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, iki farklı güç ile uygulanan Er; Cr: YSGG lazerin, florür jelinden önce ve sonra uygulanmasının daimi diş minesinin mikrosertliğine olan etkisini değerlendirmektir.

Çalışmada 104 adet çekilmiş gömülü daimi üçüncü büyük azı dişi kullanılmıştır. Başlangıç mikrosertlik ölçümleri yapılan dişler rastgele sekiz gruba ayrılmıştır (n=13): Grup I-Kontrol (K); Grup II-Florür (F); Grup III-Lazer 0.25 W (L, .25W); Grup IV-Lazer 0.50 W (L 0,50W); Grup V-L 0,25 W +F; Grup VI-L 0,50 W + F; Grup VII-F + L 0,25W; Grup VIII-F +L 0,50 W. Belirlenen işlemler ve pH siklusu sonrasında mikrosertlik ölçümleri yapılmış ve tüm veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Deney gruplarında, başlangıca göre işlem sonrasındaki mikrosertlik (ΔA) artmıştır ($p<0,01$). Tüm gruplarda, işlem sonrasında göre pH siklusu ardından mikrosertlik (ΔB) ve başlangıca göre pH siklusu sonrasındaki mikrosertlik (ΔC) azalmıştır ($p<0,01$). ΔA yönünden, kontrol grubu ile tüm deney grupları arasında anlamlı fark vardır ($p<0,05$). ΔB ve ΔC yönünden, kontrol grubu ile Grup 2 (F) ve Grup 3 (L 0,25 W) dışında kalan tüm deney grupları arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). ΔC yönünden, deney grupları arasında Grup 2 (F) ve Grup 6 (L 0.50 W+F) arasında anlamlı fark saptanmıştır ($p<0,05$).

Sonuç olarak; daimi dişleri çürükten koruma açısından iki farklı lazer parametresi arasında, tek başına kullanılan florür ve lazer arasında, florürün lazerden önce veya sonra kullanımı arasında fark bulunmamıştır. Bununla birlikte, 0,50 W güçteki Er,Cr:YSGG lazer sonrası florür uygulamasının florürün etkinliğini artırması, lazerin bu güçte koruyucu klinik uygulamalarda etkin bir şekilde kullanılabileceği sonucunu ortaya çıkarmıştır.

Anahtar Kelimeler: ER,CR:YSGG lazer, florür jeli, apf, mikrosertlik

S-38 - INVESTIGATION OF INCREASING RESISTANCE TO CARIES OF THE DIFFERENT PARAMETERS OF ER,CR:YSGG LASER AND FLUORIDE ON PERMANENT TOOTH ENAMEL

Neslihan ÖZDEMİR¹, Ayşe Rüya YAZICI², Melek Dilek TURGUT³

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Ankara, Turkey, ²Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, Ankara, Turkey, ³Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The purpose of this study is to evaluate the effect of Er,Cr: YSGG laser, used with two different parameters as well as before and after fluoride gel application, on the microhardness of the permanent tooth enamel.

104 extracted human impacted permanent third molars were used. After the measurement of the initial microhardness values, the teeth were randomly divided into eight groups (n=13): Group I-Control (K); Group II-Fluoride (F); Grup III-Laser 0,25 W (L 0,25W); Grup IV-Laser 0,50 W (L 0,50W); Grup V-L 0,25 W +F; Grup VI-L 0,50 W + F; Grup VII-F + L 0,25W; Grup VIII-F +L 0,50 W. After the procedures and pH cycling, microhardness measurements were repeated and the data were evaluated statistically.

In the experimental groups, microhardness after the procedure compared to the baseline (ΔA) increased ($p < 0,01$). In all groups, microhardness after the pH cycling compared to post-procedure (ΔB) and microhardness after the pH cycling compared to baseline (ΔC) decreased ($p < 0,01$). There was a significant difference between the control group and all experimental groups, in terms of ΔA ($p < 0,05$). There was a significant difference between the control group and all experimental groups, excluding the groups 2 (F) and 3 (L 0,25 W), in terms of ΔB and ΔC ($p < 0,05$). There was a significant difference between the experimental groups of Group 2 (F) and Group 6 (L 0,50 W + F) ($p < 0,05$) in terms of ΔC ($p < 0,05$).

As a conclusion, with respect to caries prevention of permanent teeth, there was no difference between the two different parameters of Er,Cr:YSGG laser, between fluoride and laser, between the application of fluoride before or after laser. However, the increased effectiveness of fluoride when used after Er,Cr: YSGG laser with 0.50 W power implied the possible effective use of laser in preventive clinical applications.

Keywords: ER,Cr:YSGG laser, fluoride gel, apf, microhardness

POSTER BİLDİRİLER

P-001 - REZİN MODİFİYE KALSİYUM SİLİKAT İÇERİKLİ SİMANIN FARKLI RESTORATİF MATERYALLERE BAĞLANMA DAYANIMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Hüseyin BİÇER¹, Şule BAYRAK¹, Nuray TÜLOĞLU¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Eskişehir, Türkiye

Bu araştırmada, ışıkla sertleşen rezin modifiye kalsiyum silikat içerikli simanın kompomer, kompozit rezin ve rezin modifiye cam iyonomer simana bağlanma dayanımının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

4 mm çapında ve 2 mm derinlikte silindirik boşlukları bulunan 39 adet akrilik blok hazırlandı ve kullanılan restoratif materyallere göre rastgele üç gruba (n=13) ayrıldı; kompomer, kompozit rezin ve rezin modifiye cam iyonomer siman. Resin modifiye kalsiyum silikat içerikli siman (Theracal LC) akrilik bloklardaki boşluklara yerleştirildi ve ardından ışıkla polimerize edildi. Adeziv işlemlerin ardından, rezin modifiye kalsiyum silikat içerikli simanın üzerine 2 mm çapında ve 2 mm yüksekliğinde silindirik plastik kalıplar yardımıyla kompomer, kompozit rezin ve rezin modifiye cam iyonomer siman uygulandı ve ardından ışıkla polimerize edildi. Tüm örnekler 24 saat nemli ortamda bekletildikten sonra makaslama bağlanma dayanım değerleri universal test cihazı kullanılarak ölçüldü. Elde edilen verilerin istatistiksel değerlendirmesinde one-way ANOVA ve Tukey testleri kullanıldı.

En yüksek ortalama makaslama bağlanma dayanım değerleri kompomer grubunda ($26,91 \pm 2,33$), gözlenirken, bunu sırasıyla kompozit rezin ($20,94 \pm 2,36$) ve rezin modifiye cam iyonomer siman grubu ($14,21 \pm 1,52$), takip etti. Tüm gruplar arasında makaslama bağlanma dayanımı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu saptandı ($p<0,05$).

Sonuç olarak, rezin modifiye kalsiyum silikat içerikli simanın üzerine restoratif materyal olarak kompomer tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: makaslama bağlanma dayanımı, kompomer, kompozit rezin, rezin modifiye cam iyonomer siman, theracal lc

P-001 - EVALUATION OF BOND STRENGTH OF RESIN-MODIFIED CALCIUM SILICATE BASED CEMENT TO DIFFERENT RESTORATIVE MATERIALS

Hüseyin BİÇER¹, Şule BAYRAK¹, Nuray TÜLOĞLU¹

¹Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Eskisehir, Turkey

This study aimed to evaluate the shear bond strengths of light cured resin modified calcium silicate based cement to compomer, composite resin and resin modified glass ionomer cement.

39 cylindrical acrylic blocks with a hole in the middle measuring 4 mm diameter and 2 mm height were prepared and divided into three groups (n=13) according to the materials used; compomer, composite resin and resin modified glass ionomer cement. The hole was filled with resin modified calcium silicate based cement (Theracal LC) and then light cured. After adhesive procedures, compomer, composite resin and resin modified glass ionomer cement were applied upon the resin modified calcium silicate based cement with the help of cylindrical plastic mold (2 mm in diameter and 2 mm in height) then light cured. All specimens were stored for 24 h in a moist environment and shear bond strength was then measured by universal testing machine. Data was analyzed using one-way ANOVA and Tukey tests.

The highest mean shear bond strength values was recorded for compomer group (26.91 ± 2.33), followed by composite resin (20.94 ± 2.36) and resin modified glass ionomer cement (14.21 ± 1.52), respectively. Statistically significant differences were observed among all groups ($p < 0.05$).

In conclusion, compomer could be preferred as a restorative material upon resin modified calcium silicate based cement.

Keywords: shear bond strength, compomer, composite resin, resin modified glass ionomer cement, theracal lc

P-002 - İKİ FARKLI IŞIK KAYNAĞI KULLANILARAK CAM İYONOMER VE KARBOMER MATERYALLERİ ÜZERİNE ISI UYGULAMASI SONRASI FLORÜR SALIMI DEĞİŞİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ayça KURT¹, Ayşe METE², Melek KOÇ KEŞİR³, Tamer TÜZÜNER¹, Özgül BAYGIN¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye ²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Rize, Türkiye, ³Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Fakültesi, Kimya Bölümü, Trabzon, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, Halojen (H) ve LED (L) ışık kaynakları kullanılarak 60 sn süre ısı uygulaması sonrası cam iyonomer (CİS) ve karbomer (K) simanlarda 24 saatlik süre sonunda meydana gelen florür (F-) salım miktarı değişiminin değerlendirilmesidir.

Kapsül formundaki yüksek viskoziteli CİS ve K materyalleri 10 mm çap ve 2 mm derinlikte teflon kalıplar aracılığı ile hazırlanarak üzerlerine 60sn süre ısı uygulaması ile polimerizasyonları sağlanmıştır. 24 saat süre ile distile suda bekletilen örneklerle ait F- salım miktarı iyon seçici elektrot aracılığı ile belirlenmiştir. İstatistiksel analiz için iki yönlü ANOVA ve Fisher's LSD testi kullanılmış ve $p<0.05$ düzeyi anlamlı olarak kabul edilmiştir.

Restoratif materyal anlamlı olarak etkili ($p<0.001$) iken, ısı ($p=0.064$) ve restoratif materyalXısı ($p=0.080$) etkileşimi anlamlı bulunmadı. Halojen ışık kaynağı ile ısı uygulaması sonrası CİS ve K arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmazken ($p=0.082$), L ile ısı uygulaması sonrasında CİS'te K'e göre anlamlı olarak daha yüksek düzeyde F- salımı gözlemlendi ($p<0.001$). Cam iyonomer simanda L uygulamasının H uygulamasına göre anlamlı olarak daha yüksek düzeyde F- salımına yol açtığı ($p=0.014$) ancak K'e ısı uygulamasının anlamlı olarak herhangi bir etkisinin olmadığı belirlendi ($p=0.940$).

LED ışık kaynağı ile 60 sn süre ile ısı uygulamasının erken dönem F- salım değerlerinin artırılması açısından yararlı olabileceği ve gerek CİS gerekse de K siman üzerinde H ışık kaynağının F- salımı üzerine herhangi bir artırıcı etkisinin olmadığı düşünülebilir. Isı uygulaması ile F- miktarındaki değişimlerde, restoratif materyalin tipinin etkin olduğu ve ileride gerçekleştirilecek olan çalışmalarda L ışık kaynakları ile CİS bazlı restoratif materyaller üzerinde farklı süre uygulamasının yararlı olabileceği ve bu konunun uzun dönem sonuçları açısından da değerlendirilmesinin gerekliliği öngörülebilir.

Anahtar Kelimeler: halojen, led, cam iyonomer siman, karbomer, florür

P-002 - EVALUATION OF THE CHANGE IN FLUORIDE RELEASE AFTER HEAT APPLICATIONS ON GLASS IONOMER AND CARBOMER MATERIALS BY USING TWO DIFFERENT LIGHT SOURCES

Ayça KURT¹, Ayşe METE², Melek KOÇ KEŞİR³, Tamer TÜZÜNER¹, Özgül BAYGIN¹

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey, ²Recep Tayyip Erdoğan University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Rize, Turkey, ³Karadeniz Technical University, Faculty of Science, Department of Chemistry, Trabzon, Turkey

To evaluate the change in the amount of fluoride (F-) released after 24 hours in glass ionomer (GIC) and carbomer (C) cements after 60 seconds of Halogen (H) and LED (L) heat application.

The highly viscous GIC and C materials in capsule form were prepared using Teflon molds with a diameter of 10 mm and depth of 2 mm and heat was applied for 60s and polymerizations were provided. The amount of F- release from samples suspended in distilled water for 24 hours was determined with ion selective electrode. Two-way ANOVA and Fisher's LSD test were used and p <0.05 level was accepted as significant.

While the restorative material was significantly effective (p <0.001), the interaction between heat (p = 0.064) and restorative materialXheat (p = 0.080) was not significant. There was no statistically significant difference between the GIC and C after H application (p = 0.082) whereas significantly higher F- emission was observed in GIC than C after L application (p <0.001). In the GIC, the L application caused a significantly higher F- release than H (p = 0.014), but there was no significant effect of the heat application on the C material (p = 0.940).

It can be considered that the L application for 60s may be beneficial to increase the early F- emission values, and the H does not have any enhancing effect on the F- release on the C and GIC. It can be predicted that the type of restorative material is effective on the amount of F- change with heat application and in the further studies the application of different durations of L on GIC-based restorative materials may be beneficial on the release of F- and this subject should also be evaluated for long-term results.

Keywords: halogen, led, glass ionomer cement, carbomer, fluoride

P-003 - PULPA KUAFAJ MATERYALLERİNİN POLİMERİZASYON SIRASINDA PULPA ODASINDA OLUŞTURDUĞU ISI DEĞİŞİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Emre KORKUT¹, Onur GEZGİN¹, Hazal ÖZER¹, Fatih TULUMBACI², Mutlu ÖZCAN³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Konya, Türkiye, ²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ³Zürich Üniversitesi, Dental Biyomateryal AD, Zürih, İsviçre

Rezin esaslı materyallerin polimerizasyonları, ekzotermik reaksiyonlar ve polimerizasyon sırasında enerji absorpsiyonu sebebiyle ısı değişimine sebep olur. Isı artışı; ışık yoğunluğu, rezin kompozisyonu ve ışık kaynağı gibi faktörlerden etkilenmektedir. Çalışmamızın amacı dört rezin esaslı pulpa kuafaj materyalinin polimerizasyon sırasında süt ve daimi dişlerde pulpa odasındaki ısı yalıtım özelliklerini değerlendirmektir.

80 yeni çekilmiş süt ve daimi çürüksüz diş kökleri mine-sement sınırının 2 mm altında kesildi. Dişlerin oklüzal yüzeyinde Sınıf I kavite hazırlandı. Tüm süt ve kalıcı dişler 3M-Elipar veya VALO-LED ışık kaynakları ile polimerize olacak şekilde iki gruba ayrıldı. Tüm gruplar, deney materyallerine (TheraCal-LC, BinerLC, Activa-Bioactive, Imicryl) göre 4 alt gruba ayrıldı. Sıcaklık artışı bir J-Tipi termokupl ile ölçüldü ve veri kaydediciye bağlandı. Veriler ANOVA ve Tukey testleri (alfa = 0.05) kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi.

Pulpa odasındaki sıcaklık değişimlerinin ışık kaynağının tipinden etkilendiği bulundu (p <0.05). VALO-LED, tüm gruplarda daha düşük sıcaklık artışı sergilerken süt dişlerindeki sıcaklık artışı tüm deney grupları için istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek gözlemlendi (p <0.05). Deney gruplarındaki en yüksek sıcaklık değişimi BinerLC grubunda (3.82 ± 0.58), en düşük ısı değişimi Activa-Bioactive grubunda (1.78 ± 0.34) gözlemlenmiştir.

VALO-LED ışık kaynağı 3M-Elipar kaynağına kıyasla pulpal ısıda istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük bir artışa neden oldu. Test edilen tüm materyaller ve ışık kaynakları, sıcaklık 5.58 ° C'ı aşmayacak şekilde pulpal ısıyı güvenli sınırlar içinde tutmuştur.

Anahtar Kelimeler: pulpa kuafajı, pulpal ısı, süt dişi

P-003 - EVALUATION OF TEMPERATURE CHANGES IN THE PULP CHAMBER DURING POLYMERIZATION OF PULP CAPPING MATERIALS

Emre KORKUT¹, Onur GEZGİN¹, Hazal ÖZER¹, Fatih TULUMBACI², Mutlu ÖZCAN³

¹Necmettin Erbakan University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Konya, Turkey, ²Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ³Zurich University, Center of Dental Medicine, Dental Biomaterials Unit, Zurich, Switzerland

Polymerization of resin-based materials yields to temperature rise, caused by the exothermic reaction and the energy absorbed during polymerization. The temperature rise is influenced by intensity of light, composition of resins and type of light source. This study evaluated the thermal insulating properties of four photo-polymerising pulp capping agents in primary and permanent teeth.

The roots of the 80 primary and permanent freshly extracted, caries-free teeth were removed by sectioning approximately 2mm below the cemento-enamel junction. Class-I cavities were prepared on the occlusal surface of teeth. All primary and permanent teeth were divided into two groups to polymerize with either 3M-Elipar or VALO-LED light sources. All groups were subdivided into 4 groups according to the experimental materials (TheraCal-LC, BinerLC, Activa-Bioactive, Imicryl). Temperature rise was measured by a J-Type thermocouple and the wire was connected to a data logger. The data were statistically evaluated using ANOVA and Tukey's tests ($\alpha=0.05$).

Temperature changes in the pulp chamber were affected by the type of light source ($p<0.05$). VALO-LED exhibited significantly lower temperature rise in all groups and temperature rise in primary teeth were significantly higher for all experimental materials ($p<0.05$). The highest temperature change in experimental groups was observed in BinerLC group (3.82 ± 0.58) and the lowest change in Activa-Bioactive (1.78 ± 0.34).

VALO-LED light source caused a significantly lower increase in pulpal temperature compared to the 3M-Elipar source. All tested agents and light sources maintained pulpal temperature under safe limits, with temperature increases not exceeding 5.58°C .

Keywords: pulp capping, pulp temperature, primary teeth

P-004 - YAYGIN POST-ORTODONTİK DEMİNERALİZASYONUN TEDAVİSİNDE RESİN İNFİLTRASYON YÖNTEMİNİN KULLANIMI: BİR OLGU BİLDİRİMİ

Hayrunnisa ŞİMŞEK¹, Selin SİRKECİ¹, Zafer Cavit ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu sunumunda, ortodontik tedavi sonrası oluşan yaygın mine demineralizasyonlarının resin infiltrasyon tekniği ile non-invaziv tedavisi sunulmaktadır

13 yaşında sağlıklı erkek hasta ortodontik tedavi sonrası gelişen geniş servikal beyaz lezyonlar şikayetiyle Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'ne başvurmuştur. İntraoral muayenede, 14,13,12,11,21,22,23,24 numaralı dişlerde beyaz mine lezyonlarının varlığı ve kötü oral hijyen tespit edilmiştir. Supragingival eklemlerin temizliği ve oral hijyen motivasyonu ardından hasta 1 ay sonra kontrole çağırılmış, ve gingival iyileşmenin doğrulanmasını takiben dişler lastik örtü, ışıkla sertleşen resin izolant ve ligatürler kullanılarak izole edilmiştir. Daha sonra ICON resin infiltrant (DMG, Almanya), üretici firmanın talimatlarına uygun şekilde 3 ardışık siklus olarak uygulanmıştır.

Hastada immedat estetik düzelme sağlanmış; elde edilen estetik görünüm kısa gözlem dönemi boyunca kalıcılığını korumuştur.

Resin infiltrasyon tekniği, ortodontik tedavi sonrası oluşan beyaz lezyonların estetik tedavisinde invaziv restoratif tekniklere etkili bir alternatif olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: resin infiltrasyonu, çürük infiltrasyonu, mikroinvaziv, beyaz lezyon

P-004 - RESIN INFILTRATION FOR THE MANAGEMENT OF EXTENSIVE POST-ORTHODONTIC DEMINERALIZATION: A CASE REPORT

Hayrunnisa ŞİMŞEK¹, Selin SİRKECİ¹, Zafer Cavit ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

This case report presents the non-invasive treatment approach for the management of extensive post-orthodontic enamel demineralization using resin infiltration.

A 13-year-old healthy boy was referred to the Pediatric Dentistry Department with a chief complaint of extensive cervical white lesions following orthodontic treatment. On intraoral examination, white lesions were detected on 14,13,12,11,21,22,23,24 along with poor oral hygiene. Following prophylaxis and hygiene motivation, the patient was

recalled for control one month later. Upon confirmation of improved gingival status, the teeth were isolated with rubber dam, liquid dam and ligation. Thereafter, ICON resin infiltrant (DMG, Germany) was used according to the manufacturer's instructions for three consecutive cycles.

There was an immediate improvement in the esthetic appearance. The esthetic outcome has remained stable through the short-term observation period.

Resin infiltration technique is a viable alternative to invasive restorative techniques in the esthetic management of post-orthodontic white spot lesions.

Keywords: resin infiltration, caries infiltration, microinvasive, white spots

P-005 - AVÜLSE OLMUŞ SANTRAL DİŞİN MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM İLE ESTETİK OLARAK REHABİLİTASYONU: OLGU RAPORU

Alp Abidin ATEŞCİ, Nazan ERSİN

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye

Bu olgu raporunun amacı travma nedeniyle avülse olmuş maksiller daimi santral dişin multidisipliner yaklaşım ile estetik olarak tedavisini göstermektir.

12 yaşında çocuk hastanın merdivenlerden düşme sonucu üst sağ santral kesici (11) dişi travma nedeniyle kaybedilmiştir. Hasta kliniğimize başvurmadan önce ortodontik tedavi görmüş olup üst sağ lateral dişi (12) üst sağ santral dişin (11) yerine mezialize edilmiştir. Ortodontik tedavinin ardından kliniğimize estetik şikayetiyle başvurmuştur. Üst sağ lateral (12) dişin vestibül yüzeyine estetik bir restorasyon yapabilmek amacıyla cerrahi olarak kron boyu uzatma operasyonu planlandı. Gingivektomi ile dişeti seviyesinin komşu santral diş (21) ile eşitlenmesinin ardından flep kaldırıldı ve biyolojik genişliğin devam ettirilmesi amacıyla alveol kemiğinde yeniden şekillendirilme yapıldı. İyileşme için 3 hafta beklendikten sonra üst sağ lateral dişe adeziv teknik (Clearfill SE Bond, Kuraray) ve tabakalama yöntemi kullanılarak direkt kompozit (GC Essentia, Tokyo, Japonya) ile santral diş formu verildi. Üst sağ kanin (13) dişin de formu değiştirilerek simetrik lateral (22) dişe benzetildi.

18 ay takip sonucunda estetik ve fonksiyonel bir restorasyonla beraber periodontal dokuların da sağlıklı olduğu gözlemlendi.

Bu vaka raporu avülse olmuş maksiller santral dişin yerine aynı taraftaki lateral ve kanin dişlere multidisipliner ve minimal invaziv bir yaklaşım ile yapılan tedaviyi göstermekte olup estetik ve fonksiyonun sağlanması açısından da alternatif bir tedavi seçeneği olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: travma, avülsiyon, kron boyu cerrahisi, estetik, kompozit

P-005 - ESTHETIC REHABILITATION OF AN AVULSED CENTRAL INCISOR WITH MULTIDISCIPLINARY APPROACH: CASE REPORT

Alp Abidin ATEŞCİ, Nazan ERSİN

¹Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey

The aim of the present case report was to describe the multidisciplinary approach of an avulsed permanent maxillary central incisor due to trauma.

A 12 year old female patient lost her upper right central incisor (11) due to trauma, which occurred as a result of falling downstairs. Before patient referred to our clinic she had an orthodontic treatment and her maxillary right lateral incisor was

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

moved mesially to close the space of maxillary central incisor (11).After orthodontic treatment she came to our clinic for esthetic complaints. Surgical crown lengthening was planned to enable an esthetic restoration to vestibular surface of upper right lateral incisor (12) with resin composite. Gingivectomy was performed in order to level the gum line with right central incisor (21) and then a flap raised in order to reshape alveol bone for maintaining biological width. After waiting 3 weeks for healing, esthetic restoration was performed on upper right lateral incisor (12) using the adhesive technique and direct composite layering (GC Essentia , Tokyo,Japan) to turn its shape into a central incisor . Maxillary right canine (13) was reshaped and transformed into the symmetric maxillary lateral incisor (22) .

An esthetic and a functional restoration with healthy periodontal tissues were maintained after 18 months follow-up.

This case report shows a minimally invasive and a multidisciplinary approach for replacing an avulsed maxillary central incisor with ipsilateral lateral and canine and this might be an alternative treatment option for maintaining esthetics and function.

Anahtar Kelimeler: trauma, avulsion, surgical crown lengthening, esthetic, composite

P-006 - DENTİNOGENEZİS İMPERFEKTALİ BİR HASTADA KONSERVATİF TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

Zeynep SAHİN¹, Emine ŞEN TUNÇ¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Dentinogenezis İmperfekta (Dİ) süt ve daimi dişleri etkileyen, dentin formasyonunda bozuklukla karakterize kalıtsal otozomal dominant bir hastalıktır. Dİ tedavisi; öncelikle etkilenen dentini korumaya, hassasiyeti azaltmaya ve estetiği geliştirmeye odaklanır. Bu vaka raporunda, Dİ teşhisi konulan çocuk hastanın konservatif tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

5 yaşındaki kız çocuk hasta süt dişlerinde renk değişikliği ve aşınma şikayetiyle Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvurmuştur. Hastayla kooperasyon kurulamadığı için oral hijyen eğitimi verilerek takip randevuları planlanmıştır. Daha sonra 10 yaşında kliniğe geri dönen hastanın ağız içi muayenesinde, süt ve daimi dişlerde saydam kahverengi renk değişikliği ve mine dokusunun büyük ölçüde kaybedilmesine bağlı oklüzyonda dikey boyut kaybı olduğu saptanmıştır. Radyografik muayenede, kron ve kök boylarının normalden kısa olduğu gözlemlenmiştir. Hastanın tedavisinde, tüm daimi 1. molar dişlere paslanmaz çelik kron uygulanmış ve maksiller keser dişler kompozit rezin ile restore edilmiştir.

Restorasyonların tamamlanmasını takiben 18 aylık gözlem sonucunda, hastada klinik ve radyografik olarak bir patolojiye rastlanmamıştır.

Dİ'ye bağlı gelişebilecek estetik, fonksiyonel ve psikolojik problemler hastanın yaşam kalitesini düşürmektedir. Bu hastalığın erken teşhisi ve uygun tedavinin seçilmesi uzun dönem prognoz için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: dentinogenezis imperfekta, dentin, mine, paslanmaz çelik kron, kompozit rezin

P-006 - CONSERVATIVE TREATMENT OF A PATIENT WITH DENTINOGENESIS IMPERFECTA: CASE REPORT

Zeynep SAHİN¹, Emine ŞEN TUNÇ¹

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

Dentinogenesis imperfect (DI) is an autosomal dominant hereditary disorder of dentin formation that affects the primary and permanent teeth. Treatment of DI focuses primarily on protecting affected dentin, reducing sensitivity, and improving esthetics. In this case report, we present a conservative dental treatment of a child with DI.

5-year-old patient was referred to the Pediatric Dental Clinic of Ondokuz Mayıs University with chief complaint of discoloration and wear in the primary teeth. The patient was uncooperative so, oral hygiene instructions was given and follow-up visits were planned. At 10 years of age, the patient returned to the clinic. Intraoral examination was showed clear brown discoloration in the primary and permanent teeth, and a vertical dimension loss in the occlusion due to the large loss of tooth structure. Radiographic examination showed that the length of the all crown and roots was short in her teeth. All first permanent molar teeth were treated with stainless steel crowns and the maxillary incisors were restored with composite resin.

There was no clinical and radiographic pathology in the patient in 18 months follow-ups.

DI can cause aesthetic, functional and psychological problems that decrease the quality of life of the patient. Early diagnosis of DI and selection of appropriate treatment is important for long term prognosis of DI cases.

Keywords: dentinogenesis imperfecta, dentin, enamel, stainless steel crown, composite resin

P-007 - CAM KARBOMER SİMAN MİKROSIZINTI DEĞERLERİNİN KOMPOMER VE CAM İYONOMER SİMAN İLE KARŞILAŞTIRMALI OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

Levent ÖZER¹, Esra Ceren TATLI¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

İn-vitro ortamda gerçekleştirilen çalışmamızın amacı süt dişi restoratif materyali olarak kullanılabilceği düşünülen cam karbomer simanın (GCP Glass Karbomer, Leiden, Hollanda), mikrosızıntı değerlerinin geleneksel cam iyonomer siman (SDİ Riva Self Cure, Bayswater, Avustralya) ve kompomerle karşılaştırmalı (Dyract Extra, Dentsply, Konstanz, Almanya) olarak değerlendirilmesidir.

Çalışmada toplam 52 adet çekilmiş süt 2. azı dişi kullanılmıştır. Her dişin bukkal ve lingual yüzeyine sınıf V kavite hazırlandıktan sonra dişler n=26 olacak şekilde iki gruba ayrılmıştır. İki grupta da bukkal yüzeyler cam karbomer siman ile, birinci grupta lingual yüzey geleneksel cam iyonomer siman, ikinci grupta ise kompomer ile restore edilmiştir. Cam karbomer siman ve kompomer yüksek enerji gücüne sahip KarboLED ışık cihazıyla polimerize edilmiştir. Örnekler 37°'de 24 saat süre ile yapay tükürükte bekletilmiştir. Sonrasında termal siklus işlemine tabi tutulan örnekler, boya penetrasyonunun sağlanması amacıyla %0,5'lik bazik fuksin solüsyonunda, 37°C'de 24 saat bekletilmiştir. Akrilik bloklara gömülen örneklerden hassas kesit alma cihazında elmas frezler ile bukkolingual yönde kesit alınmıştır. Her örnek için bukkal ve lingual marjinler 20x büyütmede ışık mikroskobu altında dijital fotoğraflarla incelenmiştir. Sızıntı değerleri 0-3 arası skorlanmıştır. En yüksek sızıntı skoru o dişe ait sızıntı değeri olarak kaydedilmiştir.

Birinci grupta, cam karbomer siman ve cam iyonomer siman mikrosızıntıları karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Cam iyonomer simanın gingivalde cam karbomer simana oranla istatistiksel anlamlı olarak daha yüksek mikrosızıntı skoru gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0,05$). Okluzalde ise cam karbomer siman ve cam iyonomer siman mikrosızıntı skorları arasında istatistiksel anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). İkinci grupta, cam karbomer siman ve kompomer mikrosızıntıları karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Cam karbomer siman ile kompomer mikrosızıntı skorları arasında gingival ve okluzalde istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Cam karbomer siman ve kompomer benzer mikrosızıntı skoru gösterirken, cam iyonomer simanın mikrosızıntısı daha yüksek olarak tespit edilmiştir. Cam karbomer simanın rutin klinik kullanıma girebilmesi için uzun takip süreli in-vivo çalışma sonuçlarının değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk diş hekimliği, restoratif diş hekimliği, cam karbomer, mikrosızıntı, kompomer

P-007 - COMPARISON OF MICROLEAKAGE OF GLASS CARBOMER CEMENT WITH COMPOMER AND GLASS IONOMER

Levent ÖZER, Esra Ceren TATLI

Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

Objectives: This in vitro study was to evaluate the mikro-leakage of glass carbomer (GCP GlassCarbomer, Leiden, Holland), glass ionomer cement (SDI Riva Self Cure, Bayswater, Australia) and compomer (DyractExtra, Dentsply, Konstanz, Germany).

Methods: A total of 52 extracted human primary molar teeth were included in the study. Class V cavities (4mm in length, 3mm in width and 2mm in depth) were prepared on the buccal and lingual surface of each tooth. Teeth were randomly divided into two groups (n=26). Buccal surfaces of each group (n=52) were filled with glass carbomer and lingual surface of first group (n=26) was filled with glass ionomer and second group (n=26) was filled with compomer. The specimens were stored in artificial saliva at 37°C for 24 hours. Teeth were subjected to a thermocycling regime (1000X, 5-55°C), followed by a dye infiltration by immersing in %0,5 basic fuschin at 37°C for 24 hours. The teeth were then cut buccolingually, in two sections with a diamond disk under copious water cooled. Micro-leakage at the tooth-restoration interface was assessed using dye penetration under a stereomicroscope at ×20 magnification. Micro-leakage values were scored between 0-3 for occlusal and gingival margins and data were statistically analyzed by Wilcoxon test and Mann Whitney U test. The significance level was set at $P \leq 0.05$.

Results: In first group, there was significantly greater leakage at the gingival margins in glass ionomer than in glass carbomer ($p=0,006$). But at the occlusal margins no statistically significant differences were observed among glass carbomer and glass ionomer ($p=0,062$).

In second group, no statistically significant differences were found in micro-leakage values between glass carbomer and compomer at the both gingival and occlusal margins ($p=0,027$ and $p=0,042$).

Conclusion: Micro-leakage values of glass carbomer and compomer were found similar, but glass ionomer showed greater mikro-leakage.

Keywords: pediatric dentistry, carbomer, compomer, glass ionomer, mikro-leakage.

P-008- BEYAZ NOKTA LEZYONLARININ REZİN İNFİLTASYON TEKNİĞİ İLE MASKELENMESİ: OLGU RAPORU

Cansu AKAY¹, Özgecan Bakış ÇAYNAK¹, Fatma Zeynep AYTEPE¹

¹İstanbul Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Hastanın kötü ağız hijyenine bağlı olarak plağın yüksek yoğunlukta olduğu bölgelerde oluşmuş beyaz nokta lezyonlarının madde kaybı olmaksızın rezin infiltrasyon tekniği ile tedavi edilmesi amaçlanmıştır.

8 yaşında erkek hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na 11, 12, 21, 22 numaralı dişlerinde beyaz nokta lezyonları ile başvurdu. Estetik olarak dişlerin görünümünden rahatsız olan hastamızın 11, 12, 21, 22 numaralı dişlerine rezin infiltrasyon tekniği uygulandı.

Klinik muayenede; 11, 12, 21,22 numaralı dişlerin vestibül yüzeylerinde beyaz nokta lezyonlarının varlığı saptanmıştır. Hastanın bu dişlerle ilgili bir ağrısı bulunmamaktadır. Radyografik muayenede; dişlerde çürüğün ilerlemiş aşamalarına dair bir bulguya rastlanmamıştır.

Bu olgu raporu, diş renklemelerinin bu tipinde, daha invaziv ve geleneksel yöntemlerdense rezin infiltrasyon tekniğinin daha uygun olduğunu göstermektedir. Bu tekniğin uzun dönem sonuçlarının olduğu daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: beyaz nokta lezyonu, rezin infiltrasyon, diş çürüğü

P-008 - MASKING OF WHITE SPOT LESIONS BY RESIN INFILTRATION: A CASE REPORT

Cansu AKAY¹, Özgecan Bakış ÇAYNAK¹, Fatma Zeynep AYTEPE¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey

It was aimed to treat the white spot lesions formed in areas where the plaque density is high due to the bad oral hygiene of the patient with resin infiltration technique without loss of material.

An eight-year-old male patient referred to Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with white spot lesions on the teeth 11, 12, 21, 22. Resin infiltration technique was applied to the teeth 11, 12, 21, 22 of our patient, which was aesthetically disturbed by the appearance of the teeth.

Clinical examination; The presence of white spot lesions on the vestibule surfaces of teeth numbered 11, 12, 21, 22 were

determined. The patient does not have a pain related to these teeth. Radiographic examination; There was no evidence of the progressive stages of decay in the teeth.

This case report demonstrates that a resin infiltration is an agreeable option for this type of tooth discolouration, rather than choosing more invasive, conventional procedures. More studies need to be completed to determine longer-term outcomes of the technique.

Keywords: white spot lesion, resin infiltration, dental caries

P-009 - ÖN BÖLGEDEKİ TEK DİŞ EKSİKLİĞİNDE GÜÇLENDİRİLMİŞ POLİETİLEN FİBER DESTEKLİ KOMPOZİT REZİN KÖPRÜ RESTORASYONLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ: 3 OLGU SUNUMU

Ekin AKTÜRK¹, Elmas TÜFEK ATICI¹, İsmet Rezani TOPTANCI¹, Fatma ATAKUL¹

¹Dicle Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Diyarbakır, Türkiye

Travma sebebiyle kaybedilmiş kesici dişlerin estetik, fonksiyon ve fonasyonunu sağlamak amacıyla yapılan tedavilerde fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler farklı bir tedavi seçeneği olarak karşımıza çıkmaktadır. Polietilen fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler estetik olmaları, komşu dişlerde fazla preparasyon gerektirmemeleri, kısa zamanda uygulanabilmeleri ve ekonomik açıdan düşük maliyetli olmaları sebebiyle tercih edilmektedirler. Bu 3 olgu sunumunun amacı ön bölgedeki tek diş eksikliğinde güçlendirilmiş polietilen fiber ile komşu diştan destek alınarak hazırlanan kompozit rezin köprü restorasyon ile tedavi alternatifinin değerlendirilmesidir.

Çeşitli nedenlerle tramva sonucu tek ön diş kaybı olan yaşları 13 ve 14 arasında değişen 2 kız ve 1 erkek hasta kliniğimize farklı zamanlarda başvurmuştur. Alınan detaylı anamnez sonrasında klinik, vitalometrik ve radyografik muayeneleri yapılmış ve hastalara kompozit rezin köprü restorasyon uygulamaya karar verilmiştir.

İlk olguda 13 yaşında kız çocuğunda sağ üst santral diş eksikliği, sol üst santral dişin kök kanalından polietilen fiber ile destek alınarak kompozit rezinden hazırlanan gövde ile restore edilmiştir. İkinci Olguda Gecikmiş travma sebebiyle kliniğimize başvuran 14 yaşında kız çocuğunda ise sağ üst santral diş eksikliği, sol üst santral dişin kök kanalından polietilen fiber ile destek alınarak kompozit rezinden hazırlanan gövde ile restore edilmiştir. Üçüncü Olguda 13 yaşında erkek çocuğunda Alveol kemik gelişiminin devam etmesini sağlamak amacıyla dekonasyon işlemi uygulanmıştır. sağ üst santral dişe endodontik tedavi ve estetik restorasyon yapılmıştır. sol üst santral diş eksikliği, sağ üst santral dişin kök kanalından polietilen fiber ile destek alınarak kompozit rezinden hazırlanan gövde ile restore edilmiştir.

Genç sürekli dişlerin kayıplarında estetiğin sağlanması pediatrik travma hastalarında sosyolojik ve psikolojik açıdan önemlidir. Dental Estetiğin ve fonksiyonun sağlanmasında fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüler alternatif bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: polietilen fiber, adeziv köprü, tek diş eksikliği

P-009 - EVALUATION OF POLYETHYLENE FIBER REINFORCED COMPOSITE RESIN BRIDGE RESTORATIONS IN MISSING ANTERIOR SINGLE TOOTH

Ekin AKTÜRK¹, Elmas TÜFEK ATICI¹, İsmet Rezani TOPTANCI¹, Fatma ATAKUL¹

¹Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Diyarbakir, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Fiber-reinforced adhesive bridges seem to be a different treatment option for the restorations which provide aesthetic, function and phonation in missing anterior single tooth due to trauma. Polyethylene fiber reinforced adhesive bridges are preferred because they are aesthetically pleasing, not require extra preparation in sound teeth, can be applied in a short time and are economically inexpensive.

There were 2 girl and 1 boy patients aged between 13 and 14 who had a traumatic missing single anterior tooth due to various reasons referred to our clinic at different times. Clinical, vitalometric and radiographic examinations were performed after taken detailed history of the patient and it was decided to apply restorative composite resin bridge.

Case 1 is a 13-year-old girl, missing left central incisor was restored with the composite resin pontics by supporting with the polyethylene fiber from the root canal of the adjacent tooth. Case 2 is a 14-year-old girl, with a dental avulsion due to delayed trauma was referred to our clinic, missing left central incisor was restored with the composite resin pontics by supporting with the polyethylene fiber from the root canal of the adjacent tooth. Case 3: A 13-year-old boy, decoronation is applied to maintain the development of alveolar bone. Endodontic treatment and aesthetic restoration were applied to the teeth which were determined to be devital. Missing anterior tooth was restored with the composite resin pontics by supporting with the polyethylene fiber from the root canal of the adjacent tooth.

Providing esthetics in missing young permanent teeth is important for a sociological and psychological perspective in pediatric trauma patients. Fiber-reinforced adhesive bridges can be considered as a different treatment option for providing dental aesthetics.

Keywords: polyethylene fiber, adhesive bridge, missing single tooth

P-010 - RESTORASYONLARIN DENTİNE BAĞLANMASI ÜZERİNE KAFEİK ASİT FENİTİL ESTERİN ETKİSİNİN SEM İLE İNCELENMESİ

Nazan KARA¹, Nesrin ERONAT¹, Mine DÜNDAR ÇÖMLEKOĞLU², Mutlu ÖZCAN³

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye, ²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, İzmir, Türkiye, ³Zürich Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, Materyal Bilimleri Bölümü, Zürih, İsviçre

Amaç: Matriks metalloproteinaz (MMP) enzimlerini inhibe ettiği bildirilen kafeik asit fenitil esterinin (CAPE %5), total-etch veya self-etch adeziv öncesi uygulanmasının, rezin-dentin arayüzüne (restorasyonların dentine bağlanmasına) etkisinin taramalı elektron mikroskop (SEM) ile ve kırılma tipinin stereomikroskopta incelenmesidir.

Materyal ve Metot: Çalışmaya simetrik olarak premolar dişleri çekilecek 12-18 yaş grubunda 10 hasta dahil edildi. Dişlerin okluzalinde dentini içine alan standart ikişer kavite açıldı. Her hastada kaviteler dört uygulama grubuna ayrıldı (n=10); Grup TC: asitleme, CAPE (60 sn) ve total-etch (Syntac; Ivoclar), Grup T: Total-etch (Kontrol), Grup SC: CAPE ve self-etch (AdheSE; Ivoclar), Grup S: Self-etch adeziv (Kontrol). Tüm kaviteler nanohibrit kompozit (Tetric N-Ceram) ile restore edildi. Üç ay ağızda fonksiyon gören dişler çekilerek akrilik bloklara gömüldü. Dişlerden dentin-kompozit çubukları (1.00±0.03 mm²) elde edildi (Isomet). Mikrogerilme dayanım testi (MTBS) uygulanan örneklerde, rezin-dentin bağlanma ara yüzeyi ve kırılma yüzeyleri (n: 5) taramalı elektron mikroskobunda (Fe-SEM, SEM), kırılma tipi bulguları (n:30) stereomikroskopta incelendi. Bağlanma dayanımı verileri istatistiksel olarak Repeated Measure Anova Testi ile değerlendirildi.

Bulgular: Resin-dentin bağlanma ara yüzeyinde CAPE uygulaması yapılan total-etch ve self-etch adeziv gruplarında (Grup TC ve SC) ince bir şekilde gözlenen hibrit tabakada; bozulma olmadığı ve rezin taglara rezinin düzenli nüfuz ettiği, bütünlüğünü koruduğu ve rezin-dentin ara yüzünde sıkı bir bağlanma sağlandığı gözlemlendi. Kontrol gruplarında hibrit tabakada benzer bulgular gözlemlendi. Dört grupta adeziv tipi kırılma en çok gözlenirken Gr TC de diğerlerinden daha fazlaydı. İki adeziv öncesinde dentine CAPE uygulanmasının, restorasyonların kontrol grubuna kıyasla bağlanma dayanımını artırdığı çalışmanın ilk bölümünde saptanırken, adeziv sistemler arasında bir farklılık olmadığı belirlendi (p>0,05).

Sonuç: CAPE ön uygulamasının total-etch ve self-etch adezivle yapılan rezin restorasyonların dentine bağlanmasında olumlu etkisi olduğu gözlemlendi. CAPE'in her iki adeziv sistemle de MMP inhibitörü olarak kullanılabileceği, ancak yeni çalışmalara gerek olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: kafeik asit fenitil ester, matriks metalloproteinaz inhibitör, hibrit tabaka, dentin

P-010- SEM EVALUATION OF THE RESIN-DENTIN INTERFACE AFTER CAFFEIC ACID PHENETHYL ESTER PRETREATMENT USED AS MATRIX METALLOPROTEINASE INHIBITOR

Nazan KARA¹, Nesrin ERONAT¹, Mine DÜNDAR ÇÖMLEKOĞLU², Mutlu ÖZCAN³

¹Ege University, Faculty Of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey, ²Ege University, Faculty Of Dentistry, Department Of Prosthodontics, Izmir, Turkey, ³Zurich University, Center of Dental Medicine, Dental Biomaterials Unit, Zurich, Switzerland

Objectives: SEM evaluation of the resin-dentin interface after caffeic acid phenethyl ester (CAPE, 5 %) pretreatment as matrix metalloproteinase (MMP) inhibitor used with total-etch or self-etch adhesive systems and investigation of fracture type under stereomicroscope.

Materials and Methods: Ten patients aged 12-18 enrolled in the study. Two standard cavities were prepared on the occlusal surfaces of caries-free contralateral premolars. Four cavities in each patient were randomly assigned into four treatment groups (n=10); Gr TC: Acid etching, CAPE(60 s), total-etch adhesive (Syntac), Gr T: Total-etch adhesive (control), Gr SC: CAPE, self-etch adhesive (AdheSE), Gr S: Self-etch adhesive (control). Cavities were restored with nanohybrid resin (Tetric N-Ceram). After three months intra-oral functioning, teeth were extracted and embedded into acrylic blocks. Dentin-composite sticks were prepared and used for MTBS test. Failure types and resin-dentin interfaces of sticks selected from each group (n:5) were evaluated under Fe-SEM and SEM. Failure types were investigated under stereomicroscope (n:30). Data were analyzed using Repeated Measure Anova Test.

Results: Results indicated that integrity of hybrid layer observed narrow was well preserved and tight attachment was observed at the resin-dentin interface when CAPE pretreatment was used in both adhesive systems. Adhesive failures were more common among the being highest in the Gr TC. MTBS test showed significantly higher mean bond strength values when CAPE pretreatment was applied compared to controls(p<0.05). No significant difference was observed between groups TC and SC(p>0,05).

Conclusion: Dentin pretreatment with CAPE as matrix metalloproteinase inhibitor regardless of the adhesive system could inhibit MMP related degradation. However long-term studies are needed.

Keywords: caffeic acid phenethyl ester, matrix metalloproteinase inhibitor, hybrid layer, dentin

P-011 - AMELOGENEZİS İMPERFEKTALİ İKİ HASTANIN DENTAL REHABİLİTASYONU: OLGU SUNUMU

Zeynep Aslı GÜÇLÜ¹, Zekiye HİDAYET¹, Seçil ÇALIŞKAN¹,

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye

Amelogenesis imperfecta (AI) herhangi bir sistemik hastalık olmaksızın, hem süt hem de sürekli dişlerin mine yapısında belirgin bozuklukla karakterize nadir görülen hereditör bir anomalidir. İlk kez 1890 yılında rapor edilmiş ve yapılan epidemiyolojik çalışmalarda görülme sıklığının 1:14000 ile 1:4000 arasında olduğu bildirilmiştir. Bu vaka raporunda kliniğimize başvuran AI bulunan iki çocuk hastada estetik ve fonksiyonel problemlerin ortadan kaldırılması için uygulanan tedaviler ve takibinin sunulması amaçlanmıştır.

Kliniğimize estetik görünüm ve diş hassasiyeti nedeniyle başvuran 8 yaşındaki kız hasta ve 10 yaşındaki erkek hastada yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme neticesinde mine yapısındaki ciddi bozukluk ve dişlerindeki aşınmadan dolayı okluzyonun vertikal boyutunun azaldığı ve alt yüz yüksekliğinin düşük olduğu belirlendi. Hastaların çürük dişleri restore edildikten ve periapikal patoloji görülen dişleri çekildikten sonra aşınmaya bağlı okluzal vertikal boyutta kayba yol açan 16,26,36,46 numaralı dişlere paslanmaz çelik kronlar uygulandı. Ayrıca 8 yaşındaki kız hastada anterior bölgedeki diş hassasiyetinin giderilmesi ve oral hijyenin daha rahat gerçekleştirilebilmesi amacıyla rezin restorasyon uygulaması yapılarak estetik ve fonksiyon yeniden kazandırıldı. Tedaviler tamamlandıktan sonra ise profilaktik amaçlı topikal flor uygulaması yapılarak rutin kontrollere çağırıldı. 1 yıllık takip süresi sonunda hastaların çigneme fonksiyonunun sağlıklı olduğu ve yapılan tedavilerin hasta memnuniyetini sağladığı gözlemlendi.

Bu olgularda uyguladığımız tedavi prosedürünün belirtilen sorunlara çözüm getireceği düşünülmektedir. Hastaların yapılan kontrollerinde restorasyonlardan memnun oldukları ve uygulamalar sonrası yüzün dikey boyut ilişkilerinde ve yumuşak doku profilinde olumlu değişiklikler olduğu gözlemlenmiştir.

Bu hastalarda, estetik ve fonksiyonel problemlerin tedavisi, varsa ağrı ve hassasiyetin giderilmesi öncelikli olarak hedeflenmektedir. AI bulunan çocuklarda büyüme ile birlikte madde kaybının artması ve çekim riskine karşı tedaviye erken yaşlarda başlanması önerilmektedir. Özellikle çocuk hastalarda erken dönemde yapılan tedavilerin ve uygulanan uygulamaların dokuların sağlıklı gelişimini sağlaması açısından da önemi yüksektir.

Anahtar Kelimeler: amelogenesis imperfecta, dental rehabilitasyon, çocuk hasta

P-011 - DENTAL REHABILITATION OF TWO PATIENTS WITH AMELOGENESIS IMPERFECTA: CASE REPORT

Zeynep Aslı GÜÇLÜ¹, Zekiye HİDAYET¹, Seçil ÇALIŞKAN¹,

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department Of Pedodontics, Kayseri, Turkey

Amelogenesis imperfecta is rarely seen hereditary anomaly characterized by impaired enamel structure of both primary and permanent teeth. Incidence of epidemiological studies was reported to be between 1:14000 and 1:4000. The case report aims to show treatment and follow-up of aesthetic and functional problems in two children with AI.

Clinical and radiological evaluation of 8 year-old female and 10 year-old male patients who applied due to aesthetic appearance and dental sensitivity revealed that the vertical size of the occlusion and lower face height were low due to severe enamel defect and tooth wear. The caries tooth was restored and teeth observed periapical pathology were extracted. Stainless steel crowns were applied to tooth 16,26,36,46 with loss of size occlusal vertical dimension due to abrasion. Resin restoration was also performed to female patient to remove dental sensitivity in the anterior region and to perform oral hygiene more comfortable. After treatment finished, topical fluoride applied for prophylactic purposes and patients were called to routine controls. 1 year follow-up, the chewing function of the patients was healthy and the treatments made patient satisfaction.

Treatment in these cases will solve the mentioned problems. At controls, it was observed the patients were satisfied with the restorations and there were positive changes in the vertical dimension relations and soft tissue profile after treatment.

The treatment of aesthetic, functional, pain and sensitivity problems are primarily targeted. Children with AI have an increased risk of loss of substance and extraction of tooth. Therefore treatment should initiate at an early age. Early and prophylactic treatment of the children patients is important in terms of the healthy development of the tissues.

Keywords: amelogenesis imperfecta, dental rehabilitation , child patient

P-012 - KIRIK ANTERİÖR DİŞ TEDAVİSİNDE MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM

Kevser DANIŞTI, Mustafa ÖZCAN¹, Buse Ayşe SERİN¹, Muharrem Cem DOĞAN¹

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Adana, Türkiye

Bu vaka raporu, önceden prefabrike metal post ve kompozit rezin ile restore edilmiş üst sol santral dişin yeniden restorasyonunu sunmaktadır.

11 yaşındaki kız çocuğu, Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Bölümüne kırık anterior dişinin restore edilmesi için başvurmuştur.

Üst sol santral dişte komplike kron ve kök kırığı teşhisi konmuştur. Lazer yardımıyla gingivektomi, diş kökü boyunca stres dağılımını sağlamak ve tutuculuğu artırmak için fiber post ile güçlendirilmiş kompozit restorasyon planlanmıştır.

6. ay kontrol randevusunda klinik ve radyografik olarak tatmin edici estetik ve fonksiyonel sonuçlar gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: fiber post, kompozit rezin, restorasyon, lazer, gingivektomi

P-012 - MULTIDISCIPLINARY APPROACH IN MANAGEMENT OF FRACTURED ANTERIOR TEETH

Kevser DANIŞTI, Mustafa ÖZCAN¹, Buse Ayşe SERİN¹, Muharrem Cem DOĞAN¹

¹Cukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Adana, Turkey

The case report represents re-restoration of an upper left central incisor which had restored before with a prefabric metallic post and composite resin.

An 11 years old female patient was applied to Cukurova University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry in order to restored her fractured anterior teeth.

A complicated crown root fracture was diagnosed in upper left central incisor. Treatment was planned with laser assisted gingivectomy and a glass fiber reinforced composite root canal post insertion to increase retention and distribute stress along the root.

Clinical and radiographic examinations at 6th month recall showed satisfactory aesthetic and functional outcomes.

Keywords: fibre post, composite resin, restoration, laser, gingivectomy
TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

P-013 - DERİN DENTİN ÇÜRÜĞÜ NEDENİ İLE AŞIRI KRON HARABİYETİ BULUNAN ÇOCUK HASTADA TEDAVİ YAKLAŞIMI - OLGU SUNUMU

Gülcan ÇAKIR¹, Meltem MERT EREN¹

¹Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Ağız hijyen alışkanlığı küçük yaşlarda kazanılması gereken bir alışkanlıktır. Ağız hijyeninin yetersiz olmasına bağlı olarak gelişen rampant çürükler nedeniyle diş dokularında gelişen aşırı madde kaybı ve periodontal sorunlarla klinikte sıklıkla karşılaşılabilir. Dentine yakın mekanik ve fiziksel özelliklere sahip olan diş rengindeki fiber uygulamaları ile dişlerin fonksiyonel ve estetik rehabilitasyonu yeniden kazandırılabilir. Bu olgu sunumunda, erken yaşta diş kaybını engellemek amacıyla aşırı kron harabiyeti olan hastanın konservatif bir yaklaşımla fiber destekli restorasyon ile tedavisi yapılmış ve 6 aylık tedavi başarısı incelenmiştir.

Altınbaş Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran 10 yaşındaki hastanın ağız içi muayenesinde; ağız hijyeninin iyi olmaması nedeni ile yaygın çürükler, plak, diş taşı ve dişeti rahatsızlığı görülmüştür. 45 nolu daimi dişinde derin dentin çürüğüne bağlı olarak aşırı kron harabiyeti tespit edilmiştir. Periodontal tedavi ve ağız hijyen eğitimi takiben 45 nolu dişe kanal tedavisi yapılmıştır. Kron boyu uzatma işlemine gerek kalmadan, fiber post (Reforpost, Angelus, No.2) ve ilave destek için pin-post (PINPost, Dentapreg) uygulaması yapılarak mikrohibrit kompozit materyali (Filtek Z250, 3MESPE) ile restore edilmiştir.

Restorasyonun baseline ve 6 aylık takipleri daha önceden kalibre edilmiş iki ayrı klinisyen tarafından yapılmıştır. Modifiye USPHS kriterlerine göre incelenen restorasyon Alfa (A) olarak değerlendirilmiştir.

Diş dokusunda aşırı kron harabiyeti olan çocuk hastalarda fiber-post ile birlikte kompozit restorasyonların yapılması, protetik tedavilere alternatif olarak kullanılabilir. Klinik olarak kabul edilen bu tip restorasyonların klinik başarının uzun dönemde takibi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: aşırı kron harabiyeti, fiber post, pin-post, kompozit restorasyon

P-013 - TREATMENT OF EXCESSIVE TOOTH SUBSTANCE LOSS DUE TO DEEP DENTINE CARIES IN YOUNG PATIENT

Gülcan ÇAKIR¹, Meltem MERT EREN¹

¹Altınbaş University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Oral hygiene is a habit that must be earned at a young age. Due to rampant caries and inadequate oral hygiene, extreme loss of dental tissue and periodontal problems can frequently be encountered clinically. Functional and aesthetic rehabilitation of the teeth can be restored with the fiber applications which have mechanical and physical properties close to the dentine. In this case report, in order to prevent tooth loss at early ages, a patient with excessive crown destruction was treated with a fiber assisted restoration with a conservative approach and 6 months of treatment success was investigated.

Intraoral examination of the patient who was 10-years old and applied to Altınbaş University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry diagnosed rampant caries, plaques, dental calculus and gingivitis caused by poor oral hygiene. Excessive crown damage has been identified in the tooth number 45 due to deep dentine decay. After periodontal treatment and oral hygiene training, root canal treatment applied to the tooth. The tooth restored with fiber post (Reforpost, Angelus, No.2) and pin post (PINPost, Dentapreg) which has been surrounded with microhybrid composite material (Filtek Z250, 3MESPE). After the fiber-post application was performed and the restoration material was restored, the necessity of surgically lengthening of the crown was disappeared.

Restoration baseline and 6 months follow-up were performed by two previously calibrated clinicians. The restoration, which was examined according to modified USPHS criteria, was evaluated as Alpha (A).

Composite restorations with fiber-post can be used as an alternative to prosthetic treatments in patients with young age-old and extreme crown destruction. Long term follow up is needed for clinical success of this kind of restorations.

Keywords: excessive tooth substance loss, fiber post, pin-post, composite restoration

P-014 - SÜRMEMİŞ SAĞ ÜST KANİN DİŞTE KORONAL RADYOLUSENT LEZYON: OLGU SUNUMU

Kemal GÜLDÜREN¹, Hamit TUNC¹, Ulas OZ¹, Serap ÇETİNER¹

¹Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Lefkoşa, Kıbrıs

Bu çalışma, ortodontik tedavi görmekte olan bir olgunun sürmekte olan sağ üst sürekli kanin dişinde rutin ortodontik kontroller sırasında fark edilen koronal radyolusent lezyonu klinik ve radyolojik açıdan değerlendirmek ve olgudaki tedavi yaklaşımını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Hastanın ilk ortodontik muayenesi hasta 12 yıl 4 ay yaşında iken yapılmıştır. Üst dental arkta darlık, mandibulada ise retrüzyon tespit edilmiştir. Süt dişlerinden sadece 53 numaralı dişin ağızda olduğu ve 13 numaralı dişin henüz sürmediği görülmüştür. Fonksiyonel tedavi ile alt çenede protraksiyona, üst dental arkta ise ekspansiyona başlanmıştır. 13 numaralı dişin daha kolay sürebilmesi için 53 numaralı diş çekilmiştir. Rutin ortodontik kontroller sırasında 13 numaralı diş henüz yeni sürmekte iken dişin insizal bölgesinde bir defekt olduğu fark edilmiştir.

Hastadan alınan periapikal radyografide 13 numaralı dişte pulpanın hemen üzerinde sonlanan ve idiopatik eksternal rezorpsiyona bağlı olduğu düşünülen koronal radyolusent lezyon tespit edilmiştir. Hastanın ilk ortodontik muayenesi sırasında alınan panoramik radyograf yeniden incelenmiş ve sürmeden önce de dişte aynı lezyonun olduğu görülmüştür. Dişin vital olduğu tespit edilmiş ve dişte herhangi bir semptomla rastlanmamıştır. Dişin sürme aşamasında konservatif tedavisine karar verilmiştir. TheraCal ile indirekt pulpa kuafajı yapıp kompozit rezin ile restorasyon tamamlanmıştır.

Sürmemiş dişlerde idiopatik eksternal rezorpsiyona rastlanabilmektedir. Etiyoloji kesin olarak bilinmemekle birlikte bu dişlerin erken aşamada konservatif tedavilerinin yapılması, ağızda tutulabilmeleri açısından önemlidir. Bu dişlerin teşhisinde çocukları rutin olarak muayene eden ortodontistler ve pedodontistler önemli rol üstlenmektedir. Bazen restorasyon yapılamayan olgularda dişlerin çekimi de gerekebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: maksiller, sürmemiş, kanin, radyolusent, rezorpsiyon

P-014 - CORONAL RADIOLUCENT LESION IN AN UNERUPTED RIGHT MAXILLARY CANINE: SINGLE CASE REPORT

Kemal GÜLDÜREN¹, Hamit TUNC¹, Ulas OZ¹, Serap ÇETİNER¹

¹Near East University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Nicosia, Cyprus

This single case study was carried out to clinically and radiologically evaluate the coronal radiolucent lesion in a permanent right maxillary canine tooth observed in a case during routine orthodontic examinations and to present the treatment approach in the case.

The first orthodontic examination of the patient was performed at 12 years and 4 months of age. It was determined that the patient had a retrusive mandible and narrow upper dental arch. It was seen that #53 was in the mouth and #13 didn't still erupt. Functional therapy including protraction of the lower jaw and expansion of the upper dental arch was initiated. #53 was extracted to let #13 easily erupt. During routine orthodontic examinations, while #13 was newly erupting, it was noticed that the tooth had a defect in the incisal region.

A periapical radiograph was taken from #13 and a coronal radiolucent lesion was detected which was thought to be due to idiopathic external resorption, which ended just over the dental pulp. The panoramic radiograph taken during the first orthodontic examination was examined again and it was seen that the same lesion was present in the tooth before eruption. No symptoms were found in the tooth and it was determined to be vital. Conservative treatment was decided while the tooth was erupting. Indirect pulp capping was performed using TheraCal and restoration was completed with composite resin.

Idiopathic external resorption may be found in unerupted teeth. Although the etiology is not known precisely, the conservative treatment of these teeth at an early stage is important in terms of keeping the teeth in the mouth. Orthodontists and pedodontists who routinely examine children play an important role in the diagnosis of these teeth. Sometimes, it may be necessary to extract these teeth in cases that restoration is impossible.

Keywords: maxillary, unerupted, canine, radiolucent, resorption

P-015 - AĞIZ GARGARALARININ PEDODONTİDE SIK KULLANILAN RESTORASYON MATERYALLERİNDEKİ RENK DEĞİŞİMİNE ETKİSİ

Nur Burcu DUTLU¹, Volkan ARIKAN¹, Aylin AKBAY OBA¹

¹Kırıkkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kırıkkale, Türkiye

Restorasyon materyallerindeki renk stabilizasyonu, estetik açıdan önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, yaygın olarak kullanılan ağız gargaraları olan Klorhex, Tantum Verde, Kloroben ve Listerine'in kompozit rezin, kompomer, giomer ve rezin modifiye cam iyonomer materyallerin renk değişimi üzerindeki etkisinin incelenmesidir.

Her bir restorasyon materyalinden 50'şer adet olmak üzere toplam 200 adet disk şeklinde örnek elde edilip, başlangıç renk değerleri spektrofotometre ile ölçülmüştür. Her gruptan rastgele seçilen 40'ar adet örnek (n=10), 3 hafta boyunca günde 2 defa 2 dakika süreyle, 4 ayrı ağız gargarasında, gruplarda geriye kalan 10'ar adet örnek ise (kontrol grubu) distile suda bekletilmiştir. Deney sonunda örneklerin son renk değeri ölçümlerinin ardından renk değişimi (ΔE^*) değerleri elde edilmiş ve sonuçlar istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Klorhex'de bekletilen kompozit rezin örneklerinin ΔE^* değerleri, diğer gargara gruplarından anlamlı derecede düşük olup, en az renk değişiminin bu grupta olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). En fazla renk değişiminin ise Tantum Verde'de bekletilen rezin-modifiye cam iyonomer siman örneklerinde olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Klinik olarak belirgin renk değişimi, Tantum Verde ve Listerine'de bekletilen rezin-modifiye cam iyonomer siman örneklerinde görülmüştür.

Bu çalışmada, kullanılan ağız gargaralarının yol açtığı renk değişimi açısından nano-dolduruculu kompozit rezinlerin, en başarılı estetik restorasyon materyali olduğu sonucuna varılmıştır. Bununla beraber pedodontide sık kullanılan rezin modifiye cam iyonomer materyaller, gargara kullanımı sonrası estetik olarak daha uyumsuz sonuçlara neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: cam iyonomer simanlar, gargaralar, kompozit rezinler, spektrofotometri

P-015 - EFFECT OF MOUTHWASHES ON THE DISCOLORATION OF RESTORATIVE MATERIALS COMMONLY USED IN PEDIATRIC DENTISTRY

Nur Burcu DUTLU¹, Volkan ARIKAN¹, Aylin AKBAY OBA¹

¹Kırıkkale University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kirikkale, Turkey

Color stabilization of restorative materials is an important factor aesthetically. This study aimed to investigate the effects of Klorhex, Tantum Verde, Kloroben, and Listerine on the discoloration of composite resin, compomer, giomer, and resin-modified glass ionomer.

Fifty disc-shaped specimens from each restorative material (n = 50) were prepared; initial color values were measured with a spectrophotometer. Forty specimens from each group were placed in the four different types of mouthwashes (n = 10), while the remaining 10 specimens (control group) were immersed in distilled water for 2 min, twice a day for a period of 3 weeks. Color change (ΔE^*) values were obtained and the results were evaluated statistically.

The ΔE^* of composite resin in Klorhex was significantly lower than that of the other mouthwash groups ($p < 0.05$). Moreover, composite resin showed the least color change when compared with the other materials in all four mouthwashes. Resin-modified glass ionomer values were significantly higher in Tantum Verde when compared with the other mouthwashes ($p < 0.05$). Clinically appreciable discolorations were observed in the resin-modified glass ionomer specimens placed in Tantum Verde and Listerine.

Nano-filling composite resins are the most successful aesthetic restorative materials, whereas the commonly used resin-modified glass ionomers exhibit more aesthetically divergent results following the use of mouthwashes.

Keywords: composite resins, glass ionomer cements, mouthwashes, spectrophotometry

P-016 - BÜYÜK AZI-KESER HİPOMİNERALİZASYONU GÖZLENEN KESİCİ DİŞLERİN REZİN İNFİLTASYON YÖNTEMİ İLE TEDAVİSİ

Figen EREN GİRAY¹, Başak DURMUŞ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Büyük-Azı Keser Hipomineralizasyonundan (BAKH) etkilenen kesici dişlerde opak lezyonlar, genellikle beyaz-krem ve/veya sarı-kahverengi klinik görünümündedir. Bu durum, hassasiyetin yanı sıra özellikle çocuklarda ve ailelerinde estetik açıdan psikososyal endişe yaratmaktadır. Bu lezyonların tedavisi opasitelerin yaygınlığına, şiddetine ve tipine göre farklılıklar göstermektedir. Opak lezyonların rezin infiltrasyonu ile maskelenmesi ilkesi, lezyonlardaki ışık kırma indeksindeki değişikliklere dayanmaktadır. Mikroporoziteler rezin ile doldurulduğunda beyazımsı opak görünümünü kaybederler ve çevreleyen doğal mine ile uyum sağlarlar. Konservatif ve çocuklarda uygulanması hassasiyet oluşturmayan bir yöntemdir. Bu olgu sunumunda, BAKH nedeniyle kesici dişlerde görülen opak lezyonların rezin infiltrasyon yöntemi ile estetik rehabilitasyonu amaçlanmıştır.

M.Ü. Pedodonti kliniğine başvuran hastalardan 3 hastaya üst ve alt kesici dişlerinde görülen sarımsı-kahverengi-opak mine lezyonlarına restoratif işlem uygulamadan minimal invaziv bir teknik olan rezin infiltrasyon yöntemi ile tedavi planlanmıştır. Bu amaçla, mikro-invazyon teknolojisine sahip bir ürün olan ICON® (DMG, Hamburg, Germany) kullanılmıştır. Lezyon yüzeylerine 2 dak. süre ile %15'lik HCl asit jel (ICON®-Etch) uygulanmış, daha sonra asit 30 sn. su ile yıkanarak uzaklaştırılmıştır. Bu asitleme prosedürü ile en yüzeysel bölgedeki renklemelerin ve rezin penetrasyonunu engelleyebilecek yüksek mineralli tabakanın uzaklaştırılması sağlanmıştır. Lezyon bölgesinin kurutulması için önce 30 sn. ethanol (ICON®-Dry) uygulanmış ve hava ile diş yüzeyi kurutulmuştur. Sonrasında lezyon yüzeyine rezin (ICON®-Infiltrant) uygulanmış, penetrasyonu için 3 dak. beklenmiş ve 40 sn. süreyle polimerize edilmiştir. Sonra tekrar rezin uygulanıp 1 dak. beklenmiş ve yine 40 sn. polimerize edilmiştir.

Opasiteler vakalarda eşit oranda maskelenememiştir, dolayısıyla vaka seçimi oldukça önem taşımaktadır.

Rezin infiltrasyon tekniği, Büyük Azı-Keser Hipomineralizasyonu gözlenen kesici dişlerin estetik görünümünün iyileştirilmesinde ve diş dokusunun korunmasında umut verici bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: rezin infiltrasyon tekniği, büyük azı-keser hipomineralizasyonu

P-016 - MOLAR INCISOR HYPOMINERALIZED ANTERIOR TEETH TREATMENT WITH RESIN INFILTRATION TECHNIQUE

Figen EREN GİRAY¹, Başak DURMUŞ¹

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Developmental enamel defects in the anterior teeth affected by Molar Incisor Hypomineralization (MIH) usually exhibit white-cream and/or yellow-brown clinical appearance. This appearance, along with sensitivity, creates aesthetic psychosocial concerns, especially in children and their families. The treatment of these lesions may vary according to the prevalence, severity and type of opacities. The principle of masking enamel lesions by resin infiltration is based on changes in light scattering within the lesions. Enamel lesions lose their whitish appearance when their micro porosities are filled with the resin and look similar to sound enamel. It is a highly conservative method that does not cause any dissatisfaction in children. The purpose of this case report was to describe the effect of resin infiltration technique to treat white spots resulting from MIH.

Three patients attended to our clinic for a routine examination and complaining of chalky white spots on their front teeth of yellow-creamy-opaque enamel lesions in the upper and lower anterior region were treated with resin infiltration, a minimally invasive technique, without applying restorative procedures. The teeth were etched with 15% HCl acid gel (ICON®-Etch) for 2 minutes to remove the highly mineralized surface and expose the lesion body. Subsequently, the etching gel was thoroughly washed away for 30 seconds using a water spray and dried. Ethanol (ICON®-Dry) was applied for 30 seconds and then air-dried. The infiltrant (ICON-Infiltrant) was applied to the teeth and allowed to penetrate for 3 minutes. Finally, a curing light was used for 40 seconds. The application of the infiltrant was repeated for 1 minute, followed by 40 seconds of light curing.

Opacities are not evenly masked in cases, so case selection is very sensitive.

Resin infiltration technique is thought to be a promising method of improving the aesthetic appearance of Molar Incisor Hypomineralized anterior teeth while preserving dental tissue.

Keywords: resin infiltration technique, molar incisor hypomineralization

P-017 - BULK-FİLL KOMPOZİT REZİNLERİN DENTİNE MİKROGERİLİM BAĞLANMA DAYANIMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Sule BAYRAK¹, Gökçe ŞAHİN¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Eskişehir, Türkiye

Bu araştırmanın amacı, farklı bulk-fill kompozit rezinlerin süt dişi dentinine mikrogerilim bağlanma dayanımlarını değerlendirmektir.

40 adet çürüksüz süt azı dişinin okluzal yüzeylerine Sınıf I kaviteler hazırlandı. Dişler kullanılan materyallere göre rastgele dört gruba (n=10) ayrıldı; SonicFill, Beautiful, SDR ve Venüs bulk-fill. 4 mm yüksekliğinde restoratif materyal yerleştirilen örnekler 24 saat nemli ortamda bekletildikten sonra termal sıklusa tabi tutuldu. Hazırlanan her örnekten, bağlanma yüzeyine dik olacak şekilde kesit alanı 1,0±0,1 mm² olan kompozit- dentin çubukları elde edildi ve mikrogerilim bağlanma dayanım değerleri universal test cihazı kullanılarak ölçüldü. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde tek yönlü ANOVA ve Tukey çoklu karşılaştırma testi kullanıldı.

En düşük mikrogerilim bağlanma dayanım değeri Beautiful grubunda (9,71±1,47) gözlenirken, bunu sırasıyla Venüs (10,42±3,10), SonicFill (10,96±2,64) ve SDR (11,19±1,56) grupları takip etti. Gruplar arasında mikrogerilim bağlanma dayanımı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı (p>0,01).

İn vitro olarak yapılan bu araştırma sonucunda, bulk-fill kompozitler arasında mikrogerilim bağlanma dayanımı açısından anlamlı bir farklılık gözlenirse de SDR bulk-fill kompozitin daha iyi performans sergileme eğiliminde olduğu belirlendi. Bununla birlikte, bu in vitro çalışmanın bulguları destekleyecek gelecek klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: bulk-fill, dentin, kompozit rezin, mikrogerilim bağlanma dayanımı, süt dişi

P-017 - EVALUATION OF MICROTENSILE BOND STRENGTH OF BULK-FILL COMPOSITE RESINS TO DENTIN

Sule BAYRAK¹, Gökçe ŞAHİN¹

¹Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Eskisehir, Turkey

The aim of this study was to evaluate the microtensile bond strengths of different bulk-fill composite resins to primary tooth dentine.

Class I cavities were prepared on the flat occlusal surfaces of 40 caries-free primary molar teeth. Teeth were randomly

assigned to four groups (n=10) according to the materials used; SonicFill, Beautiful, SDR and Venüs bulk-fill. All specimens were restored with composite resin in 4mm height and stored for 24 h in a moist environment and then subjected to thermal cycling. The specimens were vertically sectioned to obtain 1.0±0.1 mm² composite-dentin beams and microtensile bond strength were measured by universal testing machine. Data were analyzed using one-way ANOVA and Tukey's HSD tests.

The lowest microtensile bond strength value was observed in the Beautiful group (9.71±1.47), followed by the Venus (10.42±3.10), SonicFill (10.96±2.64) and SDR (11.19±1.56) groups, respectively. No statistically significant differences in microtensile bond strength were observed among all groups (p>0.01).

As a result of this in vitro study, although no statistically significant differences in microtensile bond strength were observed between bulk-fill composites, SDR bulk-fill composites determined that tend to exhibit better performance. However, further clinical research is needed to confirm these in vitro results.

Keywords: bulk-fill, dentine, composite resin, microtensile bond strength, primary tooth

P-018 - SONİK ENERJİ İLE AKTİVE EDİLEN BULK-FİLL KOMPOZİT REZİNİN CAM İYONOMER ESASLI RESTORATİF MATERYALLERE BAĞLANMA DAYANIMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Sena KIZISASSAN¹, Nuray TÜLOĞLU¹, Şule BAYRAK¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye

Bu araştırmanın amacı, sonik enerji ile aktive edilen nano hibrit bulk-fill kompozit rezinin cam iyonomer esaslı restoratif materyallere makaslama bağlanma dayanımını değerlendirmektir.

4 mm çapında ve 2 mm derinlikte silindirik boşlukları bulunan 26 adet akrilik blok hazırlandı ve kullanılan cam iyonomer restoratif materyale göre rastgele iki gruba (n=13) ayrıldı; geleneksel cam iyonomer siman ve rezin modifiye cam iyonomer siman. Üretici firmanın talimatlarına göre hazırlanan cam iyonomer simanlar akrilik bloklardaki boşluklara yerleştirildi. Adeziv işlemlerin ardından, cam iyonomer simanların üzerine 2,3 mm çapında ve 3 mm yüksekliğinde silindirik plastik kalıplar yardımıyla sonik enerji ile aktive edilen nano hibrit bulk-fill kompozit rezin uygulandı ve ardından ışıkla polimerize edildi. Tüm örnekler 24 saat nemli ortamda bekletildikten sonra makaslama bağlanma dayanım değerleri universal test cihazı kullanılarak ölçüldü. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde bağımsız iki örnek T testi kullanıldı.

Ortalama makaslama bağlanma dayanımı ve standart sapma değerleri geleneksel cam iyonomer siman grubunda $10,52 \pm 1,63$ ve rezin modifiye cam iyonomer siman grubunda $14,85 \pm 1,79$ olduğu tespit edildi. Gruplar arasında makaslama bağlanma dayanımı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu saptandı ($p < 0,05$).

In vitro olarak yapılan bu araştırmanın sınırlamaları dâhilinde, sonik enerji ile aktive edilen nano hibrit bulk-fill kompozit rezinlerin altında cam iyonomer siman kullanılacağı zaman, geleneksel cam iyonomer simandan daha yüksek makaslama bağlanma dayanımına sahip olan rezin modifiye cam iyonomer simanların kullanılması tercih edilebilir. Bununla birlikte, bu in vitro araştırmanın bulguları destekleyecek gelecek klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: cam iyonomer siman, makaslama bağlanma dayanımı, sonicfill

P-018 – EVALUATION OF BOND STRENGTH OF SONIC ACTIVATED BULK-FILL COMPOSITE RESIN TO GLASS IONOMER RESTORATIVE MATERIALS

Sena KIZISASSAN¹, Nuray TÜLOĞLU¹, Şule BAYRAK¹

¹Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Eskişehir, Turkey

The aim of this study was to evaluate the shear bond strengths of sonic activated nano hybrid bulk-fill composite resin to glass ionomer restorative materials.

26 cylindrical acrylic blocks with a hole in the middle measuring 4 mm diameter and 2 mm height were prepared and divided into two groups (n=13) according to the materials used; conventional glass ionomer cement and resin modified glass ionomer cement. The hole was filled with conventional glass ionomer cement and resin modified glass ionomer cement according to manufacturer's instructions. After adhesive procedures, sonic activated nano hybrid bulk-fill composite resin were applied upon glass ionomer cements with the help of cylindrical plastic mold (2.3 mm in diameter and 3 mm in height) then light cured. All specimens were stored for 24 h in a moist environment and then shear bond strength was measured by universal testing machine. Data were analyzed using Independent-Samples T-test.

Means and standard deviations of shear bond strength values were recorded for conventional glass ionomer cement as 10.52 ± 1.63 and 14.85 ± 1.79 for resin modified glass ionomer cement. Statistically significant differences in shear bond strength were observed among groups ($p < 0.05$).

Within the limitations of the present study, a resin modified glass ionomer cement-which exhibited significantly higher shear bond strength than conventional glass ionomer cement-could be a preferred choice when placing glass ionomer materials under sonic activated nano hybrid bulk-fill composite resin. However, further clinical research is needed to confirm these in vitro results.

Keywords: glass ionomer cement, shear bond strength, sonicfill

P-019 - AŞIRI MADDE KAYBI BULUNAN ENDODONTİK TEDAVİLİ SÜT AZI DİŞLERİNİN ENDOKRONLAR İLE RESTORASYONU: OLGU RAPORU

Mesut Enes ODABAŞ¹, Derya AKAY KOTAN¹, Merve BANKOĞLU GÜNGÖR²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, Ankara, Türkiye

Çocuk hastalarda aşırı madde kaybı bulunan süt dişlerin restorasyonu sıklıkla karşılaşılan problemlerden biridir. Aşırı madde kaybına uğramış süt dişlerinde kök kanal tedavisinin endike olmadığı savunulmaktadır. Bununla birlikte, aşırı madde kaybının konvansiyonel ya da kron uygulaması gibi invaziv yöntemler ile restore edilememesi alternatif arayışlara neden olmuştur. Bu olgu raporunun amacı çocuk hastada aşırı madde kaybı bulunan süt azı dişlerinin Bilgisayar destekli tasarım/Bilgisayar destekli üretim (CAD/CAM) teknolojisi kullanılarak kısa sürede hazırlanan, uyumlu ve estetik endokronlar ile restorasyonunun sunulmasıdır.

Ağrı ve diş çürüğüne bağlı aşırı madde kaybı şikayeti ile Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran 8 yaşındaki hastanın yapılan ağız içi ve radyolojik muayenesi sonucunda 75 ve 85 no'lu dişlerine kök kanal tedavisi endikasyonu konuldu. Süt dişi kök kanal tedavisinin tamamlanmasından sonra aşırı madde kaybı bulunan dişlere CAD/CAM teknolojisi kullanılarak endokron yapılmasına karar verildi. Endokronlar lösit içerikli seramik bloklar (IPS Empress CAD, Ivoclar Vivadent, Schaan, Lihtenştayn) kullanılarak CAD/CAM uygulaması ile hazırlandı ve rezin siman (Panavia F2.0, Kuraray Noritake Dental Inc, Osaka, Japonya) kullanılarak dişlere simante edildi.

İyi bir estetik ve marjinal adaptasyon sağlandı. Herhangi bir biyolojik ve teknik komplikasyona rastlanmadı.

CAD/CAM teknolojisi ile kısa sürede, estetik ve daha az invaziv restorasyonlar yapılabilmektedir. Ayrıca hasta ve ebeveynler açısından tatmin edici sonuçlara sahiptir. CAD/CAM teknolojisinin çocuk hastalarda rutin restorasyonlar olarak kullanılabilmesi için daha fazla çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: süt azı dişler, kök kanal tedavisi, cad/cam, endokron

P-019 - RESTORATION OF ENDODONTICALLY TREATED SEVERELY DAMAGED PRIMARY MOLAR TEETH USING ENDOCROWNS: A CASE REPORT

Mesut Enes ODABAŞ¹, Derya AKAY KOTAN¹, Merve BANKOĞLU GÜNGÖR²

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara, Turkey

Restoration of extensively damaged primary molar teeth in children is one of the common problems. It is argued that root canal treatment is not indicated for endodontically treated primary molar teeth that have significant loss of coronal structure. In addition, extensively damaged primary teeth can not be restored by invasive methods such as conventional or crown application has led to alternative researches. The purpose of this case report is to demonstrate the application of a compatible and aesthetic endocrowns in a short period of time using computer aided design/ computer aided manufacturing (CAD/CAM) technology at pediatric patient with severely damaged primary molar.

As a results of findings of radiographic and clinical examination of eight-year-old girl attended the Department of Pediatric Dentistry, University of Gazi with a pain and extensive loss of coronal tissue related with caries, root canal treatment was planned. After completion of the root canal treatment, it was decided to make the endocrowns using CAD/CAM technology for the teeth. with extensive loss of coronal tissue. The endocrowns were prepared by CAD/CAM application using ceramic blocks and endocrowns were bonded using resin cement.

Good aesthetics and marginal adaptation are provided. No biological or technical complications were detected.

Using CAD / CAM technology, aesthetic and less invasive restorations can be done in a short time. It also has satisfactory results in terms of patients and parents. Further studies are needed to enable CAD/CAM technology to be used as routine restorations in children.

Keywords: primary molar teeth, root canal treatment, cad/cam, endocrown

P-020 - İKİ FARKLI CİLA SİSTEMİNİN RESTORATİF MATERYALLERİN YÜZEYİNDE BAKTERİ ADEZYONUNA ETKİSİ

Gökçen Deniz BAYRAK¹, Nüket SANDALLI¹, Senem SELVİ-KUVVETLİ¹, Nursen TOPÇUOĞLU², Güven KÜLEKÇİ²

¹Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Mikrobiyoloji AD, İstanbul, Türkiye

Sof-Lex ve Enhance/PoGo sistemleri ile yapılan cilalama uygulamasının farklı özellikteki restoratif materyallerinin yüzeyinde *S. mutans*'ın adezyonuna olan etkisinin incelenmesidir.

Bu çalışmada, beş restoratif materyal, Beautifil II (B); GCP Glass Fill (G); Amalgomer CR (A); Dyract XP (D); Fuji IX GP (F) kullanıldı ve her materyalden 21 örnek hazırlandı. Materyal grupları uygulanan cila sistemine göre 3 alt gruba ayrıldı: Mylar (kontrol) (K), Sof-lex (S), Enhance/PoGo (EP). Örneklerin yüzeyi pelikül oluşumu için insan tükürüğü ile örtüldü ve 37°C'de 1 saat inkübe edildi. 24'lük petri kuyucuklarındaki örneklerin üzerine 200 µl bakteri süspansiyonunun %5 sakkaroz içeren 1,6 mL Brain Heart Infusion (BHI) Agar'a eklenmesi ile hazırlanan süspansiyon yerleştirildi ve 4 saat inkübe edildi. Tutunmayan bakterileri uzaklaştırmak için örnekler steril tuzlu su ile yıkandı ve 1 mL steril tuzlu su bulunan cam tüpe konuldu. 60 saniye vortekslelendikten sonra 20 µl alınarak içinde 200 µl BHI bulunan 96'lık petri kuyucuklarına boşaltıldı. 24 saat inkübasyon sonrası spektrofotometre cihazı kullanılarak *S. mutans* bakteri yoğunluğu optik dansite (OD) ile ölçüldü. İstatistiksel analiz, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey çoklu karşılaştırma testi kullanılarak yapıldı.

Amalgomer CR materyal grubunun alt grupları arasında OD değerleri açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık görüldü ($p<0,05$) ve en yüksek OD değeri EP alt grubunda bulundu. Diğer materyal gruplarının cila sistemlerine göre belirlenen alt grupları arasında OD değeri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlenmedi ($p>0,05$). Amalgomer CR materyal grubunda Enhance/PoGo sistemi kullanılarak cila yapılan alt grubunda OD değerinin diğer alt gruplara göre daha yüksek olduğu görüldü.

İki farklı cila sisteminin Amalgomer CR dışındaki materyallerin yüzeyinde *S. mutans* bakteri adezyonuna anlamlı bir etkisinin olmadığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: bakteri adezyonu, cam iyonomer siman, optik dansite

P-020 - EFFECT OF TWO DIFFERENT POLISHING SYSTEMS ON BACTERIAL ADHESION OF RESTORATIVE MATERIALS

Gökçen Deniz BAYRAK¹, Nüket SANDALLI¹, Senem SELVİ-KUVVETLİ¹, Nursen TOPÇUOĞLU², Güven KÜLEKÇİ²

¹ Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey, ²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Microbiology, İstanbul, Turkey

To evaluate the effects of Sof-Lex and Enhance/PoGo polishing systems on *S. mutans* adhesion on the surface of restorative materials with different properties.

The study groups were comprised of five restorative materials, Beautifil II (B); GCP Glass Fill (G); Amalgomer CR (A); Dyract XP (D); Fuji IX GP (F) and 21 specimens were prepared from each material. Each group was divided into three subgroups according to the polishing system: Mylar (control) (C), Sof-lex (S), Enhance/PoGo (EP). The specimens were covered with human saliva and incubated at 37°C for 1 hour to stimulate the formation of pellicle. Samples in the 24-well plates were covered with 1.6 mL of BHI broth supplemented with 5% saccharose and inoculated with 200 µl of bacterial suspension and incubated at 37°C for 4 hours. Specimens were washed with physiological saline to remove the loose bacteria and transferred into sterile tube containing 1 mL of physiological saline and vortexed for 1 minute to harvest the adherent bacteria. 20 µl of suspension was taken and added into 96-well plates containing 200 µl BHI. After incubation for 24 hours, the optical density (OD) of the *S. mutans* was determined by a spectrophotometer. The statistical analysis was performed using one-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey multiple comparison test.

A statistically significant difference in OD values was observed among the subgroups of the Amalgomer CR ($p < 0.05$) and the highest OD readings was shown in the EP subgroup of this material group. There were no significant differences between the mean OD values of the subgroups of all the other material groups ($p > 0.05$). Amalgomer CR polished with Enhance/PoGo showed higher OD values compared to the other subgroups.

It was concluded that the two different polishing systems had no significant effect on *S. mutans* adhesion on the surface of the tested restorative materials, except Amalgomer CR.

Keywords: bacterial adhesion, glass ionomer cement, optical density

P-021 - TRAVMA SONRASI PERİODONTAL DOKU YARALANMASI GÖRÜLEN DAİMİ SANTRAL KESER DİŞLERİN TEDAVİSİ VE 12 AYLIK TAKİBİ: BİR OLGU SUNUMU

Serdar DEMİR¹, Esra DÜZYOL¹, Gül KESKİN¹

¹Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Gaziantep, Türkiye

Travma sonrası meydana gelen yaralanmalar ön grup dişlerde sıklıkla görülmekte ve acil dental problemler arasında yer almaktadır. Bu olguda kök gelişimi tamamlanmamış daimi santral keser dişlerin travma sonrası tedavisi ve 12 aylık takibi sunulmaktadır.

Ameliyat esnasında gerçekleşen travmatik entübasyon nedeni ile 11 ve 21 nolu dişlerinde ekstrüviz lüksasyon meydana gelen 7 yaş 4 aylık kız hasta, travmadan 3 gün sonra Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı kliniğine başvurdu. Hastanın ilgili dişler bölgesinde oluşan yumuşak doku yaralanmaları travma sonrası suture edilmişti. Kliniğimizde periodontal doku yaralanması gözlenen dişler lokal anestezi altında hafif parmak basıncı uygulanarak rePOSE edildi ve yan rijit splint uygulandı. Repozisyon sonrası kontrol radyografisi alındı. Splint 4 hafta sonra çıkarıldı ve iyileşme radyografi alınarak değerlendirildi. Tedavi sonrası 3,6 ve 12 aylık kontrol radyografileri alındı.

Tedavi sonrası yapılan takiplerde dişlerin vitalite testine pozitif cevap verdiği ve kök gelişiminin devam ettiği görülmüştür. Bu olgu ile periodontal doku yaralanması görülen genç daimi dişlerin, doğru repozisyonunun sağlanması ile canlılığını koruyabildiği ve kök gelişiminin devam ettiği izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, apeksogenezis

P-021 - TREATMENT OF PERMANENT CENTRAL INCISORS WITH POST-TRAUMATIC PERIODONTAL TISSUE INJURY AND FOLLOW-UP FOR 12 MONTHS: A CASE REPORT

Serdar DEMİR¹, Esra DÜZYOL¹, Gül KESKİN¹

¹Gaziantep University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Gaziantep, Turkey

The injuries that occur after trauma are frequently seen in the front teeth and are among the urgent dental problems. In this case, permanent central incisor teeth that have not undergone root development are treated with post-trauma treatment and 12-month follow-up.

A 7-year-old girl who had extraskular enlargement in the teeth of 11 and 21 patients applied to the Department of Pedodontics Department of Dentistry of Gaziantep University 3 days after the trauma due to the traumatic intubation during the operation. The soft tissue injuries that occurred in the related teeth region of the patient were sutured after trauma. Periodontal tissue injuries were observed in our clinic, under the local anesthesia, a slight finger pressure was applied and a semi rigid splint was applied. Post-resection control radiography was obtained. Splint was removed after 4 weeks and recovery was assessed by radiography. The control radiographs were obtained at 3, 6 and 12 months after treatment.

It was observed that the teeth responded positively to the vitalite test and the root development continued after the treatment. In this case, it was observed that the permanent teeth with periodontal tissue injury were able to maintain their vitality with the provision of correct reproductive and root development continued.

Keywords: dental trauma, immature tooth, dental, apexogenesis

P-022 - SÜT DENTİSYONDA İNTRÜZİV LÜKSASYONUN 12 AYLIK TAKİBİ: OLGU RAPORU

Tayyibe Ashhan İŞCAN¹, Zafer Cavit ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe Üniversite Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu bildiriminde intrüze bir süt kesici dişinin 12 aylık girişimsel olmayan takibi sunulmaktadır.

15 aylık sağlıklı kız bebek, bir gün önce sert obje çarpmasına bağlı travmaya uğrayan süt dişinin tedavisi amacıyla çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Klinik değerlendirmede üst sol süt kesici dişin mobilite olmaksızın yaklaşık 3 mm intrüze olduğu ve perküsyonda künt ses verdiği gözlenmiştir. Dişte periodontal ligament yaranmasıyla birlikte gingival sulkusta kanama izlenmiştir. Radyolojik muayenede periradiküler dokularda herhangi bir hasar izlenmemiştir. Başlangıç kayıtlarını oluşturmak ve takip periyodunda karşılaştırma yapabilmek için ağız içi fotoğraflar alınmıştır. Ebeveynlere iyi bir ağız hijyeni sağlamaları için gerekli önerilerde bulunulmuştur. Hastada beş gün oral antibiyotik ve antiinflamatuvar ilaç tedavisine devam edilmiş ve iki hafta yumuşak diyet önerilmiştir. İntrüzyon derecesi spontan re-erüpsiyona izin verecek seviyede olduğundan ve diş kökü labial yönde yer değiştirdiğinden, herhangi bir girişimde bulunulmamıştır. Hastanın ilk ay boyunca her hafta, sonrasında ise üç ayda bir düzenli takip randevuları planlanmıştır.

Sekiz aylık normal seyreden kontrol dönemi sonrası, hasta 51 numaralı dişinde yeni bir travmatik yaranma nedeniyle meydana gelen komplike olmayan kron kırığının acil tedavisi için kliniğe başvurmuştur. Diş kompomer dolgu ile restore edilmiştir. On ikinci ayda 61 numaralı dişin spontan re-erüpsiyonu izlenmiş ve radyolojik muayene her iki maksiller süt kesici dişinin periradiküler dokularının sağlıklı olduğunu göstermiştir.

İntrüzyona uğramış süt dişlerinde tedavi sonuçları; çocuğun yaşı, intrüzyonun şiddeti, çevre dokuların hasarı ve travma ile diş hekimi müdahalesi arasında geçen süre gibi faktörlerden etkilenmektedir. İntrüzyon seviyesi 3 mm'den az olduğunda spontan re-erüpsiyon gözlenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: intrüziv lüksasyon, diş travması, süt dentisyon, re-erüpsiyon

P-022 - 12 MONTH FOLLOW-UP OF INTRUSIVE LUXATION IN THE PRIMARY DENTITION: A CASE REPORT

Tayyibe Ashhan İŞCAN¹, Zafer Cavit ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The aim of this case report is to present the non-invasive treatment and 12 month follow-up of an intruded primary incisor.

A 15-month-old healthy baby girl was referred to the pediatric dentistry clinic for the treatment of the traumatized tooth upon hitting a hard object one day earlier. Clinical examination revealed a maxillary left central incisor intruded approximately 3mm with no mobility and a dull sound in response to percussion. A bleeding from the gingival sulcus was present along with periodontal ligament injury. Radiological examination failed to suggest any injury regarding periradicular structures. Intraoral photographs were obtained to facilitate initial records and for further comparison during the follow-up appointments. The parents received strict hygiene instructions. The patient was maintained on oral antibiotics and antiinflammatory medication for 5 days and a soft diet for two weeks. No further intervention was made, since the apex was displaced through the labial bone with a reasonable level of intrusion that would allow for spontaneous re-eruption. Regular follow-up appointments were scheduled every week during the first month, and then every 3 months.

At 8 months of uneventful follow-up, the patient referred to the clinic for emergency management of an uncomplicated (enamel and dentin) crown fracture was observed on tooth 51 due to a new traumatic injury. The tooth was restored with compomer. At 12 months, spontaneous re-eruption of tooth 61 was observed and radiological examination showed healthy periradicular structures of both maxillary primary incisors.

In intruded primary teeth, the treatment outcome is strongly influenced by the age of the child, the severity of intrusion, damage to the surrounding tissues and the time between trauma and professional intervention. Spontaneous re-eruption may be observed when the intrusion is less than 3 mm.

Keywords: intrusive luxation, dental trauma, primary dentition, re-eruption

P-023 - ESKİŞEHİR BÖLGESİNDE 0-14 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA TRAVMATİK DİŞ YARALANMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Nuray TÜLOĞLU¹, Şule BAYRAK², Büşra ALTIN²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Eskişehir, Türkiye, ²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Eskişehir, Türkiye

Bu araştırmada, Eskişehir bölgesinde süt ve daimi dentisyonda travmatik diş yaralanması görülme sıklığı, tipleri, etiyojileri, yaralanma nedeni, görüldüğü mevsim, yaş ve cinsiyet dağılımının incelenmesi amaçlanmıştır.

Bu retrospektif araştırma, Ocak 2016-Aralık 2016 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran 0-14 yaş arasındaki hastalar üzerinde yürütüldü. Diş sert dokuları ve periodontal doku yaralanmalarının sınıflandırılması Andreasen'in sınıflandırmasına göre yapıldı. Elde edilen verilerinin değerlendirilmesinde yüzde değerleri kullanıldı.

4084 hastanın 137'sinde (%3,35) travmatik diş yaralanması gözlemlendi. Erkeklerde travmatik diş yaralanması görülme sıklığının (%56,93) kızlara (%43,06) göre daha yüksek olduğu saptandı. Travmatik diş yaralanmalarının sıklıkla sonbahar-kış aylarında (%57,66) meydana geldiği ve en çok düşmeye bağlı yaralanma gözlemlendiği (%79,56) tespit edildi. Travmatik dental yaralanmaların sıklıkla 7-9 yaş aralığında (%43,06) gözlemlendiği, bunu sırasıyla 10-14 (%35,77) ve 0-6 (%21,17) yaş grubunun izlediği belirlendi. Travmatik diş yaralanmalarından hem süt hem de daimi dişlerde en fazla üst çene santral kesici dişlerin etkilendiği saptandı. Süt dişlerinde daha çok lateral lüksasyon tarzı yaralanma gözlenirken, daimi dişlerde komplike olmayan kuron kırığı gözlemlendi.

Sonuç olarak travmatik diş yaralanmaları özellikle okul çağı çocuklarında gözlenmektedir. Bu nedenle travmatik yaralanmalarda erken dönemde doğru tedavi uygulanması için hem ailelerin hem de öğretmenlerin de eğitilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, daimi diş, süt dişi, travmatik diş yaralanması

P-023 - EVALUATION OF TRAUMATIC DENTAL INJURIES AMONG 0-14 YEAR-OLD CHILDREN IN ESKİŞEHİR

Nuray TÜLOĞLU¹, Şule BAYRAK², Büşra ALTIN²

¹Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Eskişehir, Turkey

²Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Eskişehir, Turkey

This study was aimed to identify the prevalence, etiology and types of traumatic dental injuries, cause of injury, seasonal variations, age and sex distributions in primary and permanent dentition in Eskisehir.

This retrospective study was carried out in children aged 0-14 years who had been referred to the Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, and Department of Pediatric Dentistry from January 2016 to December 2016. The hard dental and periodontal tissue injuries were classified according to Andreasen's classification. Percentage values were used for the evaluation of obtained data

Traumatic dental injuries were observed in 137 (3.35%) of 4084 patients. The prevalence of traumatic dental injuries was found to be higher in boys (56.93%) than girls (43.06%). It was determined that traumatic dental injuries were frequently occurred in autumn-winter (57.66%) and the main causes of traumatic dental injury were falls (79.56%). The most dental trauma frequency was observed between aged 7-9 (43.06%) followed by aged 10-14 (35.77%) and aged 0-6 (21.17%), respectively. The maxillary central incisors were the most affected teeth from traumatic injuries both in primary and permanent dentitions. The most common injuries were lateral luxation in primary dentition while uncomplicated crown fracture was observed in permanent dentition.

In conclusion, traumatic dental injuries were frequently occurred in school-age children. Therefore, improving the knowledge of the parents and teachers about traumatic dental injuries would help to managing these injuries.

Keywords: child, permanent tooth, primary tooth, traumatic dental injury

P-024 - KÖK KIRIKLARININ İYİLEŞMESİNİN DVT İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Alev Eda OKUTAN, Batın Ilgıt SEZGİN, Işıl Özgül KALYONCU, Ali MENTEŞ

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Travmatik diş yaralanmaları (TDY), okul öncesi ve okul dönemi ve genç erişkinlerde büyük sıklıkla gerçekleşmekte olup, insanlarda tedavi ihtiyacı gerektiren tüm yaralanmaların %5'ini kapsamaktadır. TDY'nın sınıflandırılması içinde bulunan kök kırıkları daimi dentisyondaki yaralanmaların % 0,5-7 sini ve süt dentisyonun % 2-4'ünü oluşturur. Travma sonucunda dişin kökünde meydana gelen kırıklar kökün anatomik yapısına göre; koronal, orta ve apikal üçlü, kırık hattının durumuna göre vertikal, oblik ve horizontal olarak incelenir. Kırık lokasyonuna ve iyileşme şekline göre dişin prognozu farklılık gösterir. Geleneksel periapikal radyografiler, 2 boyutlu görüntünün dezavantajlarına rağmen, kırık yerinin saptanması ve iyileşmenin izlenmesi için rutin olarak kullanılmaktadır. Dental volumetrik tomografi (DVT) özellikle kök kırıklarının ve anatomik yapıların üç boyutlu olarak izlenebilmesini sağladığı için, dental travma alanında büyük ilgi görmektedir. Bu çalışmanın amacı, kök kırığı tedavisinin takibinde periapikal radyografileri ve DVT görüntülerinin karşılaştırılmasıdır.

Bu çalışmada üç ayrı çocukta sağ üst santral kesici dişte travma sonucu oluşan sırasıyla apikal 1/3 horizontal kök kırığı, 1/3 koronal vertikal kök kırığı ve orta 1/3 oblik kök kırığı vakasının tedavisi ve iyileşmesi hem klasik radyografiyle hem de DVT ile değerlendirilmiş, iki görüntüleme yöntemi arasındaki farklar belirtilmiştir.

Çalışmamızda periapikal radyografi ve DVT den elde edilen görüntüler incelendiğinde iki görüntü arasında farklılık tespit edilmiştir. Periapikal radyografide kırık hattında sınırlı bir mesafe gözlemlenirken aynı olgulara ait DVT görüntülerinde kırık parçalarının arasındaki uzaklığını daha fazla olduğu ve bütün kırık hattının lokalizasyonunun çok net bir şekilde gözlemlendiği tespit edilmiştir.

Dental volumetrik tomografiler üç boyutlu detaylı görüntüleme imkanı sundukları için kök kırıklarının tespit, tedavi ve takibinde periapikal röntgenlere alternatif olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: travma, kök kırığı, DVT

P-024 - ASSESSMENT OF HEALING OF ROOT FRACTURES WITH DVT

Alev Eda OKUTAN, Batın Ilgıt SEZGİN, Işıl Özgül KALYONCU, Ali MENTEŞ

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Traumatic dental injuries (TDIs) occur frequently in children and young adults, comprising 5% of all injuries. Root fractures within the classification of TDY constitute 0,5-7% of permanent dentition injuries and 2-4% of primary dentition. Traumatic fractures in the root of the tooth are examined vertically, obliquely and horizontally according to the fracture line

and examined as coronal, middle and apical third fractures according to localisation of root anatomic structure. Different locations and healing patterns of root fractures bear different prognoses. Conventional periapical radiographs have been routinely used for the evaluation of the locations and healing of root fractures, with the limitation of presenting two-dimensional images. Dental volumetric tomography (DVT), has recently gained interest in dental traumatology in particular for locating, diagnosing root fractures and dimensional visualization of anatomic structures. The purpose of this study is to evaluate the conventional radiographic findings and DVT in root fracture treatment follow up.

In this study, the treatment and healing of apical 1/3 horizontal root fracture, 1/3 coronal vertical root fracture and middle 1/3 oblique root fracture cases were evaluated by both conventional radiography and DVT, respectively, in the right upper central incisor tooth trauma result in three children. The differences between the two imaging methods are indicated.

The findings suggest that the healing patterns root fractures seen on conventional radiographs and DVT were different. When a limited distance was observed in the fracture line of the periapical radiograph, it was found that the distance between the fractured parts was larger in DVT images of the same cases and the localization of the entire fracture line was observed clearly.

Because dental volumetric tomography offers three-dimensional detailed imaging, it can be used as an alternative to conventional radiography in the detection, treatment and follow-up of root fractures.

Keywords: trauma, root fracture, DVT

P-025 - TRAVMAYA UĞRAMIŞ GENÇ DAİMİ DİŞİN MTA İLE APEKSİFİKASYONU VE PREFABRİK POST UYGULAMASI: BİR OLGU SUNUMU

Esra DÜZYOL¹, Gül KESKİN¹

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Gaziantep, Türkiye

Travma sonrası diş ve çevre dokularda çeşitli hasarların oluşması diş hekimliği kliniklerinde sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Çocuklarda daimi dişlerin sürmeleri sırasında meydana gelen travmalar sonucunda kesici dişlerde komplike kron kırıkları görülebilmektedir. Bu olgu sunumunda; 9 yaşındaki hastanın üst sağ yan keser dişinde travma sonucunda oluşan komplike kron kırığının tedavisi anlatılmaktadır.

9 yaşındaki erkek hasta, düşme nedeniyle 12 no' lu dişinde meydana gelen komplike kron kırığı ile travmadan 10 gün sonra Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı kliniğine başvurdu. Hastanın radyografik kontrolleri sonucu alveol kemiğinde veya çene kemiğinde herhangi bir anomaliye rastlanmadı. Yapılan ağız içi muayenede dişin nekroz olduğu görüldü. Nekrotik pulpa ekstirpe edilip irrigasyon yapıldıktan sonra kanala kalsiyum hidroksit yerleştirilip bir hafta sonraya randevu verildi. İkinci seansta asemptomatik, kök ucu kapanmamış olan genç daimi dişin MTA ile apeksifikasyon tedavisi gerçekleştirildi. MTA'nın sertleşmesi için geçen 24 saatin ardından prefabrik post uygulanan lateral diş kompozit rezin kullanılarak restore edildi. Tedavi sonrası 1,3 ve 6 aylık kontrol radyografileri alındı.

Travma sonrası, kısa sürede en az seansla yapılan MTA'lı apeksifikasyon ve prefabrik post ile kompozit rezin uygulamaları estetik rehabilitasyonu sağlamada etkili, hızlı ve ekonomik bir tedavi yöntemidir. Hastamızın klinik ve radyografik kontrolleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: MTA, apeksifikasyon, prefabrik post

P-025 - APEXIFICATION OF TRAUMATIC YOUNG PERMANENT TOOTH WITH MTA AND APPLICATION OF PREFABRICATED POST: CASE REPORT

Esra DÜZYOL¹, Gül KESKİN¹

¹Gaziantep University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Gaziantep, Turkey

The formation of various post-traumatic damage to teeth and oral tissues is a situation frequently encountered in dental clinics. As a result of traumas that occur during childhood permanent teeth rupture, complicated tooth crown fractures can

be seen in the incisor teeth. In this case report; The treatment of a complicated tooth crown fracture that occurs as a result of trauma to the upper right lateral incisor of a 9 year old patient is described.

A 9 years old male patient was referred to the pediatric dentistry clinic on 10 days after trauma with a complicated crown fracture of the right permanent maxillary lateral incisor. No alveolar bone and jaws anomalies have shown radiographic examination. The clinical intraoral examination showed that tooth necrosis. After necrotic pulp was extirpated and irrigation was performed, the canal calcium hydroxide was placed and an appointment was made one week later. On the second appointment, apexification treatment was performed with MTA. After 24 hours, core build up is done using prefabricated post and light cure composite resin followed by aesthetic crowns. After the treatment, 1,3 and 6 month control radiographs were taken.

Apexification with MTA is an effective, rapid and economically treatment method for providing aesthetic rehabilitation. Our patient's clinical and radiographic controls is ongoing.

Keywords: apexification, prefabricated post

P-026 - ÖN KESER DİŞ KAYBININ DİREK OLARAK FİBERLE GÜÇLENDİRİLMİŞ KOMPOZİT İLE PROTETİK REHABİLİTASYONU: 18 AYLIK TAKİP

İlhan UZEL¹, Burç PEKPINARLI¹, Özant ÖNÇAĞ¹, Fahinur ERTUĞRUL¹

¹Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye

Ergenlik döneminde gözlenen dental travmalar hasta ve hekim açısından fonksiyonel ve estetik öneme sahip, zor ve sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Genç hastalarda travmaya bağlı anterior daimi diş kaybının tedavisi; fonksiyon kaybı, estetik, fonetik ve psikolojik etkilerden dolayı acil müdahale gerektirir. Fiber ile güçlendirilmiş kompozit rezin köprüler; minimal invaziv, estetik ve maliyeti düşük olması nedeniyle sıklıkla tercih edilen avantajlı bir tedavi seçeneğidir. Tek seansta tamamlanabilmesi, metal alerjisi riski bulundurmaması, kolay temizlenebilir olması ve doğal görünüm vermesi diğer avantajlarıdır. Kayıp dişin yerini alacak olan adeziv köprü, hastanın çekilmiş dişi, akrilik veya kompozit rezin materyal kullanılarak direkt yöntem ile ağız içerisinde ya da indirekt yöntem ile ağız dışında hazırlanabilir.

Travma sonucu kliniğimize başvuran 14 yaşındaki erkek hastada yapılan detaylı intra oral ve radyolojik muayene sonucunda sağ üst santral dişin avülse olduğu görülmüştür. Kaybedilen diş bölgesinde iyi bir estetik sağlanması amacıyla protetik tedavi uygulanmasına karar verilmiştir. Hasta puberte döneminde olduğu için dişler prepare edilmeden ve tek dişten dayanak alınmak suretiyle fiber ile güçlendirilmiş kompozit adeziv köprü ile direkt olarak restore edilmiştir.

Bu vakada üst orta keserlerinden birini travmaya bağlı olarak kaybetmiş hastanın diş eksikliği fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprü ile 18 yaşına kadar geçici olarak restore edildi. Hastanın daimi restorasyonunda implant destekli sabit protez yapılması planlandı. Hastaların 18 aylık klinik takibi sonunda fiberle güçlendirilmiş adeziv köprüde herhangi bir kırılma, kopma görülmemekle birlikte küçük düzensizlikler ve renklemeler düzeltilmiştir.

Sonuç olarak, herhangi bir diş preperasyonu yapılmadan ve sağlam destek dişlerde hasar oluşturmadan gerçekleştirilen bu protetik rehabilitasyon onarılabılır, modifiye edilebilir veya çıkarılabilir olması nedeniyle oldukça başarılı bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: travma, fiberle güçlendirilmiş rezin kompozit köprü, protetik uygulama, kısmi diş eksikliği, diş avülsiyonu

P-026 - RESIN-BONDED FIBER-REINFORCED-COMPOSITE FOR DIRECT REPLACEMENT OF MISSING ANTERIOR TEETH: 18-MONTHS FOLLOW-UP

İlhan UZEL¹, Burç PEKPINARLI¹, Özant ÖNÇAĞ¹, Fahinur ERTUĞRUL¹

¹Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey

Cases of trauma seen on the anterior region in adolescence are an aesthetically and functionally challenging and frequently situation for the clinician and the patient. Loss of anterior teeth due to trauma necessitates an immediate treatment because of negative functional, aesthetic, phonetic and psychological effects on children. Fiber-reinforced composite resin bridges have become a preferred option, since they offer minimally invasive, cost-effective and aesthetic restoration. Elimination of a second visit, easier application procedure, absence of the risk of metal allergy, easiness of cleaning and naturalness feel are the other advantages. Adhesive bridges with fiber-reinforced composite resin to replace missing teeth can be created using extracted tooth, acrylic resin and composite resin material by using direct technique intraoral or indirect technique extra orally.

As a result of the detailed intraoral and radiological examination to a 14 years old male patient with missing tooth because of trauma, prosthetic treatment was decided to apply in order to maintain a good aesthetic. The tooth was restored with fiber-reinforced bridge and composite resin due to the fact that the patient was in puberta period.

Loss of single maxillary central incisor was temporarily treated by fiber reinforced adhesive bridge. For patient, implant supported single crown application was planned as the final permanent treatment for 18 years old. After 18 months clinical follow-up, fiber reinforced adhesive bridge was intact and no signs of fracture, debonding or was observed. Discoloration and minimal defects were repaired.

As a result, this successful technique doesn't require tooth reduction and could be repaired, modified or removed from the abutment teeth without any damage to the sound tooth structure.

Keywords: trauma, fibre-reinforced resin composite bridge, prosthetic rehabilitations, particle tooth loss, tooth avulsion

P-027 - REİMLANTASYONDAN PROTETİK TEDAVİYE AVÜLSE DİŞİN KULLANIMI: BİR OLGU RAPORU

Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Şadiye İSBİLİR¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye

Bu olgu raporunda, avülsiyon sonrasında reimplante edilen daimi dişin tedaviden sonra kök rezorbsiyonuna bağlı çekimi ve daha sonra hareketli protezde kullanılmasıyla hastanın kendi dişiyile tedavi edilen hastanın ve ebeveyninin memnuniyetinin sunulması amaçlanmıştır.

Üst çene ön bölge çocukluk çağında travmaya en fazla maruz kalan bölgedir. Bu nedenle travma sonrası ön dişlerin erken kayıplarına çok sık rastlanılmaktadır. Ön dişlerin erken kaybı özellikle gelişim dönemindeki genç hastalarda fonksiyonel problemlerin yanı sıra estetik, fonasyon ve psikolojik sıkıntılara yol açmaktadır. Avülsiyon gibi travmatik yaralanmalara bağlı oluşan daimi diş kaybı olgularında farklı tedavi alternatiflerinin değerlendirilmesi gerekmektedir.

Geçirdiği travmatik yaralanma nedeniyle Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD'ye yönlendirilen, 8 yaşındaki erkek hastanın alınan anamnezinde, kaykaydan düştüğü sol üst daimi keser dişinin avülse olduğu ve olaydan birkaç sat sonra süt içerisinde taşınan dişin ilk başvuru sağlık merkezinde reimplante edildiği ve kompozit ile splintlendiği belirlenmiştir. Bir gün sonra kliniğimize başvuran hastanın, kırılmış olan splinti yenilenecek reimplante edilen dişin endodontik tedavisine başlanmıştır. Düzenli olarak klinik ve radyografik takibi yapılan reimplante dişin, 46. aylık takibi sonunda kök rezorbsiyonu ve mobilite nedeniyle çekimine karar verilmiştir. Hastanın çekilen kendi dişinin kronu kullanılarak yapılan hareketli protez hasta ve ebeveyni tarafından çok daha olumlu karşılanmıştır. Hastanın halen takibi devam etmektedir.

Travma sonrası anterior diş kayıplarının tedavisinde çeşitli yaklaşımlar mevcuttur. Tedavi seçeneği çok sayıda faktöre bağlı olarak değişmektedir. Özellikle avülsiyon olgularında reimplantasyon zaman kaybetmeksizin gerçekleştirilmelidir. Tüm çabalara rağmen dişi ağızda sağlıklı bir şekilde tutmak her zaman mümkün olmayabilir. Ancak bu durumda yine hastanın kendi dişi rehabilitasyonda kullanılabilir. Böylece renk ve şekil bakımından oldukça estetik sonuçlar elde edilmiş olup, hastanın tedaviyi tolere etmesi kolaylaşmıştır. Bu nedenle travma sonrası tedavinin seyri için hastanın düzenli takibi açısından hem ebeveynlere hem de hekime büyük sorumluluk düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: avülsiyon, hareketli protez, rehabilitasyon

P-027 - USING THE AVULSED TOOTH FROM REIMPLANTATION TO PROSTHETIC TREATMENT: A CASE REPORT

Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Şadiye İSBİLİR¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey

In this case report, it's aimed to be presented the satisfaction of the patient and parents treated with the patient's own tooth by the use of permanent tooth reimplanted after avulsion, followed by extraction and subsequent use in denture.

During the childhood, the anterior maxilla is the most traumatized region. After trauma premature loss of anterior teeth is encountered frequently. Premature loss of anterior teeth causes esthetic, fonation and psychological problems beside the functional problems. Different treatment alternatives should be considered in the case of dental avulsion.

An eight year old patient was referred to Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry due to traumatic injury, it is determined permanent central incisor avulsed by falling down a skateboard and a few hours later, the tooth carried in the milk was reimplanted and splinted at the first referral health center. Endodontic treatment was initiated who came to our clinic oneday later. Reimplanted tooth which was regularly followed by clinical and radiographic followup, at the end of 46th month followup, was decided to be extracted due to root resorption. The removable denture made by using patient's extracted tooth crown. The patient follow-up still continues.

There are several approaches to the treatment of posttraumatic anterior tooth loss. The treatment varies depending on numerous factors. Reimplantation should be carried out without losing time in avulsion cases. Despite all efforts, it may not always be possible to keep the tooth in the mouth healthy. In this case, patients own teeth can be used in rehabilitation. Esthetic results of in terms of color and shape have been obtained and it makes easier to tolerate treatment for patient. Regular followup the patient is crucial forthe management of posttraumatic care. At this point, both the parents and dentists are in great responsibility.

Keywords: avulsion, removable denture, rehabilitation

P-028 - AVULSE BİR DİŞİN ERKEN REPLANTASYONU: OLGU SUNUMU

Elmas TÜFEK ATICI, Ekin AKTÜRK¹, Buket AYNA¹

¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Diyarbakır, Türkiye

Avulsiyon yaralanmaları periodontal ligament, sement, alveol kemiği, diş eti ve pulpa gibi birçok dokunun etkilendiği bir diş yaralanmasıdır. Tedavinin prognozu, vital periodontal fibrillerin miktarına dolayısıyla; dişin ağız dışında kalma süresine, taşıma şekline ve kök gelişim aşamasına bağlıdır. Prognozu olumlu yönde etkileyen en önemli faktör en kısa sürede dişin replantasyonudur.

Bu vaka raporu, travmatik dental yaralanma sonrasında sağ üst santral kesici dişinde sublüksasyon, sol üst santral kesici dişinde ise avulsiyon meydana gelen 8 yaşındaki kız çocuğunun tedavi prognozunu sunmaktadır. Alınan anamnezde avülse olan dişin, aile tarafından 5-10 dakika içerisinde replante edilerek, kliniğimize başvurulduğu anlaşılmıştır. Yapılan ekstraoral, intraoral, radyografik muayene sonucunda dişler splintlenmiştir.

On sekiz aylık takip süresinde, üst santral kesici dişlerin vitalometrik muayenelerinde pozitif sonuç elde edilmiştir. Radyografik olarak değerlendirildiğinde periodontal ligamentte aralanma ve rezorpsiyon görülmemiş; apeksogenezisin tamamlandığı gözlenmiştir. Mobilite ve perküsyon muayeneleri normal olup; apse/fistül bulgularına ve spontan/provake ağrı hikayesine rastlanmamıştır. Bununla birlikte, 12. ayda sol üst santral kesici dişinde kanal obliterasyonu gelişmiştir.

Bu olguda, kliniğe başvurmadan önce travmaya uğramış ve replante edilmiş üst santral kesici dişte revaskülarizasyon ve apeksogenezis meydana geldiği gözlenmektedir. Avulsiyon vakaları uzun dönem takip gerektirmeleri sebebiyle hastanın klinik ve radyolojik takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Avulsiyon, replantasyon, travma

P-028 - IMMEDIATE REPLANTATION OF AN AVULSED TOOTH: CASE REPORT

Elmas TÜFEK ATICI, Ekin AKTÜRK¹, Buket AYNA¹

¹Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Diyarbakır, Turkey

Avulsion injuries are the tooth injury that many tissues affected as periodontal ligament, cementum, alveolar bone, gingiva and pulp. The prognosis of the treatment depends on the amount of vital periodontal fibrils and consequently; the extraoral storage period of the tooth, the storage medium and root development. The most important factor that affects the prognosis positively is immediate replantation.

This case report presents the treatment prognosis of an 8 year old girl who had a upper right central incisor subluxation and an avulsion upper left central incisor dentition after a traumatic dental injury. It has been understood that the tooth, which is the avulsion in the history, is replanted within 5-10 minutes by the family and applied to our clinic. The teeth were splinted after extraoral, intraoral, radiographic examination performed.

During the eighteen month follow-up, positive results were obtained in the vitalometric examinations of the teeth. When the radiographs were evaluated, it was observed that apexogenesis was completed, with no periodontal ligament clearance and no resorption. Mobility and percussion testing were normal and no findings of abscess / fistula and spontaneous / provoked pain were encountered. However, pulpal canal obliteration developed in the upper left central incisor at 12 months.

In this case, it is observed that revascularization and apexogenesis of the upper middle incisor tooth, which has been traumatized and replanted before applying to the clinic. Clinical and radiological follow-up of the patient is continuing due to prolonged follow-up requirements of avulsion cases.

Keywords: avulsion, replantation, trauma

P-029 - ÇÜRÜK İLE EKSPOZ GENÇ DAİMİ AZI DİŞİNDE PARSİYEL PULPOTOMİ TEDAVİSİ: ALTI YILLIK TAKİP

Beste ÖZGÜR, H. Cem GÜNGÖR¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Gelişmekte olan bir dişte oluşan pulpa ekspozu, vitalitenin korunmasının önemi düşünüldüğünde klinisyenler için biyolojik ve klinik olarak zorluk oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra, endodontik tedavi kanal duvarlarında dentin birikiminin durmasına, sonuç olarak da dişin kırılma direncinde azalmaya neden olmaktadır. Bu olgu raporunda, parsiyel pulpotomi tedavisi uygulanmış bir daimi azı dişinin uzun dönem takibi sunulmaktadır.

Sekiz yaşında hasta derin çürüklü alt çene daimi birinci azı dişinin tedavisi için çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Klinik muayenesinde asemptomatik olarak değerlendirilen dişin periapikal radyografi köklerinin gelişmekte olduğunu göstermiştir. Lokal anestezi uygulandıktan sonra çürük temizlenmesi sırasında 2 mm çapında pulpa ekspozu oluşmuştur. Yüksek devirde elmas rond frez ile ekspoz alandan girilerek su soğutması altında 2-3 mm derinlikte pulpa dokusu uzaklaştırılmıştır. Serum fizyolojik ile nemlendirilen steril pamuk pelet amputasyon sahasında 5 dk bekletilmiştir. Hemostaz sağlanmasını takiben ekspoz sahasına mineral trioksit agregat patı yerleştirilerek üzerine nemli pamuk pelet konulmuştur. Kavite geleneksel cam iyonomer siman ile örtülmüştür. Yirmidört saat sonra, pamuk pelet uzaklaştırılarak diş sınıf I kompozit rezin ile restore edilmiştir.

Hastanın düzenli aralıklarla yapılan kontrollerinde, radyografik olarak 6. aydan itibaren sert doku bariyeri oluştuğu izlenmiştir. İki yıl sonunda dişin asemptomatik olduğu ve radyografik olarak köklerinin gelişimini tamamladığı görülmüştür. Altı yıl boyunca devam eden kontrollerde, dişin vitalite testlerine pozitif yanıt verdiği ve herhangi bir klinik veya radyografik semptom oluşmadığı gözlenmiştir.

Pulpa canlılığının iyi değerlendirilebildiği uygun olgularda, kavite preparasyonu sırasında çürük ile ekspoz olan genç daimi dişlerde parsiyel pulpotomi oldukça önemli bir vital pulpa tedavi şansı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: parsiyel pulpotomi, genç daimi diş, mineral trioksit agregat

P-029 - PARTIAL PULPOTOMY IN IMMATURE PERMANENT MOLAR AFTER CARIOUS EXPOSURE: SIX-YEAR FOLLOW-UP

Beste ÖZGÜR, H. Cem GÜNGÖR¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Pulp exposure of a developing tooth creates a significant clinical and biological challenge for the clinicians considering the importance of maintaining the vitality. Moreover, the root canal treatment leads to dentin deposition arrest along the canal walls and eventually makes the tooth more prone to fracture. The aim of this report is to present a case with long-term follow-up of partial pulpotomy treatment approach.

An 8-year old girl was referred to the pediatric dentistry clinic for the treatment of mandibular permanent first molar with a deep occlusal carious lesion. Clinically, the tooth was asymptomatic whose periapical radiograph revealed immature roots. After local anesthesia, caries excavation resulted in 2 mm pulp exposure. The exposed pulp tissue was removed to a depth of 2-3 mm by using high-speed diamond round bur under copious irrigation. A sterile cotton pellet wetted with sterile saline was placed over the amputation site for 5 minutes. After the hemostasis was obtained, a mineral trioxide aggregate paste was applied to the pulp wound which was covered with a moist cotton pellet and conventional glass ionomer cement. The cotton pellet was removed after 24 hours and the tooth was restored with Class I composite resin restoration.

The patient was scheduled for regular follow-up appointments. Radiographically, starting from 6 months, hard tissue formation was evident. After 2 years, the tooth was asymptomatic and the radiographs indicated complete development of immature roots. At the 6th year control, the tooth responded positively to vitality tests, and was free of clinical and radiographical symptoms.

Along with proper case selection and assessment of the pulp status, partial pulpotomy is a worthy vital pulp treatment technique for immature permanent teeth with carious pulp exposure.

Keywords: partial pulpotomy, immature permanent tooth, mineral trioxide aggregate

P-030 - KÖK GELİŞİMİ TAMAMLANMAMIŞ ALT DAİMİ İKİNCİ AZI DİŞİN REVİTALİZASYONU: 6 YILLIK TAKİP

Pınar SERDAR EYMİRLİ, Zafer Cavit ÇEHRELİ

¹Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu raporunda kök gelişimi henüz tamamlanmamış nekrotik pulpalı ikinci alt azı dişin 6 yıl takipli rejeneratif endodontik tedavisi sunulmaktadır.

12 yaşındaki bir kız çocuğu, spontan ağrı ve bukkal mukozada şişlikle seyreden mandibular ikinci azı dişin endodontik tedavisi amacıyla çocuk diş hekimliği kliniğine gönderilmiştir. Radyografik değerlendirmede açık apeksli dişte derin çürük lezyonu saptanmıştır. Lastik örtü izolasyonu altında endodontik giriş kavitesinin açılmasının ardından nekrotik kök kanallarına %2.5'lük sodyum hipoklorit ile irrigasyon uygulanmıştır. Kök kanal ağzlarına kalsiyum hidroksit patının yerleştirilmesinden sonra, diş 3 hafta süreyle takip edilmiş; ardından patın uzaklaştırılması, apikal kanamanın başlatılması ve koronal bariyer olarak mineral trioksit agregatının yerleştirilmesini içeren rejeneratif endodontik prosedür uygulanmıştır. Giriş kavitesi geçici olarak cam iyonomer simanla kapatılmıştır. 2 hafta sonra daimi kompozit rezin restorasyon uygulanmıştır.

Hasta her 6 ayda bir klinik ve radyografik değerlendirme için kontrole çağırılmıştır. İlk yılın tamamlanmasının ardından hastanın şehir dışına taşınması sebebiyle kontrolleri düzenli yapılamamıştır. 5. Yılda hasta kontrole gelmiş ve restorasyonun yenilenmesine karar verilmiştir. 6 yıllık takipte kanal duvarlarının kalınlaştığı ve kök ucunun kapandığı gözlenmiştir.

Kalsiyum hidroksit patının kullanıldığı rejeneratif endodontik prosedür, henüz kök gelişimini tamamlamamış nekrotik molar dişte klinik ve radyolojik semptomlar gelişmeden kök gelişimini desteklemiştir.

Anahtar Kelimeler: revitalizasyon, immatür molar, mta, rejeneratif endodonti

P-030 - REVITALIZATION OF AN IMMATURE PERMANENT MANDIBULAR SECOND MOLAR: 6-YEAR FOLLOW-UP

Pınar SERDAR EYMİRLİ, Zafer Cavit ÇEHRELİ

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

To present 6-year follow-up of regenerative endodontic treatment of an immature permanent second molar with irreversible pulpitis.

A 12-year-old girl was referred to the pediatric dentistry clinic for endodontic treatment of a necrotic mandibular second molar with spontaneous pain and buccal swelling. Radiographic examination of the tooth revealed a deep carious lesion with open apices. Following endodontic access under rubber dam isolation, the necrotic root canals were irrigated 2.5% NaOCl. Calcium Hydroxide (CH) paste was placed on the root canal orifice for 3 weeks, after which a revitalization procedure, involving removal of the CH paste, induction of apical bleeding and placement of a coronal barrier of MTA, was performed. The access cavity was temporarily restored with glass ionomer cement. 2 weeks later, a definitive composite resin restoration was placed.

The patient was recalled every six months for clinical and radiographic examinations. At the end of the first year, the controls were not regularly carried out because the patient moved out another city. At the 5th year control, the coronal restoration was replaced. At the 6th year control, thickening of the canal walls and closure of the apices were observed. The tooth was clinically asymptomatic and functional.

The regenerative endodontic treatment utilizing calcium hydroxide paste promoted root development of the necrotic immature molar in the absence of clinical and radiographic symptoms.

Keywords: revitalization, immature molar, mineral trioxide aggregate, regenerative endodontics

P-031 - İKİNCİ PREMOLAR DIŞ GERMİ EKSİKLİĞİNDE SÜT 2. MOLARLARA UYGULANAN TEDAVİ YAKLAŞIMI: İKİ OLGU SUNUMU

Büsrâ BİLGE SAĞLAM¹, Ece ÖZTOPRAK¹, Levent ÖZER¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

İkinci premolar konjenital eksikliği sık görülen dişlerdendir. Süt moların daimi dentisyonda ağız içinde tutularak yer kaybının önlenmesi, çürük süt moların çekimi sonrası ortodontik tedavi, süt moların kademeli olarak aşındırılması ile daimi moların yönlendirilmesi konjenital 2. premolar eksikliğinde uygulanabilecek tedavi seçeneklerindedir. Bu olgu raporunda, mevcut oklüzyonu Angle sınıf I olan hastalarda süt molarların tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu 1 Kliniğe alt çene sol bölgede provoke ağrı şikayetiyle başvuran 9 yaşındaki hastanın panoramik radyografisinde ikinci premolar diş germelerinde dördüncü de eksik olduğu görülmüş, süt ve daimi dişlerinde ise çürükler tespit edilmiştir. Ortodonti ile yapılan konsültasyon sonucu ikinci süt azı dişlerinin ortodontik tedavi başlangıcına kadar ağızda tutulmasına karar verilmiştir. 75 nolu dişe pulpa perforasyonu sonucu amputasyon tedavisi uygun görülmüş ve pulpotomi ajanı olarak mineral trioksit agregat [(MTA) (White Angelus, Prod. Odont. Ltd, Brazil)] uygulanmıştır. Dişin daimi restorasyonu cam iyonomer siman (Ketac Molar, Espe, Germany) ve ardından paslanmaz çelik kuron(PÇK) ile tamamlanmıştır. Olgu 2 Şiddetli gece ağrısı şikayetiyle kliniğe başvuran 10 yaşındaki hastanın panoramik radyografisinde 25 nolu dişinin eksik olduğu görülmüş, süt ve daimi dişlerinde çürükler saptanmıştır. Şiddetli gece ağrısının 65 nolu diştten kaynaklandığı tespit edilmiş ve dişe kanal tedavisi endikasyonu konulmuştur. Ortodonti ile yapılan konsültasyon sonucu hasta implant tedavisi için uygun yaşa gelene kadar 65 nolu dişin ağızda tutulmasına karar verilmiştir. İlgili dişin MTA ile kanal dolumu sonrası cam iyonomer siman ile kapatılıp PÇK ile restorasyonu tamamlanmıştır.

Olguların 3, 6 ve 12 aylık kontrollerinde klinik ve radyografik olarak herhangi bir patoloji görülmemiş olup takipleri devam etmektedir.

Daimi ikinci premolar eksikliği görülen olguların erken dönemde teşhis edilmesi, süt azı dişinin mümkün olan en uzun süre ağızda kalmasını sağlamak ve önlem almak açısından önemlidir. Altında daimi diş germi bulunmayan süt azılar tedavi edilip yer kaybının engellenmesine karar verildiğinde, uzun dönem başarıları kanıtlanmış materyallerin kullanımı önem kazanmaktadır. Bu anlamda MTA ve PÇK gibi materyallerin kullanımı önerilmekte ve hastaların uzun dönem takipleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: konjenital diş eksikliği, mineral trioksit agregat, paslanmaz çelik kron

P-031 - THE TREATMENT APPROACH IN PRIMARY 2. MOLARS IN CONGENITAL DEFICIENCY OF SECOND PREMOLAR: TWO CASE REPORTS

Büsrâ BİLGE SAĞLAM¹, Ece ÖZTOPRAK¹, Levent ÖZER¹

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The congenital deficiency is common in the second premolar. Prevention of the loss of space by keeping the primary molar in the mouth at the permanent dentition, orthodontic treatment after rotten primary tooth extraction, gradual erosion of the primary molar and permanent molar orientation are the treatment options that can be applied in congenital second premolar deficiency. In this case, it is aimed to present the treatment and follow-up of the primary molars in patients with current occlusion Angle class I.

Case 1 It was found that the second premolar dental germs of the 9-years-old patient were missing whom complaining of toothache in the left lower jaw area. It was completed amputation number 75 tooth with mineral trioxide aggregate (MTA), then restored with stainless steel crowns (SSC). Case 2 It was detected congenital deficiency of number 25 tooth of 10-years-old whom nocturnal toothache at number 65. The restoration was completed after pulpal treatment with MTA of related tooth.

At 3, 6, and 12 months of follow-ups, no clinical or radiographic pathology was observed and follow-ups were continuing.

Early identification of permanent second premolar deficiency is important due to keep the primary molar longer at mouth and takes the preventive measures. When it is decided to prevent the loss of space by treating the primary molar, which do not have permanent tooth underneath, the use of proven materials with long-term success is important. In this sense, the use of materials such as MTA and SSC is recommended and long term follow-ups of the patients is required.

Keywords: congenital tooth deficiency, mineral trioxide aggregate, stainless steel crown

P-032 - TRAVMATİK OKLÜZYONA BAĞLI GELİŞEN PULPAL VE PERİODONTAL DEĞİŞİKLİKLER: OLGU SUNUMU

Müge YAVAS, Işın ULUKAPI

¹Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Bu olgu sunumunun amacı çocuk hastada travmatik oklüzyona bağlı gelişen pulpa ve periodontal değişikliklerin tanısı ve tedavi prosedürünün değerlendirilmesidir.

12 yaşında kız hasta sağ alt çenede spontan, şiddetli ve yaygın ağrı şikayeti ile Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvurdu. Hastanın sistemik herhangi bir rahatsızlığı olmadığı öğrenildi. Yapılan muayenede ağız dışı şişlik tespit edilmedi. Ağız içi muayenede alt ön kesici dişlerde şiddetli mobilitate ve perküsyon hassasiyeti ile birlikte, sağ alt kesici dişte akut apikal apse teşhis edildi. Hastanın oklüzal muayenesinde ön derin kapanışı olduğu görüldü. Alınan anamnezde geceleri hastanın diş sıkma ve gıcırdatma alışkanlığına sahip olduğu velisi tarafından belirtildi. Alınan panoramik radyografide sağ alt kesici dişte geniş bir periapikal lezyon, diğer alt kesici dişlerde ise apikal bölgede daha fazla olmak üzere periodontal aralıkta genişleme görüldü. Aynı zamanda tüm dişlerin periodontal aralığının normalden geniş olduğu tespit edildi.

Alt ön bölgeden alınan periapikal röntgen ve yapılan soğuk testi doğrultusunda devital olduğu tespit edilen sağ alt kesici dişe kanal tedavisine başlandı. Vital olduğu tespit edilen diğer alt kesici dişlerin ise her seans canlılık testi ile takip edilmesine karar verildi. Aynı zamanda mobilitateyi kontrol altına almak ve travmatik oklüzyonun etkilerini ortadan kaldırmak amacıyla dişler splintlenerek oklüzyon yükseltildi. Kalsiyum hidroksit ile bir seans pansuman yapılan sağ alt kesici dişin enfeksiyon bulgularının gerilemesi ile iki seansta endodontik tedavisi tamamlandı. İkinci haftanın sonunda üst kesici dişler braketlenerek ortodontik tedaviye başlandı. Ön derin kapanışın azaltılması ve alt kesici dişlerin oklüzal travmanın etkisinden kurtarılması sonrası splint söküldü.

Diş sıkma, gıcırdatma gibi aşırı oklüzal kuvvetler dengeli bir oklüzyona sahip olmayan hastalarda artış göstererek akut problemlere neden olabilmektedir. Travmatik oklüzyona bağlı anormal diş mobilitesi, lamina durada genişleme, diş sert dokularında aşınma ve pulpa nekrozuna kadar çeşitli semptomlar literatürde bildirilmiştir. Bu gibi durumlarda endodontik tedavi tek başına yeterli olmaz, erken temas noktalarının kaldırılması ve travmaya neden olan oklüzyonun düzenlenmesi de gereklidir.

Anahtar Kelimeler: travma, oklüzyon

P-032 - PULPAL AND PERIODONTAL CHANGES ASSOCIATED WITH TRAUMATIC OCCLUSION: CASE REPORT

Müge YAVAS, Işın ULUKAPI

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Okan University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The aim of this case report is to evaluate the pulpa and periodontal changes associated with traumatic occlusion in pediatric patients.

A 12 year-old healthy female patient was referred to the Pedodontic Department of Okan University Faculty of Dentistry, complaining with acute, spontaneous and severe pain in the right mandibular area. No extraoral abscess was determined. At the intraoral examination, the mandibular central incisors showed abnormal mobility, percussion sensitivity and an acute apical abscess was diagnosed in the right lower incisor. At the occlusal examination, it was seen that the patient had an anterior deep bite. From the patient's family, learned that the patient had a habit of grinding and clenching of the teeth. At the panoramic radiography, a wide periapical lesion was seen in the right mandibular incisor.

Canal root treatment was started with right mandibular anterior incisor after the periapical x-ray and the application of cold test. The other mandibular anterior incisors were decided to be followed up by applying vitality test in each session. Teeth were splinted and the occlusion is elevated in order to eliminate the effects of the traumatic occlusion and to control the mobility.

Occlusal trauma can lead to acute problems, particularly in stressful periods, in patients with excessive occlusal forces, such as squeezing or grinding, which increase in patients who do not have a particularly stable occlusion. Endodontic treatment is not sufficient in these kind of situations, it is necessary to remove the early contact focuses and to fix the occlusion that leads to trauma too.

Keywords: trauma, occlusion

P-033 - SÜT DİŞİ PULPA AMPUTASYONLARINDA UYGULANAN FARKLI YÖNTEMLERİN KLİNİK VE RADYOLOJİK OLARAK KARŞILAŞTIRILMASI

Hazal ÖZER¹, Emre KORKUT¹, Onur GEZGİN¹, Yağmur ŞENER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Süt dişlerinde sıklıkla kullanılan pulpa tedavilerinden olan amputasyon tedavilerinde ideal materyal ve yöntem arayışı devam etmektedir. Son yıllarda dental lazer sistemleri çocuk diş hekimliği alanında sıklıkla kullanılmaya başlanmıştır. Çalışmamızın amacı süt dişi amputasyon tedavilerinde kullanılan konvansiyonel materyaller olan formokrezol ve ferrik sülfat ile Er: YAG, Nd: YAG ve Diyod Lazer yöntemlerinin klinik ve radyografik olarak değerlendirilmesidir.

Çalışmamıza Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvuran yaşları 4 ile 9 arasında değişen, 135 çocuk hastanın 200 süt azı dişi dahil edildi (n=40). Hasta ve diş seçim kriterlerine uygun görülen çocukların velilerinden gönüllü onam formu imzalatılarak teslim alındı. Tüm dişlere amputasyon tedavileri ve final restorasyonları aynı hekim tarafından yapıldı. Tedaviyi takip eden 1., 3., 6., 9. ve 12. aylarda klinik ve radyografik değerlendirmeler iki hekim tarafından gerçekleştirildi. Elde edilen veriler Cochran's Q, Ki-kare testi ve Kaplan-Meier testi ile istatistiksel olarak analiz edildi. Cinsiyet, diş lokalizasyonu, diş tipi ve restorasyon tipi ile başarı oranları arasında ilişki olup olmadığı ki-kare testi ile değerlendirildi. Yaş faktörü ile başarı oranları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için ise MannWhitney U testi kullanıldı.

Çalışmada kullanılan materyal ve yöntemlerin başarıları değerlendirildiğinde 1., 3., 6., 9. ve 12. aylardaki takip süreçleri boyunca istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi ($p>0,05$). 12 aylık süreç sonunda klinik başarı oranları FK %90, FS %97,5, Er: YAG Lazer %100, Nd: YAG Lazer %97,5 ve Diyod Lazer %100 bulundu. Radyografik başarı oranları ise FK %85, FS %90, Er: YAG Lazer %87,5, Nd: YAG Lazer %87,5 ve Diyod Lazer %90 olarak bulundu. Cochran's Q testine göre beş farklı amputasyon materyalinin klinik başarı-başarısızlık oranlarının bütün kontrol zamanlarında istatistiksel olarak farklı olmadığı tespit edildi.

Klinik ve radyografik başarı oranları değerlendirildiğinde; süt dişlerinde uygulanan amputasyon tedavilerinde lazer sistemlerinin altın standart olan formokrezole alternatif olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ferrik sülfat, formokrezol, lazer, pulpotomi, süt dişi

P-033 - CLINICAL AND RADIOGRAPHIC EVALUATION OF DIFFERENT PULPOTOMY METHODS IN PRIMARY TEETH PULPOTOMY

Hazal ÖZER¹, Yağmur ŞENER¹

¹Necmettin Erbakan University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

The search for ideal materials and methods for pulpotomy treatments, which are frequently used in primary teeth pulp therapies is still in progress. In recent years dental laser systems frequently have begun to take place in the field of pediatric dentistry. The aim of this study was to evaluate conventional materials formocresol and ferric sulfate with Er: YAG, Nd: YAG and Diode Lasers clinically and radiographically.

Totally 135 patient and 200 teeth, with an age range of 4-9 years who attended to Necmettin Erbakan University, Department of Pediatric Dentistry, were included in this study (n=40). Clinical and radiographic evaluations were performed by two pediatric dentists at the 1st, 3rd, 6th, 9th and 12th months follow-up. The obtained data were analyzed statistically by Cochran's Q, chi-square test and Kaplan-Meier analysis. The chi-square test was used to assess the relationship between gender, tooth location, tooth type and restoration type, and success rates. The Mann-Whitney U test was used to assess the relationship between age and success rates.

Materials and methods used in the study did not show statistically significant difference in the success values during the follow-up periods of 1, 3, 6, 9 and 12 months ($p > 0,05$). Clinical success rates were found to be 90% for FK, 97.5% for FS, 100% for Er: YAG Laser, 97.5% for Nd: YAG Laser and 100% for Diode Laser after 12 months. Radiographic success rates were FK 85%, FS 90%, Er: YAG Laser 87.5%, Nd: YAG Laser 87.5% and Diode Laser 90%. According to Cochran's Q test, the clinical success-failure rates of five different amputation materials were not statistically different at all control times.

When clinical and radiographic success rates are evaluated; it is thought that laser systems can be an alternative to formocresol which is the gold standard in pulpotomy treatments applied to primary teeth.

Anahtar Kelimeler: ferric sulfate, formocresol, laser, primary tooth, pulpotomy

P-034 - SÜT DİŞLERİNDE FARKLI İRRİGASYON SOLÜSYONLARININ SMEAR KALDIRMA ETKİNLİĞİNİN KANAL DOLGUSU DUVAR ADAPTASYONUNA VE APİKAL MİKROSIZINTI ÜZERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Akif DEMİREL¹, Meryem ZİYA¹, Burcu Nihan YÜKSEL¹, Kevser SOLAK KOLÇAKOĞLU², Salih DOĞAN², Şaziye SARI¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye

Süt dişlerinde kanal tedavisinin başarısı, kök kanalındaki organik ve inorganik dokuların mekanik ve kimyasal olarak etkili bir şekilde uzaklaştırılmasına ve hermetik bir tıkama sağlayan kanal dolgusuna bağlıdır. Bu çalışmada süt dişlerinde, değişik irrigasyon solüsyonlarının smear tabakasını kaldırma etkinliğinin kanal dolgusunun duvar adaptasyonuna etkisini tarama elektron mikroskop (SEM) ile, apikal mikrosızıntıya olan etkisinin ise stereomikroskop ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Çalışmanın duvar adaptasyonu değerlendirme ve apikal mikrosızıntı değerlerinin karşılaştırılmasının amaçlandığı aşamalar için ayrı olacak şekilde 40'ar adet tek köklü süt keser dişi her grupta 10'ar örnek olacak şekilde %1 NaOCl, %10 EDTA+%1 NaOCl, % Sitrik Asit (SA)+ %1 NaOCl, %0,9 Serum Fizyolojik (SF) olmak üzere 4 gruba ayrılmıştır. Her iki aşama için tüm gruplardaki dişlerin kanalları Endoflas (Sanlor and Cia, Colombia) ile doldurulmuştur. Apikal mikrosızıntı basamağında 5'er örnek pozitif ve negatif kontrol grupları için hazırlanmıştır. Kanal dolgusu duvar adaptasyonları köklerin iki kesite ayrılmasının ardından SEM ile incelenmiştir. Apikal mikrosızıntı değerleri ise %2'lik metilen mavisi solüsyonunun kesitlerdeki sızıntı derinlikleri stereomikroskop altında milimetrik ölçümler yapılarak değerlendirilmiştir.

SEM değerlendirmesinden elde edilen görüntülerde diğer gruplarla kıyaslandığında SA ve EDTA gruplarında, kanal patıyla kök dentini duvarları arasında boşlukların daha az olduğu ve patın dentin tübüllerine penetrasyonunun daha iyi olduğu gözlenmiştir. Çalışmamızda tüm gruplarda apikal mikrosızıntı görülmeyle birlikte sızıntı değerlerinin SA grubunda diğer gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı oranda düşük olduğu ve en yüksek sızıntı değerlerinin SF grubunda olduğu belirlenmiştir.

Sitrik asit grubunda elde edilen başarılı duvar adaptasyonu ve düşük mikrosızıntı değerleri, bu irrigasyon ajanının smear tabakasını etkin bir şekilde uzaklaştırdığını düşündürmektedir. Süt dişlerinin kök yapılarındaki aksesuar kanallar ve dallanmalar gibi değişken morfolojik yapıların, fizyolojik rezorpsiyonla birlikte apikal açıklığın artmasının bahsi geçen mekanik preparasyon açısından ulaşılması güç alanlar yarattığı düşünüldüğünde kanal tedavisinin başarısının kimyasal irrigasyonun etkinliğine bağlı olduğu, sızdırmaz ve adaptasyonu başarılı bir kanal dolgusu gerekliliği bilgisinden hareketle sitrik asit ajanının süt dişlerinde irrigasyon solüsyonlarına alternatif olarak kullanılabilmesi sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: süt dişi, irrigasyon, smear tabakası, mikrosızıntı, kanal duvar adaptasyonu

P-034 - THE EVALUATION OF EFFECTIVENESS OF SMEAR LAYER REMOVAL OF DIFFERENT IRRIGATION SOLUTIONS ON ROOT CANAL WALL ADAPTATION AND APICAL MICROLEAKAGE OF ROOT CANAL FILLING

Akif DEMİREL¹, Meryem ZİYA¹, Burcu Nihan YÜKSEL¹, Kevser SOLAK KOLÇAKOĞLU¹, Salih DOĞAN¹, Şaziye SARI¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kayseri, Turkey

Success of root canal treatment in primary teeth is depend on effective chemomechanical removal of organic and inorganic tissues in the root canal and hermetic root canal filling. The aim of this study is to evaluate the effect of smear layer removal of different irrigation solutions on root canal wall adaptation and apical microleakage by using SEM and stereomicroscope, respectively

40 single-rooted primary teeth were divided into 4 groups as 1% NaOCl, 10% EDTA + 1% NaOCl,% Citric Acid (CA) + 1% NaOCl and 0,9% Physiological Saline (PS). For both evaluation, canals in all groups were filled with Endoflas. 10 samples were prepared for positive (n:5) and negative (n:5) control groups in evaluating apical microleakage. Root canal wall adaptations were evaluated by SEM after dividing the roots into two sections. Apical microleakage values of the 2% methylene blue solution were evaluated by millimetric measurements under stereomicroscope.

In light the SEM evaluation, in CA and EDTA groups compared to the other groups, it was observed that there were less gaps between dentin walls and filling material and higher penetration into dentin tubules of filling material. Although apical microleakage was observed in all groups, it was determined that leakage values were found to be statistically significantly lower in the CA group than the other groups and that the highest leakage values were in the PS.

Successful wall adaptation and low microleakage values obtained in the CA group suggest that this irrigating agent effectively removes the smear layer. Considering that variable morphological structures such as accessory canals and branches and increasing in apical foramen with physiological root resorption are thought to cause difficulties for mechanical preparation, it is concluded that success of the root canal treatment depends on the effectiveness of chemical irrigants and CA can be used as an alternative irrigation solution.

Keywords: primary teeth, irrigation, smear layer, microleakage, canal wall adaptation

P-035 - KESER DİŞLERİN KÖK GELİŞİM AŞAMALARINA GÖRE ELEKTRİKLİ PULPA TESTİ İLE VİTALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİNDE UYGUN ELEKTROT YERLEŞİM YERİNİN VE ORTALAMA VİTALİTE DEĞERLERİNİN BELİRLENMESİ

Ayça TUBA ULUSOY¹, İrem TÜREDİ²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye, ²Samsun Ağız Diş Sağlığı Merkezi, Samsun, Türkiye

Amaç: Bu klinik çalışmada farklı kök gelişim seviyelerine sahip keser dişlerin ortalama elektrikli pulpa testi (EPT) değerlerinin belirlenip, karşılaştırılması ve bu dişler için ideal elektrot yerleşim bölgesinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya 6-12 (ortalama 8,9) yaş aralığına sahip 273 çocuk hastanın 1200 adet daimi keser dişi dâhil edilmiştir. Dişler, kök gelişim seviyesi ve diş tipine göre 12 gruba ayrılmıştır. Her diş EPT kullanılarak 3 ayrı bölgeden test edilmiş ve her test bölgesi için bir eşik değer ve her diş için ortalama bir EPT değeri belirlenmiştir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) (Post Hoc Tukey HSD) ve Duncan testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bütün diş gruplarında kök gelişim seviyesinde artış ile birlikte elde edilen EPT değerinde azalma eğilimi gözlenmiştir. Ancak sadece alt orta keser için bu durum istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.001$). Dişlerin farklı bölgelerinden yapılan ölçümler değerlendirildiğinde, servikal bölgeden insizal bölgeye doğru gidildikçe elde edilen EPT eşik değerlerinde düşüş gözlenmiştir ve alt keser dişler için bu düşüş istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.001$). Ayrıca kök gelişim seviyelerine göre keser dişlerin en düşük değerinde insizal bölge ortalama EPT değerleri belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışma ile dişlerin kök gelişim seviyelerinin EPT yanıtı üzerine etkili olduğu gösterilmiştir. En düşük eşik değerin elde edildiği, ideal elektrot yerleşim bölgesinin tüm kök aşamalarında insizal üçlü olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: elektrikli pulpa testi, keser dişler, pulpa canlılığı

P-035 - EVALUATION OF ELECTRIC PULP RESPOND THRESHOLD AND THE APPROPRIATE ELECTRODE PLACEMENT SITE ON INCISORS ACCORDING TO THEIR MATURATION STAGE

Ayça Tuba ULUSOY¹, İrem TÜREDİ²

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey, ²Samsun Oral Health Center, Samsun, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Objectives: The purpose of this clinical study was to determine and compare the average electric pulp testing (EPT) values of permanent incisors which have a different root developmental level and determine the optimum site for electrode placement in these teeth.

Materials and Methods: 1200 permanent incisors of 273 children with an age range of 6-12 (mean 8.9) years were included in this study. The teeth were divided into 12 groups according to root developmental level and tooth type. Each tooth was tested in 3 different regions using EPT and a threshold value was obtained for each test region and an average EPT value was determined for each tooth as a result. One-way analysis of variance (ANOVA) (Post Hoc Tukey HSD) and Duncan test were used for statistical analysis of the data.

Results: There was a tendency to decrease in the EPT value with the increase in root developmental level in all tooth groups. However, this was statistically significant only for the mandibular central incisor ($p < 0.001$). When measurements made from different regions of the teeth were evaluated, a progressive decrease in the EPT threshold values was observed from cervical region to incisal region. This decrease was statistically significant for mandibular incisors ($p < 0.001$). In addition, the average EPT values of the incisal area where the lowest value of the incisor teeth were obtained according to the root development levels were determined.

Conclusion: This study showed that root developmental levels of teeth were effective on EPT response. The optimum electrode site where the lowest threshold was obtained was found as the incisal third site.

Keywords: electric pulp test, incisors, root developmental level, electrode placement site

P-036 - ALT SÜT AZI DIŞLERİNİN KÖK KANAL MORFOLOJİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: MİKRO- BİLGİSAYARLI TOMOGRAFİ ÇALIŞMASI

Mervem ZİYA¹, Şaziye SARI¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

İn vitro olarak gerçekleştirilen bu çalışmada, alt süt azı dişlerinin kök kanal sistemlerine ait morfolojik varyasyonların sistematik bir şekilde sınıflandırılıp değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Alt süt 1. (n=17) ve 2. (n=33) azı dişleri Mikro Bilgisayarlı Tomografi cihazı kullanılarak 12.5 µm piksel çözünürlüğünde taranmışlardır. Kökler 3 boyutlu olarak modellendikten sonra kök kanal morfolojileri modifiye Vertucci sınıflamasına uygun olarak kategorize edilmiştir. Tip 1 ve Tip 4 kanal morfolojileri 'normal', diğer tüm kanal tipleri ve atipik kanal yapıları ise 'anormal' kanal morfolojisi olarak değerlendirilmiştir. Alt süt 1. azı ve süt 2. azı dişlerinin distal ve mesial köklerine ait kanal morfolojisi tiplerinin dağılımı sayı ve yüzde (%) biçiminde gösterilmiştir.

Alt süt 1. azı dişi için, mesial ve distal kökte en sık Tip 4 morfoloji (sırasıyla %47 ve %41,2); süt 2. azı dişi için ise, mesial ve distal kökte en sık atipik morfolojik yapı (sırasıyla %45,7 ve %21,2) tespit edilmiştir.

Çalışmamızda elde edilen sonuçlar doğrultusunda, Süt azı dişlerinin kök kanallarında morfolojik varyasyonların çok çeşitli olabileceği ve özellikle alt süt 2. azı dişlerinde olmak üzere atipik morfolojik yapıya sık rastlanabileceği öngörüsü ile bu durum kanal tedavisi işlemleri sırasında göz önüne alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: süt dişleri, kök kanal morfolojisi, mikro-bilgisayarlı tomografi, süt azı dişleri

P-036 - EVALUATION OF ROOT CANAL MORPHOLOGY OF MANDIBULAR PRIMARY MOLARS: A MICRO-CT STUDY

Mervem ZİYA¹, Şaziye SARI¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The aim of this in vitro study was to evaluate morphologic variations in mandibular primary molars' root canal systems.

Primary mandibular 1st (n=17) and 2nd (n=33) molars were scanned using Micro- CT at a resolution of 12.5 µm. 3D root models were obtained and root canal morphologies were evaluated according to a modified Vertucci classification. Type 1 and Type 4 canal morphologies were evaluated as 'normal' and all other types and 'non-typical' canal morphology were evaluated as 'abnormal' root canal morphology. Frequency of root canal types were shown with numbers and percentages. Most common root canal morphology among mandibular primary 1st molars were Vertucci Type 4 morphology for both of the mesial and distal roots (47% and 41.2% respectively), and non-typical morphology for both the mesial and distal roots (45.7% and 21.2% respectively) of mandibular primary 2nd molars.

Wide range of morphologic variations and frequency of non-typical morphology especially among mandibular primary 2nd molars could be seen in primary molars and should be considered during root canal treatment.

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Keywords: primary teeth, root canal morphology, micro-computed tomography, primary molars

P-037 - TRAVMATİZE GENÇ DAİMİ DİŞLERİN AMPUTASYON TEDAVİSİNDE İKİ FARKLI MATERYALİN ETKİNLİĞİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Derya GÜLER¹, Emine Şen TUNÇ²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Bolu, Türkiye, ²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Bu klinik çalışmanın amacı; beyaz mineral trioksit agregat (B-MTA) ve bioagregat (BA) simanların travmatize genç daimi dişlerde amputasyon ajanı olarak kullanımını klinik ve radyografik olarak karşılaştırmaktır.

Çalışmaya 7-11 yaş aralığındaki (ortalama 8,7) 32 çocuk hastanın komplike kron kırığı gözlenen 38 genç daimi dişi dahil edilmiştir. Dişler rastgele gruplara ayrılarak iki ajandan biri ile pulpa amputasyonu uygulanmıştır. Hastalar klinik ve radyografik takip için 6'şar aylık aralıklarla kontrole çağırılmışlardır. Elde edilen verilerin analizinde Kaplan Meier, Mann-Whitney U, Pearson Ki-Kare, ve T-testi kullanılmıştır.

Hastalar ortalama $20,2 \pm 12,3$ ay (6-48 ay) süre ile takip edilmiştir. Her iki grupta da tedavi başarılı bulunmuş ve gruplar arasında klinik ve radyografik başarı açısından istatistiksel anlamlı bir fark gözlenmemiştir ($p>0,05$). B-MTA grubundan 16 dişte koronal renklenme gözlenirken, BA grubunda hiçbir olguda renklenme görülmemiştir. Koronal renklenme açısından iki grup arasında istatistiksel fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0,001$).

Travmatize genç daimi dişlerin amputasyon tedavisinde BA kabul edilebilir klinik ve radyografik başarı sergilemiştir. Ayrıca, koronal renklenmeye sebep olmadığından BA'nın B-MTA'ya alternatif olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: amputasyon, bioagregat, komplike kron kırığı, mineral trioksit agregat, travmatik dental yaralanma

P-037 - COMPARISON OF TWO DIFFERENT MATERIALS IN PULPOTOMY TREATMENT OF YOUNG TRAUMATIZED PERMANENT TEETH

Derya GÜLER¹, Emine Şen TUNÇ²

¹Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Bolu, Turkey, ²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Bolu, Turkey

The aim of this clinical study was to compare clinical and radiographic success of White Mineral Trioxide Aggregate (W-MTA) and Bio-Aggregate (BA) as a pulpotomy agent in young traumatized permanent teeth.

Thirty-two children aged 7-11 years (mean age 8.7 years) with 38 immature permanent teeth with complicated crown

fractures were included. The teeth were randomly divided two groups and treated with one of the test materials. The children were recalled for clinical and radiographic evaluations with 6-months intervals. The data were analyzed with Kaplan Meier, Mann Whitney U, Pearson Chi-Square, independent samples T tests.

The patients were under controlled mean 20.2 ± 12.3 months (6-48 months). The treatment was successful in both groups and there were no statistically significant difference between the groups for clinical and radiographical success criteria ($p>0.05$). Sixteen teeth of W-MTA samples showed grey coronal discoloration whereas BA group showed no coronal discoloration. There was statistically significant difference coronal discoloration of groups ($p<0.001$).

BA showed acceptable clinical and radiographic success as a pulpotomy agent in young traumatized permanent teeth. Also, it was thought that BA seems to be suitable alternative to W-MTA, because it may not cause coronal discoloration.

Keywords: amputation, bioaggregate, complicated crown fracture, mineral trioxide aggregate, traumatic dental injury

P-038 - AVÜLSE İMMATÜR DAİMİ SANTRAL KESİCİ DİŞİN MTA İLE ENDODONTİK TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Sengül Merve ERBEK¹, Özgül BAYGIN¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye

Çocuklarda diş ve destek dokuları içeren travmatik yaralanmalara sıklıkla rastlanmaktadır. Bu yaralanmalardan olan avülsiyon; dişin soketinden tamamen çıkması olarak tanımlanmaktadır. Travma sonucu soketinden çıkmış olan dişin yerine yerleştirilmesine replantasyon adı verilmektedir. Replantasyon sonrası ileri dönem başarı; travma sonrası geçen süre, replante edilen dişin tipi, kök formasyonunun aşaması, kök yüzeyinin temizlenme prosedürü, splintleme süresi gibi pek çok faktöre bağlıdır. Bu olgu sunumunda travmatik yaralanma sonrasında immatür maksiller sol santral kesici dişin avülse olması nedeniyle kliniğe gelen 8 yaşındaki erkek hastanın klinik takipleri ve endodontik tedavisinin sunulması amaçlanmaktadır.

Okul bahçesinde aldığı travma sonucu daimi sol santral kesici dişi avülse olan 8 yaşındaki erkek hastanın alınan anamnezinde; avülse olan dişin 30 dk içinde bulunduğu bölgedeki bir diş hekimi tarafından yerine yerleştirildiği ve kliniğimize sevk edildiği öğrenildi.

Yapılan ağız içi ve radyografik muayene neticesinde travmaya uğrayan diş, repoze edilerek esnek bir splintle 2 hafta süre ile splintlendi. Sonraki seansta pulpa extirpasyonu ve kalsiyum hidroksit uygulaması yapılarak takibe alındı. 6 aylık radyografik takibinde eksternal kök rezorpsiyonu saptandı. Kök kanal tedavisi biyoyumlu MTA ile tamamlandı.

Travma sonrasında dişlerin avülse olduğu durumlarda, uygun zaman aralığında diş hekimine getirilen ve uygun saklama koşullarında saklanan dişlerin tedavisinde ileri dönem başarı oranı daha yüksektir. Bununla birlikte yapılan çalışmalarda ileri dönemde kök rezorpsiyonu gibi çeşitli periodontal doku cevaplarının oluşabileceği bildirilmiştir. Rezorpsiyon sahası ile arasında dentin bariyeri olan inflamatuvar eksternal kök rezorpsiyonu vakalarında kanal dolgu maddesi olarak kullanılan MTA, kalsiyum iyonlarının yavaş ve düzenli salınımını sağlayıp iyileşmeyi teşvik edebilir.

Anahtar Kelimeler: eksternal kök rezorpsiyonu, avülsiyon, mta

P-038 - ENDODONTIC TREATMENT OF AN AVULSED IMMATURE PERMANENT CENTRAL INCISORS WITH MTA: A CASE REPORT

Sengül Merve ERBEK¹, Özgül BAYGIN¹

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey

Traumatic injuries involving dental and supporting tissues are frequently encountered in children. Avulsion caused by these injuries is defined as the complete displacement of a tooth out of the alveolar socket. Replacement of the tooth which is out of the socket due to trauma, is called replantation. Long-term success after replantation depends on several factors like the post-traumatic time, the type of tooth, the stage of root formation, the root surface cleaning procedure, the splint period. In this case report, we aim to present clinical follow-up and endodontic treatment of a 8-year-old male patient who was accepted to the clinic due to avulsion of immature left central incisor tooth after traumatic injury.

In the anamnesis of an 8-year-old male patient with a traumatic permanent left central incisor tooth avulsion at school, it was learned that the avulse tooth was replanted within 30 minutes by a dentist in the region and was referred to our clinic.

According to intraoral and radiographic examination findings, the affected tooth was repositioned and splinted with a flexible splint for 2 weeks. On the next visit, pulpa extirpation and calcium hydroxide application were followed. 6 months of radiographic follow-up revealed external root resorption. Root canal treatment was completed with biocompatible MTA.

Success rate of the treatment is higher for the patients who are brought to dentist in the appropriate time and whose teeth are stored under appropriate storage conditions. However, it has been reported that various periodontal tissue responses such as root resorption may occur in the long-term period. MTA that is used as a root canal filling material in inflammatory external root resorption cases in which there is a barrier between the resorption site and the root canal, can promote slow and regular release of calcium ions and promote healing.

Keywords: external root resorption, avulsion, mta

P-039 - TRAVMAYA UĞRAMIŞ İMMATÜR ÜST KESİCİ DİŞLERİN APEKSİFİKASYON TEDAVİSİ : OLGU SUNUMU

Büşra PARLAK¹, Elif SEPET¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

İmmatür sürekli dişlerde meydana gelen travmatik yaralanmalar kök gelişmesinin durmasına ve pulpa hastalıklarına neden olabilir. Apeksifikasyon, apeks oluşumu tamamlanmamış nekroze dişlerde apikal kapanışı indükleyen bir tedavi yöntemidir. Bu olgu sunumunun amacı, nekrotik immatür dişlerin kök ucu gelişimini ve apeksifikasyonunu teşvik etmek için uygulanan mineral trioksit agregat (MTA) ve kalsiyum hidroksit tedavilerinin klinik ve radyografik sonuçlarının bildirilmesidir.

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na ağrı, şişlik ve diş kırığı şikayetiyle başvuran 8 yaşındaki erkek hastada 6 ay önce düşme sonucu dental yaralanma oluşmuştur. İntraoral muayenede; dişlerde kuron kırıkları, perküsyonda hassasiyet, bukkal mukozada şişlik ve soğuk vitalite testine negatif yanıt saptanmıştır. Radyografik incelemede dişlerin apekslerinin açık olduğu ve periapikalde radyolusent lezyonlar izlenmiştir.

Kök kanallarının dezenfeksiyonu için kalsiyum hidroksit ile 2 hafta pansuman yapıldıktan sonra, üst sağ kesici dişin kök kanalının apikal üçlüsüne MTA uygulanmış, kök kanalının geri kalan kısmı AH 26 ve gutta perka kullanılarak lateral kondensasyon yöntemi ile doldurulmuştur. Üst sol kesici dişte kalsiyum hidroksit düzenli olarak değiştirilmiş ve kök kanal tedavisi 6 ay sonra tamamlanmıştır. 1 yılın sonunda yapılan kontrolde, dişlerin klinik olarak asemptomatik olduğu görülmüştür. Radyografik kontrolde periapikal lezyonlarda iyileşme ve kök ucu gelişiminin devam ederek apikal kapanmanın gerçekleştiği saptanmıştır.

İnfeksiyon kontrolü apeksifikasyon tedavisinin başarısında önemli role sahiptir. Nekrotik immatür dişlerin tedavisinde başarılı sonuçlar için doğru tam ve tedavi planlaması ile birlikte periyodik takip önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: açık apeks, travma, apeksifikasyon

P-039 - APEXIFICATION TREATMENT OF TRAUMATIZED IMMATURE MAXILLARY INCISORS: CASE REPORT

Büşra PARLAK¹, Elif SEPET¹

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Traumatic injuries to immature permanent teeth may stop root maturation and result in pulpal disease. Apexification is a method of inducing apical closure for non-vital immature permanent teeth. The aim of this case report is to present the

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

clinical and radiographic outcomes of mineral trioxide aggregate (MTA) and calcium hydroxide treatments to promote root-end growth and apexification in nonvital immature teeth.

An 8-year-old boy patient applied to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with complaints of swelling, pain and tooth fracture. The patient had a history of dental trauma 6 months ago. Clinical examination showed crown fracture on both central incisors. Sensitivity to percussion and also localized swelling on the buccal mucosa of the teeth were observed. The teeth did not respond to cold vitality test. Radiographic examination revealed that the maxillary central incisors had immature apices and radiolucent periapical lesions were observed adjacent to the teeth.

After disinfecting the root canal with calcium hydroxide during two weeks, MTA was placed to the apical one third of the canal in the maxillary right incisor. The rest of the canal was obturated with the lateral condensation technique of the gutta-percha in association with a root canal sealer AH 26. The calcium hydroxide was changed periodically in the maxillary left incisor and the root canal filling was performed after 6 months. The teeth were clinically asymptomatic and the radiographic examinations showed the healing of the periapical lesions with the continued root formation and apical closure at the 1 year follow-up period.

Control of infection plays important role in the success of apexification treatment. An accurate diagnosis, treatment planning and follow-up; is important to obtain a therapeutic result in nonvital immature teeth.

Keywords: open apex, trauma, apexification

P-040 - BİYOSERAMİK KANAL PATININ APİKAL ÖRTÜCÜLÜĞÜNÜN ÜÇ FARKLI ISIDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Emre BODRUMLU¹, Ebru HAZAR BODRUMLU²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti AD, Zonguldak, Türkiye, ²Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Zonguldak, Türkiye

Bu çalışmada, üç farklı sıcaklık değerindeki (4°C, 24°C ve 37°C) biyoseramik kanal patının apikal örtücülük düzeyinin incelenmesi amaçlanmıştır.

ProTaper NiTi döner eğeler kullanılarak, kronları uzaklaştırılmış olan kök kanalları şekillendirildi. Örnekler rastgele 3 gruba (n=12) ayrıldı. Pozitif (n=2) ve negatif (n=2) kontrol grupları oluşturuldu. Örnekler tek guta perka konu kullanılarak, biyoseramik kanal patıyla dolduruldu. Tüm örnekler %2 metilen mavisi boya solusyonu içerisinde 5 dakika santrifüje edildi. Kökler dikey kesitlere ayrılarak, boya penetrasyonu apikalden koronale doğru stereomikroskop ile ölçüldü.

4°C grubundaki boya sızıntısı 25°C ve 37°C olan gruplara göre daha fazla görüldü (p<0.05). 25°C ve 37°C olan gruplar arasında apikal sızıntı düzeyleri açısından istatistiksel farklılık bulunmadı.

25°C ve 37°C'deki biyoseramik kanal patlarının daha iyi apikal örtücülük için kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: apikal sızıntı, biyoseramik kanal patı, ısı değişimi

P-040 - EVALUATION OF APICAL SEALING ABILITY OF BIOCERAMIC CANAL SEALER IN THREE DIFFERENT TEMPERATURE

Emre BODRUMLU¹, Ebru HAZAR BODRUMLU²

¹Bulent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Zonguldak, Turkey, ²Bulent Ecevit University, Faculty Dentistry, Department Of Pedodontics, Zonguldak, Turkey

The purpose of this study was to investigate the apical sealing ability of a bioceramic canal sealer at three different temperatures, 4°C, 25°C and 37°C

The root canals were prepared by using ProTaper nickel titanium rotary files, which were decoronated. The specimens were randomly divided into three groups (n = 12), positive (n=2) and negative groups (n=2) were also included. The specimens

were obturated by bioceramic endodontic sealer and single gutta percha cones. All specimens were centrifuged at 3 G for 5 minutes in 2% methylene blue dye solution. Roots were longitudinally sectioned and dye penetration was measured from the apical to the coronal part of the root canal using a stereomicroscope.

The dye penetration in 4°C group was more than in 25°C and 37°C groups ($p<0.05$).No statistically significant difference was found in the amount of apical leakage values between 25°C and 37°C groups.

Bioceramic sealer should be used at 25°C and 37°C for better apical sealing ability.

Keywords: apical leakage, bioceramic canal sealer, temperature variation

P-041 - PERİAPİKAL LEZYONLU NEKROTİK DİŞLERİN APEKSİFİKASYON İLE TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Anıl AÇIKLAR KAVAS¹, Emin Caner TÜMEN², İsmet Rezani TOPTANCI³, Sadullah KAYA⁴

¹Özel Avrupa Diş Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Pedodonti, İstanbul, Türkiye, ²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Diyarbakır, Türkiye, ³Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Diyarbakır, Türkiye, ⁴Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti AD, Diyarbakır, Türkiye

Bu olgu sunumu ile periapikal bölgelerinde geniş apikal lezyonları olan apeksi açık dişlerde doğru endodontik yaklaşımlar sonucu iyileşmenin takip edilerek gösterilmesi amaçlanmaktadır.

13 yaşındaki hasta üst çene sağ bölgede dişetindeki kızarıklık ve dişlerinde kırık şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde üst çene ön bölgenin uzun zaman önce travmaya maruz kaldığı öğrenildi. Hastanın ağız içi muayenesinde dişlerde komplike olmayan kron kırığının olduğu ve üst sağ lateral kesici dişinin apeksinde fistül yolunun bulunduğu gözlemlendi. Yapılan radyografik muayenede üst sağ lateral ve santral kesici dişlerinde periapikal radyolüseni olduğu görüldü. Uygun giriş kavitesi açıldıktan sonra çalışma boyu radyografi ile tespit edildi. Kök kanal preparasyonu yapılmaya başlanılan hastada, irrigasyon ajanı olarak %2,5 sodyum hipoklorit, distile su ve %2 klorheksidin solüsyonları kullanıldı ve kök kanalı ara seansta Ca(OH)₂ patı (Sultan, USA) ile doldurularak geçici olarak kapatıldı. 3 hafta sonraki seansta fistül yolunun kapandığı ancak dişetindeki kızarıklığın devam ettiği görüldü. Hastanın 3. randevusunda aradan geçen 2 aylık süreye rağmen lateral kesici dişte pü akıntısının devam ettiği görüldü. 4. Seansta santral kesici dişin apeksinde bariyer oluşumu kağıt kon ile tespit edildi ve kanalı soğuk lateral kompaksiyon tekniği ile kalsiyum hidroksit esaslı kanal patı (Sealapex, Kerr, Romulus, ABD) ve gutta perka (Gapadent, Germany) kullanılarak dolduruldu. Aynı seans, sağ üst lateral kesici dişin apeksine MTA (Angelus, Londrina, PR, Brezilya) yerleştirilerek apikal bariyer elde edildi. Nemli pamuk pelet MTA'nın üzerine yerleştirilerek diş cam iyonomer siman ile geçici olarak kapatıldı. Sonraki seansta gutta perka ve kanal patı kullanılarak kanal tedavisi tamamlandı ve hastanın daimi restorasyonu yapıldı.

Düzenli takipler ile 1 yılın sonunda dişlerin klinik olarak asemptomatik olduğu ve radyografik olarak da lezyonların iyileştiği gözlemlendi.

Travma sonucu pulpa nekrozu oluşan açık apeksli dişlerde, Ca(OH)₂ ve MTA kullanılarak apikal sert doku oluşumu ve estetik açıdan da hasta memnuniyeti sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: dental travma, pulpa nekrozu, apeksifikasyon

P-041 - TREATMENT OF NECROTIC TEETH WITH PERIAPICAL LESIONS USING APEXIFICATION: CASE REPORT

Anıl AÇIKLAR KAVAS¹, Emin Caner TÜMEN², İsmet Rezani TOPTANCI³, Sadullah KAYA⁴

¹Avrupa Diş Dental Health Center, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey, ²Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Diyarbakir, Turkey, ³Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Diyarbakir, Turkey, ⁴Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Diyarbakir, Turkey

The aim of this case presentation is to demonstrate healing of the teeth with open apices with large apical lesions located at periapical regions using appropriate endodontic approaches.

A 13-years-old patient applied to our clinic with the complaints of erythema of maxillary gingiva and fractured teeth. In the intraoral examination of the patient, there were uncomplicated crown fractures in teeth and a fistula canal was observed. Radiographic examination revealed periapical radiolucency. After opening the entry cavity, root canal length were determined by radiography. 2.5% sodium hypochlorite, distilled water and 2% chlorhexidine solutions were used as irrigation agent and the root canal was filled with Ca(OH)₂ paste at the intermediate visit and covered temporarily. At the appointment after 3 weeks, it was observed that the fistula was healed but erythema of the maxillary gingiva persisted. At the 3rd appointment of the patient, it was observed that despite the intervening period of 2 months, discharge of pus from the lateral incisor continued. At the 4th appointment, barrier formation at the apex of the central incisor was detected using paper cone and the canal was filled with calcium hydroxide-based canal paste and gutta percha. At the same appointment, MTA was placed at the apex of the right maxillary lateral incisor, and thus an apical barrier was formed. The damp cotton pellet was placed on the MTA and the tooth was covered temporarily. At the next appointment, canal treatment was completed using gutta percha and canal paste, and patient's tooth permanent restoration was performed.

At the end of one-year regular follow-ups, the teeth were clinically asymptomatic and the lesions were also observed to be healed radiographically.

In open-apex teeth with pulpa necrosis due to trauma, using Ca(OH)₂ and MTA, apical hard tissue was formed and aesthetic satisfaction of the patient was ensured.

Keywords: dental trauma, pulp necrosis, apexification

P-042 - BIOAGGREGATE'İN ÇOCUK DIŞ HEKİMLİĞİNDE KULLANIM ALANLARI: OLGU SERİSİ

Nuray TÜLOĞLU¹, Şule BAYRAK¹, Hüseyin BİÇER¹, Tuğçe KALİCOĞLU¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Eskişehir, Türkiye

Bu olgu raporunda, BioAggregate'in çocuk diş hekimliğinde kullanım alanlarının sunulması amaçlanmıştır.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği kliniğine başvuran 4-12 yaş aralığında 9 çocuğun pulpa tedavileri BioAggregate kullanılarak gerçekleştirildi. Olgularda, BioAggregate ile süt ve daimi diş amputasyonu, süt ve daimi diş kök kanal tedavisi, Cvek amputasyonu, yapay apikal bariyer oluşturma, kök kanal tedavisinin yenilenmesi, kök rezorpsiyon tamiri ve dens in dentet tedavisi uygulandı.

BioAggregate ile farklı pulpa tedavileri gerçekleştirilen olgularda, başlangıç semptomların iyileştiği ve dişlerin takip periyodu boyunca klinik ve radyografik olarak başarılı olduğu saptandı.

Sonuç olarak, BioAggregate'in çocuk diş hekimliğinde farklı pulpa tedavilerinde başarı ile kullanılabileceğini düşünmekteyiz. Bununla birlikte uzun dönem takipli klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: bioaggregate, çocuk diş hekimliği, daimi diş, süt diş

P-042 - CLINICAL APPLICATIONS OF BIOAGGREGATE IN PEDIATRIC DENTISTRY: CASE SERIES

Nuray TÜLOĞLU¹, Şule BAYRAK¹, Hüseyin BİÇER¹, Tuğçe KALİCOĞLU¹

¹Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Eskisehir, Turkey

The aim of this case report was to present the clinical application of BioAggregate in pediatric dentistry.

Pulp treatments were performed using BioAggregate in 9 children aged 4-12 years who had been referred to the Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, and Department of Pediatric Dentistry. Pulpotomy and root canal treatment in primary/ permanent tooth, Cvek pulpotomy, apical barrier formation, retreatment of root canal, treatment of root resorption and dens in dente were performed with BioAggregate in the cases.

It was determined that the initial symptoms were healed in all case that had been performed different pulp treatment using

BioAggregate and all teeth were clinically and radiographically successful throughout the follow-up period.

In conclusion, it was concluded that BioAggregate could be successfully used in different pulp treatments in pediatric dentistry. However, further long-term clinical studies are needed.

Keywords: bioaggregate, pediatric dentistry, permanent tooth, primary tooth

P-043 - GENİŞ PERİAPİKAL LEZYONLU GENÇ DAİMİ DİŞLERDE TEDAVİ YAKLAŞIMI: 24 AY TAKİP

Başak BÖLÜKBAŞI, Naciye Nur ŞAHİN¹, Merve AKÇAY¹, Ebru KÜÇÜKYILMAZ¹

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye

Kök gelişimi tamamlanmamış geniş periapikal lezyonlu dişler, uzun tedavi süreleri gerekmektedir ve kök gelişim evresine bağlı olarak tedavi basamaklarının gerçekleştirilmesi güç olabilmektedir. Bu vaka raporunda travma nedeniyle oluşan pulpa nekrozu kaynaklı geniş periapikal lezyona sahip dişlerde cerrahi olmayan endodontik tedavi yaklaşımının sunulması amaçlanmıştır.

11 yaşındaki kız hasta, üst çene sol bölgesindeki şiddetli ağrı ve zaman zaman oluşan şişlik şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayene sonucu 21 ve 22 numaralı dişlerde mobilite ve perküsyonda şiddetli ağrı gözlemlendi. Alınan radyografide; kök gelişimi tamamlanmamış 21 ve 22 numaralı dişlerin periradiküler bölgelerini içeren, sınırları belirgin, geniş bir radyolüsent lezyon varlığı tespit edildi. Ayrıca 21 numaralı dişte internal rezorbsiyon gözlemlendi. Vitalite testine negatif yanıt veren her iki dişin endodontik olarak tedavisi planlandı. Kanal tedavilerinin başlangıç seansında pulpa odasından eksuda akışı gözlemlendi. Kök kanallarına intrakanal medikament olarak kalsiyum hidroksit patı uygulandı. Enfeksiyon kontrol altına alındıktan sonra 21 numaralı diş, kök apeksinden internal rezorbsiyon alanının bitimine kadar mineral trioksit agregat (MTA) ile, koronal kısım ise sıcak vertikal kompaksiyon tekniği ile dolduruldu. Kök ucu açık olan 22 numaralı dişte ise MTA ile tek aşamalı apeksifikasyon tedavisi uygulandıktan sonra lateral kondansasyon tekniği ile kanal dolumu gerçekleştirildi. Dişler, kompozit rezin materyal ile restore edildi. Hasta 6 aylık aralıklarla kontrol randevularına çağırıldı.

24 aylık takip süresince asemptomatik olarak fonksiyon gören dişlerin radyografik değerlendirmelerinde kemiğin sağlıklı trabeküler yapısı ve belirgin lamina dura varlığı tespit edilmiştir.

Geniş periapikal lezyonlu dişler herhangi bir cerrahi müdahaleye gerek kalmadan geleneksel endodontik tedavi yöntemleriyle tedavi edilebilmekte ve uzun süre ağızda sağlıklı bir şekilde fonksiyon görebilmeleri sağlanmaktadır. Ayrıca immatür dişlerin endodontik tedavilerinde MTA'dan yararlanılması; seans sayısını azaltması, iyileşmeyi provoke etmesi ve olumlu klinik sonuçları ile tercih edilebilir niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: genç daimi diş, periapikal lezyon, mineral trioksit agregat

P-043 - TREATMENT APPROACH OF IMMATURE TEETH WITH LARGE PERIAPICAL LESION: 24 MONTHS FOLLOW-UP

Başak BÖLÜKBAŞI, Naciye Nur ŞAHİN¹, Merve AKÇAY¹, Ebru KÜÇÜKYILMAZ¹

¹Izmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey

Immature teeth with large periapical lesion require long treatment periods and it may be difficult to realize the treatment steps depending on the root development stage. In this report, it is aimed to present the non-surgical endodontic treatment approach in teeth with large periapical lesion originating from pulp necrosis caused by trauma.

An 11-year-old girl with the chief complaint of severe pain and periodic swelling in the left maxillary anterior region, was referred to our clinic. Clinical examination revealed presence of mobility of teeth #21 and #22 and severe pain on percussion testing. Additionally internal resorption has been detected the tooth #21. It was planned to perform root canal therapy on both teeth that had given negative response to pulp vitality testing. Exudate was drained through the pulp chamber of the both teeth at the first appointment. Calcium hydroxide paste was used as an intra-canal medicament to the root canals. After infection control, tooth #21 was filled with mineral trioxide aggregate (MTA) from root apex to the end of internal resorption area and coronal part was filled with warm vertical compaction technique. One-step apexification treatment with MTA was applied to the tooth #22 with open apices and the canal treatment completed with lateral condensation technique. The teeth were restorated with composite resin material. The patient was recalled for follow-up appointments at six-month intervals.

During the 24-month follow-up, radiographic evaluations of asymptomatic teeth showed healthy trabecular structure of the bone and presence of significant lamina dura.

Teeth with large periapical lesions can be treated by conventional root canal therapy without any surgical therapy, and they can function properly in the mouth for a long time. In addition, the use of MTA is preferable in endodontic treatment of immature teeth; because of reducing the number of appointments, provoking healing, and favorable clinical outcomes.

Keywords: immature permanent teeth, periapical lesion, mineral trioxide aggregate

P-044 - KOMPLİKE KRON KIRIĞI-1 YILLIK TAKİP**Tuğba YOLALAN¹, Ayşe Buse SERİN¹, Muharrem Cem DOĞAN¹**¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Adana, Türkiye

Komplike kron kırığının biodentin kullanılarak Cvek amputasyonu ile tedavisi amaçlanmıştır.

9 yaşında kız çocuğu travma hikayesiyle kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesinde 11 nolu dişte komplike kron kırığı görüldü. Radyografik muayenesinde apeksinin kapanmadığı ve radyografik olarak herhangi bir bulgu olmadığı görüldü. Diş Cvek tekniğine göre tedavi edildi. İnflame pulpa dokusu kaldırıldı ve ekspoz pulpa üzerine biodentin yerleştirildi. Cam iyonomer siman taban materyali olarak kullanıldı ve bitim restorasyonu kompozitle yapıldı.

1 yıllık takibi yapıldı. Ağız içi ve radyografik muayenesinde herhangi bir patolojik bulgu olmadığı görüldü ve apeksi kapandı.

Biodentinin apeksi açık dişlerin tedavisinde iyi bir alternatif olabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: biodentin, komplike kron kırığı, cvek amputasyon, dental travma, immatur diş

P-044 - COMPLICATED CROWN FRACTURE -ONE YEAR FOLLOW UP**Tuğba YOLALAN¹, Ayşe Buse SERİN¹, Muharrem Cem DOĞAN¹**¹Cukurova University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Adana, Turkey

This report describes case of complicated crown fractures treated with partial pulpotomy using Biodentin.

A 9-year-old-girl was referred to our clinic, after a trauma was occurred at the school. Oral examination revealed a complicated crown fracture of tooth 11. Radiographic examination showed that the apex was not closed, and also there was no sign of trauma. The tooth was treated by partial pulpotomy according to the technique explained by Cvek. Inflamed pulp tissue was removed and biodentin was placed on the exposed pulp. A glass ionomer cement was used as a based material and the final restoration was done with composite material.

The patient was followed for one year. Oral and radiographic examinations showed no sign of pathology and the apex was closed.

It is concluded that Biodentin could be a good alternative for treating immature permanent teeth.

Keywords: biodentin, complicated crown fracture, cvek pulpotomy, dental trauma, immatur teeth

P-045 - KÖK UCU KAPANMAYA YAKIN TRAVMALI KESİCİ BİR DİŞTE DERİN PULPOTOMİ TEDAVİSİ: 5 YILLIK TAKİP

Gizem ERBAŞ ÜNVERDİ, Zafer Cavit ÇEHRELİ

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu bildiriminde, travmaya uğramış ve kök ucu kapanmaya yakın bir üst kesici dişe uygulanan derin pulpa amputasyonunun 5 yıllık klinik ve radyografik takip bulguları sunulmaktadır.

13 yaşındaki sağlıklı kız hasta, 1 ay önce geçirdiği travmatik bir yaralanma sonucu komplike mine-dentin kırığı oluşan üst sağ kesici dişinden kaynaklanan uzun süreli ağrı nedeniyle pedodonti kliniğine başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde, travmatik yaralanma sonrası dişin bir pratisyen hekim tarafından tedavi edildiği öğrenilmiştir. Klinik muayenede ilgili dişin perküsyon ve sıcak-soğuk hassasiyeti olmasının yanında soğuk testine uzamış ağrılı cevap verdiği tespit edilmiştir. Radyografik muayenede dişe koronal pulpotomi yapıldığı, dişin kök ucunun kapanmaya yakın olduğu ve kök ucunda periodontal ligamentin izlenmediği görülmüştür. Lokal anestezi altında restorasyonun kaldırılması ve endodontik giriş sağlanmasının ardından kök kanalının orta üçlüsünde canlı enfekte pulpaya rastlanmış ve %2,5'lik sodyum hipoklorit ile yıkanmıştır. Pulpa üzerine üçlü antibiyotik patı yerleştirilerek kavite cam iyonomer simanla geçici olarak restore edilmiştir. 4 hafta sonra antibiyotik patının uzaklaştırılmasını takiben pulpa MTA ile kapatılmış ve kavite kompozit rezinle restore edilmiştir.

5 yıllık takipler sonunda dişin sağlıklı bir şekilde fonksiyonuna devam ettiği görülmüştür. Periapikal radyograflarda, periodontal ligamentin sağlıklı olduğu, kök ucunun tamamen kapandığı ve kök duvarlarının kalınlaştığı görülmüştür.

Kök ucu kapanmaya yakın vital enfekte pulpalı dişlerin tedavisinde derin pulpotomi, kök kanal tedavisine alternatif, uygun bir tedavi seçeneği olabilir.

Anahtar Kelimeler: pulpotomi, travma, mineral trioksit agregatı

P-045 - DEEP PULPOTOMY OF A PREVIOUSLY-TRAUMATIZED INCISOR WITH NEARLY COMPLETED APICAL CLOSURE: 5-YEAR FOLLOW-UP

Gizem ERBAŞ ÜNVERDİ, Zafer Cavit ÇEHRELİ

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

This report presents the 5-year clinical and radiographic outcome of deep pulpotomy in a previously traumatized maxillary incisor with near-closed root apex.

A 13-year-old healthy girl was referred to the pediatric dentistry clinic with a chief complaint of lingering pain in the maxillary right central incisor that had experienced complicated enamel-dentin fracture 1 month ago. Reportedly, the tooth was restored by a general practitioner after a fall accident. Clinically, the tooth was tender to percussion and yielded delayed response to cold test. Radiographic examination revealed a pulpotomy at the coronal level, nearly completed apical closure and slight loss of the periapical periodontal space. Following removal of the coronal restoration and achieving endodontic access under local anesthesia, an infected, vital pulp was confronted at the middle third level of the root canal. The pulp was gently irrigated with 2.5% NaOCl and a triple antibiotic paste was placed on pulp, followed by temporary restoration of the coronal access with glass ionomer cement. 4 weeks later, the antibiotic paste was rinsed off and the pulp was sealed with MTA. The access cavity was restored with acid-etch resin-based composite.

At 5-year recall, the tooth was functional in the absence of clinical symptoms. A periapical radiograph showed normal periodontal space, complete apical closure and thickening of the root walls.

In selected cases, deep pulpotomy can be considered as viable alternative to conventional root canal therapy for management of teeth with vital infected pulp and near-closed apex.

Keywords: pulpotomy, trauma, mineral trioxide aggregate

P-046 - DAİMİ KESİCİ DİŞTE HORIZONTAL KÖK KIRIĞI TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

Özge BEKTAŞ¹, Tülin İLERİ KEÇELİ¹, Emre NAGAŞ², Hamdi Cem GÜNGÖR¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti AD, Ankara, Türkiye

Horizontal kök kırığı daimi dişlerde %0.5-7 arasında görülen bir travmatik yaralanma çeşididir. Sunulan olgu raporunda malforme kök yapısına sahip daimi keser bir dişte görülen kök kırığına uygulanan tedavi yaklaşımının bildirilmesi amaçlanmıştır.

Geçirdiği travmatik yaralanma sonrasında 11 yaşında erkek hasta, aynı gün çocuk diş hekimliği kliniğinde görülmüştür. Yapılan klinik muayenede 21 numaralı dişte artmış mobilite ve perküsyon hassasiyeti tespit edilmiştir. Diğer dişlerde herhangi bir semptom yoktur. Radyografik muayenede servikal/orta üçlü bölgesinde horizontal kök kırığı gözlenmiştir. Bununla birlikte kök yapısı dilasere ve obliteredir. Hastanın anamnezinden 2 yaşında meydana gelmiş düşme sonrası süt dişi travma hikayesi olduğu öğrenilmiş; dişin kök yapısında gözlenen değişimlerin geçmiş travma öyküsü ile ilgili olabileceği düşünülmüştür. Hastaya 0.9 mm misina ve kompozit rezin ile 11 ve 22 numaralı dişleri destek alan esnek bir splint uygulanmıştır. Ağız hijyeni önerileri verilen hastanın rutin kontrolleri planlanmıştır. 4. ayda alınan kontrol radyograflarında 11 numaralı dişte internal kök rezorbsiyonu olduğu tespit edilmiş ve lokal anestezi altında kök kanal tedavisine başlanmıştır. Biyomekanik preparasyon ve %2,5'lik sodyum hipoklorit, serum fizyolojik, %2'lik klorheksidin irrigasyonları sonrasında kanal kurutularak kalsiyum hidroksit patı yerleştirilmiştir. 4 hafta sonra pat uzaklaştırılmış; kanal sıcak gutta perka tekniği ile doldurulmuştur. Diş kompozit rezinle restore edilmiştir.

Yaralanma sonrası 6. ayda her iki dişin de asemptomatik olduğu, 21 numaralı dişteki mobilitenin ise belirgin şekilde azaldığı gözlenmiştir. Alınan periapikal radyografda herhangi bir patoloji bulgusuna rastlanmamıştır. İyileşmenin sorunsuz devam ettiği için dişteki splint uzaklaştırılmıştır. 9. ay kontrolünde, hasta herhangi bir şikayet bildirmemiştir ve dişin iyi fonksiyon gördüğü tespit edilmiştir. Hastanın klinik ve radyografik takibi devam etmektedir.

Servikal/orta üçlü bölgesindeki horizontal kök kırığı olgularında mobilitenin takip edilerek splint süresinin düzenlenmesi tedavinin başarısına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: horizontal kök kırığı, dilasereasyon, obliterasyon, internal kök rezorbsiyonu, sıcak gutta perka tekniği

P-046 - TREATMENT APPROACH IN HORIZONTAL ROOT FRACTURE OF A PERMANENT INCISOR: CASE PRESENTATION

Özge BEKTAŞ¹, Tülin İLERİ KEÇELİ¹, Emre NAGAŞ², Hamdi Cem GÜNGÖR¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Ankara, Turkey

Root fracture is a type of traumatic dental injury that affects 0.5 – 7% of permanent teeth. This presentation aims to report the treatment approach in a root fractured permanent incisor with malformed root.

An 11-year old male patient was seen in the pediatric dentistry clinic same day after a traumatic injury. In the clinical examination increased mobility and pain on percussion of #21 were noted. Other teeth were free of symptoms. Radiographic examination revealed a horizontal root fracture in the cervical/middle third of the root. However, it was dilacerated and the root canal was obliterated. The parents recalled a traumatic injury at age 2 due to a fall accident. The changes observed in the root structure of #21 was related to that past traumatic episode. A semi-rigid splint made with 0.9 mm fishing line and composite resin was applied between #11 and #22. Patient was instructed on good hygiene habits and routine controls were scheduled. After four months, an internal root resorption of #11 was detected on radiographs. Root canal treatment was initiated under local anesthesia. After biomechanical preparations, irrigations with 2.5% sodium hypochlorite, sterile saline and 2% chlorhexidine solutions; the canal was dried and calcium hydroxide paste was placed. The paste was removed four weeks later and the canal was filled with warm gutta-percha technique. The tooth was restored with composite resin.

At the 6th-month recall, both teeth were asymptomatic. The mobility of #21 was significantly reduced. The periapical radiographs showed no changes indicative of pathological signs. The splint was removed due to uneventful healing. At the 9th-month recall, it was observed that the tooth was in good function and the patient reported no discomfort. The clinical and radiographic follow-up of the patient continues.

Regulation of splint period by monitoring mobility in horizontal root fracture cases may contribute to treatment success.

Keywords: horizontal root fracture, dilaceration, obliteration, internal root resorption, warm gutta-percha technique

P-047 - KOMPLİKE KRON KIRIĞI OLAN GENÇ DAİMİ ORTA KESER DİŞTE CVEK AMPUTASYON UYGULAMASI: BİR OLGU RAPORU

Fatih BAYAR, Çiğdem GÜLER¹, Nihal BELDÜZ KARA¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ordu, Türkiye

Cvek amputasyonu, travma nedeni ile pulpası ekspoz olan genç daimi dişlerin tedavisinde başarıyla kullanılmaktadır. Bu tedavi ile pulpa vitalitesi korunur ve kök gelişiminin devamı sağlanır. Bu olgu raporunda travma sonrası Cvek amputasyonu yapılan genç daimi orta keser dişin 24 aylık takip sonuçları klinik ve radyografik olarak değerlendirilmiştir.

Bisikletten düşme sonucu maksiller orta kesici dişlerinde kron kırığı oluşan 9 yaşındaki sağlıklı bir kız çocuğu fakültemize başvurdu. Klinik muayenede ekstraoral yumuşak dokularda herhangi bir hasar olmadığı, intraoral olarak ise sağ maksiller orta keser dişte komplike kron kırığı ve sol maksiller orta keser dişte komplike olmayan kron kırığı (mine + dentin) tespit edildi. Her iki dişte de mobilite normal sınırlar içerisinde olup, dişlerde yer değiştirme olmadığı tespit edildi. Radyografik muayenede herhangi bir kök kırığı ya da patolojik bir durum gözlenmedi. Sağ maksiller orta keser dişe kalsiyum hidroksit patı (Dycal; Dentsply Caulk, Milford, DE) ile Cvek amputasyonu uygulandı. Her iki dişin restorasyonu bir kompozit rezin (Clearfil Majesty, Kuraray, Japan) ile tamamlandı. Hasta 6 aylık aralıklarla klinik ve radyografik olarak takibe alındı.

Takip periyodları süresince sağ orta keser dişte klinik olarak herhangi bir patolojik mobilite, perküsyonda duyarlılık, apse, ağrı veya renk değişikliği gözlenmemiştir. İlaveten, dişin elektrikli pulpa testine pozitif yanıt verdiği tespit edilmiştir. Radyografik olarak her iki dişte kök gelişiminin tamamlandığı, sağ maksiller orta keser dişte dentin köprüsünün oluştuğu görülmüştür. Bununla birlikte, sol maksiller orta keser dişte 24 aylık takip periyodunda nekroz bulguları tespit edildiği için kök kanal tedavisi yapılmıştır.

Cvek amputasyonu travma sonucu pulpa ekspozu görülen genç daimi dişlerde başarılı bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: kron kırığı, amputasyon, kök gelişimi

P-047 - CVEK PULPOTOMY APPLICATION IN AN IMMATURE PERMANENT CENTRAL INCISOR WITH COMPLICATED CROWN FRACTURE: A CASE REPORT

Fatih BAYAR, Çiğdem GÜLER¹, Nihal BELDÜZ KARA¹

¹Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ordu, Turkey

Cvek pulpotomy is successfully used in the treatment of immature permanent teeth with pulp exposures due to trauma. This treatment preserves pulp vitality and continued root development. In this case report, the 24-month follow-up results of cvek pulpotomy application after trauma in an immature permanent central incisor were evaluated clinically and radiographically.

A healthy 9 year-old girl with crown fractures in maxillary central incisors for the reason of falling off the bike was referred to our faculty. The clinical examination didn't reveal any defect in extraoral soft tissues. The intraoral examination revealed complicated crown fracture in maxillary right central incisor and uncomplicated crown fracture (enamel + dentin) in maxillary left central incisor. Mobility was within normal limits and no displacement in both teeth. Radiographic examination didn't reveal root fracture or pathological condition. Cvek pulpotomy was performed with calcium hydroxide paste (Dycal; Dentsply Caulk, Milford, DE) to maxillary right central incisor. Restoration of both teeth was completed with a composite resin (Clearfil Majesty, Kuraray, Japan). The patient was followed up clinically and radiographically at 6-month intervals.

Clinically, pathological mobility, sensitive to percussion, abscess or pain was not detected in maxillary right central incisor during the follow-up periods. In addition, it was found that the tooth responds positively to the electric pulp test. Radiographically it was observed that root development was completed in both teeth and dentin bridge was formed in the maxillary right central incisor. However, root canal treatment was performed in the maxillary left central incisor because necrosis findings were detected in 24-month follow-up period.

Cvek pulpotomy is a successful treatment option for immature permanent teeth with pulp exposures due to trauma.

Keywords: crown fracture, pulpotomy, root development

P-048 - KOMPLİKE KRON KIRIĞI SONUCU VESTİBÜLER ABSE OLUŞAN AÇIK APEKSLİ ÖN KESER DİŞİN TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Sule CAVUŞ¹, Bilal ÖZMEN¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Dental travma, özellikle yeni süren ön keser dişlerde sıklıkla karşılaşılan ciddi bir klinik durumdur. Bu vaka raporunun amacı, dental travmaya bağlı oluşan vestibüler abseli dişin tedavi ve takibini sunmaktır.

Sekiz yaşındaki hasta Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne dental travmadan bir ay sonra başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalık bulunmamaktadır. Yapılan intraoral muayenede 21 numaralı dişin vestibülünde oluşan yaklaşık 10×10 mm büyüklüğünde intraoral şişlik tespit edilmiştir. 21 numaralı dişte komplike kron kırığı mevcuttur. Radyografik olarak incelendiğinde geniş bir kanal, açık apeks ve periapikal lezyon izlenmiştir. İlk seans giriş kavitesi açılarak pulpa çıkarılmış ve sırasıyla %2.5'lik NaOCl, serum, klorheksidin ve serum ile kanal yıkanmıştır. Kök kanalından direnajın devamı için kanal ağzı kapatılmamıştır. İlave olarak vestibüldeki absenin en şiş noktasından direnaj sağlanmıştır. Antibiyotik reçete edilmiştir. Bir sonraki seansta kök kanal dezenfeksiyonu amacıyla 3'lü antibiyotik patı kök kanalına yerleştirilmiş ve bir aylık aralıklarla pat yenilenmiştir.

Dört ay sonra diş semptomsuz olduğunda apeks MTA ile tıkanmış ve bir gün sonra guta perka ve kanal patı ile doldurulmuştur. Daha sonra ilgili diş fiber post kullanılarak strip kronla restore edilmiştir. 1 yıllık takipte diş asemptomatik, fonksiyonda ve radyografik olarak sağlıklıdır. Rutin kontrolleri devam etmektedir.

Dental travma olgularında, tanı ve tedavideki gecikme prognoz üzerine olumsuz yönde etki edebilmektedir. Kök kanal dezenfeksiyonu ve kök ucunun iyi bir şekilde kapatılması, kök kanal tedavisinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, komplike kron kırığı, dental apse, açık apeks

P-048 - TREATMENT OF COMPLICATED CROWN FRACTURE OF AN IMMATURE PERMANENT MAXILLARY INCISOR WITH VESTIBULAR ABSCESS: A CASE REPORT

Sule CAVUŞ¹, Bilal ÖZMEN¹

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

Dental trauma is a serious clinical condition, especially for the new erupted anterior incisor teeth. The aim of this case report is to present treatment and follow-up of maxillary incisor with vestibular abscess due to dental trauma.

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Eight-year-old patient applied to the Department of Pediatric Dentistry a month after dental trauma. There was no systemic disease in the history of the patient. In the intraoral examination, approximately 10×10 mm intraoral swelling was observed at the vestibular region of tooth #21. Complicated crown fracture was observed in tooth #21. In radiographic examination a wide canal with open apex and a periapical lesion were observed. At the first session, cavity was prepared, the pulp was removed and root canal was irrigated with 2.5% NaOCl, serum, chlorhexidine and serum, respectively. The canal was not filled with medicament for continuing drainage through the root canal. In addition, drainage has been provided at the most swollen point of the vestibular abscess. Antibiotic was prescribed. In the following session, triple antibiotic paste was placed in the root canal for disinfection. The paste has been renewed in one-month intervals.

Four months later, when the tooth was asymptomatic, MTA was delivered to the apex in about 4 mm thickness. The patient was recalled one day later and root canal was filled with sealer and gutta-percha. The fractured tooth was then restored using a fiber post and strip crown. The 1-year follow-up revealed asymptomatic and adequately functioning tooth with radiological signs of healing. Routine controls are ongoing.

In dental trauma cases, delayed diagnosis and treatment can negatively affect the prognosis. Root canal disinfection and good seal of apex are important in root canal treatment.

Keywords: dental trauma, complicated crown fracture, dental abscess, immature tooth

P-049 - AVULSİYON SONRASI REİMPLANTE EDİLMİŞ DAİMİ SANTRAL DİŞTE EKSTERNAL KÖK REZORPSİYONU TEDAVİSİ VE 1 YILLIK TAKİBİ: OLGU RAPORU

Ece ŞENGÜN¹, Handan AGEN¹, Arzu AYKUT YETKİNER¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye

Bu olgu raporunda kök gelişimi henüz tamamlanmamış santral keser dişin avulsiyon sonrası reimplante edilmesini takiben hızlı ilerleyen eksternal kök rezorpsiyonunun rejeneratif endodontik prosedür ile tedavisinin 1 yıllık takibi sunulmaktadır.

8 yaşındaki kız hasta düşme sonrası ilk müdahalesi Bornova Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi'nde ve Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Servisi'nde yapılmış olarak, Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Yapılan intraoral muayenede mukozal yaralanma gözlenmiş ve alınan anemnezde acil serviste ön bölgede mukozanın sütür ile onarıldığı öğrenilmiştir. Açık apeksli sağ üst santral dişin (11) avulsiyona uğradığı ve kliniğimize gelmeden 2 gün önce reimplante edildiği, sol üst santral dişte (21) ise minör intrüziv lüksasyon olduğu gözlenmiştir. Lokal anestezi altında 11 no'lu diş repoze edilmeye çalışılmış ve maksiller interkanin bölgesindeki dişler (13-23) arasına yarı esnek splint uygulanmıştır. Hasta iki hafta sonra kontrole çağırılmış, splint çıkarılmış, dişlerin vitaliteleri kontrol edilmiş ve röntgen alınmıştır. İki hafta sonraki kontrol seansında sağ üst santral dişte (11) rezorpsiyon bulgusu gözlenmiş ve rejeneratif endodontik tedavi yapılması planlanmıştır. Kök kanalına kalsiyum hidroksit patunun yerleştirilmesinden sonra, diş 2 hafta süreyle takip edilmiş; ardından patın uzaklaştırılması, apikal kanamanın başlatılması ve koronal bariyer olarak mineral trioksit agregatının (MTA White, Angelus, Brezilya) yerleştirilmesini içeren rejeneratif endodontik prosedür ve cam iyonomer siman kaide üzerine kompozit rezin restorasyon uygulanmıştır. Kron-kök oranı göz önünde bulundurularak hastanın 11-21 no'lu dişlerine lingual retainer yapılmış ve hasta 1 yıl süre ile takip edilmiştir.

Bir yıl boyunca yapılan intraoral ve radyolojik muayenede 11 no'lu dişte rezorpsiyonun durduğu ve dişin asemptomatik olduğu, kemik kaybının engellendiği, 21 no'lu dişin ise vitalitesini koruduğu ve ilgili dişte kök gelişiminin devam ettiği gözlenmiştir.

Avulsiyon sonrası görülen enfeksiyona bağlı kök rezorpsiyonu çok hızlı ilerlemektedir. Enflamatuvar tip eksternal kök rezorpsiyonunun durdurulması veya yavaşlatılması için teşhis edildiği anda endodontik tedaviye başlanmalıdır. Rejeneratif endodonti protokolü bu olgularda alternatif olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: avulsiyon, reimplantasyon, eksternal kök rezorpsiyonu, rejenerasyon

P-049 - TREATMENT AND 1-YEAR FOLLOW-UP OF AN EXTERNAL ROOT RESORPTION OF REPLANTED FIRST PERMANENT CENTRAL TOOTH: A CASE REPORT

Ece ŞENGÜN¹, Handan AGEN¹, Arzu AYKUT YETKİNER¹

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey

In this case report, 1-year follow-up of regenerative endodontic treatment of an immature upper right central incisor which showed rapid progression of external root resorption after replantation is presented.

An 8-year-old girl was referred to the Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics 2 days after the trauma with immediate intervention at Ege University Faculty of Medicine, Emergency Service and Bornova Dental Health Center. Mucosal injuries, which were sutured in the emergency department, were observed in the anterior region. The immature right upper central incisor (11) had been replanted after avulsion and the left upper central incisor (21) was intruded. Under local anesthesia, the upper right central (11) was repositioned. Semi-flexible splint was applied between 13-23. The patient was recalled two weeks later and the splint was removed, the vitality of the teeth were checked and a x-ray was repeated. The radiologic evaluation revealed an external resorption of tooth 11, therefore regenerative endodontic therapy was planned. Calcium Hydroxide paste was applied for two weeks. Following two weeks, induction of apical bleeding and placement of a coronal barrier of MTA, was performed as a revitalization procedure. The teeth were then restored with a glass ionomer cement lining and with composite resin. A lingual retainer was applied on the palatal sides of 11-21. The patient was recalled and followed-up for 1 year.

During the 1-year follow up period, the intraoral and radiological examination revealed the healing of tooth 11 which the external resorption was stopped and the bone loss was prevented, and tooth 21 was vital and the root development was proceeding.

The external root resorption after the avulsion is progression might be severe and endodontic treatment must be considered immediately in these cases. Regenerative endodontic procedure might be an alternative choice in such cases instead of conventional root canal treatment.

Keywords: avulsion, reimplantation, external root resorption, regeneration

P-050 - KOLE BÖLGESİNDE PERFORASYONLU İÇ REZORBSİYONUN MTA İLE TAMİRİ: BİR OLGU SUNUMU

Elif SENAY¹, Şaziye SARI¹

¹Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu sunumunda avulsiyona uğrayan dişte replasman rezorbsiyonu ile birlikte kole bölgesinde görülen perforasyonlu iç rezorbsiyonunun MTA ile tamir edilerek takibi amaçlanmıştır.

14 yaşında herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan hasta, dişinde renklenme ve mobilite şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın 11 yaşında sağ üst santral dişinin avulsiyona uğradığı; kuru peçete içinde saklanan dişin, 1 saat içerisinde replante edilerek splintlendiği ve kök kanal tedavisinin tamamlandığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik incelemede 11 numaralı dişin infraokluzyonda olduğu ve Miller'in mobilite sınıflamasına göre 1.derece mobil olduğu görülmüştür. Radyografik incelemede ise şiddetli kök rezorbsiyonu ve replasman rezorbsiyonu izlenmiştir. Tedavi planlamasında hastanın kemik gelişimi tamamlanıp implant tedavisi ile kalıcı restorasyonun yapılacağı zamana kadar vertikal kemik kaybının önlenmesi ve dişin ağız ortamında stabilitesinin korunması göz önünde bulundurulmuştur. 11 numaralı dişin tedavi işlemleri sırasında yaratabileceğimiz travma sonucu mobilitesinde artışa neden olmamak amacıyla splint uygulanmıştır. Kök kanal tedavisinin sökülmesi için giriş kavitesi açıldığında palatinal duvarda kole hizasında iç rezorbsiyona bağlı oluşan perforasyon izlenmiştir. Kanal tedavisi sökülmüş, perforasyon bölgesinde üretici talimatları doğrultusunda hazırlanan MTA ile kole seviyesinin 2 mm apikaline kadar tıkama sağlanmıştır. 2 hafta süre ile splint ağızda bırakıldıktan sonra asemptomatik olan hastanın splinti sökülerek infraokluzyonda olan dişin okluzal düzleme gelmesi ve estetiğin sağlanması amacıyla kompozitle restore edilmiştir. Akabinde dişin ısırma kuvvetleri sonucu mobilite artışının önlenmesi amacıyla, dişin fizyolojik hareketlerine izin verecek esnek titanyum tel ile palatinal bölgeden retainer uygulanmıştır.

3-6-8. ay kontrollerinde dişte klinik ve radyolojik olarak herhangi bir patoloji gözlenmemiş, dişin stabilitesini koruduğu izlenmiştir.

Travmaya uğramış dişlerde replasman rezorbsiyonu ile birlikte kole bölgesinde görülen perforasyonlu iç rezorbsiyonun tamirinde MTA kullanımının kısa süreli takibinde başarılı olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: avulsiyon, iç rezorbsiyon, perforasyon tamiri, MTA

P-050 - REPAIR OF PERFORATING INTERNAL RESORPTION AT CERVICAL REGION WITH MTA: A CASE REPORT

Elif SENAY¹, Şaziye SARI¹

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The follow-up of a repair of perforating internal resorption at cervical region of an avulsed tooth with MTA is aimed in this case report.

A 14 year-old patient with no systemic disease, attended to our clinic with the complaint of discoloration and mobility in his right upper incisor. According to the patient's dental anamnesis, right central incisor was avulsed at the age of 11 and stored in dry napkin. Tooth was replanted and splinted within 1 hour; root canal treatment was completed. Clinical examination revealed infraocclusal position of maxillary right central incisor with a mobility of stage 1 according to Miller's mobility classification. Radiographic examination showed severe root resorption and replacement resorption. Treatment was planned regarding the prevention of vertical bone loss until the patient's bone development is completed for further implant and permanent restoration. The tooth was splinted before treatment for preventing the mobility of tooth. During access cavity preparation, perforation due to internal resorption at palatal surface of the tooth was observed. Root canal filling was removed and the perforation was sealed up to 2 mm apical of cervical region with MTA according to manufacturer's instructions. Splint was left for 2 weeks and then was removed as the patient was asymptomatic. The tooth was restored to provide occlusal alignment and aesthetics. A retainer preventing the increased mobility of the tooth was applied palatally which allowed physiological movements.

No clinical and radiological pathology was observed in the 3-6-8-month-follow ups.

Short follow-up period of this case revealed that MTA is a successful material for the repair of perforating internal resorption.

Keywords: avulsion, internal resorption, perforation repair, MTA

P-051 - AVÜLSİYON YARALANMASI SONUCU ANKİLOZE OLMUŞ İKİ DAİMİ KESİCİ DİŞİN DEKORONASYON İLE TEDAVİSİ: İKİ OLGU SUNUMU

Sevgin İBİŞ¹, Hatice AÇIKEL², Emine ŞEN TUNÇ²

¹Bafra Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Çocuk Diş Hekimliği Kliniği, Samsun, Türkiye,

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye,

Dental avülsiyon; travma sonucu dişin soketinden tamamen çıkması olarak tanımlanır. Avülsiyon yaralanması sonrası sıklıkla görülen komplikasyonlardan biri olan ankiloz, alveol kemiğin sement veya dentin yüzeyine anormal füzyonudur. Bu olgu raporunda avülsiyon sonrası ankiloz ve eksternal rezorbsiyon gelişmiş iki daimi orta kesici dişin dekoronasyon ile tedavisi sunulmaktadır.

10 ve 11 yaşlarındaki iki kız hasta travmatik dental yaralanma şikâyetiyle çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Sistemik olarak sağlıklı hastaların ailelerinden alınan anamnezlere göre avülse maksiller orta keser dişler geç dönemde reimplante edilmiş ve hastalar kliniğimize yönlendirilmiştir. Birinci olguda kapalı apeksli dişe endodontik tedavi uygulanmış, ikinci olguda açık apeksli diş takip edilmiştir. Hastaların sırasıyla 2. ve 1. yıl kontrol randevularında ilgili dişlerde ankilozla birlikte eksternal rezorbsiyon görülmüştür. Düzenli kontrolleri yapılan hastalarda ilave diş travmasına bağlı enfeksiyon ve ağrı bulguları oluştuktan sonra dekoronasyon tedavisi uygulanmıştır. Hastalara kendi dişleriyle hazırlanan sabit yer tutucular yapılp, takip randevuları planlanmıştır. 6. aydaki kontrollerde klinik ve radyografik olarak herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır.

Dekoronasyon tedavisinin, travmatik yaralanma sonrası ankiloz olmuş daimi dişler için alveol kemik kaybını önleyerek, ileride yapılması planlanan protetik tedaviye destek sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ankiloz, dekoronasyon, dental travma

P-051 - DECORONATION TREATMENT OF TWO TRAUMATICALLY AVULSED PERMANENT INCISORS : TWO CASE REPORTS

Sevgin İBİŞ¹, Hatice AÇIKEL², Emine ŞEN TUNÇ²

¹Bafra Dental Health Hospital, Samsun, Turkey, ²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey,

Dental avulsion is defined as complete removal of the tooth out of its socket. Ankylosis, one of the common complications after an avulsion injury, is abnormal fusion to the surface of the cement or dentin of the alveolar bone. In this case report, decoronation of two permanent incisors with external resorption and ankylosis is presented.

Two girl patients aged 10 and 11 year-old were referred to pediatric dental clinic for the treatment of a dental traumatic injury. According to the anamnesis, the patients were systemically healthy, and it was learned avulsed maxillary central incisors reimplanted in late term in other centers. In the first case, incisor tooth with closed apex treated with endodontically and in the second case the tooth with open apex was followed. The first and second case showed ankylosis and external resorption at the 2nd and 1st year follow-up appointments, respectively. Decoronation was selected as a treatment option due to infection and pain that related additional dental trauma. Fixed space maintainers were constructed using the natural crowns were applied to both patients and follow-up appointments were scheduled. Six months follow-up examination revealed, there were no other signs of periapical pathology.

Decoronation treatment can be used in ankylosed permanent teeth, because it can be maintain alveolar bone for future prosthetic rehabilitation.

Keywords: ankylosis, decoronation, dental trauma

P-052 - MAKSİLLER SANTRAL DİŞLERDEKİ KOMPLİKE KRON-KÖK KIRIKLARININ MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIMLA TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Cansu ERTAŞ BİNGÖL¹, Önder GÜRLEK², Fahinur ERTUĞRUL¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye, ²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, İzmir, Türkiye

Anterior bölgede travma sonrası meydana gelen komplike kron-kök kırıklarının tedavisinde fonksiyonun tekrar kazandırılması ve estetiğin sağlanması oldukça önemlidir. Bu olgu sunumunun amacı komplike kron-kök kırıkları tedavisinde güncel bir yaklaşım olan yeni nesil adeziv sistemlerin kullanımını vaka üzerinden bildirmektir.

11 yaşında sistemik hastalığı olmayan kız hasta 1 ay önce geçirdiği travma hikayesiyle kliniğimize başvurmuştur. Ağız içi muayenesinde maksiller sağ ve sol daimi santral kesici dişlerde komplike kron-kök kırıkları tespit edilmiştir. Hastanın velisi 11 numaralı dişin kronu ve kökünün palatinalini içeren parça ile 21 numaralı dişin kökünün palatinalini içeren parçayı su içerisinde kliniğimize getirmiştir. Anterior bölgeden alınan periapikal radyografide 11 ve 21 numaralı dişlerin kırık hattının kökün koronal üçlüsünde olduğu gözlenmiştir.

İlk seans flep kaldırılarak kırık hatları ortaya çıkarılmıştır. Aynı seansta her iki dişin pulpa dokusu ekstirpe edilerek, kanallara kalsiyum hidroksit gönderilmiştir. Kuru bir çalışma alanında kırık parçalara asitleme işlemi yapılmış, tekrar yıkama ve kurulum işlemi uygulanmıştır. 4-META/MMA-TBB (4-methacryloxyethyl trimellitate anhydride methyl methacrylate) içeren, kimyasal olarak polimerize olan adeziv sistemle kırık parçalar bir araya getirilmiştir. İkinci seansta guta perka ve epoksi rezin esaslı kanal dolgu patı kullanılarak dişlerin kanal tedavisi tamamlanmıştır. Aynı seansta silikon anahtar hazırlamak için üst çeneden ölçü alınmıştır. Üçüncü seansta 11 numaralı dişin kırık hattı hafif bir aşındırma yapılarak 21 numaralı diş ise silikon anahtar kullanılarak nano hibrit rezin esaslı kompozit materyali ile restorasyonları tamamlanmıştır.

3 , 6 ay ve 1 yıllık kontrol randevularında dişlerin klinik ve radyolojik olarak asemptomatik olduğu gözlenmiştir. Perküsyon ve palpasyon bulguları negatif bulunmuş, mobilitenin fizyolojik sınırlar dahilinde olduğu saptanmıştır. Klinik olarak ankiloz bulgusuna rastlanmamıştır. Radyografik incelemelerde diş ve periodontal dokular sağlıklı olarak izlenmiş, herhangi bir radyolusensi veya patolojiye rastlanmamış olup, hasta uzun dönem takibe alınmıştır. Sonuç olarak komplike kron-kök kırıklarının multidisipliner tedavisinde, yeni nesil adeziv sistemlerin kullanımının, özellikle anterior bölgede estetik ve fonksiyonel yönden başarılı bir yöntem olarak kliniklerde travma olgularında uygulanabileceği kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: adeziv sistemler, dental travma, komplike kron-kök kırığı

P-052 - MULTIDICIPLINARY APPROACH TO COMPLICATED CROWN-ROOT FRACTURE IN MAXILLARY CENTRAL TEETH: CASE REPORT

Cansu ERTAŞ BİNGÖL¹, Önder GÜRLEK², Fahinur ERTUĞRUL¹

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İzmir, Turkey, ²Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İzmir, Turkey

The aim of this case report is to report on the use of a new generation of adhesive systems, a current approach in the treatment of crown-root fractures.

A 11-years old girl without systemic disease applied to our clinic with a history of trauma that had happened 1 month ago. In the intraoral examination, a complicated crown-root fracture was detected in maxillary right and left permanent central incisors teeth. The patient's parents have brought to our clinic with the number 11 tooth crown and the root palatal fragment and a palatal fragment of the number 21 tooth root.

In the first visit, the flap was removed and fracture lines were uncovered. In the same visit, extracted the pulp tissue from both teeth and sent calcium hydroxide through the channel. In a study area, the fracture was acidified and the washing and drying procedures were applied. The chemically polymerized adhesive system containing 4-META / MMA-TBB (4-methacryloxyethyl trimellitate anhydride methyl methacrylate). In the second visit root treatment of teeth is completed. In the third visit, the tooth broken line 11 was lightly abraded and the tooth 21 was restored with composite material.

The teeth were clinically and radiologically asymptomatic at 3, 6 months and 1 year control appointments. Percussion and palpation findings were found to be negative. Clinical findings of ankylosis have not been found. On radiographic examinations, dental and periodontal tissues were observed as healthy and no radiolucency or pathology was found. In multidisciplinary treatment of complicated crown-root fractures, it has been concluded that the use of a new generation of adhesive systems can be performed in trauma cases in clinics as a successful method, especially in the aesthetic and functional direction of the anterior region.

Keywords: adhesive systems, dental trauma, complicated crown-root fracture

P-053 - TRAVMA OLGULARININ MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIMLA TEDAVİSİ: İKİ OLGU SUNUMU

İrem BAĞ¹, Berceste GÜLER²

¹Dumlupınar Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kütahya, Türkiye, ²Dumlupınar Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, Kütahya, Türkiye

Sert ve yumuşak doku yaralanmalarının bir arada bulunabildiği travma olgularının multidisipliner yaklaşımla tedavilerinin planlanması büyük önem taşımaktadır. Bu olgu sunumunda yüksek frenulum ataşmanı ile ilişkili yumuşak doku yaralanması ile kron kök kırığı olgularının 6 aylık sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Olgu 1: Travma hikayesiyle kliniğimize başvuran 9 yaşındaki erkek hastanın ağız içi muayenesinde mandibular sağ santral, lateral ve sol lateral dişlerinde komplike olmayan kron kırıklarının olduğu görüldü ve kompozit ile restore edildi. Mandibular sağ süt kanin ve mandibular sol santral dişinde (31) mobilite olduğu tespit edildi. Radyolojik muayenede patolojik bulgusu olmayan hastaya 2 hafta boyunca yarı esnek splint uygulandı. Ayrıca hastanın mandibular sağ 1.molar dişinde komplike kron-kök kırığı olduğu gözlemlendi ve kırık hattını tam olarak belirleyebilmek için gingivektomi yapıldı. Mineral trioksit agregat (MTA) ile Cvek amputasyonu uygulanmasının ardından kırık parça dual-cure rezin siman (Panavia SA Cement Plus) ile yapıştırıldı. Kontrol seansında devital olduğu tespit edilen 31 no'lu dişe kanal tedavisi yapıldı. Olgu 2: Kliniğimize başvuran 13 yaşındaki erkek hastanın ağız içi muayenesinde maksillada yüksek labial frenulum ataşmanı bulunduğu ve düşmenin etkisiyle sağ ve sol lateral dişler arasında kalan mukoperiosteal dokunun altında bağ doku kalacak şekilde dokudan uzaklaştığı tespit edildi. Diş ve çevresi sert dokularda kırık olmadığı gözlemlendi ve yara bölgesi serum fizyolojik ile yıkandıktan sonra 4.0 ipek sütür ile labial flep primer olarak kapatıldı.

Olgu 1: Olgunun 6 aylık takibi sonucunda herhangi bir klinik semptom veya radyografik olarak periapikal dokularda radyolüseni izlenmedi. Olgu 2: Hastanın 6 aylık takibi sonucunda yara iyileşmesinin sorunsuz olduğu ancak labial frenulum ataşmanının büyüme ve gelişim tamamlandıktan sonra değerlendirilmesine karar verildi. Kontrol seanslarında maksiller ön bölge dişlerinin vitalitesini koruduğu tespit edildi.

Travma olguları sadece diş değil çevreleyen destek dokuları da kapsamaktadır. Komplike travma olgularında multidisipliner olarak en doğru ve hızlı şekilde müdahale etmek olumlu bir tedavi sonucu elde edilmesi için önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: diş yaralanmaları, kron-kök kırığı, labial frenulum

P-053 - MULTIDISCIPLINARY TREATMENT APPROACH OF TRAUMA CASES: TWO CASE REPORTS

İrem BAĞ¹, Berceste GÜLER²

¹Dumlupınar University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kutahya, Turkey, ²Dumlupınar University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kutahya, Turkey

The planning of multidisciplinary treatment of dental trauma cases where hard and soft tissue injuries can be found together is of great importance. In this case report, it is aimed to evaluate 6 months results of soft tissue injury associated with high-attached maxillary frenulum and a crown- root fracture.

Case 1: A 9-year-old male patient had crown-root fracture without pulp involvement in mandibular right central, lateral and left lateral incisor. They were restored with composite resin. Mobility was found in mandibular right primary canine and left central (31). Semi-flexible splint was performed for 2 weeks. Complicated crown-root fracture with pulp involvement on mandibular right 1st molar tooth was observed and gingivectomy was performed. After the application of Cvek pulpotomy procedure with the usage of mineral trioxide aggregate, fracture piece was bonded with a dual-cure resin cement. Root canal treatment was performed for tooth (31). Case 2: A 13-year-old male patient with high-attached maxillary frenulum with a history of falling, it was observed that mucoperiosteal tissue between right and left lateral teeth was away from the tissue, leaving the connective tissue underneath. It was also observed that hard tissues surrounding the tooth were not broken. Labial flap was closed with suture.

Case 1: No clinical symptoms or radiolucency in the periapical tissues were observed as a result of the 6-month follow-up of the case. Case 2: The wound healing was good after 6 months, but the labial frenulum will be evaluated after growth were completed. It was determined that the maxillary anterior teeth maintained their vitalities.

Trauma cases include not only the tooth but also the surrounding tissues. Intervention in the most accurate and rapid manner as a multidisciplinary approach in complicated trauma cases is important for obtaining a positive treatment result.

Keywords: dental trauma, crown- root fractures, labial frenum

P-054 - DİLASERASYONA BAĞLI OLARAK GÖMÜLÜ KALMIŞ OLAN DAİMİ KESİCİ DİŞTE TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

Sevil UYSAL¹, Ramazan ARSLAN², Firdevs TULGA ÖZ

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye

Dilaserasyon diş kuru veya kökünün keskin açılı şekilde katlanması veya kıvrılması ile ortaya çıkan ve daimi dişlerin gömülü kalmasına neden olan gelişimsel bir şekil anomalisidir. Bu çalışmada geçmişte travma hikayesi olan bir vakada, dilaserasyona bağlı olarak gömülü kalmış üst sağ santral kesici diş rapor edilmiş ve sürmesi mümkün olmayan dişin çekilmesinin ardından çocuğun yaşı daimi restorasyon yapılması için uygun olana kadar yerinin korunması amaçlanmıştır.

Üst sağ kesici dişinin sürmemesi şikayetiyle kliniğimize başvuran 11 yaşındaki erkek hastanın medikal anamnezinde herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmadığı öğrenilmiştir. Alınan periapikal radyografide daimi üst sağ santral dişin gömülü kaldığı ve dişte dilaserasyon bulunduğu tespit edilmiştir. Alınan panoramik ve okluzal filmler sonucunda dişin kron ve kökünün birbiriyle 90° lik açı yaptığı ve insizal kenarın distale doğru dilasere olduğu anlaşılmıştır. Diğer dişlerde ise herhangi bir anomali saptanmamıştır. Dişin durumunun değerlendirilmesi amacıyla ortodonti ve cerrahi kliniğiyle eş zamanlı olarak konsültasyon gerçekleştirilmiştir. Ortodontistlerin değerlendirmesi sonucu, dişin cerrahi olarak çıkartılması ve boşluk bölgesine sadece estetik amaçlı olarak tarafımızca dişli hawley apareyi yapılması uygun görülmüştür.

Dişin durumunun tam olarak belirlenebilmesi amacıyla cerrahi olarak bölge açıldığında diş kronunun mine sement sınırından distale doğru 90° dilasere olduğu ve ortodontik olarak sürdürülmesinin ve ağızda normal pozisyonunda konumlandırılmasının mümkün olmadığı görülmüştür. Çekimin ardından yara yerinin tamamen iyileşmesi beklenmiş ve hasta takibe alınmıştır. 8.haftanın sonunda hastaya estetik amaçlı hawley apareyi yapılmıştır.

Dilaserasyon dişin uzun aksı boyunca bir kısmının açılı olarak gelişmesidir. Süt dişlerine meydana gelen ciddi travmatik yaralanmaların altındaki daimi dişte gelişme dönemine bağlı olarak dilaserasyona neden olduğu gösterilmiştir. Nitelik sunulan olguda bu bulguları destekler niteliktedir. Bu nedenle, süt dişlerinde meydana gelen travmaların ciddiye alınması, mutlaka bir çocuk diş hekimi tarafından takip edilmesinin gerektiği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: dilaserasyon, gömülü diş

P-054 - TREATMENT APPROACH OF AN IMPACTED PERMANENT INCISOR TOOTH WITH DILACERATION: CASE REPORT

Sevil UYSAL¹, Ramazan ARSLAN², Firdevs TULGA ÖZ

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Dilaceration is a developmental anomaly that occurs when the tooth crown or root is folded or twisted at a sharp angle, causing the permanent teeth to be impacted. In this study, a dilacerated impacted upper right central incisor tooth impacted due to a past history of trauma was reported. It was aimed to protect the place until the child's age is suitable for permanent restoration after tooth extraction.

A 11-year-old male patient came to our clinic, with the complaint of unesthetic smile caused by the absence of maxillary anterior tooth. The periapical radiograph revealed that the tooth was failure and dental dilaceration was present. No anomaly was detected in the other teeth. After consulting orthodontists and surgical clinic, it was deemed appropriate to surgically remove the tooth and to make a Hawley appliance to the space area only for aesthetic.

When the region was opened surgically, it was observed that the tooth crown was 90 ° in diameter from the enamel-cementum-junction to the distal. After the extraction, the wound place was expected to be completely healed and the patient was followed up then a Hawley appliance was given to him for aesthetic purposes.

Dilaceration is growing a part of the tooth along the long axis at an angle. It has been shown to cause dilaceration due to the permanent teeth development period under severe traumatic injuries to the deciduous teeth. Therefore, we believe that the seriousness of the traumas that occur in the deciduous teeth must be followed by pedodontics.

Keywords: dilaceration, impacted tooth

P-055 - KURON-KÖK KIRIĞININ MULTİDİSİPLİNER TEDAVİSİ: 2 OLGU SUNUMU

Neslihan YILMAZ¹, Tuğba BEZGİN¹, Rahme BARBAROS²

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, Ankara, Türkiye

Bu bildiri de komplike kuron-kök kırığı bulunan 2 olgunun multidisipliner tedavi ile rehabilitasyonunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu 1: 10 yaşındaki hasta bisikletten düşerek geçirdiği travma sonrası 2 saat içinde kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik muayenede; 21 no'lu dişinde pulpayı içeren kuron-kök kırığı olduğu kırık parçanın alveolar kretin altına uzandığı görülmüştür. Radyografik muayenede, kök gelişiminin tamamlandığı tespit edilmiştir. Kırık koronal parça çıkarıldıktan sonra kök-kanal tedavisi uygulanmıştır. Ardından ilgili bölgede flap açılmış, rubber-dam ile izolasyon sağlanmış ve kırık parça kompozit yardımıyla yapıştırılmıştır. Olgu 2: Tıp fakültesinden kliniğimize yönlendirilen 14 yaşındaki hastadan alınan anamnezde, 1 yıl önce 4. kat balkonundan düştüğü, tüm üst keser dişlerini travma sırasında kaybettiği ve herhangi bir dental tedavi uygulanmadığı öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyografik muayenede; avulsiyon gerçekleşen üst keser bölgesinde herhangi bir patolojiye rastlanmamıştır. 14 no'lu dişte ise palatinal tüberkülün kırıldığı ve alveolar kretin altına uzanan ve pulpayı içeren bir kuron-kök kırığı olduğu görülmüştür. Yapılan gingivektominin ardından, ilgili dişe kök-kanal tedavisi uygulanmış, rubber-dam ile izolasyon sağlanmış ve diş ortodontik konsültasyon sonucunda kompozit rezin ile kanin diş formu verilerek restore edilmiştir.

Her iki olgunun da 3. ve 6. ay kontrollerinde herhangi bir klinik veya radyografik patolojiye rastlanmamıştır. Hastaların takipleri devam etmektedir.

Kuron-kök kırıklarının tedavisinde; dişlerin daimi restorasyonları, ortodontik veya cerrahi ekstrüzyon uygulanmasının ardından yapılması gerektiği bilinmektedir. Sunulan iki olguda ise; daimi restorasyonlar aynı seans içinde flap açılması ve/veya gingivektomi yapılmasının ardından rubber-dam ile yeterli izolasyon sağlanabilmesi sonucunda yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, kuron-kök kırığı

P-055 - MULTIDISCIPLINARY TREATMENT OF CROWN-ROOT FRACTURE: 2 CASE REPORTS

Neslihan YILMAZ¹, Tuğba BEZGİN¹, Rahme BARBAROS²

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Ankara, Turkey

It's aimed to present multidisciplinary rehabilitation of 2 cases with complicated crown-root fracture.

Case1: A 10-year-old patient was applied to clinic within 2 hours after trauma. Clinical examination revealed that the fracture fragment of #21 was found to extend under the alveolar bone and the pulp was exposed. It was observed that the apical closure was completed. After removal of the coronal fragment, the root canal treatment was applied. Coronal fragment was bonded with composite after the region was isolated with rubber dam by flap elevation. Case2: A 14-year-old patient, who was referred to clinic with a chief complaint spontaneous pain, told that she had fallen from the balcony 1 year ago, lost all her upper incisor teeth. No pathology was found according to clinical and radiological examination. It was seen that the palatal cusp of the #14 was fractured extending under the alveolar bone and the pulpal chamber of tooth was exposed. After the gingivectomy process, root canal treatment was applied under the rubber dam isolation. According to orthodontic consultation the tooth was restored as a canine form with composite.

Clinical and radiographic examinations were performed at 3rd and 6th months for both of the cases and no pathology was found.

It is known that the permanent restorations of crown-root fractures have to be done after the orthodontic or surgical extrusion. However in both of the present cases, permanent restorations could have been done in the same session with the help of rubber dam isolation by flap elevation/gingivectomy.

Keywords: dental trauma, crown-root fracture

P-056 - İNTRÜZE DAİMİ KESER DİŞİN ORTODONTİK YAKLAŞIMLA SÜRDÜRÜLMESİ: VAKA RAPORU

Simge AKSOY¹, Özgül BAYGIN¹, Burak GÜNNAR²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye, ²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Trabzon, Türkiye

İntrüzyon yaralanmaları, tüm travma vakalarının% 0.3-1.9'unda görülen en şiddetli diş yaralanmalarından biridir. İntrüziv lüksasyon, PDL'nin birçok lifinin ve kök yüzeyindeki sementin tahribiyle sonuçlanan dişin sokette aksiyel yönde yer değiştirmesi olarak tanımlanır. Mevcut 3 tedavi yöntemi; spontan reerüpsiyon, ortodontik veya cerrahi repozisyonudur. Tedavi kararı intrüzyonun derecesi ve kök formasyonu göz önüne alınarak verilmelidir.

Onbir yaşındaki kız çocuğu bisiklet kazası hikayesiyle kliniğe başvurdu ve 21 nolu daimi kesici dişinde aksiyel yönde 7 mm'den fazla intrüzyon ve yumuşak doku hasarı mevcuttu. Radyografik değerlendirmede intrüze diş kapalı apeksli, insizal kenarı neredeyse komşu dişin kron kök birleşimi seviyesinde olup, alveolar kırık veya kök kırığı gözlenmedi. Hastaya iyi bir oral hijyen sağlaması amacıyla yumuşak bir diyetle beslenmesi, dişlerini yumuşak sertlikte bir fırçayla fırçalaması ve klorheksidin ağız spreyi kullanımı tavsiye edildi. Yeniden değerlendirme için 10 gün sonra çağrıldı. 2. ziyarette spontan reerüpsiyon görülmedi ancak iyi bir yumuşak doku iyileşmesi sağlandı. Hasta repozisyon için ortodontiste yönlendirildi. Pulpa odasına ulaşım sağlanabilir hale geldiğinde kanala Ca(OH)₂ yerleştirildi. Nihai endodontik tedavi ekstrüzyonun başlamasından yaklaşık 6 ay sonra tamamlandı. Kanal dolumu, guta-perka kon ve kalsiyum hidroksit esaslı sızdırmaz bir pat ile lateral kondensasyon yöntemiyle gerçekleştirildi. Diş kompozit ile restore edildi.

Klinik ve radyografik incelemelerde diş fonksiyonel ve estetik olarak kabul edilebilir seviyededir. Hastanın takibi devam etmekte olup, yıllık gözlemlere 5 yıl boyunca devam edilmesi planlanmaktadır.

Ortodontik hareketler, diş hareketi elde etmede biyolojik olarak kontrol edilebilir bir güç sağlamanın yanı sıra, endodontik tedaviye başlayabilmek için pulpa odasına kolayca erişim sağlar.

Anahtar Kelimeler: intrüzyon, ortodontik ekstrüzyon, matür diş

P-056 - REPOSITION OF AN INTRUDED PERMANENT INCISOR BY AN ORTODONTIC APPROACH: A CASE REPORT

Simge AKSOY¹, Özgül BAYGIN¹, Burak GÜNNAR²

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey, ²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Trabzon, Turkey

Intrusion injuries are one of the most severe types of dental injuries, occurring in 0.3-1.9% of all trauma cases. Intrusive luxation is defined as axial dislocation of the tooth in its socket, resulting from destruction of most fibres of the PDL and the cementum of root surface. Available 3 treatments are spontaneous re-eruption, orthodontic or surgical repositioning.

Treatment decision considers the degree of intrusion and root formation, which effects the outcome.

An 11-year-old girl suffered bicycle accident, referred to as intrusive luxation of the permanent incisor. The incisor tooth (21) was intruded axially by more than 7 mm and induced soft tissue injury. The radiographic examination demonstrated intruded 21 with mature close apex, and the incisal edge of the tooth was almost located at the level of the crown-root junction of the adjacent tooth. Alveolar bone and root fractures weren't noticed. Instructions were given to maintain oral hygiene by brushing with a soft brush and flushing with CHX, prescribed a soft diet. She recalled 10 days later for reassessment. No re-eruption but a well-healed wound was observed at the 2. visit. At this point, the patient referred to an orthodontist for repositioning and providing to access pulp chamber easily. Ca(OH)₂ dressing paste was placed into the canal. Final endodontic treatment completed approximately 6 months after the start of extrusion. Filling technique consisted of lateral condensation using gutta-percha points and a calcium hydroxide-based sealer. The tooth was restored with composite.

In clinical and radiographic examinations tooth had remained functional and esthetically acceptable. At one-year follow-up, no signs of progressive root resorption, bone loss, periapical lesions were observed. Yearly observations are planned for 5 years.

Orthodontic movements provide biologically controlled forces to obtain tooth movement besides, let easily access to pulp chamber for the onset of endodontic therapy.

Keywords: intrusion, orthodontic extrusion, mature tooth

P-057 - SÜT VE KARMA DENTİSYONDA GÖRÜLEN KOMPOUND ODONTOMA VE SÜRME BOZUKLUKLARININ TEDAVİSİ

Elif TEKPINAR¹, Ayşegül ÖLMEZ², Elif PEKER²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye

Odontomalar özellikle çocuklarda ve adolesanlarda en sık karşılaşılan benign odontojenik tümörlerdir. Odontomalar odontojenik ektomesenkim ve odontojenik epitel kaynaklıdır ve diş sert dokuları içerir. Çocuk ve adolesan hastalarda görülen sürme bozukluklarının erken tanı ve tedavisi daimi dentisyonda meydana gelen kapanış problemlerinin önlenmesi ve/veya hafifletilmesini sağlar. Bu olguda compound odontoma ve sürme bozukluklarının tedavi yaklaşımı açıklanmıştır.

Kliniğimize alt ön süt dişinin sürmemesi şikayeti ile başvuran 5 yaş 4 aylık erkek hastada yapılan ağız içi muayenesinde mandibuler süt lateral diş eksikliği ve bu bölgede ağrısız ekspansiyona neden olan sert şişlik izlendi. Ayrıca sol alt posterior mandibuler bölgede 75 nolu dişin diş eti seviyesinde infraoklüzyonda olduğu görüldü. Diş diş eti seviyesinde linguale eğimli olarak sürdüğü için takibine karar verilmiştir. Hastadan alınan panoromik radyografide mandibuler kanin-lateral bölgesinde süt lateral dişin gömülü kaldığı ve çok sayıda compound odontoma saptandı. Hastanın dental tedavileri tamamlandıktan sonra sedasyon altında çekim ve cerrahi işlemleri gerçekleştirildi. Operasyondan 1 hafta sonraki kontrol randevusunda yara iyileşmesinin tamamlandığı hastanın herhangi bir şikayetinin olmadığı ve yara iyileşmesinin tamamlandığı görüldü. 3 ay sonra alınan panoromik radyografide kemik dokuda iyileşme olduğu ve nüks olmadığı saptandı. Aynı randevuda hastanın 36 ve 75 nolu dişlerinin sürdüğü gözlemlendi. İlk randevuda infraoklüzyonda olan 75 nolu dişin ankiloze kaldığı düşünülmüştür. Ancak kontrol randevusunda sürme hareketi gözlenen infraoklüzyonda kalan dişin radyolojik olarak tespit edilemeyen sekonder sürme bozukluğu nedeniyle erüpsiyonun durakladığına karar verilmiştir. Ayrıca simetrik olarak maksiller daimi I. molar dişlerin erüpsiyon hareketi sırasında süt II. molar dişlerin distal köklerinde rezorpsiyon meydana geldiği gözlemlendi. Süt dişindeki bu hareketin daimi birinci molar dişin sürmesi ile ilişkili olduğu düşünülmektedir.

Hastanın büyüme ve gelişim döneminde olduğu için vertikal gelişimi devam etmektedir. Bu nedenle infra oklüzyon nedeniyle meydana gelen kapanış problemleri kontrol altında tutulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: compound odontoma, sürme bozuklukları, infraoklüzyon

P-057 - TREATMENT OF COMPOUND ODONTOMA AND ERUPTION DISORDERS IN PRIMARY AND MIXED DENTITION

Elif TEKPINAR¹, Ayşegül ÖLMEZ², Elif PEKER²

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Odontomas are the most common benign odontogenic tumors, especially in children and adolescents. Odontomas are originated from odontogenic ectomecencim and odontogenic epithelium, and include dental hard tissues. Early diagnosis and treatment of eruption disorders seen in children and adolescents allows prevention and / or alleviation of occlusion problems that occur in the permanent dentition. The treatment approach of compound odontoma and dyspepsia has been described.

A 5-year-old, 4-month-old male patient admitted to Pediatric Dentistry Department with the complaint of missing lower anterior tooth and a painless enlargement in this region. It was also observed that 75 teeth in the left lower posterior mandibular region were infraocclusion at the gingival level. It has been decided to follow. A panoramic radiograph taken from the patient showed that the impacted lateral of the mandibular canine-lateral region and numerous compound odontomas were detected. After the dental treatment of the patient was completed, undersedation, surgical procedures were performed. One week after the operation, there was no complaints from the patient that wound healing was complete. The panoramic radiograph taken three months later showed improvement in bone tissue and no recurrence. At the same appointment, the patient's #36 and #75 were observed. In the first appointment, #75, which were thought to have remained anchored. However, it was decided that the eruption was interrupted due to the impaired secondary sequestration, which could not be detected radiologically. In addition, during the eruption period of the molar teeth I., It was observed that the molar teeth resorption at the distal roots. This movement in the dairy tooth is thought to be related to the permanent first molar tooth application.

Since the patient is in the period of growth and development, the vertical development continues. For this reason, occlusion problems caused by infra-occlusion are under control.

Keywords: compound odontoma, eruption disorders, infraocclusion

P-058 - GÖMÜLÜ MANDİBULER DAİMİ AZI DİŞİN TEDAVİSİ: VAKA RAPORU**Selçuk SAVAŞ¹, Aşlı BAYSAL², Ebru KÜCÜKYILMAZ¹**

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye, ²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, İzmir, Türkiye

İnfroklüzyon veya eksik dişler komşu dişin veya karşıt arktaki dişin mezyal yönde devrilmesine/gömülü kalmasına neden olmaktadır. Mandibuler daimi birinci azı dişlerin mezyal yönde devrilmesi/gömülü kalması göreceli olarak nadirdir ve prevalansı 0.01%-0.36%'dır. Bu dişler; komşu dişin de devrilmesi, dental arka yer kaybı, karşıt arktaki dişin uzaması ve alveoler kemik yüksekliğinin azalması gibi yalnızca gömülü dişin düzeltilmesi ile tedavi edilemeyecek, tüm oklüzyonun etkilendiği komplike klinik sonuçlar yaratmaktadır. Bu durumun erken dönemde tespit edilmesi ile gömülmenin neden olduğu pozisyon anomalilerini önlemek mümkün olabilir.

6½ yaşındaki kız hasta, kliniğimize sağ mandibular bölgedeki ankiloz ve gömülü süt dişi ile aynı bölgedeki sürmeyen daimi azı dişi için yönlendirildi. Ağız içi muayenesinde #46 ve #85 numaralı dişlerin mandibuler arktaki yerlerini almadığı görüldü. Radyografik muayene ile #46 numaralı dişin mezyal yönde devrildiği/gömülü kaldığı, #85 numaralı dişin de sürmediği doğrulandı.

Tedavi planı; ankiloz ve gömülü durumdaki #85 numaralı dişin çekiminin ardından mezyle eğimlenmiş #46 numaralı dişin dik hale getirilerek erüpsiyonunun sağlanması şeklinde yapıldı. Gömülü olan #46 numaralı dişin kronu cerrahi olarak açığa çıkarıldıktan sonra doğrultma zembereği içeren hareketli bir aparey hastaya uygulandı. Daha sonra, #46 numaralı dişin hareketine devam edebilmek amacıyla distalizasyon vidası içeren hareketli bir aparey ile tedaviye devam edildi. 44 aylık takip periyodu sonunda sağ alt daimi birinci azı diş başarılı şekilde yerini aldı, komşuluğundaki ikinci premolar diş tamamen erüpte oldu, dişler arasındaki kontakt ve oklüzyon mükemmel şekilde sağlandı.

Bu vaka raporu; erüpsiyon problemlerine ait erken teşhisin önemine vurgu yaparken, mezyal yönde devrilen/gömülü kalan mandibular daimi birinci azı dişin tedavisinde hareketli apareylerin kullanımı ile elde edilen yararları ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: gömülü molar, ortodontik tedavi

P-058 - TREATMENT OF IMPACTED MANDIBULAR PERMANENT MOLAR TOOTH: A CASE REPORT**Selçuk SAVAŞ¹, Aşlı BAYSAL², Ebru KÜCÜKYILMAZ¹**

¹Izmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey, ²Izmir Katip Celebi University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Izmir, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Açıklama [P1]: İngilizce karakter büyük harf i ler degismeli

Infraocclusion or missing teeth often cause mesial impacting/tipping of adjacent or opposing teeth. Mesially impaction of the mandibular first molar, is relatively rare, with prevalence rates of 0.01% to 0.36%. These teeth lead to complicated clinical consequences including tipping of the adjacent teeth, space loss in the dental arch, supra eruption of opposing teeth, and reduced alveolar bone height, which may necessitate not only correction of the impacted tooth but also reconstruction of the occlusion. Early detection of the impaction may be the key to prevention of impaction-induced malposition.

A 6½-year-old girl was referred to our clinic for submerged/ankylosed primary and non-erupted permanent molar teeth in the right mandibular quadrant. Intraoral examination revealed that #46 and #85 were not erupted in the mandibular arch. Radiographic examination revealed a mesially-impacted #46 and a submerged #85.

A treatment plan was established to upright and erupt mesially tilted #46 after extraction of the ankylosed #85. After surgical exposure of the crown of tooth #46, a removable appliance with an uprighting spring was delivered to the patient. In later stages, #46 was further uprighted using a removable appliance with a distalization screw. Lower right permanent first molar was successfully repositioned and after 44 months follow-up period, permanent first molar and second premolar were completely erupted into normal occlusion with perfect contact

This case report emphasizes the importance of early diagnosis of eruption failures and demonstrates the usefulness of removable appliance in a patient with mesially impacted/tipped mandibular first molar.

Keywords: impacted molar, orthodontic treatment

P-059 - ERKEN YAŞTA REKÜRRENS GÖSTEREN PERİFERAL DEV HÜCRELİ GRANÜLOM: BİR OLGU RAPORU

Uğur MERCAN¹, Esra KARAALİOĞLU²

¹Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Hastalıkları AD, İstanbul, Türkiye, ²Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Bu olgu raporunda 7 yaşında erkek çocukta nüks gösteren periferal dev hücreli granülomun teşhis ve tedavi planlaması ile 1 yıllık takibi sunulmaktadır.

Alt çenesinde tekrarlayan kanamalı şişlik şikayeti ile Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran 7 yaşında erkek hastanın alınan anamnezinde, yaklaşık 1 ay önce aynı bölgenin opere edildiği, benzer lezyonun total olarak eksizye edildiği ancak nüks ettiği öğrenildi. Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan hastaya yapılan ekstraoral muayenede asimetri veya ekspansiyon bulgusuna rastlanmaz iken; intraoral muayenede alt çene ön bölgede 31, 32, 41, 42 nolu dişlerle ilişkili, ağrısız, palpasyonda kanamalı, yüzyden kabarık, dişleri kısmen örten ülsere lezyon ile 31 ve 41 nolu dişlerde mobilite saptandı. Alınan radyografiler ve tomografi sonucunda ilgili dişlerin koronalinde gözlenen hafif kemik yıkımı dışında herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Ayırıcı tanıda Brown tümörü elimine etmek amacı ile hastanın parathormon seviyesi değerlendirildi ve normal düzeyde olduğu gözlemlendi.

Genel anestezi altında total enükleasyonu yapılan lezyonun patolojik incelemesi sonucu lezyonun dev hücreli granülom olduğu belirlendi. Ayrıca enükleasyon sonrası meydana gelen kemik kaybı ve ilgili dişlerde artan mobilite göz önünde bulundurularak 74-73-31-41-83-84 nolu dişleri kapsayan tel-kompozit splint uygulandı. 2 hafta sonra yapılan kontrolde opere bölgenin iyileştiği, 31 ve 41 nolu dişlerin mobilite derecesinin azaldığı, 32 ve 42 nolu dişlerin sürmeye başladığı gözlenerek splint çıkarıldı. 3. ay kontrolünde yapılan muayene ve radyografik incelemede herhangi bir olumsuz semptomu ve nüks bulgusu bulunmayan hastanın 31 ve 41 nolu dişlerin dişetlerinin de normal seviyeye geldiği belirlendi. Bununla birlikte yapılan soğuk testi ile ilgili dişlerin vital olduğu saptandı. Hastanın 6. ay ve 12. ay kontrollerinde de patolojik bir bulguya rastlanmadı.

Çocuklarda periferal dev hücreli granülom gibi lezyonların agresif büyüme ve rekürrens gösterebildiği göz önünde bulundurulmalıdır. Hastaların detaylı muayenesinin yapılması, multidisipliner tedavi yaklaşımı ve uzun dönem takibi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: periferal dev hücreli granülom, rekürrens, brown tümör, splint

P-059 - RECURRENCE OF A PERIPHERAL GIANT CELL GRANULOMA IN A PEDIATRIC PATIENT: A CASE REPORT

Uğur MERCAN¹, Esra KARAALİOĞLU²

¹Okan University, Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey, ²Okan University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The purpose of this case report is to present diagnosis, treatment planning an 12 month follow-up of recurrent peripheral giant cell granuloma in a 7-year-old child.

A 7-year-old male patient referred to Okan University Faculty of Dentistry with complaint of recurrent hemorrhagic swelling on lower jaw and the family reported that the same lesion was totally excised but relapsed about 1 month ago. While there was no assymetry or expansion in extraoral examination, the patient was also systemically normal. In intraoral examination, hemorrhage with palpation, ulcerated surface lesion partially covering the teeth was detected at anterior mandible. Mobility at 31 and 41 teeth was also determined. Radiographs and tomography revealed no pathology except mild bone destruction observed in the coronal of the 31 and 41 no teeth. In differential diagnosis, the patient's parathormone level was evaluated with the aim of eliminating the Brown tumor which observed at normal level.

Total enucleation of the lesion was accomplished under general anesthesia and pathological examination of the lesion was revealed as giant cell granuloma. A wire-composite splint was applied including 74-73-31-41-83-83, considering bone loss after the operation and increased mobility in the involved teeth. At 2 weeks recall, it was observed that the soft tissue was healed, mobility of 31, 41 was decreased and 32, 42 were started eruption. Therefore the splint was removed. At 3rd month follow-up, the patient had no complaint and there was no symptoms related with recurrence. The gingiva of 31, 41 was reached at normal level and also it was detected that the teeth were vital. Furthermore no pathological findings was revealed at 6th month and 12th month follow-up.

It should be noted that lesions such as peripheral giant cell granulomas may show aggressive growth and recurrence in children. Detailed examination of the patients, multidisciplinary approach and long-term follow-up are important.

Keywords: peripheral giant cell granuloma, recurrence, brown tumor, splint

P-060 - DENTİGERÖZ KİST İLE İLİŞKİLİ MANDİBULAR BİRİNCİ PREMOLARIN CERRAHİ OLARAK YÖNLENDİRİLMİŞ ERÜPSİYONU

Nermin ÖZGÜR¹, Sarper TAN², Hakan TÜZ², Zafer ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye

Dentigeröz kist, en yaygın görülen odontojenik kist olup henüz sürmemiş diş germiyle ilişkilidir. Dentigeröz kist; kortikal kemiğin genişlemesine, diş sürmesinde problemlere ve yüzde asimetriye neden olabilir. Bu vaka raporunda, cerrahi dekompresyon tekniği sonrası, kist bölgesinde bulunan premolar dişin ameliyat sonrası immedat intraoral aparey kullanımı ile sürdürülmesi sunulmaktadır.

Sistemik olarak sağlıklı 7 yaşındaki bir kız, antibiyotik kullanımıyla iyileşmeyen yüz asimetrisi şikayeti ile Pedodonti Kliniği'ne başvurmuştur. Klinik ve radyografik incelemede, sürmemiş alt birinci premolar dişi içeren asemptomatik radyolusensi tespit edilmiştir. Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü ile konsültasyon sonrasında, dekompresyon tekniği uygulanarak premolar dişin korunmasına karar verilmiştir. Genel anestezi altında dentigeröz kist, dekompresyon tekniği ile tedavi edilmiş, ardından kemik iyileşmesini ve premolar dişin sürmesini sağlamak için ameliyat sonrası immedat intraoral aparey yerleştirilmiştir.

7 aylık takip sonucu, kemik iyileşmesinin büyük oranda sağlandığı ve birinci premolar dişin sürmeye başladığı gözlemlenmiştir.

Dekompresyon tekniği ve immedat aparey uygulaması ile dentigeröz kist ile ilişkili premolar dişin korunması sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: erüpsiyon, dentigeröz, kist

P-060 - SURGICAL TREATMENT AND GUIDED ERUPTION OF A MANDIBULAR FIRST PREMOLAR ASSOCIATED WITH DENTIGEROUS CYST

Nermin ÖZGÜR¹, Sarper TAN², Hakan TÜZ², Zafer ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Dentigerous cyst is the most common odontogenic cyst. It is associated with the crown of an unerupted tooth. Dentigerous cysts can cause cortical plate expansion, problems in tooth eruption and resultant facial asymmetry. This case report presents the use of surgical decompression technique combined with post-operative intraoral appliance for the eruption of

cyst-associated permanent teeth.

A 7 year-old healthy girl was referred to the Pediatric Dentistry Department with a complaint of facial asymmetry that did not recover with previous antibiotic use. Clinical and radiographic examination revealed asymptomatic radiolucency involving the crown of an unerupted lower first premolar. After consultation with the Oral Surgeons, decompression technique was selected to preserve the premolar. The dentigerous cyst was treated with decompression technique under general anesthesia. Immediately thereafter, an intraoral appliance was inserted to guide bone recovery and to allow for the eruption of the premolar.

Reassessment in post operative 7 months revealed favorable bone healing and eruption of the second premolar.

Decompression technique was successfully used in the management of a dentigerous cyst in a 7 year old child with preservation of the permanent tooth involved.

Keywords: eruption, dentigerous, cyst

P-061 - MULTİPL KONJENİTAL EPULİSLİ BİR OLGUNUN 15 AYLIK TAKİBİ

Elif Ece KALAOĞLU¹, Selin YILDIRIM¹, Serap AKYÜZ¹, Ali MENTEŞ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Konjenital Epulis; Konjenital Granüler Hücreli Tümör, Neumann Tümörü gibi farklı isimlerle anılan bir tümör olup ilk kez 1871 yılında Neumann tarafından tanımlanmıştır. Konjenital Epulis, dişetinden kaynağını alan nadir görülen benign yumuşak doku tümördür. Çoğunlukla yenidoğan ve bebeklerde görülür. Kızlarda görülme sıklığı erkeklerden on kat fazladır. Bazen dişetinden farklı yerlerde de (örn. burun tabanı) yer alır. Etiyolojisi tam olarak aydınlatılmamıştır. Yenidoğanda beslenme ve solunum problemleri oluşturabilir. Bu olgu sunumunun amacı takibimiz altında olan multipl konjenital epulisli bir olguyu tanıtmaktır.

Akraba evliliği bulunmayan 27 yaşındaki bir anneden ailenin ilk çocuğu olarak dünyaya gelen hastamız 38. haftada sezeryan ile doğmuştur. Doğum kilosu 2830 gr olan kız bebek entübe edilerek Yenidoğan Yoğun Bakım ünitesine alınmış, perinatal asfiksi olarak değerlendirilmiş ve Yenidoğan Geçici Taşipnesi tanısı ile yatırılmıştır. Hastanın vital değerleri düzelineye ve oral beslenmesi sağlanana kadar 9 gün yoğun bakımda kalmıştır. Hastanın alt ve üst alveol kretinde saptanan kitleler nedeniyle Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniğine yönlendirilmiştir.

Kliniğimize 10 günlük iken gelen bebeğin yapılan ağız içi muayenesinde üst çenede 0.60 cm, alt çenede 1.50 cm çapında dişetine bağlı, ayrıca burun tabanında oval şekilli, solid kitleler saptandı. Bebekte herhangi bir beslenme ve solunum sorununa yol açmadığından cerrahi eksizyon, biyopsi gibi invaziv bir işlem uygulanmadı. Olgu, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüfif Cerrahi Bölümüne yönlendirildi ve takip altına alındı. Üçüncü, yedinci ve on dördüncü aylarda kontrole çağrılan olguda kitlelerin spontan olarak küçüldüğü ve herhangi bir cerrahi işleme gerek duyulmadan alt ve üst çenede toplam 8 adet ön kesici dişin sürdüğü görüldü.

Multipl Konjenital Epulisin genellikle maksilla ve mandibulada kret üzerinde görülmeleri nedeniyle bu tür olgularda diş sürme takibinin yapılması önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: konjenital epulis, yenidoğan tümörü, diş sürmesi

P-061 - A MULTIPLE CONJENITAL EPULIS CASE - 15 MONTHS FOLLOW-UP

Elif Ece KALAOĞLU¹, Selin YILDIRIM¹, Serap AKYÜZ¹, Ali MENTEŞ¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Congenital Epulis; Congenital Granular Tumor, Neumann Tumor is a tumor of different names, first described by Neumann in 1871. Congenital Epulis is a rare benign soft tissue tumor that has gingival origin. It is mostly seen in newborns and

infants. Females are affected ten times more often than males. Sometimes they are located in different areas (eg. nasal base). The etiology of congenital epulis has not been clarified. It can cause respiratory and feeding problems. The aim of this study is to introduce a multiple congenital epulis case which is under our follow-up.

Our patient was born from a 27-year-old mother with no consanguineous marriage with caesarean section at the 38th week as the first child of the family. A female neonate born with a weight of 2830 grams was intubated and transferred in to Newborn Intensive Care Unit. It was assessed as perinatal asphyxia and admitted with the diagnosis of Transient Tachypnea of Newborn. The patient had stayed for 9 days in care unit until stabilization of vital values and providing oral feeding. The patient was directed to Marmara University Faculty of Dentistry, Pediatric Dentistry Department because of the masses which identified on lower and upper alveolar crests.

On the intraoral examination of the 10-day-old baby, oval-shaped, gingival attached, solid masses were detected in the maxilla (0.60cm diameter), mandibula (1.50cm diameter) and nasal basement. No invasive procedure such as surgical excision or biopsy was performed because it did not cause any nutrition or respiratory problems. In the third, seventh and fourteenth months, it was seen that the masses were spontaneously regressed. In maxilla and mandibula a total of 8 incisors were erupted without any surgical procedures.

Since Multiple Congenital Epulis usually appear on the maxillary and mandibular crest, it is important to follow the teeth eruption in such cases.

Keywords: congenital epulis, newborn tumor, tooth eruption

P-062 - ÇOCUKLARDA DENTİGERÖZ KİSTLER: İKİ OLGU BİLDİRİMİ

Betül AKCABAŞ¹, Mihriban GÖKÇEK¹, Elif Aşlı APAYDIN¹, Simge DURMUŞLAR¹

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Zonguldak, Türkiye

Dentigeröz kist, epitalyal kökenlidir ve çocuklarda en yaygın görülen gelişimsel odontojenik kisttir. Bu lezyonlar genellikle asemptomatik ve rutin radyografilerde saptanırlar. Daima sürmemiş bir dişin kronuyla ilişkilidir. Standart tedavisi, içerdiği dişin çekimi ile birlikte kistin tamamen çıkarılmasıdır. Bununla birlikte, eğer hasta bir çocuk ise marsupiyalizasyon, kist ile ilişkili sürmemiş dişin erüpsiyonuna izin vereceği için, konservatif bir tedavi olarak tavsiye edilebilmektedir. Bu rapor, çocuklarda görülen iki dentigeröz kist vakasını anlatmaktadır.

8 yaşında erkek hastada mandibulanın sağ tarafında (Olgu 1) ve 7 yaşında erkek hastada mandibulanın sol tarafında (Olgu 2) kistik lezyon tespit edildi. Lezyonların her ikisi de süt ikinci molar ve sürmemiş ikinci premolar ile ilişkili bulundu. Süt molarların çekimi ve kist kavitelelerinin marsupiyalizasyonu ile tedavi sonrası, her iki olguda da marsupiyalizasyon sonrası 2. ayda lezyonların boyutlarında radyografik olarak azalma olduğu görüldü.

Olgu 1 için marsupiyalizasyon sonrası 12. ayda ikinci premoların spontan olarak sürdüğü gözlemlendi. Olgu 2'de marsupiyalizasyon sonrası 12. ayda kistik lezyon tamamen kayboldu ve ikinci premoların sürmesi ortodonti bölümü ile birlikte takip edilmektedir.

Çocuklarda bu tip lezyonların teşhisi ve erken tedavisi, özellikle lezyonların daimi dişleri içerdiği durumlarda oldukça önemlidir. Çocuklar, kemik dokuda büyük bir rejeneratif potansiyele ve kök gelişimi tamamlanmamış dişlerde sürme kuvvetine sahip olduklarından dolayı, marsupiyalizasyon çocuklarda dentigeröz kist tedavisinde koruyucu bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, marsupiyalizasyon

P-062 - DENTIGEROUS CYSTS IN CHILDREN: A REPORT OF TWO CASES

Betül AKCABAŞ¹, Mihriban GÖKÇEK¹, Elif Aşlı APAYDIN¹, Simge DURMUŞLAR¹

¹Bulent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Zonguldak, Turkey

Dentigerous cysts are epithelial in origin and the most commonly found developmental odontogenic cyst in children. These lesions are usually asymptomatic and finding on routine radiographs. It has always associated with the crown of an unerupted tooth. The standard treatment is enucleation and extraction of the involved tooth. However, if the patient is a child, marsupialization may be advisable to allow eruption of a cyst-associated unerupted tooth, as a conservative treatment. This report presents two cases of dentigerous cysts in children.

The cystic lesions were detected at the right-side of mandibula on 8-years-old boy (Case 1) and at the left-side of mandibula on 7-years-old boy (Case 2). Both of the lesions were associated with second primary molars and unerupted second premolars. After the treatment by extraction of the primary molars and marsupializing the cyst cavities, radiographic decrease of the lesions diameter have already seen two months after marsupialization in both cases.

It was observed that eruption of the second premolar was achieved spontaneously for the Case 1 twelve months after marsupialization. For the Case 2, cystic lesion disappeared correctly twelve months after marsupialization and eruption of the second premolar is being followed with orthodontic department.

Diagnosis and early treatment of these lesions in children is of great importance, especially in cases where the lesions enclose permanent teeth. Because of children have a great regenerative potential in bony structure and the teeth with incomplete root development maintain the eruptive strength, marsupialization is a conservative approach for treating dentigerous cysts in children.

Keywords: dentigerous cysts, marsupialization

P-063 - NONSENDROMİK MULTİPL SÜPERNUMERE DİŞLERE MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM: BİR OLGU SUNUMU

**Derya GÜLER¹, Emine ŞEN TUNÇ², Emel BULUT³, Nursel ARICI⁴, Yakup Sancar
BARIŞ⁵**

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Bolu, Türkiye, ²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye, ³Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi AD, Samsun, Türkiye, ⁴Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, ⁵Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji AD, Samsun, Türkiye

Süpernumere dişler; dental arktaki normal sayıdaki süt ve sürekli dişlerden fazla olarak oluşan dişlerdir. Multipl süpernumere dişlere genellikle; Gardner sendromu, Cleidocranial displazi, Ehler-Danlos sendromu ve yarık damak-dudaklı olgularda rastlanmaktadır. Nonsendromik multipl süpernumere diş olguları ise oldukça nadir görülmektedir. Bu sunumda, ailesel olmayan nonsendromik multipl süpernumere dişlere sahip bir olgu takdim edilecektir.

Dokuz yaşında erkek hasta ön dişlerinin kötü görünümünden şikayetle Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Kliniği'ne başvurmuştur. Hastanın alınan tıbbi ve aile öyküsünde katkı sağlayacak bir şey rastlanılmadı. Hastanın ağız dışı incelemesinde herhangi bir patolojiye rastlanmazken, ağız içi incelemesinde; çok sayıda derin çürük lezyonlu diş ve bir de üst orta keser dişler arasında konumlanmış fazladan diş tespit edildi. Radyografik incelemede; dört kuadrantta yayılmış toplam 11 adet süpernumere diş belirlenmiştir. Erkendönemde ortodontik tedaviye başlamak yerine öncelikle sürmüş ve sürmemiş olan süpernumere dişlerin çekimine karar verildi.

Süpernumere dişler cerrahi bir operasyon altında çekildikten sonra, histopatolojik incelemeye gönderildi. İnceleme sonucunda çıkartılan dokuların kompant odontoma ile benzerlik gösterdiği tespit edildi. Hastanın ortodontik tedavisi başlatılmış olup takip ve tedavisi devam ettirilmektedir.

Bu olgu sunumuyla multipl süpernumere dişli bir hastada uygulanan tedavi seçeneği ile bu tip olgularda multidisipliner planlama ve tedavinin önemi vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: hiperdonti, nonsendromik, odontoma, süpernumere diş

P-063 - MULTIDISCIPLINARY APPROACH TO NON-SYNDROMIC MULTIPLE SUPERNUMERARY TEETH: A CASE REPORT

**Derya GÜLER¹, Emine ŞEN TUNÇ², Emel BULUT³, Nursel ARICI⁴, Yakup Sancar
BARIŞ⁵**

¹Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Bolu, Turkey, ²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey, ³Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun, Turkey, ⁴Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Samsun, Turkey, ⁵Ondokuz Mayıs University, Faculty of Medicine, Department of Pathology, Samsun, Turkey

Supernumerary teeth may be defined as any teeth or tooth substance in excess of the full complement of primary and permanent teeth. It can be associated with Gardner's syndrome, Cleidocranial dysplasia, Ehler-Danlos syndrome, and cleft lip and palate. Non syndromic multiple impacted supernumerary teeth are quiet rare. This case report presents a case with nonfamilial and nonsyndromic multiple supernumerary teeth.

9-year old male patient referred with the chief complaint of the unpleasant appearance of his anterior teeth to Department of Pediatric Dentistry, University of Ondokuz Mayıs, Turkey. Medical and family histories were noncontributory. Extraoral findings did not show any abnormality. Intraoral examination revealed many deep caries lesions and a supernumerary tooth between his maxillary central incisor teeth. Radiographic examination revealed the presence of eleven supernumerary teeth in all four quadrants. The proposed treatment plan consisted of extraction of the erupted and unerupted supernumerary teeth in order to immediate initiate orthodontic treatment. The surgical removal of the impacted supernumerary teeth and the deciduous teeth was carried out under local anesthesia in four separated operation.

After the supernumerary teeth were surgically removed, they were sent for histopathological examination, which revealed features which are suggestive of odontoma of the compound type. At present the patient is undergoing orthodontic treatment and his regular clinical and radiographic follow ups scheduled.

This case highlights the treatment options of a patient with multiple supernumerary teeth and the need for multidisciplinary planning and treatment.

Keywords: hyperdontia, nonsyndromic, odontoma, supernumerary teeth

P-064 - BİRİNCİ BÜYÜK AZI DİŞLERİNİN ÇEKİM SONRASI 1 YILLIK KLİNİK VE RADYOGRAFİK OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ: OLGU SERİSİ

Duygu YAŞAR, Serap AKYÜZ

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Birinci büyük azı dişleri ağızda görülen ilk daimi dişlerdir. Birinci büyük azı dişleri erken yaşlarda ağız ortamı ile temasa geçmeleri ve çürük yapıcı etkenlerle erken karşılaşmaları nedeniyle çekimi en sık görülen dişlerdir. Birinci büyük azı dişlerinin erken çekimi ideal çekim zamanında yapıldığında ikinci büyük azı dişlerinin uygun okluzyonda sürmeleri sağlanabilir. Alt çene birinci büyük azı dişleri için radyografik olarak ikinci büyük azı dişlerinin bifurkasyon kalsifikasyonunun görünür olması rehber alınırken, üst çene için ikinci büyük azı dişinin kronu çekilecek olan dişin mine-sement birleşimi hizasında olduğunda ideal zamandır. Bu bilgiler doğrultusunda çalışmadaki amacımız kliniğe başvuran çekim gerektiren olgularda çekim sonrası okluzyonun klinik ve radyografik olarak takibidir.

Mart 2016 yılında 8-12 yaş arası Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine yönlendirilen birinci büyük azı dişlerinde aşırı harabiyet ve ağrı şikayeti bulunan 6 hasta çalışmaya dahil edildi.

Olguların 1 tanesi 10 yaşında, 3 tanesi 11 yaş ve 2 tanesi 12 yaşındayken çekimleri gerçekleştirildi. Çalışmaya katılan hastalar 3 kız, 3 erkek olup çekim gerektiren dişlerin 10 tanesi alt çenede, 1 tanesi üst çenede bulunmaktadır. Çekim endikasyonu konulan olguların çekim sonrası en az 12-18 aylık klinik ve radyografik değerlendirilmesi yapıldı.

Bu çalışmanın sonunda, alt çene ve üst çenede farklı sonuçlar elde edilmiştir. Üst çenede yaşa bağlı olmadan başarılı sonuçlar elde edilirken, alt çenede bazı olgularda başarısızlık görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: daimi birinci büyük azı, erken çekim

P - 064 - CLINICAL AND RADIOGRAPHIC EVALUATION OF THE FIRST PERMANENT MOLARS ONE YEAR AFTER EXTRACTION: CASE SERIES

Duygu YAŞAR, Serap AKYÜZ

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey

First permanent molars are the first permanent teeth in the mouth. First permanent molar teeth are the most common extracted teeth because of their early eruption and their encounter with caries-causing factors. When the first permanent molars are extracted in ideal time, the second permanent molar teeth can erupt with appropriate occlusion. Ideal extraction time for mandibular first molar is when the bifurcation calcification of the second permanent molar is radiographically visible. For the upper first molar, the ideal extraction time is when the second permanent molar teeth are in line with the enamel-cementum association. The aim of this study is clinical and radiographic evaluation of patients in our clinic.

6 patients aged between 8-12 years were included in the study, who were suffering from extreme destruction and pain in the first permanent molar teeth. These patients were chosen among the patients who were directed to Pediatric Dentistry

Department in Marmara University.

One of the patients who participated in this study was 10 years old, 3 were 11 years old and the other 2 were 12 years old. The patients who participated in the study were 3 girls and 3 boys and 10 of the teeth that were required to be extracted were in the lower arch and 1 in the upper arch. Clinical and radiographic evaluations were carried out for at least 12-18 months for patients required extraction.

At the end of this study, different results were obtained for the lower jaw and upper jaw. Failure was seen in some cases for the lower jaw whereas successful results were obtained for the upper jaw irrespective of the age factor.

Keywords: first permanent molar, early extraction

P-065 - İNVERSİYON GÖSTEREN MAKSİLLER DAİMİ SANTRAL DİŞİN TEDAVİSİ

Mustafa AYDINBELGE¹, Ayşe Derya BAYAT¹, Buşra KÜREM¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye

Dişlerin gelişimlerinden önce, gelişimleri sırasında ve gelişimlerinden sonra çeşitli faktörlerin etkisi altında kalabildikleri, bu faktörlerin etkili oldukları dönem etki sürelerine bağlı çeşitli patolojik durumların ortaya çıkabileceği bilinmektedir. Söz konusu patolojik faktör dişlerin gelişimlerinden önce ya da gelişimleri sırasında etkisini gösterirse “Gelişim Bozuklukları”, dişlerin gelişiminden sonra etkili olurlarsa “Edinsel Bozukluklar” ortaya çıkar. İnversiyon bir gelişim anomalisi olup dişin sürme doğrultusu ile tamamen ters yönde olmasıdır.

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne burnunda ağrı şikayetleri ile başvuran 9 yaşında erkek hastanın, Klinik muayene ve radyografik inceleme sonucunda 21 numaralı dişinde inversiyon tespit edildi. Hastamızdan alınan tomografi sonucunda dişin burun tabanına yakın, ters konumlandığı bu durumun bölgedeki ağrının sebebi olabileceği değerlendirildi. İlk olarak 6 ay boyunca hastamıza hareketli bir ekspansiyon apareyi kullanılarak üst çene genişletildi. 21 numaralı diş için yer açıldı. 6 ayın sonunda genel anestezi altında 21 numaralı diş kök ve kronu zarar görmeden çekildi. Kökü yaklaşık 90 derece eğimli diş düzeltilip yerleştirildiğinde kök ucu bukkalden soket dışında kaldığı için bukko-lingual yönde ters olacak şekilde sokete yerleştirildi ve komşu dişlere geçici olarak kompozitle splintlendi. Operasyondan 1 hafta sonra splintleri rijit splintlerle değiştirildi. Altı ay boyunca her ay kliniğimize çağrılan hastamızda dişin vitalitesi, kemik soketindeki iyileşme radyografik olarak takip edildi. Altıncı ayın sonunda dişin restorasyonu tamamlandı.

Hastamızın 2 yıllık takibi sonucunda diş vitalitesinin devam ettiği kök gelişiminin tamamlandığı görüldü. Hastamızın takipleri 3 aylık periyotlarla devam etmektedir. 3 yıl kontrol randevusunda dişin vitalitesini kaybettiği ve patolojik kök rezorbsiyonunun başladığı gözlemlendi. Kanal tedavisine başlandı.

İnversiyon nadir görülen klinik vakalardan birisi olup, alternatif tedavi yöntemleri ile dişin ağızda kalma süresi uzatılarak hasta konforu sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: inversiyon, santral dişler, diş anomalisi

P-065 - THE TREATMENT OF MAXILLAR CENTRAL TOOTH WITH INVERSION

Mustafa AYDINBELGE¹, Ayşe Derya BAYAT¹, Buşra KÜREM¹

¹Erciyes Üniversitesi, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kayseri, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

It is known that various pathological conditions may arise due to the duration of action of these factors, which may be affected by various factors before, during and after development of teeth. Inversion is a developmental anomaly and is in the exact opposite direction to the direction of tooth movement.

A nine year old boy with a pain in his nose, consulted to the department of pedodontia in Dentistry Faculty at Erciyes University. An inversion on the numbered 21st tooth was detected via clinical examination and radiographic analysis. At the end of the tomography of the patient it was evaluated that the tooth was located reversely near the bottom of nose, which may have caused the pain. Firstly, in the six months period, the maxilla was enlarged by getting the patient to use a movable expansion apparatus. At the end of the six months period, the tooth was pulled out without harming the root and crown. When the tooth whose root has 90 degrees gradient was fixed and the root apex was inserted to the socket reverse buccolingual since it was out of socket buccal and it was splinted compositely to the adjacent teeth. After a week after the operation splints were converted to rigid splints. During six months, every month the patient was invited to the clinic and vitality of the tooth and recovery of the bone socket was followed up. At the end of the six months the restoration of the tooth completed.

At the end of two years follow up period the continue of the tooth vitality and the development of the root was completed, seen. Follow ups have been going on per three months.

Inversion being one of the rarely seen clinical cases, via alternative treatment methods extension of the duration of remaining of the tooth in the mouth, the comfort of the patient may be provided.

Keywords: tooth, inversion, tooth anomaly

P-066 - HAREKETLİ ORTODONTİK APAREY KULLANIMINA BAĞLI AĞIZ TABANINDA OLUŞAN BENİGN KİST: OLGU SUNUMU

Şule ÇAVUŞ¹, Sezin ÖZER¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Süt dişlerinin erken kaybı durumunda mezial migrasyon yaygın olarak gözlenen problemlerden biridir. Bu tür durumlarda hareketli ortodontik apareyler kullanılabilir. Bu olguda distalizasyon amacıyla hareketli ortodontik aparey kullanan hastanın ağız tabanında travma sebebiyle ortaya çıkan benign kist sunulmaktadır.

8 yaşında kız çocuk hasta ağız tabanında şişlik şikâyeti ile Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne başvurdu. Hastanın sol alt süt 2. azı dişinin erken kaybına bağlı olarak gözlenen yer darlığının düzeltilmesi amacıyla 1 hafta önce distalizasyon apareyi kullanmaya başladığı tespit edildi. Hastanın anamnezinde apareyin kullanılmaya başlanmasından 2 gün sonra sağ alt çenede ağız tabanında bir şişlik oluştuğu öğrenildi. Yapılan intraoral muayenede palpasyonda ağrı gözlenmedi. Hastadan aspirasyon biyopsisi alınarak mukosel ön tanıyla patolojiye gönderildi. Hastanın patoloji sonuçları benign kist içeriği ile uyumlu bulundu.

Distalizasyon apareyinin kullanımı bırakılan hasta, oral hijyen motivasyonu yapıldıktan sonra düzenli olarak kontrole çağrıldı. 3 hafta sonraki kontrolde lezyonun tamamen iyileştiği gözlemlendi. Apareyi yeniden yapılarak hastaya teslim edildi. Hastanın 3 ay sonraki kontrolünde herhangi bir lezyon saptanmadı.

Hareketli apareyler ağız içi uyumlandırılması doğru yapılmadığında tekrarlayan travmatik yaralanmalar nedeniyle yumuşak dokularda iritasyon ve buna bağlı olarak çeşitli komplikasyonlara neden olabilir. Apareylerin ağız içi uyumlandırılmalarının yeterli ve doğru yapıldığından emin olunması gerekmektedir. Aynı zamanda olası patolojiler açısından ebeveynlerin bilinçlendirilmesi erken müdahale şansını arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: benign kist, hareketli ortodontik aparey, travma

P-066 - BENIGN CYST AT THE BASE OF MOUTH DUE TO USAGE OF REMOVABLE ORTHODONTIC APPLIANCE: A CASE REPORT

Şule ÇAVUŞ¹, Sezin ÖZER¹

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

Mesial migration is one of the problems in cases of premature loss of primary teeth. In such cases, removable orthodontic appliance can be used. In this case, a benign cyst that appears at the base of the mouth due to trauma because of removable

orthodontic appliance was presented.

An 8-year-old girl was admitted to the the Pediatric Dentistry Clinic of Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry with swollen mouth base. The patient was started to use the distalization appliance 1 week ago due to premature loss of the lower left second molar. It was learned that 2 days after using the appliance, at the right lower quadrant mouth base developed swelling. There was no pain on palpation in intraoral examination. The patient aspiration biopsy was taken and sent to pathology with a preliminary diagnosis of mucocele. Pathology results of the patient were compatible with benign cyst contents.

Patient stopped to use the distalization appliance, the oral hygiene motivation was done and is scheduled for regular checks. After 3 weeks of follow-up, lesion healing was observed. The appliance was made again. No lesions were detected after 3 month follow up.

Removable appliances may cause irritation of the soft tissues and various complications due to recurrent traumatic injuries when the intraoral alignment is not done properly. It is necessary to make sure that intraoral adjustments are done properly and correctly for these appliances. Parental awareness about the pathological changes also raises the chances of early intervention.

Keywords: benign cyst, removable orthodontic appliance, trauma

P-067 - SÜT DİŞLERİ İLE İLİŞKİLİ DENTİGERÖZ KİSTİN MARSUPYALİZASYON YÖNTEMİ İLE TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Ömer Faruk GÜDÜK¹, Tamer TÜZÜNER¹, Yavuz Tolga KORKMAZ², Özgül BAYGIN¹

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye, ²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, Trabzon, Türkiye

Dentigeröz kistler çenelerde ortaya çıkan sürmemiş bir dişin folikülünün genişlemesiyle gelişen ve boyun bölgesine yapışarak dişi çevreleyen, iyi huylu odontojenik ve gelişimsel kistlerdir. Bu olgu raporunu amacı, 8 yaşındaki erkek çocuk hastada sol mandibular bölgede gelişen dentigeröz kistin marsupyalizasyon yöntemi ile tedavisini sunmaktır.

Olguda, KTÜ Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD'na başvuran 8 yaşındaki erkek hastadan alınan rutin radyografide sol mandibular bölgede sürmemiş daimi 2.premolar dişi içerisine alan radyolüsent lezyon olduğu görülmüştür. Multidisipliner yaklaşım olarak, hastanın sol mandibular bölge süt 1. ve 2.molar dişlerinin çekimi uygulandı, biyopsi alındı ve marsupyalizasyon yöntemi ile kistin drenajı sağlandı. On gün sonra çekim boşluğunu içerecek şekilde ölçü alınıp obturatör şeklinde yer tutucu yapıldı. Obturatör, dişlerin erüpsiyon seviyelerine göre aşamalı olarak kısaltıldı.

Mikroskopik incelemeye göre dentigeröz kist ile uyumlu bulunan olguda, 12 ay sonra daimi 2.premolar dişin sürme yoluna girdiği ve kistik yapının kaybolduğu gözlemlendi. Hastanın takibi devam etmektedir.

Dentigeröz kist ile ilişkili süt dişlerinin çekimi ve ardından marsupyalizasyon yönteminin obturatör şeklindeki yer tutucularla kullanımının ilgili bölgede daimi diş germinin sürmesini teşvik edebileceği öngörülebilmektedir. Dentigeröz kist tedavisinde; cerrahi uygulamalar yerine uygun konservatif yöntemlerle çocuk diş hekimliğinde daha başarılı sonuçlara ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, marsupyalizasyon, obturatör, karışık dişlenme

P-067 - THE TREATMENT OF DENTIGEROUS CYSTS WITH THE MARSUPIALIZATION METHOD IN PRIMARY TEETH: A CASE REPORT

Ömer Faruk GÜDÜK¹, Tamer TÜZÜNER¹, Yavuz Tolga KORKMAZ², Özgül BAYGIN¹

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey, ²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon, Turkey

Dentigerous cysts are benign odontogenic and developmental cysts that appear in the jaws, develop with the expansion of the follicle of an unerupted tooth and surround the tooth by adhering to the neck area. The aim of this case report is to

present the treatment of a dentigerous cyst that has developed in the left mandibular region with marsupialization method in an 8-year-old male patient.

It was seen that the routine radiograph taken from an 8-year-old male patient admitted to KTU Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry had a radiolucent lesion containing an unerupted permanent second premolar tooth in the left mandibular region. As a multidisciplinary approach, the first and second primary molar teeth of the patient's left mandibular region were extracted, the biopsy was taken and the drainage of the cyst was provided with marsupialization. Ten days later, a measurement including the tooth extraction cavity was taken and a space retainer designed as obturator was made. The space retainer designed as obturator was phased out according to the eruption levels of the teeth.

According to the microscopic examination, it was observed that the permanent second premolar tooth was in the eruption path and the cystic structure disappeared after 12 months. The patient's follow-up has been continued.

It can be predicted that the extraction of primary teeth related to the dentigerous cysts and the subsequent use of the marsupialization method with a space retainer designed as obturator may promote permanent dental germ in the region. In dentigerous cyst treatment, more successful outcomes can be achieved in pediatric dentistry with appropriate conservative methods instead of surgical applications.

Keywords: dentigerous cyst, marsupialization, obturator, mixed dentition

P-068 - ÇOCUKLUK ÇAĞINDA MYOFİBROM: CERRAHİ VE PROTETİK REHABİLİTASYON

Beste ÖZGÜR¹, Aybike ŞAHLANAN¹, Ali Rıza KOLBAŞ², Murat AKKOCAOĞLU², Zafer ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş Çene ve Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye

Miyofibrom ve miyofibromatoz, ağırlıklı olarak bebeklerde ve küçük çocuklarda görülen mezenşimal kökenli benign bir iğsi hücre tümörüdür. Soliter miyofibrom, baş ve boyun yumuşak dokularında yaygın olmakla birlikte, çene kemiklerinde nadir olarak görülür. Çenelerde karşılaştığında, lezyonlar odontojenik kist/tümör veya diğer neoplastik oluşumları düşündürülen klinik ve radyolojik özellikleri gösterir. Bu olgu bildiriminde, çenelerde ender tutulum gösteren bir miyofibrom olgusunun cerrahi ve protetik rehabilitasyonu sunulmaktadır.

10 yaşındaki erkek hasta, sol mandibular tarafta şişlik ve dişlerde kayma şikayeti ile başvurdu. İntraoral olarak sol mandibular posterior bölgede 32, 33 ve 34 no'lu dişlerde migrasyon tespit edildi. Bilgisayarlı tomografi taramasında, mandibular sol arka bölgede iyi sınırlı bir lezyon tespit edildi. İnsizyonel biyopsi sonrası histopatolojik olarak myofibrom tanısı konuldu. Genel anestezi altında, sınırları sol mandibular 2. Premolardan sağ mandibular laterale kadar uzanan geniş sınırlı lezyon eksizyonu yapıldı ve mental sinir relokasyonu gerçekleştirildi. Yumuşak doku iyileşmesini optimize etmek amacıyla cerrahi sonrası hastadan immediat ölçü alınarak bir essix plak hazırlandı. Daha sonra yüz profilini geliştirmek ve çene kemiğinin dişsiz bölgelerini rehabilite etmek amacıyla bir hareketli protez uygulanarak hastanın çiğneme, fonasyon ve estetiği belirgin bir şekilde iyileştirildi.

Halen 18 aylık takip aşamasındaki hastada, büyümenin tamamlanmasını takiben bölgenin rekonstrüksiyonu ve sabit bir protez yapımı planlanmaktadır.

Mevcut olguda uygulanan cerrahi ve protetik girişim, lokal patolojinin konservatif tedavisine izin vermiştir.

Anahtar Kelimeler: myofibroma, rehabilitasyon

P-068 - MYOFIBROMA IN CHILDHOOD: SURGICAL AND PROSTHETIC REHABILITATION

Beste ÖZGÜR¹, Aybike ŞAHLANAN¹, Ali Rıza KOLBAŞ², Murat AKKOCAOĞLU², Zafer ÇEHRELİ¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Hacettepe University Faculty of Dentistry Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Myofibroma and myofibromatosis are fusiform cell tumours with mesenchymal origin, and are mainly observed in infants and children. Solitary myofibroma is commonly seen in soft tissues of head and neck as well as on jawbones. When occurring in jaws, the lesions show clinical and radiological symptoms that resemble odontogenic cyst/tumour or other neoplastic organisms. This case presentation presents the surgical and prosthetic rehabilitation of myofibroma with a rare involvement on jaws.

A 10-year-old male patient presented with swelling in the left mandibular region and migration on the teeth. On intraoral examination, migration was detected in teeth 32, 33 and 34 in the left mandibular posterior region. A well-defined lesion was detected in computerized tomographic scan of the mandibular left posterior region. Histopathological diagnosis of myofibroma was confirmed after incisional biopsy. Under general anesthesia, a wide limited lesion extending from the left mandibular 2nd premolar to the right mandibular third molar was excised and mental nerve relocation was performed. In order to optimize soft tissue healing, an essix plate was prepared on immediate impression casts of the jaw after surgery. Later, a removable denture was fabricated to improve the facial profile and to compensate for lost tissues in the surgical site. The patient's mastication, phonetics and esthetics significantly improved over the time.

The patient has been attending uneventful control for 18 months. Surgical reconstruction of the region and subsequent prosthetic interventions will be commenced after the completion of growth.

The surgical and prosthetic intervention utilized in the present case allowed for conservative treatment of the local pathology.

Keywords: myofibrom, rehabilitation

P-069 - İNFLAMATUAR DENTİGERÖZ KİSTİN KONSERVATİF TEDAVİSİ: OLGU SUNUMU

Nuray TÜLOĞLU¹, Duygu AYTAÇ YAZICIOĞLU², Şule BAYRAK¹, Elmas EGEMEN¹, Gülşen KAÇIRA KESKİN³

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Eskişehir, Türkiye, ²Serbest Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Uzmanı, Ankara, Türkiye, ³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Eskişehir, Türkiye

Bu olgu raporunda, süt dişi inflamasyonuna bağlı, gömülü mandibular sağ ikinci premolar ile ilişkili inflamatuvar dentigeröz kistin tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

10 yaşındaki kız hasta diş çürüğü şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede 84 ve 85 numaralı dişlerde sekonder çürük varlığı ve bukkal mukozanın renginin ve bütünlüğün normal olduğu gözlemlendi. Radyografik değerlendirmede 44 numaralı dişin distal yüzeyinden, 46 numaralı dişe ve mandibulanın alt kenarına kadar uzanan sınırları belirgin, uniloküler, radyolüsent alan varlığı; lezyonun 45 numaralı dişi tamamen çevrelediği ve 45 numaralı dişin mandibulanın alt kenarına kadar yer değiştirdiği tespit edildi. Ekstraoral muayenede ise alt çene sağ bölgede herhangi bir şişlik izlenmedi. Lokal anestezi altında, 84 ve 85 numaralı dişler çekilip kist kavitesine marsüpiyalizasyon uygulandı. Marsüpiyalizasyon işlemi sırasında, yumuşak dokunun histopatolojik olarak incelenmesi için, kistin üst kısmından doku parçası alındı. Hasta bir ay boyunca her hafta, ardından ayda bir kontrol edildi.

Histopatolojik inceleme sonucunda lezyonun inflamatuvar dentigeröz kist olduğu rapor edildi. 3 aylık takipte, radyolüsent alanın azaldığı ve 45 numaralı dişin spontan olarak sürmeye başladığı gözlemlendi. 9 ay sonunda, radyografik incelemede kemik yapımının tamamlandığı kistin tekrarlamadığı tespit edildi. 15 aylık takip randevusunda, 45 numaralı dişin kısmen sürdüğü saptandı ve dişlerin düzgün sıralanması için ortodontik tedaviye başlandı. 36 ay sonunda klinik ve radyografik incelemede 45 numaralı dişin tamamen sürdüğü belirlendi.

Sonuç olarak, çocuklarda dentigeröz kistlerin marsüpiyalizasyon ile tedavisi, kistin içerisindeki etkilenen daimi dişin spontan olarak sürmesini ve kemik yapımını indüklemek için tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, marsüpiyalizasyon, çocuk hasta, diş sürmesi

P-069 - CONSERVATIVE MANAGEMENT OF AN INFLAMMATORY DENTIGEROUS CYST: A CASE REPORT

Nuray TÜLOĞLU¹, Duygu AYTAÇ YAZICIOĞLU², Şule BAYRAK¹, Elmas EGEMEN¹, Gülşen KAÇIRA KESKİN³

¹Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Eskisehir, Turkey, ²Private Oral And Maxillofacial Surgeon, Ankara, Turkey, ³Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Eskisehir, Turkey

The purpose of this case report was to present the management of an inflammatory dentigerous cyst associated with an impacted mandibular right second premolar as a consequence of inflammation in its predecessor.

A 10-year-old female referred to our clinic with the complaint of dental caries. Clinical evaluation revealed the seconder carious lesions of teeth 84, 85 and the buccal mucosa was normal in color and texture. Radiographical examination showed a well-defined unilocular, radiolucent area which extending to the mandible's lower border from the tooth 44 on the distal side to the tooth 46; surrounding the tooth 45, and displacing the tooth 45 to the lower border of the mandible. On extraoral examination, there was no obvious swelling of right side of mandibula. Under local anesthesia, the patient was treated by extraction of the teeth 84, 85 and marsupialization of the cystic cavity. During the access for marsupialization, a histopathologic analysis of the soft tissue removed from the superior portion of the cyst was performed. The patient was checked weekly for a month, then once a month.

The histopathological evaluation reported an inflammatory dentigerous cyst. The 3-month follow-up visit showed that the radiolucency was decreased and the tooth 45 was erupting spontaneously. After a period of 9 months, radiograph revealed complete bone remodeling of the area with no recurrence of the cyst. A 15-month follow-up, the tooth 45 had partially erupted and the patient is undergoing orthodontic treatment for the further alignment of teeth. Clinical and radiographical examination revealed that the tooth 45 had completely erupted at 36-month follow-up.

In conclusion, the management of dentigerous cysts by marsupialization may be the first choice of treatment for dentigerous cysts in children to promote the spontaneous eruption of the involved permanent tooth within the cyst and the regeneration of bone.

Keywords: dentigerous cyst, marsupialization, pediatric patient, tooth eruption

P-070 - ÇOCUK HASTALARDA DENTİGERÖZ KİSTİN MODİFİYE EDİLMİŞ DEKOMPRESYON APAREYİYLE TEDAVİSİ

Belgin YAZICI¹, Hakan KARAGÖZOĞLU², Ali MENTEŞ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, İstanbul, Türkiye

Çocuklarda dentigeröz kistler en sık görülen odontojenik gelişimsel kistlerdir. Süt dişlerine bağlı büyük kistik lezyonların tedavisinde, enükleasyona karar vermeden önce kistin genişliği azalması ve sürekli dişin sürmesini sağlamak için marsüpyalizasyon denenebilir. Dekompresyon ise, kist kavitesine küçük bir giriş açıp, açık bırakarak kist içi basıncı azaltmaya yönelik bir tedavidir ve bunun için özel modifiye edilmiş apareyler kullanılır. Bu çalışmamızda iki çocuk hastada süt kanin dişlerine bağlı oluşan kistik lezyonların dekompresyon tedavisi ve takibi sunulmuştur

Olgu 1: 9 yaşındaki kız hasta diş sürme gecikmesi şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Sistemik olarak herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan hastamızdan alınan panoramik röntgen ile üst sağ kanin dişin etrafını saran radyolusens alan tespit edilmiştir. Hastada ağrı mevcut değildir. Non-vital süt kanin dişin çekimini takiben modifiye edilmiş hareketli yer tutucu ile dekompresyon tedavisine karar verilmiştir. Hareketli apareyin, kist lümeni içine uzanan metal borucuk şeklinde bir uzantısı mevcuttur. Bu borucuk sayesinde kist boşluğu her gün salin solüsyonu ile ebeveyn tarafından irrigate edildi ve hasta bir haftalık periyotlarla kliniğimizde takip edildi. Kist sınırları azaldıkça yer tutucunun uzantısı da kısaltıldı. Hasta apareyini üç ay kullandı. Olgu 2: İlk olguyla benzer şikayetlerle kliniğimize başvuran 8 yaşındaki, sistemik olarak sağlıklı kız hastada, alınan radyograf sonucunda, sol daimi kanin dişin çevresini saran radyolusensi görülmüştür. İlk hastayla aynı tedavi protokolü izlenmiştir. Hasta apareyini üç ay kullanmıştır.

3 ay süren dekompresyon tedavisi sonucu iki olguda da kist tamamen iyileşmiştir. Tedaviden hemen sonra kiste bağlı süremeyen yan kesici dişler ağız içinde görülmüştür. Hastalarda hemen sabit ortodontik tedaviye başlanmıştır ve tedavileri devam etmektedir.

Rejeneratif doku cevabı çocuklarda çok iyi seviyededir ve bu yöntemle kök gelişimi tamamlanmamış dişlerin normal sürme paternini takip etmesi de sağlanabilmektedir. Dentigeröz kistlerin hareketli yer tutucu kullanılarak dekompresyon yöntemi ile tedavisi çocuk hastalarda daha efektif ve konservatif bir yöntem olarak tercih edilir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, dekompresyon, pediatrik hasta, hareketli yer tutucu

P-070 - THE TREATMENT OF DENTIGEROUS CYST IN PEDIATRIC PATIENTS BY USING MODIFIED DECOMPRESSION APPLIANCE

Belgin YAZICI¹, Hakan KARAGÖZOĞLU², Ali MENTEŞ¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey, ²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Dentigerous cysts are the most common odontogenic developmental cysts in children. In the treatment of major cystic lesions depending on primary teeth, marsupialization can be tried to reduce cyst width and ensure continuous tooth eruption. On the other hand, decompression is a kind of treatment to reduce intracystic pressure by opening a small entrance to the cyst cavity and leaving it open and special modified space maintainers are used for it. In this study, decompression and follow-up of cystic lesions depending on primary canine teeth were introduced.

A 9-year-old patient girl applied to our clinic with the complaint of delaying tooth eruption. A radiolucent area surrounding the upper right canine was detected with the orthopantomograph. Decompression therapy with a modified removable space maintainer has been decided following non-vital primary canine tooth extraction. Space maintainer had a metal tubular extension into the cyst lumen. With this tubing, the cyst cavity was irrigated with saline solution by parents every day and the patient was came in our clinic for a weekly period. The patient was used her space maintainer for 3 months. Case 2: In 8-year-old patient girl referred to our clinic for the first time with similar complaints, as a result of the radiograph, radiolucency surrounding the left permanent canine tooth was seen. The same treatment protocol as the first patient was followed. The patient was used it for 3 months

The cyst was completely healed in two cases after 3 months of decompression therapy. Fixed orthodontic treatment has been started immediately for patients and the treatment is continuing

Regenerative tissue response is at very high level in children and root development with this method incomplete teeth can also follow the normal eruption pattern. Dentigerous cyst treatment with decompression method by using space maintainer of cysts is preferred as an effective and conservative method for children patients.

Keywords: dentigerous cyst, decompression, pediatric patient, removeable space maintainer

P-071 - EKTOPIK KANİN DİŞİN SÜRME KUVVETİYLE REZORBE OLAN SANTRAL DİŞİN TEDAVİSİ: BİR OLGU SUNUMU

Pınar DEMİR¹, Emine ORUÇ¹

¹Inönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Malatya, Türkiye

Ektopik dişler çoğunlukla asemptomatik olmasına rağmen, bazen sebebi açıklanamayan diş hassasiyetine, yüz ağrısına ve komşu dişlerde/dokularda rezorbsiyonlara sebep olabilir. Genellikle rutin klinik ve radyografik incelemeler esnasında tespit edilir. Bizim olgumuzda hastanın ektopik diş kaynaklı hiçbir şikayeti yokken rutin radyografik muayene sırasında teşhis edilmiştir.

2016 yılının Şubat ayında çapraşıklık şikayetiyle fakültemize müracaat eden 11 yaşındaki hastanın radyografik muayenesinde sağ santral kesici dişte kök rezorbsiyonuna neden olan gömülü, ektopik kanin dişi tespit edilmiştir. Dişlerin pozisyonlarının 3 boyutlu değerlendirilmesi amacıyla BT istenmiştir. Ortodonti kliniğiyle yapılan değerlendirmeler sonrası, gömülü 13 nolu dişin oral kaviteye sürdürülmesinin mümkün olmadığı için cerrahi operasyonla alınmasına, 11 ve 53 nolu dişin kalıcı protez planlaması yapılana kadar ağızda tutulmasına karar verilmiştir. 53 nolu dişe direk kompozit lamine yapılarak daimi kanin formu verilmiştir.

Kanin dişin cerrahi çekiminden sonra 11 nolu dişteki kök rezorbsiyonu durdurulmuştur. Kontrollerde klinik ya da radyografik bir bulguya rastlanmamış olan hastada operasyondan 7 ay sonra spontan ağrı tespit edilmiştir. 11 nolu dişin ekstirpasyonu ve Ca(OH)₂ ile tedavisi gerçekleştirilmiştir. 1 hafta sonra MTA ile kanal dolumu bitirilmiştir. Dolum sonrası 3. ve 6. ay kontrolünde dişte klinik ve radyografik herhangi bir komplikasyonla karşılaşılmamıştır. Hastanın klinik kontrolleri 20 aydan beri devam etmektedir.

Ektopik dişler hiçbir sorun yaratmadan yıllarca stabil kalabildiği gibi, hastanın yaşam kalitesini düşüren semptomlara da yol açabilir. Bu hastada 13 nolu dişin çekimi ile 11 nolu dişin rezorbsiyonu durdurulup ağızda idamesi sağlanmıştır. Dişin ağızda tutulmasıyla alveol kemik yüksekliği ve hacmi korunmuştur. Daimi protetik restorasyon yapılana kadar dişin ağızda estetik, fonasyon ve fonksiyonunun devamı hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: ektopik diş, bilgisayarlı tomografi, mta, çocuk diş hekimliği

P-071 - TREATMENT OF THE CENTRAL INCISOR WHICH RESORBED BY AN ECTOPIC CANINE: A CASE REPORT

Pınar DEMİR¹, Emine ORUÇ¹

¹Inonu Universty, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Malatya, Turkey

Although ectopic teeth are generally asymptomatic, it sometimes may cause unexplained tooth sensitivity, facial pain and resorption in neighboring teeth / tissues. It is usually diagnosed during routine clinical and radiological evaluation. In our case, the patient was diagnosed during routine radiographic examination in the absence of any complaints of ectopic tooth

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

origin.

In February of 2016, an 11-year-old patient applied to our faculty with a complaint of irregularity of dental arch. On the radiographic examination it was found that the girl have an impacted, ectopic canine tooth, causing root resorption in right central incisor. CT was ordered to assess the position of the teeth in 3D. After the evaluation with the orthodontic clinic, it was decided to keep 11 and 53 in the mouth until the time of the permanent dental prosthesis planning because of the ectopic canine's position. Permanent canine form was given to 53 by direct laminate composite.

After the surgical extraction of the canine, central incisor's root resorption was stopped. Spontaneous pain was detected 7 months after the operation, although no clinical or radiographic findings were found in the controls. The central incisor's pulp was extirpated and the root was treated with $\text{Ca}(\text{OH})_2$. After 1 week, root canal filling was completed with MTA. No clinic or radiographic complications were encountered in control sessions at post-filling 3 and 6-month follow-up. The patient's clinical controls have been ongoing since 20 months.

Ectopic teeth can stabilize several years without causing any problems and also cause symptoms that lower the quality of life of the patient. In this patient, the resorption of 11 was stopped by extraction of 13. Alveolar bone height and volume are preserved by keeping the tooth in the mouth. The esthetic, phonation and function of the dentition are targeted. until the permanent prosthetic restoration.

Keywords: ectopic tooth, computed tomography, mta, pediatric dentistry

P-072 - 5 AYLIK BİR BEBEKTE PALATAL PYOJENİK GRANÜLOM: BİR OLGU SUNUMU

Zeynep Aşlı GÜCLÜ¹, Zeynep IŞIK¹, Ahmet Emin DEMİRBAŞ²

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye, ²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Kayseri, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, nadir görülen bir lokalizasyonda ve yeni doğan döneminde gelişen Pyogenic Granuloma vakasını sunmaktır. Benzer lezyonların ayırt edilmesinin önemi ve bu durumun tedavisi, bu vakanın bir başka vurgusudur.

Bu vakada 5 aylık bir erkek bebeğin sert damağında bulunan ve kısa sürede büyüyen kitle sunulmuştur. Tıbbi anamnezinden tüm doğum öncesi ve doğum sonrası değerlendirmelerin normal olduğu öğrenilen bebeğin klinik muayenesinde, palatal diş etinden büyüyen, solid, saph, lobüle bir nodül tespit edilmiştir. Genel anestezi altında cerrahi tedavi planlanmıştır. Total eksizyon ve histopatolojik incelemenin ardından Pyogenic Granuloma tanısı konulmuştur. Operasyon sonrası iyileşme bir haftada başarıyla tamamlanmıştır. Cerrahi işlem sonrası 2 yıllık takipte rekürrens gözlenmemiştir.

İntraoral muayene sonucu, maksiller anterior palatal bölgede lokalize olan solid bir kitlenin yüzeyinin pürüzsüz, lobüle olduğu, boyutunun yaklaşık bir santimetre çapında ve oval şekilli olduğu bulguları elde edilmiştir. İnsiziv papillanın yaklaşık 5 mm önünde konumlanmış olan kitle, maksiller gingivaya fibröz bir sap ile bağlanmıştır.

Yeni doğan döneminde klinisyenlerin intraoral lezyon oluşumunun farkında olması önemlidir. Oral lezyonların ve klinik durumların tüm özellikleri doğru bir tanı koymak ve tedavi planlamasının uygun yönetimi için dikkatle değerlendirilmelidir. Bu lezyonlardan biri olan Pyogenic Granuloma doğru bir cerrahi tedavi uygulanarak tam iyileşme ile tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: infant, lobüler kapiller hemanjiom, oral patoloji, palatina, piyojenik granülom

P-072 - PALATAL PYOGENIC GRANULOMA IN A 5 MONTHS OLD INFANT: A CASE REPORT

Zeynep Aşlı GÜCLÜ¹, Zeynep IŞIK¹, Ahmet Emin DEMİRBAŞ²

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kayseri, Turkey, ²Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Turkey

The purpose of this study is to report PG which occurred in an uncommon place and at an earlier age as a rare case report. The importance to differentiate similar lesions and treatment of this condition is another highlight of this case.

A 5-months-old male infant with a mass on the hard palate which had grown in a short time is presented in this case. The infant's medical history was clear; all prenatal and postnatal evaluations were normal. Clinical examination showed a solid, pedunculated, lobulated nodule that protruded from the palatal gingiva. Surgical treatment was planned under general anesthesia. Following the excision and histopathological examination, the diagnosis was confirmed as Pyogenic Granuloma. The healing was nearly completed at one week successfully. No recurrence was observed in one-year follow-up period.

In the intraoral examination a solid mass had seen on maxillary anterior palatal region. The examination showed the mass surface was lobulated smooth and glistening, the size was about one-centimetre diameter and oval-shaped. It was located approximately 5 mm in front of the incisive papillae and attached to the maxillary gingiva by a fibrous peduncle.

It is important that clinicians should be aware of occurrence of intraoral lesions in neonatal period. All clinical features of oral lesions and conditions should be carefully evaluate to make a correct diagnosis and detect a appropriate management of treatment planning. One of these lesions, Pyogenic Granuloma can be treated with full healing by proper surgical treatment.

Keywords: infant, lobular capillary hemangioma, oral pathology, palatina, pyogenic granuloma

P-073 - ERÜPSİYON KİSTİNDE TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

Seren KAYA¹, Sevil UYSAL¹, Ece ÖZTOPRAK¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Erüpsiyon kistleri; dişlerin perikoronar tabakasından köken alan ağrısız, yuvarlak, mavimsi dişeti kabartıdır. Radyografik olarak kronu yarımay şeklinde çevreleyen radyolüsent görüntüler verirler. Sürme sırasında mukoza altındaki kılcal damarlarda yırtılmaya bağlı olarak gelişirler. Genellikle kendiliğinden iyileşirler, tedavisinde masaj yapmak yararlıdır. Fakat ağrı, kanama veya enfeksiyon varlığında cerrahi müdahale gerektirirler ve antibiyotik önerilir. Bu olguda, kistin uzun süre tedavi edilmemesinin sonucu enfeksiyonu ilerletmiş hastanın enfeksiyona neden olan süt dişlerinin çekimi ve enfeksiyonun giderilmesi amaçlanmıştır.

Diş etinde yaygın kızamık ve şişlik şikayeti olan 9 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurmuştur. Hastanın ailesinden alınan anamnezde, hastanın uzun zamandır şikayeti olmasına rağmen korktuğu için diş hekimine götürülemediği ve şikayetlerinin daha da arttığı belirtilmiştir. Hastanın sistemik bir rahatsızlığı bulunmamaktadır. Ağız içi muayenesinde, üst keser bölgesinde dişetinde yaygın şişlik, enfeksiyon olmasının yanı sıra oral hijyenin kötü olmasından kaynaklanan çok sayıda çürük varlığı da tespit edilmiştir. Alınan panoramik radyografide süt dişlerinde malformasyonlar gözlenmiştir. Hasta, kistin durumunun değerlendirilmesi amacıyla, cerrahi ve ortodonti ile eş zamanlı olarak konsülte edilmiştir. Değerlendirme sonucu kistin erüpsiyon kisti olduğu tespit edilmiş ve kistin sedasyon ile drenajına karar verilmiştir. Ortodonti konsültasyonunda ise hastanın ileri dönemde zaten ortodontik tedavi göreceği gerekçesi ile diş çekimlerinin ardından yer tutucuya ihtiyaç olmadığı belirtilmiştir.

Sedasyon esnasında enfeksiyonlu dişlerin çekimi sırasında kistin drenajı gerçekleşmiştir. Aynı zamanda molar bölgede prognozu kötü olan süt dişlerinin de çekimi gerçekleştirilmiştir. Yapılan drenaj ve diş çekimlerinden sonra, daimi dişlerin sürmesinin ve okluziyona gelmesinin beklenilmesine karar verilmiştir. 1 hafta sonra hasta kontrole çağırılmış ve yara iyileşmesi gerçekleşikten sonra diğer dişler restore edilip hastaya oral hijyen eğitimi verilmiştir.

Erüpsiyon kisti, süt dişlenme ya da daimi dişlenmeye geçiş döneminde görülen bir diş eti problemidir. Sürecek olan dişin, diş etini aşmakta zorlanmasıyla oluşur. Yeterince incelmemiş dişetinde, dişin basıncına karşılık morluk ve şişlik oluşur. Çoğu erüpsiyon kisti kendiliğinden iyileşmesine rağmen enfeksiyonun dahil olduğu vakalar ciddi sorunlara neden olmaktadır. Bu durumlarda enfeksiyonun ortadan kaldırılması ve kistin drene edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: erüpsiyon kisti, enfeksiyon

P - 073 - TREATMENT APPROACH IN THE ERUPTION CYST: A CASE REPORT

Seren KAYA¹, Sevil UYAR¹, Ece ÖZTOPRAK¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey
TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Eruption cysts are painless, round, bluish gingival swellings originating from the pericoronal layer of the teeth. They develop due to tearing in the capillary vessels beneath the mucosa. They usually heal spontaneously. However, pain, hemorrhage or infection require surgical intervention. In this case, it is aimed to eliminate the infection and the extraction of the deciduous teeth that cause the infection.

A 9-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of common redness and swelling of the gum. The patient has no systemic disease. In the oral examination, widespread swelling and infection detected in the upper incision area and a large number of caries were detected. In the panoramic radiograph, malformed deciduous teeth was detected. Patient was consulted to surgery and orthodontics. It was determined that the cyst was an eruption cyst and the drainage was decided in sedation. In the orthodontic consultation, it is stated that there is no need for a space maintainer. During sedation, cystic drainage occurred during the extraction. And the teeth of the molar region, whose prognosis is worse, have also been extracted. The patient was called in for control and the other teeth were restored and oral hygiene was provided.

Eruption cysts occurs in the permanent dentition or during transition to the deciduous dentition. In the thick gingiva, there is a purpleness and swelling in response to the pressure of the teeth. Most eruption cysts heal spontaneously, but the infection causes serious problems. And in these cases it is necessary to cysts drainage and remove the infection.

Keywords: eruption cyst, infection

P-074 - OBTURATOR İLE MARSUPIALİZASYON SONRASI KİSTİK LEZYON REHABİLİTASYONU

Müesser Ahu DURHAN¹, Merve AYTÖRE KOŞAR², Hasan GARİP³

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti AD, ³Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, İstanbul, Türkiye

Dentigeröz kistler en sık görülen odontojenik kistlerdir ve gömük yada sürmemiş diş kaynaklıdır. Büyük dentigeröz kistler mandibulada patolojik kırıklara neden olabilir ve mandibular sinire zarar verebilir.

12 yaşındaki bir erkek çocuk mandibular sağ arka bölgesinde 7-10 gün boyunca ağrı ve submandibular apse ile başvurdu. Klinik ve radyografik muayenede; hastada kısmen şişmiş olağan dışı şekilli mandibular ikinci molar diş teşhis edildi. Panoramik radyografi ve bilgisayarlı tomografide mandibular kanala uzanan ve anteriorda mandibular birinci molar diş ile ilişkili, hipodens görüntü mevcuttu. Cerrahi olarak kistin marsupializasyonu kararlaştırıldı ve lezyonun basıncını düşürmek için 2. molar dişin çekimi ile bir pencere oluşturdu. Postoperatif olarak, kemik boşluğunun açıklığını korumak için cerrahi bir splint yerleştirildi.

Lezyonun patolojik inceleme sonucu da ön tanıyla aynı olacak şekilde dentigeröz kist olarak tanımlandı. Kısa süreli takip sonucunda lezyonunun iyi iyileştiği ve tekrarlamadığı gözlemlendi.

Klinisyenler, panoramik görüntü ve bilgisayarlı tomografi kullanarak kistik lezyonların boyutlarını teyit etmeli ve mandibular sinire zarar verme olasılığını göz önünde bulundurmalıdırlar. Marsupializasyon, çocuklarda dentigeröz kistin tedavisinde konservatif bir yaklaşım olabilir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, marsupializasyon, obturator

P-074 - REHABILITATION OF A CYSTIC LESION FOLLOWING MARSUPIALIZATION WITH OBTURATOR

Müesser Ahu DURHAN¹, Merve AYTÖRE KOŞAR², Hasan GARİP³

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey, ²Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, İstanbul, Turkey, ³Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey

Dentigerous cysts are most common cysts originated by separation of the follicle of dental crown of a tooth unerupted. Large dentigerous cysts can cause pathological fractures in mandible and damage mandibular nerve

A 12-year-old boy presented with pain and submandibular abscess in the right posterior region of the jaw for 7-10 days. On inspection, the patient had partially erupted unusual shaped mandibular second molar tooth with swelling. Panoramic radiograph and cone beam computed tomography showed a hypodense image, well-defined, associated to unerupted tooth structure which extended to mandibular canal and anteriorly to involve an impacted mandibular first molar tooth. Surgical marsupialization of the cyst was planned as the treatment of choice and created a window through the extraction of 2nd molar to decompress the lesion. Postoperatively a surgical splint was inserted to maintain the patency of the bone cavity.

Pathological findings confirmed diagnosis of dentigerous cysts. Short term follow-up revealed good healing of the bony lesion and showed no evidence of recurrence.

Clinicians should confirm the extent of cystic lesions using a panoramic view and computed tomography, and should keep the possibility of damage the mandibular nerve. Marsupialization might be a conservative approach for treating dentigerous cyst in children

Keywords: dentigerous cyst, marsupialization, obturator

**P-075 - ANESTEZİ SIRASINDA OLUŞABİLECEK AĞIZ VE DİŞ
YARALANMALARININ ÖNLENMESİ VE YÖNETİMİ AÇISINDAN
ANESTEZİYOLJİ UZMANLARININ FARKINDALIĞININ
DEĞERLENDİRİLMESİ**

**G. Burcu BOSTANCI, Betül MEMİŞ ÖZGÜL¹, Zeynep ERSOY¹, R. Ebru TİRALİ,
Tutku Deniz BORA¹**

¹Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Anestezistler cerrahi prosedürler sırasında sürekli olarak hasta ağzında çalışıyor olsalar da, orodental yapılar ile ilgili kapsamlı bir bilgiye sahip olmayabilirler. Çoğu anestezi ders kitabı, diş travmalarını endotrakeal entübasyonun bir komplikasyonu olarak gösterse de çok az sayıda araştırma, sorunun kapsamını ve niteliğini incelemiştir. Bu çalışmada perioperatif oro-dental travma risk faktörlerinin değerlendirilmesi, meydana gelebilecek travmaların önlenmesi ve meydana gelen dental yaralanma durumunda uygulanabilecek acil girişimlerle ilgili anestezistlerin farkındalığının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Tıp Fakülteleri ve hastanelerin Anesteziyoloji Anabilim Dalları'nda görev yapmakta olan uzman doktor ve öğretim üyelerine önceki çalışmalar baz alınarak geçerlilik ve güvenilirliği test edilmiş orodental yaralanma risk faktörlerinin ve koruyucu uygulamaların değerlendirilmesi için oluşturulmuş 12 soruluk anket uygulanmıştır. Yüz yüze uygulanan anket çalışmamıza 82 anestezist dahil edilmiştir. Değerlendirmelerde SPSS 11.5 programı kullanılmış ve istatistiksel anlamlılık sınırı olarak $p<0,05$ kabul edilmiştir.

Hekimlerin travma ile karşılaşma oranları %68 olarak bulunmuş olup, orodental travmaların en fazla kısıtlı ağız açıklığı olan hastalarda görüldüğü ve en sık görülen travmanın dudak ve dental yaralanma olduğu, hekimlerin yaklaşık yarısının travmaları önlemek için koruyucu uygulamalardan yararlandığı tespit edilmiştir. Genel anestezi öncesi preoperatif değerlendirme için ve işlem sırasında görülen travma sonrası hastaların diş hekimine yönlendirme oranının beklenenden düşük olduğu bununla birlikte hekimlerin çoğu oluşabilecek dental travmalarla ilgili bilgilendirilmek istediklerini bildirmişlerdir.

Diş hekimlerinin, genel anestezi sırasında oro-dental yaralanmalarının önlenmesi ve yönetimi açısından anestezi uzmanları arasında farkındalık yaratmada önemli bir rol oynayabilecekleri görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: anestezist, oro-dental travma

P-075 - EVALUATION OF ANESTHESIOLOGIST AWARENESS OF ORAL AND DENTAL INJURIES' PREVENTION AND MANAGEMENT DURING ANESTHETICS

G.Burcu BOSTANCI, Betül MEMİŞ ÖZGÜL¹, Zeynep ERSOY¹, R. Ebru TİRALI¹, Tutku Deniz BORA¹

¹Baskent University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

Although anesthesiologists consistently work in the mouth of patients during surgery procedures, they may not have been exposed to a comprehensive education of teeth, surrounding tissues. Most anaesthetic textbooks cite dental injury as a complication of endotracheal intubation few studies have examined the extent and nature of the problem. The aim of this study is to evaluate the anesthesiologists' awareness of the perioperative orodontic risk factors, prevent injuries and emergency procedures that can be applied in the case of orodental injuries before anesthesia attempt.

A survey questionnaire was distributed to specialist doctors and faculty members who are working in the Anesthesiology department of Medicine Faculties and hospitals. The questionnaire had twelve questions designed to look for the risk factors for orodental injuries and preventive measures based on the previous studies was tested primarily for validity and reliability. A total of 82 anesthetists were included in the survey. SPSS 11.5 program was used in the evaluations and the statistical significance limit was accepted as $p < 0,05$.

Results showed that physicians encounter rates of trauma were found to be 68%. Oro dental traumas have been seen in patients with the most limited mouth openness, and the most common traumas are lip and dental injuries. It was found that nearly half of doctors make use of preventive practices to avoid trauma. General anesthesia prior to and after the trauma occurs during preoperative evaluation process was found to be lower than expected rates of patient to redirect the dentist. Most of the physicians wanted to be informed about dental traumas that could occur.

Pediatric dentists can play an important role in creating awareness among anesthesiologists in terms of prevention and management of oro-dental injuries during general anesthesia.

Keywords: anesthetist, oro-dental trauma

P-076 - ÜST ÇENE ÖN BÖLGEDE GÖRÜLEN SÜPERNÜMERER DİŞLER: İKİ OLGU RAPORU

**Gökçen Deniz BAYRAK¹, Necmiye BULAM¹, Ahmet Hamdi ARSLAN², Fatih CABBAR²,
Senem SELVİ-KUVVETLİ¹,**

¹Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, İstanbul, Türkiye

Bu olgu raporunda, üst çene ön bölgede süpernümerer diş bulunan iki olgunun klinik bulguları ve tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

Olgu 1: 8 yaşında kız hasta Yeditepe Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na üst sağ orta kesici dişin sürememesi nedeniyle başvurdu. Hastadan alınan tıbbi anamnezde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı görüldü. Ağız içi muayenesinde ise üst sağ sürekli orta kesici dişin henüz sürmediği, alt ve üst çenede çapraşıklık ve yer darlığı olduğu görüldü. Radyografik incelemede üst çene ön bölgede süpernümerer bir diş olduğu belirlendi. Süpernümerer dişin çekimi ve tüm diş tedavileri genel anestezi altında tamamlandı. Üst çenede sağ orta kesici dişin süreceği bölgede kaybedilen yerin kazanılması amacı ile üst çeneye yavaş ekspansiyon aпараты uygulandı. Üst sağ sürekli orta kesici diş spontan sürmeye bırakıldı ve hasta izlemeye alındı. Olgu 2: 7 yaşında erkek hasta Yeditepe Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na ağız içerisinde üst çene ön bölgenin palatinalinde görülen fazla diş nedeniyle başvurdu. Hastadan alınan sistemik anamneze göre doğuştan ürtikerya pigmentozanın mevcut olduğu ve ilaç alerjisi olduğu öğrenildi. Yapılan ağız içi muayenede üst çene ön bölgenin palatinalinde konik formda süpernümerer bir diş (mesiodens) olduğu görüldü. Alınan panoramik radyografide bir süpernümerer diş daha olduğu saptandı ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT) istendi. Süpernümerer dişlerin çekimi ve diğer tüm diş tedavileri genel anestezi altında tamamlandı.

Süpernümerer dişlerin tanı ve tedavilerinde, çocuk diş hekimleri büyük önem taşımaktadır. Süpernümerer dişlerin erken dönemde saptanması, tedavi planının belirlenmesi ve hastanın multidisipliner olarak tedavi edilmesiyle oluşabilecek dental patolojiler ve ortodontik problemler önlenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: süpernümerer diş, mesiodens, gömük diş

**P-076 - SUPERNUMERARY TEETH IN MAXILLARY ANTERIOR REGION:
REPORT OF TWO CASES**

**Gökçen Deniz BAYRAK¹, Necmiye BULAM¹, Ahmet Hamdi ARSLAN², Fatih CABBAR²,
Senem SELVİ-KUVVETLİ¹**

¹Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey, ²Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral And Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

In this case report, clinical findings and treatment approach of the two cases with supernumerary teeth in the maxillary anterior region are presented.

Case 1: A 8-year-old girl referred to the Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with a complaint of delay in eruption of maxillary right central incisor. There was no significant medical history. Intra-oral examination of this child revealed unerupted maxillary right central incisor, dental crowding and lack of space in the upper and lower arches. Radiographic examination revealed the presence of a supernumerary tooth (mesiodens) in the maxillary anterior region. The supernumerary tooth was extracted and the other dental treatments were performed under general anesthesia. Expansion with a removable appliance in order to gain space for was applied in the maxilla the eruption of the central incisor which was left for spontaneous eruption. The patient is followed periodically. Case 2: A 7-year-old boy referred to the Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry with complaint of an extra tooth on the palatal side of the maxilla. According to the systemic history from the patient, congenital urticaria pigmentosa and drug allergy were present. Intra-oral examination revealed the presence of a conical supernumerary tooth at the palatal aspect behind the incisors. Panoramic radiography showed the presence of another supernumerary tooth and then cone beam computerized tomography (CBCT) was taken. The supernumerary teeth were extracted and the other dental treatments were performed under general anesthesia.

Pediatric dentists play an important role in the early diagnosis and treatment of supernumerary teeth. Early diagnosis of supernumerary teeth, determination of treatment plan and multidisciplinary treatment of patients may prevent dental pathologies and orthodontic treatment.

Keywords: supernumerary teeth, mesiodens, impacted teeth

P-077 - EPİDERMOLİZİS BULLOZA: BİR OLGU SUNUMU

Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Cansu AY¹, Ayşe AKMAN KARAKAŞ²

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye, ²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dermatoloji AD, Antalya, Türkiye

Bu olgu raporunda distrofik epidermolizis bulloza tanısı konmuş bir hastaya dental yaklaşım sunulmuştur.

Epidermolizis Bulloza (EB), nadir görülen, genetik geçişli, inflamatuvar olmayan bir cilt hastalığıdır. Otozomal dominant ya da otozomal resesif kalıtım gösterebilir. Tip VII kollajeni kodlayan gende meydana gelen mutasyon sonucu gelişir. EB'nin patofizyolojisi epitelyal veya subepitelyal bağ dokusundaki defektlere bağlı olup, basit vezikülöbullöz lezyonlardan, erken ölümlere sebep olan şiddetli formlara kadar değişen derecelerde gözlenebilir. Ana gruplandırma, simplex, dominant distrofik, resesif distrofik ve junctional olmak üzere 4 ana başlık altında toplanmıştır. Travma, ısı ya da herhangi bir sebep olmaksızın ortaya çıkan vezikülöbullöz lezyonlar ve bu lezyonların skar dokusu oluşturarak iyileşmesiyle karakterizedir. Skar dokusuyla iyileşmeye bağlı, parmak ve tırnaklarda tipik deformiteler gözlenir. Çeşitli derecelerde mine hipoplazileri, diş çürükleri, kısıtlı ağız açıklığı ve ankiloglossi temel oral bulgularındandır.

Anamnezinde distrofik EB tanısı bulunan 8 yaşındaki kız hasta, yaygın çürük ve diş ağrıları nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Ekstraoral muayenede, dudakta, kafa derisinde ve ciltte yaygın skar dokuları ve yeni oluşmuş vezikülöbullöz lezyonlar görülmüştür. Üst ekstremitelerde de benzer lezyonlara rastlanan hastanın el ve ayak parmaklarında skar formasyonuna bağlı deformiteler izlenmiştir. Karma dişlenme döneminde olan hastada yapılan klinik ve radyografik muayenede hafif derecede ankiloglossi ve oral hijyen eksikliğine bağlı diş eti problemleri ve geniş çürük lezyonları tespit edilmiştir. Hastanın durumu Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji bölümüyle konsülte edilerek, minimum invaziv yaklaşımla, lubrikant ajan kullanımıyla diş tedavileri yapılmıştır.

EB hastalarında oral mukozada travmaya bağlı bül oluşumu endişesiyle oral hijyen uygulamaları yeteri kadar yapılamamaktadır. Bu hastalarda oral hijyen eğitimi, gelecekte oluşabilecek derin çürükler ve invaziv işlem gerektirecek durumları elimine etmek açısından büyük önem taşımaktadır. EB hastaları için pedodontist, dermatolog ve pedagoğtan oluşan multidisipliner bir ekip çalışması, sonucu pozitif olarak etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: epidermolizis bulloza, vezikülöbullöz lezyon, çocuk, oral sağlık

P-077 - EPIDERMOLYSIS BULLOSA: A CASE REPORT

Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Cansu AY¹, Ayşe AKMAN KARAKAŞ²

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey, ²Akdeniz University, Faculty of Medicine, Department of Dermatology, Antalya, Turkey

In this case report, a dental approach to a patient with dystrophic epidermolysis bullousa was presented.

Epidermolysis Bulloza (EB) is a rare, genetic, non-inflammatory skin disease. Autosomal dominant/ recessive inheritance may be present. The pathophysiology of EB depends on epithelial or subepithelial connective tissue defects and can be observed at varying degrees from simple to severe forms vesiculobullous lesions leading to premature deaths. The main classification is divided into 4 main headings as simplex, dominant/ recessive dystrophic and junctional. It is characterized by vesiculobullous lesions caused by trauma, heat, or without any cause, the healing of these lesions by forming scar tissue. Typical deformities are observed in fingers and nails due to scar tissue. At various grades, enamel hypoplasia, tooth decay, restricted mouth openness and ankyloglossia are basic oral findings.

An 8-year-old girl with a history of dystrophic EB on the anamnesis was admitted to our clinic due to extensive caries. Extraoral examination showed common scar tissue and vesiculobullous lesions on the lip and skin. Similar lesions were observed and deformities due to scar formation were observed in the hands and toes of the patient. Clinical and radiographic examination of the patient in mixed dentition period revealed mild ankyloglossy and gingival problems due to lack of oral hygiene and large caries lesions. The condition of the patient was reviewed by the Department of Dermatology of the Faculty of Medicine of Akdeniz University and dental treatment was carried out with a minimally invasive approach using a lubricant agent.

In patients with EB, oral hygiene practices cannot be done as much as they are concerned with trauma-related bullae formation in the oral mucosa. Oral hygiene training is of great importance in order to eliminate future bruising and invasive procedures.

Keywords: epidermolysis bullosa, vesiculobullous lesion, child, oral health

P-078 - YANAKTA İLERİ DERECEDE ASİMETRİYE SEBEP OLAN LENFANJİOM TAKİBİ

Elif Ece KALAOĞLU¹, Ali MENTEŞ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Lenfanjiomlar genellikle baş ve boyun bölgesini tutan lenfatik damarların benign hamartomatöz tümörleridir. Lenfatik malformasyon, erken embriyonik gelişim sırasında lenfatik damarlar uygun biçimde oluşmadığında ortaya çıkan konjenital bir defektir. Lenfanjiomlar doğuştan olabilir(%60-70) veya iki yaşına kadar gelişebilir(%90). Erişkinlerde nadir görülür. Tedavisi, lezyonun cerrahi olarak çıkarılmasıdır. Bu çalışmada lenfanjiomlu erkek çocuk hastanın dişsel gelişiminin takibi ve orofasiyal problemleri anlatılmaktadır.

Sekiz yaşında erkek hasta; diş çürükleri, yanak ısırma ve fasiyal asimetri şikayetiyle Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne yönlendirilmiştir. Hasta, akraba evliliği bulunan ailenin ilk çocuğu olarak 37. haftada normal doğumla dünyaya gelmiştir. Doğum travmasına bağlı tortikolis gelişen hastada 6. aydan itibaren fizik tedaviye başlanmış ve bir yıl devam edilmiştir. Hasta 24 günlükken sağ yanağında şişlik saptanmıştır. Şişliğin giderek artması sebebiyle KBB polikliniğine başvuran hastadan 4 yaşındayken alınan biyopsi sonucunda lenfanjiom teşhisi konmuştur.

Ekstraoral muayenesinde sağ infra orbital alandan burun kanadına ve sağ komissuraya uzanan yumuşak, fluktuan olmayan şişlik gözlenmiştir. İntraoral muayenesinde 11 ve 12 numaralı dişlerin süremediği görülmüştür. Şişliğin bulunduğu sağ maksiller bölgede 13, 14, 15 numaralı dişlerin sürdüğü; sol maksiller bölge ve mandibulada ise karma dentisyona sahip olduğu gözlenmiştir. Panoramik ve DVT incelemesinde sağ ve sol maksilla arasında kemik genişliği açısından fark bulunmamıştır. Bir yıl sonraki randevusunda 11 ve 12 numaralı dişlerin sürdüğü fakat yanak ısırma ve infantil yutkunmanın devam ettiği görüldü. Hastanın dental tedavileri tamamlandı ve blue-grass apareyi yapıldı.

Nadir görülen yanakta lenfanjiom olgusunda, yumuşak dokularda büyüme görülmektedir. Bu vakada ilgili bölgedeki dişlerde sürmenin de hızlandığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: lenfanjiom, fasiyal asimetri, yanakta şişlik, maksilla

P-078 - FOLLOW-UP OF A LYMPHANGIOMA CAUSING SEVERE ASYMMETRY ON CHEEK

Elif Ece KALAOĞLU¹, Ali MENTEŞ¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Lymphangiomas are benign hamartomatous tumors of the lymphatic vessels that usually involve head and neck region. A lymphatic malformation is a congenital defect that occurs during early embryonic development when the lymphatic vessels do not properly form. The onset of lymphangiomas are either at birth (60%-70%) or up to two years of age (90%) and rare in adults. Treatment is surgical removal of the lesion. In this study, the follow-up of dental development of a boy with lymphangioma and orofacial problems are explained.

Eight-year-old male patient referred to Marmara University Faculty Of Dentistry/Pediatric Dentistry Department for dental caries, cheek bite and facial asymmetry complaints. The patient was born with normal birth at the 37th week as the first child of a family with consanguineous marriage. The patient had torticollis due to birth trauma, physiotherapy was started from 6th month and continued for a year. When he was 24-day-old, swelling was detected on his right cheek. They applied to ENT Polyclinic because of the increase of the swelling. At the age of 4, the patient was biopsied and diagnosed with lymphangioma.

Extraoral examination revealed a soft, non-fluctuant swelling from the right infraorbital area to ala-nasi and to the commissure. Intraoral examination showed that 11 and 12 had not erupted yet. In the right maxilla, where swelling is present; 13, 14 and 15 were erupted whereas the left maxilla and mandible had mixed dentition. In DVT and panoramic x-ray we found no difference in bone width between the right and left maxilla. A year later, 11 and 12 erupted but cheek bite and infantile swallowing continued to exist. Dental treatments and blue-grass appliance were performed.

The rare case of lymphangioma on cheek affects not only growth in the soft tissues but also acceleration of the teeth eruption in the related region.

Keywords: lymphangioma, facial asymmetry, swelling on cheek, maxilla

P-079 - FAKTÖR X EKSİKLİĞİ GÖRÜLEN ÇOCUK HASTADA DENTAL TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

İlknur TAŞDEMİR, Şirin GÜNER ONUR¹, Tuba EREN²

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Edirne, Türkiye, ²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Çocuk Hematoloji ve Onkoloji, Edirne, Türkiye

Faktör X, aktivitesi K vitaminine bağımlı karaciğerde sentezlenen bir pıhtılaşma faktörüdür. Kalıtsal Faktör X eksikliği, nadir görülen bir kanama bozukluğudur. Otozomal resesif geçiş gösterir. Görülme sıklığı 1:1.500.000-1:1.000.000 olarak bildirilmiştir. Semptomların ağırlığı faktör düzeyine göre değişir, ağır formları yaşamı tehdit eden kanamalara yol açabilir. Bu olgu sunumunda; faktör X eksikliği görülen bir hastaya dental tedavi yaklaşımı anlatılmaktadır.

Diş ağrısı şikayetiyle Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran 6 yaşındaki kız hastanın alınan tıbbi anamnezinde Faktör X eksikliği olduğu öğrenilmiştir. Hastanın takipte olduğu Trakya Üniversitesi Pediatrik Hematoloji Bölümü ile yapılan konsültasyon sonrasında şiddetli gastrointestinal kanama ile başvuran hastanın klinik ve laboratuvar bulgularının değerlendirilmesinin ardından faktör X düzeyinin % 1'in altında tespit edildiği ve genetik inceleme ile de p.Gly262Asp mutasyonu saptanması sonucu kalıtsal Faktör X eksikliği tanısı konduğu öğrenilmiştir.

Yapılan klinik ve radyografik muayenenin sonucunda diş çürükleri ile beraber 74 ve 84 numaralı dişlerde şiddetli kök rezorpsiyonları gözlenmiştir. Diş tedavileri öncesinde Pediatrik Hematoloji Bölümü ile yapılan konsültasyon doğrultusunda tedavi seansından 1 saat önce 15-20 ml/kg taze dondurulmuş plazma transfüzyonu gerçekleştirilmesinin ardından diş tedavilerinin yapılmasına karar verilmiştir. Yapılan replasman tedavisi sonrasında şiddetli kök rezorpsiyonu gözlenen 74 ve 84 numaralı dişlerin çekimleri gerçekleştirilmiştir. Diş çürükleri gözlenen süt dişleri kompomer; daimi dişler ise rezin bazlı kompozit ile restore edilmiştir. 36 ve 46 numaralı dişlere fissür örtücü uygulaması yapılmıştır. Çekim boşluklarına sabit yer tutucular yerleştirilmiştir. Sistemik durumu ve yüksek çürük riski nedeniyle düzenli aralıklarla 2 yıldır takibi devam eden hastanın oral hijyen eğitimi tekrarlanarak koruyucu tedavileri uygulanmıştır. Hastada herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

Faktör X eksikliği olan çocukların dental tedavileri öncesinde Hematoloji Bölümü ile konsültasyon yapılması oldukça önemlidir. Klinik ve laboratuvar bulgularını normal seyrine getirecek replasman tedavileri uygulandıktan sonra diş tedavilerine başlanmalıdır. Kanamayı tetikleyecek, çevre yumuşak dokulara zarar verecek uygulamalardan kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: faktör X eksikliği, çocuk, diş

P-079 - DENTAL MANAGEMENT OF A PEDIATRIC PATIENT WITH FACTOR X DEFICIENCY: A CASE REPORT

İlknur TAŞDEMİR, Şirin GÜNER ONUR¹, Tuba EREN²

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Edirne, Turkey, ²Trakya University, Faculty of Medicine, Department of Pediatric Hematology And Onkology, Edirne, Turkey

Factor X is a vitamin K-dependent clotting factor synthesized in the liver. Factor X deficiency is an autosomal recessive rare hereditary hematologic disorder. The incidence is reported as 1:1,500,000-1:1,000,000. Symptoms change according to factor level, the severe form causes bleeding to potentially life threatening. This case report describes the dental management of a pediatric patient with factor X deficiency.

A 6-year-old female patient with hereditary factor X deficiency presented to the Trakya University, Department of Pediatric Dentistry with the chief complaint of a toothache. After consultation with Trakya University, Pediatric Hematology Department it was found out that the patient applied to the hospital with severe gastrointestinal bleeding. The diagnosis was confirmed by testing specific FX activity levels which were below 1% and genetic analysis where p.Gly262Asp mutation was found.

Intraoral examination and radiographic evaluation revealed dental caries and root resorption of tooth 74 and 84. After the consultation with Pediatric Hematology, 15-20 ml/kg fresh frozen plasma was given before an hour to dental treatment. Following replacement therapy tooth 74 and 84 were extracted. Primary teeth were restored with compomer and permanent teeth were restored using resin-based composite material. Fissure sealants were applied. Space maintainers were placed to the extraction site. The patient was monitored at regular intervals with preventive measures for two years without any complications.

Hematology consultation is important before dental treatment of children with factor X deficiency. Dental treatment should be initiated after replacement therapy and procedures that may damage oral soft tissues and trigger bleeding should be avoided.

Keywords: factor X deficiency, children, tooth

P-080 - SENDROMA BAĞLI OLMAYAN ÇOKLU SÜPERNÜMERER DİŞLER: BİR OLGU SUNUMU

Ferah MUTLU KUL¹, Ceren ÇİMEN¹, Jerina DULE², Nurhan USLU ÖZALP¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu sunumunda; herhangi bir sendroma bağlı olmaksızın ortaya çıkan çoklu süpernümerer dişleri olan bir çocuk hastaya teşhis ve tedavi yaklaşımının sunulması amaçlanmıştır.

Çoklu süpernümerer dişler, normal dentisyona ilave olarak beşten fazla sayıda dişler olarak tanımlanır. Dental laminanın hiperaktivitesi ile birlikte genetik ve çevresel faktörlere bağlı meydana geldiği düşünülmese de, etiyojisi tam olarak bilinmemektedir. Çoğu vaka; dudak- damak yarığı, Cleidocranial Dizostozis, Gardner Sendromu ile ilişkili bulunmuştur. Herhangi bir sendrom olmadan süpernümerer dişlere rastlanması nadir bir durumdur. Bu tür vakaların görülme sıklığı %1'den daha az olarak rapor edilmiştir.

13 yaşındaki erkek hasta, dişlerinde çapraşıklık şikayeti ile 03.10.2016 tarihinde çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Alınan detaylı anamnezde, hastada sistemik ve ailesel bir rahatsızlık veya herhangi bir sendrom tespit edilmemiştir. Yapılan ağız dışı muayenede bir anomaliye rastlanılmamış olup, panoramik radyografide, üst çenede 11 no'lu dişin gömülü ve 14-15 no'lu dişlerin lingualinde, 23-24 no'lu dişlerin lingualinde, 28 no'lu dişin distalinde birer adet süpernümerer diş gözlenmiştir. Alt çenede 74-85 no'lu dişler ağızda, 34-44-45 no'lu dişler gömülü, 35-36 no'lu dişlerin kökler arası bölgede 1 adet süpernümerer diş ve kök artığı gözlenmiştir. Ayrıca 34 no'lu dişin dilasasyonlu olduğu izlenmiştir. Hastanın derin dentin çürükleri restore edilmiş olup, süpernümerer dişleri genel anestezi altında cerrahi olarak çekilmiştir. Daha sonra hastaya ortodontik tedavi başlanmıştır. Hasta, üçer aylık periyotlarla kontrol altına alınmıştır.

Sendroma bağlı olmayan çoklu süpernümerer dişler çok nadir gözlenmekle birlikte bu durumlarda teşhis ve tedavi planlamasında ağız içi ve dışı muayenelere ilave olarak radyografik muayene de önem kazanmaktadır. Böylece erken dönemde teşhis ile hastaya estetik, fonasyon ve fonksiyon iadesi yapılacak olup; ilgili bölgelerde komşu diş köklerinde rezorpsiyon, daimi dişlerde sürme gecikmeleri ve yer değiştirme gibi komplikasyonların önüne geçilecektir.

Anahtar Kelimeler: diş anomalisi, süpernümerer, dentisyon

P-080 - NON-SYNDROMIC MULTIPLE SUPERNUMERARY TEETH: A CASE REPORT

Ferah MUTLU KUL¹, Ceren CİMEN¹, Jerina DULE², Nurhan USLU ÖZALP¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

This case report presents diagnosis and treatment approach of a male patient with multiple supernumerary teeth that doesn't have any syndrome.

Multiple supernumerary teeth is a term used to describe at least 5 more than the normal number of a full complement of teeth in dentition. The aetiology of supernumerary teeth remains unclear although it is thought that their development might be influenced by combination of hereditary and environmental factors with independent hyperactivity of the dental lamina. Most cases are associated with Cleidocranial Dysplasia, cleft lip and palate, Gardner's Syndrome. It is rare to find multiple supernumeraries without associated disease or syndrome. It has been reported that the prevalence for these cases is less than 1%.

A 13-year-old male presented with complaint of crowding in teeth to pediatric dentistry clinic in 03.10.2016. Medical and family history were considered normal. Panoramic radiograph showed presence of impacted supernumerary teeth in right premolar region, left canine region and molar region in maxilla. There were three impacted teeth, one supernumerary tooth and remains of root which were located between the roots of mandibular second premolar and first molar teeth in mandibula . Dilaceration is observed in mandibular left first premolar tooth. Treatment strategy initially planned for this patient consisted of composite-resin restoration of the carious teeth, followed by surgical extraction of the supernumerary teeth. Orthodontic treatment has been planned with the appointments in every three months.

However non-syndromic multiple supernumerary teeth are rarely seen, early diagnosis through clinical and radiographic examination is important to prevent complications.

Keywords: tooth anomaly, supernumerary, dentition

P-081 - DİGEORGE SENDROMU'NDA AĞIZ İÇİ BULGULAR VE TEDAVİ YAKLAŞIMI: 4 OLGU

Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Kübra YILMAZ¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ², Ercan MIHÇI¹,
Hüseyin KARAYILMAZ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye, ²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Çocuk Genetik AD, Antalya, Türkiye

Bu olgu raporunda; anamnezinde DiGeorge Sendromu olan 4 hasta tanı, tedavi ve takip açısından incelenmiştir.

DiGeorge Sendromu ,22q11.2 delesyon sendromu olarak da bilinen, 22. kromozomun uzun kolunun kısa segmentindeki bir delesyon sonucu meydana gelen ancak; etyolojisi tam olarak belirlenememiş bir kromozom anomalisidir. İnsanlarda en sık görülen genetik bozukluklardan birisi olup insidansı yaklaşık 1/4000'dir. Genetik geçişi sporadiktir ancak; otozomal resesif ve otozomal dominant kalıtım gösterdiği de bildirilmiştir. Gebelik diabeti gibi teratojenik etkenler veya prenatal dönemde retinoik asit veya alkole maruz kalma DiGeorge Sendromuna yol açabilir. Sendrom fasiyal anomaliler, hipoparatiroidizm, kardiyak malformasyonlar, konuşma ve beslenme problemleri, timüs bezinin aplazisi, hipoplazisine bağlı immün yetmezlikle karakterizedir. Dar palpebral fissürler, şiş göz kapakları, kare burun kökü, fasiyal asimetri, mikrosefali, anormal kulak yapısı karakteristik yüzü oluşturur.Oral bulguları ise; derin damak kubbesi, mine gelişim bozuklukları, diş agenezisinin yüksek prevalansı, tükürükte yüksek oranda karyojenik bakteri bulunması, tükürük salınımı ve tamponlama kapasitesinin düşük olmasıdır.

Yaşları 7,10,12,14 olan 2 kız 2 erkek DiGeorge Sendromu tanılı 4 hasta dişlerindeki çürükler ve ağrı şikayetleri nedeniyle Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD'ye başvurmuştur. Yapılan ekstra oral muayenede iskeletsel sınıf 2 görünüm, anormal kulak yapısı, şiş göz kapakları ve geniş burun kökü gözlenmiştir. İntraoral muayene ve radyografik incelemede ise mine hipoplazileri, derin dentin çürükleri ve derin damak kubbesi tespit edilmiştir. Ayrıca hastalardan birinin molar dişlerinde taurodontizm olduğu gözlenmiştir.Hastalara oral hijyen eğitimi ve motivasyonu verilip, koruyucu dental uygulamalar, restoratif ve endodontik tedaviler ve diş çekimleri yapılmıştır. Hastaların düzenli olarak takipleri devam etmektedir.

DiGeorge Sendromunun oral ve dental yapılarda sebep olduğu problemler konusunda hastalar ve ebeveynleri bilgilendirilmeli ve sendromun teşhisinden hemen sonra, oral sağlığın korunmasına yönelik kişisel programlar planlanmalıdır. İmmün yetmezlik ve kardiyak problemler nedeniyle bu hastaların düzenli takibi ve koruyucu dental uygulamaların yapılması ile ileri tedavi ihtiyacı en aza indirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: DiGeorge Sendromu, ağız-diş bulguları

P-081 - DIGEORGE SYNDROME'S INTRA-ORAL FINDINGS AND DENTAL MANAGEMENT: 4 CASES

Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Kübra YILMAZ¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ², Ercan MIHÇI¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey, ²Akdeniz University, Faculty of Medicine, Department of Pediatric Genetics, Antalya, Turkey

In this case report; Four patients with DiGeorges syndrome in their anamnesis were examined for diagnosis, treatment and followup.

DiGeorge Syndrome, also known as 22q11.2 deletion syndrome, is a resulting of a deletion in the short segment of the long arm of chromosome 22; but etiology is an unclered. Its incidence is 1/4000. The genetic transition is sporadic; but autosomal recessive/dominant inheritance reported. Teratogenic factors such as pregnancy diabetes, exposure to retinoic acid or alcohol in the prenatal period may cause to DiGeorge Syndrome. Syndrome is characterized by facial anomalies, hypoparathyroidism, cardiac malformations, speech and nutritional problems, aplasia or hypoplasia of the thymus gland, and immunodeficiency. Narrow palpebral fissures, swollen eyelids, square nasal root, facial asymmetry, microcephaly, abnormal ear structure form the characteristic face. Oral findings are; deep palate, enamel development disorders, high prevalence of dental agenesis, high cariogenic bacteria in saliva, low saliva release and buffering capacity.

Two girls and two boys aged 7, 10, 12 and 14 with diGeorge Syndrome were referred to our clinics for their complaints of decay and pain in their teeth. Extra oral examination showed skeletal class 2 appearance, abnormal ear structure, swollen eyelids and broad nasal root. Intraoral examination and radiographic examination fixed enamel hypoplasia, deep dentin caries and deep palate dome. Also, a patient was observed to have taurodontism in molar teeth. Patient oral hygiene education and motivation were given, protective dental practices, restorative and endodontic treatments and tooth extraction were performed. The follow-up of patients continue regularly.

Patients and parents should be informed about DiGeorge Syndrome's problems caused by oral and dental structures and immediately after diagnosis of the syndrome, personalized programs for oral health protection should be planned. Regular follow up of these patients due to immunodeficiencies and cardiac problems with preventive dental practices, the need for advanced treatment should be minimized.

Keywords: DiGeorge Syndrome, oral and dental findings

P-082 - PLASMINOJEN EKSİKLİĞİ BULUNAN İKİ KARDEŞ BİREYDE GÖZ LEZYONLARINA EŞLİK EDEN LİGNÖZ PERİODONTİTİS OLGUSU

Özgür DOĞAN¹, Suat Serhan ALTINTEPE DOĞAN², İmge SAPANCI³, Çağrı AKÇAY⁴

¹Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Afyon, Türkiye, ²Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, Afyon, Türkiye, ³Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral ve Maksillofasial Radyoloji AD, Afyon, Türkiye, ⁴Afyon Kocatepe Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız-diş ve Çene Cerrahisi AD, Afyon, Türkiye

Yıkıcı periodontal hastalıklar nadir görülen olgulardır ve fibrin birikimine bağlı sistemik bulgular bulunmaktadır. Bu hastalık dişeti büyümesi ve periodontal doku yıkımı ile karakterizedir. Bu hastalığın sebebi plasminojen eksikliğine bağlı fibrin birikimidir. Bu periodontitis türünde hızlı kemik kaybı dikkat çekmektedir. Bu olgu sunumun amacı iki kardeş de birlikte görülen konjunktival lezyonlara eşlik eden lignöz periodontitis olgusunu klinik ve patolojik bulgularını çocuk diş hekimlerine tanıtmaktır.

Görme engelli bireylerin diş tedavisi yapılırken tedavi sırası gelen iki görme engelli bir kız bir erkek kardeşin amyloid benzeri ağız lezyonları, plak birikimi ve kötü ağız kokusu dikkat çekmiştir. Aynı zamanda bireylerde göz kapağı lezyonları gözlenmiştir. Hastaların intraoral muayenesi sonucunda ağrısız, nodüler, fragil ülserasyon alanlarının tüm maksilla ve mandibulada yaygın olarak görüldüğü belirlenmiştir. Dişeti büyümesi ve yaygın beyaz-sarımsak lezyonların kanamaya eğilimli olduğu belirlenmiştir. Erkek bireyde lezyonların daha hafif seyrettiği dikkat çekmiştir. Hastaların daha önce yapılan tıbbi muayenesinde gözkapığı lezyonlarının plasminojen eksikliğine bağlı fibrin birikimi kaynaklı olduğu hastaya belirtilmiştir. Tedavide diştaşı temizliği ve kök yüzey düzleştirilmesi yapılmış ve hastalara oral hijyen eğitimi verilmiştir. Göz kontrolleri devam etmektedir.

Bu tip bireylerde gingival lezyonlar eninde sonunda diş kaybına sebep olmaktadır. Mukozal hastalıklarda diş kaybı meydana gelmeden gingival biyopsi yapılması gereklidir. Bu bireylerde gerekli dental tedaviler yapılmış olup hastalar kontrol altına alınmıştır. Bu tip olgularda gingival lezyonlar aslında konjunktival lezyonlara eşlik eden ek bir semptomdur. Bu olguda da biyopsi materyallerinde fibrin bulunmuştur. Diş hekimleri göz hastalıklarından muzdarip bireylerde mukozal bulgular da mevcut ise lignöz periodontitis teşhisini göz ardı etmemelidir.

Anahtar Kelimeler: lignöz periodontitis, göz lezyonları, plasminojen eksikliği

P-082 - LIGNEOUS PERIODONTITIS AND CONJUNCTIVAL LESIONS IN SIBLINGS WITH PLASMINOGEN DEFICIENCY

Özgür DOĞAN¹, Suat Serhan ALTINTEPE DOĞAN², İmge SAPANCI³, Çağrı AKÇAY⁴

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Afyon Kocatepe University ,Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics,Afyon, Turkey, ²Afyon Kocatepe University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Afyon, Turkey, ³Afyon Kocatepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Afyon, Turkey, ⁴Afyon Kocatepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Afyon, Turkey

Destructive membranous periodontal disease is a rare and poorly defined entity that is a part of a systemic disease due to accumulation of fibrin material. The disease is characterized by gingival enlargement and periodontal tissue destruction that leads to rapid bone loss despite treatment efforts. We present siblings with ligneous periodontitis and conjunctivitis.

While we were treating blind patients, we realized that two siblings. The siblings also had eyelid lesions, which clinically and histologically diagnosed as ligneous conjunctivitis. They were complaining of gingival bleeding. At intraoral examination, we found nonpainful and nodular fragile ulceration areas affecting either maxillary or mandibular gingiva with gingival enlargement at all maxiller and mandibular area. The lesions were white-yellow membranes covering the teeth, with a tendency to bleed. Scaling and root planing procedures were applied to the patient, and chlorhexidine rinse was advised, but this had no notable clinical benefit. The patient now attends regular follow-ups. Girl patient was suffering more gingival lesions than other sibling.

The gingival lesions reported in association with ligneous periodontitis were progressive and usually ended with loss of teeth. In such mucosal disorders, gingival biopsy is essential for early diagnosis before the teeth are lost. Most of the reported oral cases were seen together with ligneous eyelid lesions. The gingival lesions described in ligneous conjunctivitis have mainly exhibited swelling with ulceration. We have found fibrin like material at histopathologic examination similar to previous studies. Dentist should'nt forget ligneous periodontitis at patients that suffering conjunctival lesions due to plasminogen deficiency.

Keywords: ligneous periodontitis, conjunctival lesions, plasminogen deficiency

P-083 - KSERODERMA PIGMENTOSUM: OLGU SUNUMU

Ferah MUTLU KUL¹, Nilsu SAKALLI¹, Cansu GÖRÜRGÖZ², Nurhan USLU ÖZALP¹,

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu sunumunda; Kseroderma Pigmentosum'lu bir hastanın bulguları ve diş tedavileri sırasında dikkat edilmesi gereken hususların gözden geçirilmesi amaçlanmıştır.

Kseroderma Pigmentosum (KP), otozomal resesif geçişli genetik bir bozukluktur. Bu hastalık, DNA tamirinin defektli olması sebebiyle ultraviyole (UV) radyasyona ve diğer kanserojen ajanlara ilişkin klinik ve hücresele aşırı duyarlılık oluşturmasıyla karakterizedir. Güneş ışığına maruz kalan KP'li hastaların kliniği genellikle gözlerde ve ciltte şiddetli dejenerasyonlarla seyretmektedir. KP'ye ilişkin olarak, güneşin temas ettiği bölgelerde eritemli, hiperpigmente veya malign lezyonlarla karşılaşılabilir. Oral bölgedeki malign lezyonlar en sık dil, dudak ve bukkal mukozayla ilişkili olmaktadır. Perioral skarlar ağız açıklığını kısıtlayabilir.

11 yaşındaki erkek hasta alt sağ bölgede şişlik şikayetiyle çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Hastanın anamnezinde Kseroderma Pigmentosum'lu olduğu ve hastalığının genetik açıdan onaylandığı öğrenilmiştir. Hastanın yüz, boyun, el gibi bölgelerinde çok sayıda lezyon izlenmiş olup, daha önce gözünden ve kulağından skuamoz hücreli karsinom nedeniyle cerrahi operasyon geçirdiği; ancak radyoterapi ve kemoterapi almadığı öğrenilmiştir. Yapılan ultrason incelemesinde, yüz bölgesindeki ülserasyonlardan kaynaklandığı düşünülen, çift taraflı reaktif submandibular lenf nodları tespit edilmiştir. Ayrıca infraorbital bölgede cilt altı ödem izlenmiştir. Klinik ve radyolojik muayenede tespit edilen 26, 46, 35 ve 36 nolu dişlerdeki derin dentin çürüklerinin restoratif tedavileri, hastanın perioral skarları ve çatlaklarından dolayı ağız açıklığı kısıtlı olduğu için 3 seansta yapılabilmektedir. Güneş ışığı almayan ortamda, reflektör ışığı direkt olarak hastaya doğrultulmadan kontrollü şekilde tedaviler gerçekleştirilmiştir. Tedaviler süresince hasta UV filtreli güneş gözlüğü kullanmış olup, aile ve çocuk her görüşmede ağız hijyeni konusunda motive edilmiştir.

KP'li hastaların kısıtlı ağız açıklığı diş tedavilerini güçleştirebilmekte, klinik floresanların ve reflektör ışığının bu çocuklarda dikkatli kullanımı gerekmektedir. Bu çalışma zorlukları KP'li hastalarda önleyici ve durdurucu tedavilerin önemini arttırmaktadır. Bu hasta grubu üzerinde çalışan diğer branşlarla erken dönemde iş birliği daha da önem kazanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kseroderma Pigmentosum

P-083 - XERODERMA PIGMENTOSUM: A CASE REPORT

Ferah MUTLU KUL¹, Nilsu SAKALLI¹, Cansu GÖRÜRGÖZ², Nurhan USLU ÖZALP¹,

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

In this case report; The findings of a patient with xeroderma pigmentosum and the issues to be considered during tooth treatment are intended to be presented.

Xeroderma pigmentosum (XP) is an autosomal recessive genetic disorder. This disease is characterized by hypersensitivity to ultraviolet radiation and other carcinogenic agents due to defects in DNA repair. Patients with XP who are exposed to sunlight usually have severe degenerations in their eyes and skin. Regarding XP, areas of contact with sunlight may present with erythematous, hyperpigmented or malignant lesions. Perioral scars may restrict mouth opening.

A 11 year old male patient with XP was admitted to pediatric dental clinic with the complaint of swelling in the right mandibular region. Many lesions were observed in skin areas of the patient. In the ultrasound examination, bilateral reactive submandibular lymph nodes and infraorbital Subcutaneous edema were observed. Also dentinal caries were detected on examination. In the environment without sunlight, restorative treatments performed in a controlled manner without directing the reflector light to the patient. the mouth opening of patient was limited. During the treatments, the patient used sunglasses with ultraviolet filter. The family and child were motivated about oral hygiene at every visit.

Restricted mouth opening of patients with XP may complicate dental treatment. Clinical fluorescence and reflector light should be used with caution in these children. These difficulties increase the importance of preventive and preventive treatments in patients with XP. Cooperation with other branches working on this patient group gain more importance in early period.

Keywords: Xeroderma Pigmentosum

P-084 - KOMPOZİT ÖN EĞİK DÜZLEM İLE ÖN ÇAPRAZ KAPANIŞIN TEDAVİSİ: BİR OLGU SERİSİ

Rabia Melike GÖNENLİ¹, Cigdem GÜLER¹, Nihal B. KARA¹, Hüseyin ŞİMŞEK¹, Serkan ÖZKAN², Mübin TURAL¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ordu, Türkiye, ²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Ordu, Türkiye

Açıklama [P2]: UNIVERSITE YAZILMAMIS

Ön çapraz kapanış; bir veya birkaç dişin eğim veya pozisyonundaki deviasyonlar nedeniyle alt ve üst çene keser dişler arasındaki anormal ilişkidir. Ön çapraz kapanış iskeletsel, dental veya hem iskeletsel hem de dental kaynaklı olabilir. Karışık dişlenme döneminde dental kaynaklı ön çapraz kapanışın tedavisi ile ileride daha komplike olabilecek maloklüzyon oluşumunu önlemek mümkündür. Bu olgu serisinde Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran ve ön çapraz kapanış tespit edilen beş çocuk hastanın kompozit ön eğik düzlem ile tedavileri sunulmuştur.

Çalışmaya yaşları 7-10 (ortalama 8,4 yaş) arasında değişen, sadece ön bölgede bir yada iki dişi çapraz kapanışta olan 5 çocuk (3 kız ve 2 erkek) dahil edilmiştir. Tüm hastalar karışık dişlenme döneminde ve Angle sınıf I oklüzyon ilişkisine sahiptir. Klinik ve radyografik muayeneyi takiben hatalara kompozit ön eğik düzlem yapılmasına karar verilmiştir. Kompozit eğik düzlem alt çene keser dişlerine labial yüzeyden lingual yüzeye ulaşan 3-4 mm kalınlığında ve dişin uzun eksenine 45° açıyla uygulanmıştır. Hastaların ilk kontrolü 2 hafta sonra yapılmıştır. Tüm çocukların tedavisi 1 ay içerisinde tamamlanmıştır.

Takip periyodu süresince tüm hastaların ön çapraz kapanışının düzeldiği ve normal overbite ilişkisinin sağlandığı görülmüştür. Kompozit ön eğik düzlem tekniği, karışık dişlenme döneminde fonksiyon ve estetiğin tekrar kazandırılması için dişsel ön çapraz kapanışın tedavisinde tercih edilebilecek basit, ekonomik ve zaman kazandırıcı etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: pedodonti, ortodonti, kompozit aperey

P-084 - MANAGEMENT OF DENTAL CROSSBITE WITH COMPOSITE SLOPES: A CASE CERIES

Rabia Melike GÖNENLİ¹, Cigdem GÜLER¹, Nihal B. KARA¹, Hüseyin ŞİMŞEK¹, Serkan ÖZKAN², Mübin TURAL¹

¹Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ordu, Turkey, ²Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Othodontics, Ordu, Turkey

Anterior dental crossbite is an abnormal relationship between maxillary and mandibular incisor teeth that is due to deviations in the position or inclination of one or few teeth. Anterior crossbite may be skeletal, dental, or both skeletal and dental. In the mixed dentition period, it is possible to prevent the formation of malocclusion, which may be more complicated in the future with the treatment of dental-induced anterior crossbite. In this case series, treatment with composite slopes of five pediatric patients who referred to Department of Pediatric Dentistry were presented.

In this case, we included 5 children (2 boys and 3 girls) in 7-10 years (mean age 8,4) old that have only anterior crossbite with one or two teeth. All patients have mixed dentition and Angle class 1 occlusion. Following clinical and radiographical examinations, the decision was made to create resin composite a slope. Composite was formed into an inclined slope and applied to labial surface of each incisor to create a slope of 3-4 mm in thickness at 45⁰ angle to the longitudinal axis of the tooth. Patients were followed-up 2 weeks later. All children's treatment was completed within 1 month.

During the follow-up period, correction of anterior dental crossbite and normal over-bite relationship was observed in all patients. Resin composite slopes technique here offers a simple, cost and time effective method for the management of anterior dental crossbite in the mixed dentition that re-establishes function and esthetics.

Keywords: pediatric dentistry, orthodontics, composite appliance

P-085 - KOMPENZASYON ÇEKİMİ YAPILMADIĞINDA GÖRÜLEBİLECEK KOMPLİKASYONLAR: 2 OLGU SUNUMU

Melike KİRAZ¹, Eda ÇETİN BÜYÜKNALBANT², Mustafa AYDINBELGE³, Şaziye SARI¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye

Daimi birinci büyük azı dişlerinin çekimlerinin zorunlu olduğu durumlarla zaman zaman karşılaşılabilir. Ancak bu çekimlerin kontrolsüz yapılması; diğer dişlerin devrilmelerine, yer değiştirmelerine, karşı krete doğru uzamalarına ve sonuçta okluzyonda düzensizliklere sebep olabilir. Bu dişlerin kontrollü ve uygun zamanda yapılan çekim planlaması ile (kompensasyon ve balans çekimleri) daimi ikinci büyük azı ve üçüncü büyük azı dişlerinin mesiale hareketi sonucu uygun bir okluzal ilişki elde etmenin mümkün olacağı ileri sürülmektedir. Bu sebeple herhangi bir patoloji olmasa da karşı taraf ve/veya karşıt arktaki birinci büyük azıların kontrollü çekimlerinin yapılması gerekebilir. Kompensasyon çekiminin amacı üst birinci büyük azı dişinin mandibuler arka doğru overerüpsiyonunu engellemektir. Aksi takdirde overerüpte olan üst birinci büyük azı, alt ikinci büyük azının çekim boşluğuna doğru mesial hareketini engelleyerek okluzal çatışmalara yol açacak ve boşluğun kapanmasını önleyecektir. Bu olgu serisinde mandibuler birinci büyük azının çekimini takiben kompensasyon çekimi yapılmadığında karşılaşılabilecek komplikasyonlardan bahsedilecektir.

8-10 yaşlarındaki, ikinci büyük azı dişleri Nolla normlarına göre 6.-7. evrede olan, Class I okluzyona sahip, üçüncü büyük azılarının germi mevcut olan 2 hastanın alt birinci büyük azı dişinin geniş periapikal lezyon ve harabiyet sebebiyle çekimi yapılmıştır. Hasta velilerine kompensasyon çekimi önerilmiş ancak hastalar takip randevularına gelmemiştir. 2 yıl sonra geldiklerinde ise kontrol amacıyla panoramik radyografi ve intraoral fotoğrafları alınmıştır.

2. yıl sonunda çekim yapılan tarafta üst birinci büyük azı dişlerinde bir miktar overerüpsiyon gözlenmiştir. Bu durum alt ikinci büyük azı dişlerinin çekim boşluğuna doğru beklenen mesial hareketini engellemiştir. Alt ikinci büyük azı ve küçük azı dişleri arasında 5- 10 mm boşluk görülmekle beraber okluzal ilişkilerde düzensizlikler meydana gelmiştir.

Mandibuler birinci büyük azı dişlerinin çekimleri her ne kadar uygun zaman ve koşullarda yapılsalarda, kompensasyon çekimi yapılmayan olgularda beklenen ideal okluzyonun sağlanamadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: daimi birinci büyük azı dişi, kontrollü çekim, kompensasyon çekimi, overerüpsiyon

P-085 - COMPLICATIONS THAT CAN BE SEEN WHEN THERE IS NO COMPENSATION EXTRACTION: 2 CASE REPORT

Melike KİRAZ¹, Eda ÇETİN BÜYÜKNALBANT², Mustafa AYDINBELGE³, Şaziye SARI¹

¹Ankara 75. Yil Oral and Dental Health Centre, Ankara, Turkey, ²Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Kayseri, Türkiye, ³Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Türkiye

It may be necessary to extract permanent first molar teeth in some cases. It has been suggested that an appropriate occlusal relationship can be obtained with permanent second and third molar mesialization movement toward to the extraction space after controlled extraction of first permanent molar. For this reason, although there is no pathology it may be necessary to do elective/controlled extractions of opposite side / arch first permanent molar. Purpose of compensating extraction to prevent overeruption of maxillary permanent molar toward to mandibular arch. Otherwise extraction space can not closed.

The first permanent molar teeth of 2 patients; aged 8 to 10 years, the permanent second molar germ according to Nolla norms 6-7, with Class 1 occlusion, with germ of third molars were extract due to extensive periapical abscess and destruction. Compensation was recommended to the patient's parents. but the patients didn't come to follow up appointments. When they arrive 2 years later, panoramic radiographs and intraoral photographs were taken for the checking.

At the end of second year, a slight amount of overeruption was observed in the upper first permanent molar teeth on the side of extraction. This prevented the expected mesial movement of the lower second molar teeth. Although there was 5 to 10 space between the lower second molar and premolar teeth, irregularities in occlusal relation occurred.

Although mandibular permanent first molar teeth were extracted at the appropriate time and conditions, it was seen that the ideal occlusion couldn't be achieved in cases without compensating extraction.

Keywords: first permanent molar teeth, controlled extraction, elective extraction, compensating extraction, overeruption

P-086 - ÜST ÇENEDE KESERLER BÖLGESİNDE BULUNAN SÜPERNÜMERERER DİŞİN NEDEN OLDUĞU KOMPLİKASYON VE TEDAVİ YAKLAŞIMI: OLGU SUNUMU

ALEM COŞGUN¹, BEHİYE BOLGÜL¹,

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Hatay, Türkiye

Bu olgu sunumunda amaç üst çene keserler bölgesinde bulunan süpernümerer dişin neden olduğu komplikasyon ve tedavi yaklaşımını sunmaktır. Süpernümerer dişler dental arkta fazladan bulunan dişlerdir. Süpernümerer dişler genellikle maksillar ön bölgede yer alırlar ve bazı komplikasyonlara neden olabilirler. Komplikasyonlar arasında; dişin bulunduğu bölgedeki daimi dişlerin sürmesinde gecikme veya sürememesi, kök gelişiminde gecikme veya anomali ile dileserasyon, komşu dişte yer değişimi, rotasyon veya kök rezorbsiyonu, dişlerde sıkışıklık, anormal diastema, ortodontik tedavi sırasında kapanmamış boşluklar, kist oluşumu ve nazal kavite içine sürme bulunmaktadır.

11 yaşındaki erkek çocuk üst keser dişindeki çapraşıklık şikayeti ile Mustafa Kemal Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur.

Yapılan klinik muayenede sağ maksiler santral dişin çapraz kapandığı görülmüştür. Yapılan radyografik değerlendirmede sağ maksiler santral diş bölgesinde süpernümere diş tespit edilmiştir. Süpernümerer diş cerrahi olarak çıkarılmıştır. Yumuşak doku iyileştikten sonra üst çeneye hareketli ortodontik aparat yapılarak süpernümerer dişin sebep olduğu sağ maksiler santral dişteki çapraz kapanış tedavi edilmiştir.

Süpernümerer dişlerin erken dönemde teşhis ve tedavisi önemlidir. Erken dönemde yapılan doğru yaklaşımlar ile dental anomaliler ile ilişkili potansiyel ortodontik problem ve/veya dental patolojiler daha oluşmadan önlenilebileceğine veya bu tür problemlerin en az seviyeye indirilebileceğine inanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: süpernümerer diş, komplikasyon, tedavi

P-086 - THE COMPLICATIONS RELATED TO SUPERNUMERARY TOOTH IN THE MAXILLARY ANTERIOR REGION AND TREATMENT APPROACH: CASE REPORT

ALEM COŞGUN¹, BEHİYE BOLGÜL¹,

¹Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Hatay, Turkey

The aim of this case presentation is to present complication and treatment approach caused by the supernumerary tooth in the maxillary anterior region. Supernumerary teeth are those that are additional to the normal complement. Most supernumerary teeth are located in the anterior maxillary region and they may cause the following clinical problems: impact or delay in the eruption of the permanent teeth associated with supernumerary teeth; dilacerations or delayed or abnormal root development; displacement; rotation or root resorption of adjacent teeth; crowding, abnormal diastema; incomplete space closure during orthodontic treatment; cyst formation; and eruption into the nasal cavity.

An 11-year-old boy was referred to Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics with complaints of crowded maxillar central tooth.

Clinical evaluation showed that the right maxillary central tooth has crossed bite. Supernumerary tooth was detected in the right maxillary central teeth region by radiographic evaluation. Supernumerary tooth were surgically removed. After the soft tissue has healed the right maxillary central tooth is treated using a removable orthodontic appliance.

Early diagnosis and treatment of supernumerary teeth is important. It is believed that correct early approaches can prevent or prevent the potential orthodontic problems and / or dental pathologies associated with dental anomalies, or such problems can be minimized.

Keywords: supernumerary tooth, complication, treatment

P-087 - SÜT DENTİSYONDA ANTERİÖR ÇAPRAZ KAPANIŞIN ÖN EĞİK DÜZLEMLE TEDAVİSİ

Nagehan YILMAZ¹, Özgül BAYGIN¹, Mehmet Birol ÖZEL², Arzu KEKÜL³,

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Trabzon, Türkiye, ²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Trabzon, Türkiye, ³Trabzon Kanuni Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Trabzon, Türkiye

Ön çapraz kapanış, maksiller ön dişlerin mandibular anterior dişlere göre lingual pozisyonda bulunmasıyla karakterize bir maloklüzyon olarak tanımlanmaktadır. Erken karışık dişlenme ön çapraz kapanış düzeltmesinin önemli olduğu düşünülmektedir; çünkü bu tür maloklüzyonlar spontan düzelme göstermemekte ve alt kesici dişlerin anormal şekilde aşınmasına, alt labial alveolar kemiğin incelmeye ve/veya diş eti çekilmelerine neden olabilmektedir. Ön çapraz kapanışın düzeltilmesinde kullanılabilen etkili yöntemlerden biri de eğik düzlemdir.

KTÜ Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD kliniğine çürük tedavisi amacıyla başvuran 5 yaşında, sağlıklı, kız hastada ön çapraz kapanış tespit edildi. Hareketli aparey kullanımında kooperasyon yetersizliği olasılığı göz önüne alınarak sabit akrilik ön eğik düzlem apareyi uygulandı.

Aparey sık takiplerle 5 ay kullandırdıktan sonra çıkarıldı. Hastanın çapraz kapanışta bulunan ön dişleri arktaki normal konumuna getirildi. Olgunun takibine 6 aylık periyodlarla devam edilmektedir.

Sabit akrilik ön eğik düzlem apareyi süt dentisyonda nadir rastlanan ön çapraz kapanışların tedavisinde tercih edilebilecek bir tedavi seçeneği olarak belirtilmektedir. Olgumuzda ön çapraz kapanış erken müdahale ile düzeltilerek, maloklüzyonun daimi dişlenmede ortaya çıkması önlenmeye çalışılmıştır. Maloklüzyonun daimi dentisyonda ortaya çıkmaması habitüel bir kapanışı düşündürmektedir ve süt dişlenme döneminde yapılmış müdahalenin doğru bir yaklaşım olduğunu teyit edecektir.

Anahtar Kelimeler: süt dişlenme, ön çapraz kapanış, maloklüzyon, eğik düzlem

P-087 - ANTERIOR CROSSBITE CORRECTION IN PRIMARY DENTITION WITH ANTERIOR INCLINED PLANE

Nagehan YILMAZ¹, Özgül BAYGIN¹, Mehmet Birol ÖZEL², Arzu KEKÜL³

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Trabzon, Turkey, ²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Trabzon, Turkey, ³Trabzon Kanuni Education and Research Hospital, Trabzon, Turkey

Anterior crossbite is defined as a malocclusion characterized by the presence of the maxillary anterior teeth in the lingual position relative to the mandibular anterior teeth. Crossbite correction that in primary dentition is thought to be important; because these types of malocclusions do not show spontaneous resolution and may cause abnormal abrasion of the lower incisor teeth, thinning of the lower labial alveolar bone and / or gingival recession. One of the effective methods that can be used to correct the anterior crossbite is the inclined plane.

Anterior crossbite was identified in a 5-year-old healthy, female patient who referred to the Karadeniz Technical University, Department of Pediatric Dentistry clinic for the treatment of caries. Fixed acrylic anterior inclined plane was applied in consideration of the possibility of uncooperatively during using of moving appliances.

The appliance was removed after 5 months of frequent follow-up visits. Patient's front teeth which in the crossbite were brought to the normal arch position. The follow-up of the case is being continued for 6 months periods.

Fixed acrylic anterior inclined plane is indicated as a treatment option which can be preferred in the treatment of anterior crossbite in primary dentition that seen rarely. In our case, the anterior crossbite was corrected by early intervention to prevent the malocclusion from appearing in the permanent dentition. If the malocclusion does not appear in the permanent dentition, this will suggest a habitual bite occlusion and confirm that the treatment made during the primary dentition's period is the right approach.

Keywords: primary dentition, anterior crossbite, malocclusion, inclined plane

P-088 - KARIŞIK DİŞLENME DÖNEMİNDE ÖN ÇAPRAZ KAPANIŞIN HAREKETLİ APAREY İLE TEDAVİSİ: ÜÇ OLGU RAPORU

SEMANUR ÖZÜDOĞRU, GÜL TOSUN¹, MURAT SELİM BOTSALI¹

¹Selçuk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Konya, Türkiye

Bu çalışmada, ön çapraz kapanışın karışık dişlenme döneminde hareketli ortodontik aparey kullanılarak tedavi edilen olguların sunulması amaçlandı.

Olgu I: Ön kesici dişlerinin eğriliği şikayeti ile başvuran hastanın (9, ♀) yapılan ağız içi muayenesi sonucunda üst sağ yan keser dişinin palatinal pozisyonlanmasına ve alt sağ yan keser dişinin labiale pozisyonlanmasına bağlı olarak dişsel çapraz kapanışın olduğu görüldü. Olgu II: Alt sol santral keser dişteki dişeti çekilmesi sebebiyle kliniğimize başvuran hastada (8, ♀) üst sol santral keser dişin palatinal ve alt sol santral keser dişin labial pozisyonlanmasına bağlı olarak dişsel çapraz kapanış tespit edildi. Bunun sonucunda alt sol santral keser dişin okluzal travmaya maruz kaldığı ve labial yüzeyde dişeti çekilmesi olduğu belirlendi. Olgu III: Hastanın (8, ♂) genel ağız içi muayenesinde üst sağ santral keser dişin palatinal ve alt sağ santral keser dişin labial pozisyonlanmasına bağlı olarak çapraz kapanışın meydana geldiği görüldü.

Bu olgulara, çapraz kapanışın düzeltilmesi ve okluzal travmanın elimine edilmesi amacıyla, ısırma düzlemi ve labiolingual zembekleri içeren hareketli ortodontik tedavinin uygulanmasına karar verildi ve hastalara oral hijyen eğitimi verilerek ağız hijyeni kontrol altına alındı. Tedavi sonunda çapraz kapanışın başarılı bir şekilde düzeldiği ve okluzal travmanın ortadan kaldırıldığı gözlemlendi. Tedavileri tamamlanan hastaların kliniğimizde takipleri yapılmaktadır.

Karışık dişlenme döneminde ön çapraz kapanış olgularında hareketli ortodontik aparey kullanılarak uygulanan tedavilerde başarılı sonuçlar elde edilebilmektedir. Ancak hareketli aparey kullanan hastalarda apareyin hareketli olması, temizliğinin hasta tarafından sağlanması gerekliliği, apareyi kaybedebilme riski nedeniyle kooperasyon tedavinin başarısında önemli bir role sahiptir.

Anahtar Kelimeler: ön çapraz kapanış, karışık dişlenme dönemi, hareketli ortodontik aparey

P-088 - TREATMENT OF ANTERIOR CROSSBITE WITH REMOVABLE ORTHODONTIC APPLIANCE IN THE MIXED DENTITION: THREE CASE REPORTS

SEMANUR ÖZÜDOĞRU, GÜL TOSUN¹, MURAT SELİM BOTSALI¹

¹Selçuk University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Konya, Turkey

In this presentation the treatment of patients with anterior crossbite using a removable orthodontic appliances in the mixed dentition

Case I: The intra-oral examination of the patient (9, ♀) with the complaint of the incisors of the anterior teeth showed anterior malocclusion due to palatinal positioned of the upper right lateral incisor and labial positioned of the lower right lateral incisor. Case II: : Anterior crossbite was detected in the patient (8, ♀) who referred to our clinic because of gingival recession on the labial surface of the lower left central incisor. She had anterior crossbite because of the palatinal positioned upper left central incisor and labial positioned lower left central incisor.. As a result, it was determined that the lower left central incisor was subjected to occlusal trauma and gingival recession on the labial surface. Case III: In the intraoral examination of the patient (8, ♂), it was seen that an anterior dental crossbite because of palatinal positioned upper right central incisor and the lower right central incisor was labial positioned.

In these cases, it was decided to apply removable orthodontic appliances including bite plane and finger springs in order to correct anterior crossbite and eliminate occlusal trauma Also oral hygiene training was given to patients. At the end of the treatment, the crossbite was successfully corrected and occlusal trauma was eliminated. Patients whose treatment is completed are followed up in our clinic.

Correction of a simple anterior crossbite can be successfully achieved using a removable orthodontic appliance in mixed dentition. However, cooperation has an important role in the success of the treatment in patients using removable orthodontic appliance due to the necessity of the appliance being cleaned by the patient and the risk of easy in removal and the loss of the appliance.

Keywords: anterior crossbite, mixed dentition, removable orthodontic appliance

P-089 - SÜT BİRİNCİ AZI DIŞI ERKEN KAYBINDA TAKİBİN ÖNEMİ

Sibel ÇAYÖNÜ¹, Orhan ÖZDİLER², Okan AKÇAM², Şaziye SARI¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Ankara, Türkiye

Karışık dişlenme döneminde, süt birinci azı dişinin erken kaybı durumunda iki çeşit tedavi şekli bulunmaktadır. İlkinde her türlü durumda yer kaybı yaşanacağı düşünülerek yer tutucu yapılması önerilir. İkinci görüşte ise daimi birinci büyük azı dişlerinde Angle Sınıf I sıkı bir molar kapanış varlığında arklarda herhangi bir yer kaybı olmayacağı düşünülerek hastanın rutin kontrollere gelerek takip edilmesi ve bu kontroller sırasında herhangi bir yer kaybı olması halinde müdahale edilmesi önerilir. Ayrıca yer kaybının büyük bölümünün ilk 3 ay içinde oluştuğu öngörülerek özellikle bu dönemdeki kontrolün çok önemli ve gerekli olduğu ileri sürülmektedir. Bu olgu bildiriminde daimi birinci büyük azı dişlerinde Angle Sınıf I kapanışı olan, süt birinci azı dişlerini erken kaybetmiş ve tedavisi takip edilerek yapılması planlanan ancak kontrollere gelmeyen hastanın gelişen yer kaybindan dolayı kontrollerin gerekliliği sunulmuştur.

Kliniğe başvuran 8 yaşındaki kız hastada yapılan ağız-içi muayene sonucunda 54 ve 64 numaralı dişlerinin çekimine karar verilmiştir. Hastanın çekimden hemen sonra ağız içi modelleri elde edilerek 3-Shape Trios Ortoanalyzing programında taranmış ve boşluklar sırasıyla 6.67 ve 5.12 mm olarak ölçülmüştür. Daimi birinci büyük azı dişlerinde Angle Sınıf I molar kapanış ilişkisi olduğu tespit edilen hastanın yer tutucu açısından takip edilmesi uygun görülmüştür. Hasta kontrollere çağırılmış fakat telefonlarını açmayarak bu kontrollere gelmemiştir.

Hasta 15 ay sonra kliniğimize tekrar başvurduğunda yapılan ağız-içi muayenesinde çekilmiş 54 numaralı ve 64 numaralı dişlerin çekim bölgesinde yer kaybı olduğu bu duruma ek olarak da ön çapraz kapanış geliştiği gözlenmiştir. Tekrar ağız içi modelleri 3-Shape Ortoanalyzing programında taranarak ölçüm yapılmış ve 54 numaralı dişin bölgesinde 3.5 mm, 64 numaralı dişin çekim bölgesinde ise 1.15 mm yer kaybı olduğu görülmüştür.

Erken süt birinci azı dişi kaybında takipli tedavi yaklaşımına karar verilirken molar kapanış ilişkisinin yanı sıra hastanın takipler açısından kooperasyonu da dikkatli bir şekilde değerlendirilmeli ve hastanın takiplere geleceği öngörüsü oluşmıyorsa yer tutucu yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: erken süt dişi kaybı, angle sınıf I kapanış, takip

P-089 - THE IMPORTANCE OF FOLLOW-UP IN THE PREMATURE LOSS OF PRIMARY FIRST MOLAR

Sibel ÇAYÖNÜ¹, Orhan ÖZDİLER², Okan AKÇAM², Şaziye SARI¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

In the mixed dentition period, there are two types of treatment in case of premature loss of primary first molar; making a space-maintainer or following up by routinely considering that there will be no loss of space in the presence of Angle Class I in a permanent molar relation in the permanent first molar teeth and making intervention in case of any loss of space.

Immediately after the extraction of teeth numbered 54 and 64, intraoral models were obtained and scanned on the 3-Shape Trios Orthoanalyzing program and the voids were measured as 6.67 and 5.12 mm respectively in an 8-year-old girl. It has been decided to follow the patient because she has Angle Class I molar relationship in the permanent first molar teeth. The patient was called to the controls but did not come.

The patient applied again to our clinic after 15 months, and a loss of space in the extracted area of the teeth numbered 54 and 64 and an anterior cross-bite development was found. Intraoral models were measured by scanning in the 3-Shape Orthoanalyzing program and it was found space reduction 3.5 mm in the 54th tooth area and 1.15 mm in the 64th tooth extraction area.

When the follow-up treatment approach is decided in premature loss of primary first molar, cooperativeness should be carefully evaluated in terms of patient's follow-up as well as molar closing relationship, and space-maintainer placement is recommended if the patient does not anticipate future follow-up.

Keywords: premature primary teeth, angle class I occlusion, follow-up

P-090 - PARMAK EMME ALIŞKANLIĞI TEDAVİSİ: 2 OLGU SUNUMU

**Ceren BAYHAN¹, Nilsu SAKALLI¹, Ufuk TOYGAR MEMİKOĞLU², Nurhan USLU
ÖZALP¹**

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu olgu sunumunun amacı, parmak emme alışkanlığı olan iki hastada yapılan alışkanlık kırıcı apareyin sonuçlarının bildirilmesidir.

Kliniğe başvuran altı ve yedi yaşındaki iki kız hastanın yapılan ağız içi ve ağız dışı muayenesi sonucu ön açık kapanışı olduğu tespit edilmiştir. Alınan anamnezde hastaların baş parmağını emdiği öğrenilmiştir. Ebeveynlerin daha önce vazgeçmeleri konusunda yaptıkları telkinler sonuç vermemiş, hastalar bu alışkanlıklarını bırakamamıştır.

Parmak emme alışkanlığının engellenmesi ve buna bağlı ön açık kapanışın düzeltilmesi amacıyla hastalara alışkanlık kırıcı hareketli bir aparey uygulanmıştır. Dokuz aylık kullanımın ardından, üç ay pekiştirme tedavisi için apareylerin kullanımına devam edilmiştir. Tedavinin sonucunda hastalar parmak emme alışkanlığını bırakmış ve ön açık kapanışlarının düzeldiği gözlenmiştir.

Parmak emme alışkanlığına bağlı ön açık kapanışı olan süt ve karışık dişlenme dönemindeki olgularda parmak emmeyi engelleyici bir apareyin uygulanması bu problemin daimi dişlenme döneminde iskeletsel bir anomaliye dönüşmeden düzelebilmelerini sağlayabilmektedir. Bu nedenle, parmak emme gibi kötü alışkanlıkların tedavisinde; erken tanı ve hasta kooperasyonu tedavinin başarısında önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: parmak emme, açık kapanış, alışkanlık kırıcı aparey

**P-090 - THE TREATMENT OF FINGER SUCKING HABITS: 2 CASE
PRESENTATION**

**Ceren BAYHAN¹, Nilsu SAKALLI¹, Ufuk TOYGAR MEMİKOĞLU², Nurhan USLU
ÖZALP¹**

¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

The purpose of this case presentation was the results of habit breaking appliances made in two patients endued with finger sucking habit.

Two girls aged six and seven who applied to Ankara University Department of Pediatric Dentistry were found to have open bite after intra-oral and extra-oral examination of the patient. It has been learned that in their anamnesis patients sucked their thumbs. Despite the parents' warning of their children in this regard, no results were obtain.

Preclusion of finger sucking habit and in order to correct the open-bite due to finger sucking habit was applied habit braking. Nine months after the treatment, the use of the appratus was continued for three months of consolidation therapy. As a result of treatment, patients get rid of their finger sucking habits and it was observed that the open-bites were corrected.

Patients which have anterior open bite due to finger sucking habit, the appliance therapy used in primary and mixed dentition helps the child have a proper occlusion in permanent dentition and decrease orthodontic treatment need. For this reason, in the treatment of bad habits such as finger sucking; early diagnosis and patient cooperation play an important role in the success of treatment.

Keywords: finger sucking, open bite, habit breaker

P-091 - ÇOCUKLARIN PERİODONTAL TEDAVİ GEREKSİNİMLERİ İLE BİRLİKTE, ORTODONTİK TEDAVİ İHTİYAÇLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Esra ÖZ, Çiğdem KÜÇÜKESMEN¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Isparta, Türkiye

12-14 yaşları arasındaki çocuklarda periodontal tedavi gereksinimlerinin "Toplum Periodontal Tedavi Gereksinimi İndeksi (CPITN)" yardımıyla belirlenmesi, Dental Estetik İndeks (DAI), Estetik Komponent (AC), Dental Sağlık Komponenti (DHC), Angle malokluzyon sınıflandırması, ön segmentte çapraşıklık gibi birçok değişkene göre değerlendirilmesi ve bulguların karşılaştırılması amaçlanmıştır.

SDÜ Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti ABD kliniğine başvuran, 12-14 yaşları arasındaki 534 hastanın periodontal tedavi gereksinimlerinin belirlenmesi için, CPITN indeksi kullanılmıştır. Ortodontik Tedavi İhtiyacı İndeksleri (DAI, AC, DHC) kullanılarak hastaların ortodontik tedavi ihtiyaçları değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel olarak ki-kare testi kullanılarak analiz edilmiştir.

CPITN İndeksi'ne göre, sağlıklı periodonsiyuma (CPITN 0) sahip olan bireyler çalışma grubunun %24,9'unu oluşturmuştur. Diştaşı ve iatrojenik irritasyon olmamasına rağmen, sondlama sırasında kanama varlığı (CPITN 1) hastaların %67'sinde, hem iatrojenik irritasyon hem de supra ve/veya subgingival diştaşı varlığı (CPITN 2) ise hastaların %8,1'inde görülmüştür. CPITN 3 ve 4 değerlerine sahip hastalar gözlemlenmemiştir. CPITN ile DHC, AC ve DAI dereceleri arasındaki ilişki önemli bulunmamıştır ($p>0,05$). Ön segmentte yer darlığı olmayan hastaların %6,4'ünün CPITN 2 değerine sahip oldukları görülmüştür. Ön segmentte yer darlığı arttıkça CPITN 0 değerinin azaldığı gözlemlenmiştir. CPITN 2 değerine sahip olan çocukların %55,8'i, CPITN 0 değerine sahip olanların %54,8'i Sınıf I malokluzyona sahip olan çocuklardan oluşmaktadır. Sınıf II malokluzyona sahip çocukların sadece %8,67'sinde ağız-diş bakımı eğitimi ile birlikte, diştaşı temizliğinin de yapılmasının gerekli olduğu görülmüştür. CPITN değerleri ile malokluzyon sınıflandırmaları arasındaki ilişki önemli bulunmamıştır ($p>0,05$).

Alt ön dişlerin çapraşıklığının dişlerin periodontal sağlığı üzerinde zararlı etkileri olmaktadır. Bu da periodontal hastalıkların oluşumuna zemin hazırlamaktadır. Oral hijyenin sağlanması ve ortodontik tedavinin zamanında uygulanmasıyla hastalarda oluşabilecek periodontal hastalıkların önüne geçilmiş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: CPITN, malokluzyon, ortodontik tedavi ihtiyacı, periodontal durum

P-091 - THE EVALUATION OF PERIODONTAL TREATMENT REQUIREMENTS AND ORTHODONTIC TREATMENT NEEDS OF CHILDREN

Esra ÖZ, Çiğdem KÜÇÜKESMEN¹

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Suleyman Demirel University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Isparta, Turkey

The periodontal treatment needs of children between the ages of 12-14 were determined with the Community Periodontal Index of Treatment Need (CPITN) and were assessed by using variables such as Dental Aesthetic Index (DAI), Aesthetic Component (AC), Dental Health Component (DHC), Angle Malocclusion Classification and comparing the findings.

The CPITN was used to determine the periodontal treatment needs of 534 patients aged 12-14 years who applied to the Department of Pediatric Dentistry, SDU Faculty of Dentistry. The Orthodontic Treatment Need Indexes (DAI, AC, DHC) were used to assess patients' orthodontic treatment needs. The data were analyzed statistically using the chi-square test.

According to the CPITN Index, individuals with healthy periodontium (CPITN0) were 24.9% of study group. Despite dental and iatrogenic irritation, bleeding (CPITN1) was present in 67% of patients, 8.1% of patients had iatrogenic irritation and supra and/or subgingival dental plaque (CPITN2). Patients with CPITN3 and 4 scores were not observed. The relationship between CPITN and DHC, AC, DAI scores were not significant ($p > 0.05$). It was seen that 6.4% of the patients without anterior segment had CPITN2. It has been observed that CPITN0 scores as decreasing when crowding was increased in the anterior segment. 55.8% of children with CPITN2 and 54.8% of those with CPITN0 have children with Class I malocclusion. 8.67% of children with Class II malocclusions were found for need dental care education as well as dental cleaning. The relationships between CPITN scores and malocclusion classifications were not significant ($p > 0.05$).

The irregularity of lower anterior teeth effects on the periodontal health of teeth as harmful. It provides the basis for the formation of periodontal diseases. Provision of oral hygiene and orthodontic treatment in time will prevent periodontal diseases that may occur in patients.

Keywords: CPITN, malocclusion, orthodontic treatment need, periodontal status

P-092 - PARMAC EMME ALIŞKANLIĞINA BAĞLI ÖN AÇIK KAPANIŞIN, DİL İTİMİ VE KONUŞMA BOZUKLUĞU TEDAVİSİNİN NÖROMUSKULER BLUEGRASS APAREYİ İLE TEDAVİSİ

Aysegül ÖLMEZ, Elif TEKPINAR

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Parmak emme alışkanlığı, erken çocukluk çağında sonlandırılmadığında süt ve daimi dentisyon gelişiminde ortodontik problemlere neden olabilmektedir. Bu olguda parmak emmeye bağlı açık kapanış, dil itimi ve konuşma bozukluğu palatal crip apareyine alternatif olarak uygulanan ve nöromuskuler stimulasyon sağlayan bluegrass aparey ile tedavisi anlatılmaktadır.

Kliniğimize parmak emme şikayeti ile başvuran kız hastanın (6 yaş 3 ay) yapılan ağız içi muayenesinde şiddetli ön açık kapanışı olduğu ve açık kapanışa bağlı dil itimi gözlemlendi. Hastaya ilk seansta alışkanlığı bırakması için telkinde bulunuldu ve kontrol randevusunda alışkanlığa devam ettiği öğrenildi. Bu esnada diş hekimi tecrübesi olmayan hastanın uyumlandırılması için tedavileri tamamlandı ve ikinci kontrol randevusunda blue grass apareyi ağız içine uygulandı. Hasta 1 hafta sonra kontrole çağrılarak aparey ve oral hijyen kontrolü yapıldı. Hasta velisi apareyin takıldığı günden başlayarak hastanın parmak emme alışkanlığını bıraktığını bildirdi. Hastanın parmak emme alışkanlığını bırakmasına rağmen yutkunma sırasında dil itiminin devam ettiği görüldü, hastaya yutkunma egzersizleri anlatıldı. Hasta 3 ay aralıklarla kontrol randevularına çağırıldı ve açık kapanışın durumu değerlendirildi. Hastanın 6. ay kontrol randevusunda parmak basıncı nedeniyle sürmesi engellenen maksiller santral dişlerin sürdüğü, bite artışı olduğu görüldü. 1 yıl sonra ise hastanın açık kapanışının büyük oranda kapandığı izlendi ve aparey kullanımı sonlandırıldı. Hasta kontrol altındadır.

Kötü oral alışkanlıkların erken tedavisi daimi dentisyonda oluşabilecek iskeletsel kapanış problemlerinin önüne geçilebilmesi için önem arz eder. Alışkanlık kırıcı apareylerin tedavisinde hastanın uyumlandırılması için kabul edilebilir ve intraoral aparey kullanımı öncelikle tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: parmak emme, dil itimi, konuşma bozukluğu, bluegrass apareyi

P-092 - NEUROMUSCULER BLUEGRASS APPLIANCE TREATMENT OF THUMB SUCKING, TONGUE THRUST AND SPEECH DISORDER

Aysegül ÖLMEZ, Elif TEKPINAR

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

Finger sucking habits can cause orthodontic problems in the development of primary and permanent dentition if not terminated in early childhood. In this case, open-bite, tongue thrust and speech impairment due to thumb sucking are treated as an alternative to palatal crib appliance and treated with bluegrass appliances that provide neuromuscular stimulation.

The patient who applied to Paediatric Dentistry Department with finger sucking complained that the patient had a severe openbite in the oral examination of the patient (6 years 3 months) and tongue thrust. The patient was fired to leave habit at the first appointment and was found to continue habituation on the recall. The treatments were completed for the adjustment of the patient who had not experienced dentistry and the blue grass appliance was applied into the mouth at the second appointment. The patient was called for control the appliance and oral hygiene. The parent announced that she had left finger sucking habit starting from the day she was wearing the appliance. Although the patient had abandoned habit, it was seen that tongue thrust was continued during swallowing and the swallowing exercises were told. The patient was invited to check-in appointments and the status of the open-bite was assessed. It was observed that the patient had an increase in bite, which was caused by the maxillary central teeth, which were prevented from being applied due to the finger pressure during the sixth month of the control period. After 1 year, the patient's open closure was observed to close at large and the use of the appliance was terminated. The patient is under control.

Early treatment of bad oral habits is important to prevent skeletal occlusion problems that can occur in permanent dentition. Adherence of the patient to the treatment of habit-breaking appliances is acceptable and appliances should be preferred.

Keywords: thumb sucking, tongue thrust, speech disorder, bluegrass appliance

P-093 - ÇOCUKLARDA OLİGODONTİ VAKALARININ HAREKETLİ APAREYLERLE PROTETİK TEDAVİYE HAZIRLANMASI

Batın İlgıt SEZGİN¹, Ali MENTEŞ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Diş eksikliği çocuklarda en yaygın görülen doğumsal anomalilerden biridir. Hipodonti, 6'dan az sayıda dişin eksikliğini, oligodonti 6 veya daha fazla dişin eksikliğini ifade etmektedir. Tüm popülasyonlarda oligodonti görülme sıklığı % 0.14-0.3 arasındadır. Bu çalışmamızda non-sendromik oligodonti teşhisi konmuş iki çocuk hastada protetik tedavi öncesi yapılan tedavi planlamaları sunulmuştur.

OLGU 1: 8 yaşında kız hasta maksiller santral dişleri arasındaki boşluk ve estetik problemler nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi ve radyografik incelemelerde maksillada 55, 65 numaralı dişlerin var olmadığı, 12,14,15,22 ve 25 numaralı dişlerin germelinin oluşmadığı, mandibulada ise diş eksikliği bulunmadığı tespit edildi. Genellikle ilk dişlenme döneminde görülen eksiklikler sendromlarla birliktelik gösterirken, alınan anamnezde hastanın herhangi bir sendrom veya sistemik hastalığa sahip olmadığı öğrenildi. OLGU 2: Maksiller santral dişleri arasındaki boşluk nedeniyle kliniğimize başvuran 14 yaşındaki erkek hastada yapılan ağız içi ve radyografik incelemelerde 12,13,15,16,17,22,23,27,31,32,33,34,35,37,41,42,43,44 ve 47 numaralı dişlerin germelinin oluşmadığı, 53,55,63,71,72,73,74,75,81,83,84 persiste kaldığı ayrıca tek taraflı posterior çapraz kapanışın olduğu tespit edildi. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sendrom veya sistemik hastalığa sahip olmadığı öğrenildi.

OLGU 1: Hastamıza 11 ve 21 numaralı dişlere c kroşe uygulanacak şekilde hareketli hawley apareyi planlandı. Bir ay arayla yapılan kontrollerle kroşeler aktiflenerek santral dişler tipping hareketiyle birbirlerine yaklaştırıldı. 3 aylık süre sonucunda dişler tamamen biraraya getirildi. Maksiller lateral dişlerin eksikliği nedeniyle oluşan boşluk fiber destekli kompozit rezin yardımıyla rehabilite edildi. OLGU 2: Hastamıza öncelikli olarak posterior çapraz kapanışın düzeltilmesi amacıyla maksiller genişletme sağlayan vidalı hareketli aparey planlandı. Aparey haftada 2 kez birer tur (0.25mm) olmak üzere 8 hafta boyunca aktiflendi. Çapraz kapanışın düzelmesini takiben ikinci aparey olarak 11 ve 21 numaralı dişlere c kroşe uygulanacak şekilde hawley apareyi planlandı ve dişler 2 aylık tedavi sonucunda biraraya getirildi. Son olarak hastamıza çocuk protezi planlandı.

Çocuk dişhekimisi oligodontisi olan çocuk hastaların gelişim dönemindeki dental rehabilitasyonunu dikkatle ve her hastaya özel olacak şekilde hazırlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: oligodonti, hipodonti, hawley, hareketli aparey, önleyici tedavi

P-093 - PREPARING CHILDREN WITH OLIGODONTIA TO PROSTHODONTIC TREATMENT VIA REMOVABLE APPLIANCES

Batın İlgıt SEZGİN¹, Ali MENTEŞ¹

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Türkiye

Tooth agenesis is one of the most common congenital anomalies in children. Hypodontia refers to the agenesis in less than 6 teeth, and oligodontia refers of 6 or more. The incidence of oligodontia in whole population is 0.14 to 0.3%. In this study, we presented treatment protocols of two children with non-syndromic oligodontia prior to prosthetic treatment

FIRST CASE: An 8-year-old girl was referred to our clinics for space between the central incisors. In oral and radiographic examinations #55, 65 weren't present in maxilla, #12,14,15,22,25 were missing. Medical history exhibited that the patient didn't have any syndrome or systemic disease. **SECOND CASE:** 14-year-old boy who applied to our clinics due to the space between the maxillary incisors, intraoral and radiographic examinations showed agenesis of 19 permanent teeth (#12,13,15,16,17,22,23,27,31,32,33,34,35,37,41,42,43,44 and 47), retention of 11 primary teeth (#53,55,63,71,72,73,74,75,81,83,84) and unilateral posterior cross-bite. Medical history revealed no syndrome or systemic disease.

FIRST CASE: A removable Hawley appliance was planned to apply #11 and 21 with c hooks. Each month the hooks were activated and the central teeth were moved to each other. In 3 months, the teeth were completely lined along each other. The spaces created due to lack of maxillary lateral incisors were rehabilitated with the aid of fiber reinforced composite resin. **SECOND CASE:** First, A removable appliance with expansion screw was planned to correct the posterior cross-bite. The appliance was activated twice a week (0.25mmX2) for 8 weeks. Following the correction, a second Hawley appliance was planned with c hooks to teeth #11 and 21 and the treatment was completed in 2 months. Finally, a removable denture was constructed.

Children with oligodontia must be taken care of pediatric dentists with meticulous dental rehabilitation at the right time of development and it should be specific to each patient.

Keywords: oligodontia, hypodontia, hawley, removable appliances, interceptive treatment

P-094 - İNTRÜZE VE KRON KIRIKLI MAKSİLLER KESİCİ DİŞİN ORTODONTİK APAREY İLE SÜRDÜRÜLMESİ

Mustafa AYDINBELGE¹, Oğuz SENEK¹

¹Erciyes Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Kayseri, Türkiye

Çocukluk çağında dentoalveolar travma sıkça karşılaşılan ve acil tedavi gerektiren bir durumdur. Komplike olmayan kron kırıkları, pulpaya ulaşmamış mine veya mine dentin düzeyindeki fraktürlerdir. İntrüzyon ise, travmaya bağlı olarak dişin alveol kemik içerisinde apikal yönde yer değiştirmesidir ve çocuklarda sonuçlarına bağlı olarak en sevilmeyen travma tiplerinden birisidir. Bu tip yaralanmalar genellikle maksiller kesici dişlerde görülür ve ciddi pulpal ve periodontal hasarlara sebebiyet verir. Travma nedeniyle komplike olmayan kron kırığı ile birlikte intrüze olmuş kesici dişlerin tedavisi ve prognozu, hastanın yaşına, dentisyon tipine, kök gelişimine ve travmanın ciddiyetine bağlı olarak değişiklik gösterebilmektedir.

Bu olgu sunumunda, travmaya bağlı olarak, komplike olmayan kron kırığı ile birlikte kök ucu kapalı maksiller kesici dişi (21) intrüze olan, 11 yaş 9 aylık erkek çocuğuna ortodontik aparey kullanılarak yapılan tedavi yaklaşımı anlatılmıştır.

Ortodontik aparey ile re-erüpsiyonu sağlanan 21 nolu dişin vitalitesinin korunduğu gözlenmiş ve restore edilerek takibe alınmıştır. Tedavi sonrası 24 aydır kliniğimizde takip edilmekte olan dişin klinik ve radyografik olarak asemptomatik olduğu tespit edilmiştir.

Komplike olmayan kron kırığı ile birlikte görülen intrüzyon vakalarında ortodontik apareylerle kuvvet uygulayarak sürdürülmesi bir tedavi seçeneği olarak görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: intrüzyon, travma, kesici diş

P-094 - ORTHODONTIC ERUPTION OF MAXILLER INSICIVE WHICH HAS INTRUSION AND FRACTURED CROWN

Mustafa AYDINBELGE¹, Oğuz SENEK¹

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Erciyes, Turkey

Dentoalveolar trauma is a common condition in childhood and urgent treatment is required. Uncomplicated cranial fractures are enamel or enamel-dentin level fractures that have not reached the pulp. Intrusion, on the other hand, is due to trauma, and the alveolar tooth is displaced in the apical direction within the bone and is one of the most uncommon trauma types, depending on its outcome in children. Such injuries are usually seen in maxillary incisors and cause severe pulpal and

periodontal damage. Treatment and prognosis of intrathoracic incisors with uncomplicated chronic fracture due to trauma may vary depending on the age of the patient, dentition type, root development, and severity of trauma.

In this case report, a 11 year old and 9 months old boy with orthopedic appliance with uncomplicated chronic fracture due to traumatic maxillary incisors (21) was described using orthodontic appliance.

It has been observed that 21 teeth of the dental vitalities protected by re-eruption with orthodontic appliances have been preserved and recovered. It has been determined that the tooth that is being followed in our clinic for 24 months is asymptomatic clinically and radiographically.

The intrusion associated with uncomplicated crown fracture was seen as a sustained treatment option with orthodontic force on the cases.

Keywords: intrusion, trauma, incisive tooth

P-095 - ÇOCUKLARDA DIŞ ÇÜRÜĞÜ VE KÖTÜ AĞIZ ALIŞKANLIKLARININ MALOKLÜZYON ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Hazal Ezgi GERİHAN¹, Dilşah ÇOĞULU¹, Emel KAYA²

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye, ²Bornova ADSM, İzmir, Türkiye

Maloklüzyon, üst ve alt çene kapanış konumundayken dişler arasındaki normal oklüzyon ilişkisinin kaybolması olarak tanımlanmaktadır. Kötü ağız alışkanlıkları, dişlerde çürük varlığı ve erken diş kayıpları büyüme ve gelişim döneminde çocuklarda maloklüzyona neden olan faktörler arasında yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı 10-12 yaş arası 300 çocuk hastada diş çürüğü ve kötü ağız alışkanlıklarının maloklüzyon varlığı ile ilişkisinin incelenmesidir.

Hazırlanan anket formlarına ebeveynlerin eğitim durumu, çocukların beslenme ve oral hijyen alışkanlıkları, kötü ağız alışkanlıkları ile ilgili bilgiler kaydedildi. Yapılan ağız içi muayenelerinde hastaların DMFT, DMFS, dft ve dfs değerleri ile mevcut maloklüzyon varlığı tespit edildi. Elde edilen veriler, istatistiksel olarak SPSS 20.0 programı kullanılarak ki-kare testi, Mann Whitney U testi ve Fisher's Exact test ile değerlendirildi.

Çalışmada yer alan 152 erkek, 148 kız toplam 300 çocuktan elde edilen verilere göre; ortalama DMFT değeri 1,64; DMFS değeri 2,76; dft değeri 2,12 ve dfs değeri 4,01 olarak saptandı. 191 çocukta (%63,7) kötü ağız alışkanlıkları tespit edildi. En sık karşılaşılan kötü ağız alışkanlıkları sırasıyla ağızda kalem tutulması (%23,7), tırnak yeme (%20) ve dişleri sıkma (19,3) olarak saptandı. Çalışmaya dahil edilen hastaların %50,7'sinde (n=152) maloklüzyona rastlandı. En sık karşılaşılan maloklüzyon tipleri sırasıyla orta hatta kayma (%17), ön açık kapanış (%11,3) ve artmış overjet (%9,7) olarak tespit edildi. Kötü ağız alışkanlıklarının varlığı ile maloklüzyon arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki gözlemlendi (p=0,00) Çürük riski yüksek olan çocuklarda maloklüzyon görülme oranının arttığı ancak bu artışın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptandı (p=0,068).

Kötü ağız alışkanlıklarına ve/veya yüksek çürük riskine sahip çocukların erken dönemde tespit edilmesi ile olası maloklüzyonların önlenebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: maloklüzyon, diş çürüğü, kötü ağız alışkanlıkları

P-095 - EVALUATION OF THE EFFECTS OF DENTAL CARIES AND BAD ORAL HABITS ON MALOCCLUSION

Hazal Ezgi GERİHAN¹, Dilşah ÇOĞULU¹, Emel KAYA²

¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İzmir, Turkey, ²Bornova Oral Health Center, İzmir, Turkey

Malocclusion can be defined as an irregularity of teeth or an incorrect relationship of the dental arches in any of the planes. Bad oral habits, dental caries and premature loss of primary teeth are considered as a predisposing factor. The aim of this study was to determine the relationship between bad oral habits, dental caries and malocclusion among 300 children aged 10-12 year-old

Educational levels of the parents, diet and oral hygiene habits of the children and the presence of the bad oral habits in children were recorded in a structured questionnaire. The clinical dental examinations were performed using a mirror and probe. DMFT, DMFS, dft and dfs scores and the prevalence and type of malocclusions were recorded. Statistical analysis was performed with SPSS software version 20.0 (SPSS Inc., USA) by using chi-square, Mann Whitney and Fisher's Exact tests.

The sample consisted of 152 boys and 148 girls, totally 300 children. The mean DMFT score was 1.64; DMFS score was 2.76; dft score was 2.12 and the dfs score was 4.01. Hundred and ninety-one children (63.7%) had bad oral habits. Pencil biting represented the most common habits (23.7%) followed by nail biting (20%) and bruxism (19.3%). 152 children (50.7%) had malocclusion. Midline asymmetry (17%), openbite (11.3%) and overjet (9.7%) were the most prevalent malocclusion types. A statistically significant relationship was found between malocclusion and bad oral habits ($p=0.00$). The prevalence of malocclusion was higher in a group of children with high caries risk but the difference was not statistically significant ($p=0.068$).

The findings emphasize the importance of the early detection of bad oral habits and/or high caries risk in children can prevent future malocclusion.

Keywords: malocclusion, dental caries, bad oral habits

P-096 - BİR OLGU SUNUMU: FAVİZM

Hilal ÖZBEY:

¹Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Denizli, Turkey

Bu olgu sunumunda amaç, diş hekimlerinin favizm hastalığı hakkında farkındalığını arttırmaktır.

Favizm hastalığı; bakla tüketimi, bazı ilaçların kullanımı, naftalin solunması, enfeksiyona maruz kalma gibi durumlarda açığa çıkan, glikoz-6-fosfat dehidrogenaz enzimi (G6PD) eksikliği nedeniyle oluşan bir akut hemolitik anemi hastalığıdır. G6PD, eritrositlerde yer alan önemli bir enzimdir ve kan hücrelerini oksidasyon reaksiyonlarından korumaktadır. Kişi, oksidan özelliği olan bir maddeye maruz kaldıktan 5-24 saat sonra hemoliz bulguları ortaya çıkmaktadır. Soluk ten, halsizlik, baş ağrısı, solunum güçlüğü, bel ve karın ağrısı, koyu idrar gibi klinik bulgularla kendini göstermektedir. X'e bağlı resesif kalıtım gösteren bu hastalık, 1-5 yaş erkek çocuklarında sıklıkla görülmektedir.

Ön dişinde kırık şikayetiyle Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı' na başvuran 10 yaşında erkek hastanın pediatrik hematoloji ile konsültasyonu sonrasında, restorasyonları, çekimleri ve koruyucu tedavileri gerçekleştirilmiş, hastaya ve ebeveyne ağız hijyen eğitimi verilmiştir.

G6PD eksikliği en sık görülen eritrosit enzim eksikliğidir ve Türkiye genelinde %0.5, Çukurova bölgesinde %8.2 oranında görülmektedir. G6PD eksikliğini görme sıklığı, görülme yaşı ve favizmde gerçekleşen hemolitik aneminin ani ve çok ağır seyrettiği göz önüne alındığında, çocuk diş hekimlerinin bu hastalığa karşı farkındalıklarının artması gerektiği görülmektedir. Hekimlerin ağız içinde enfeksiyon odağı bulunmayacak şekilde tedavileri ve koruyucu işlemleri gerçekleştirmesi, hasta ve ebeveyni bilgilendirmesi ve reçete edilecek ilaçları dikkatli bir şekilde değerlendirmesi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: favizm, glikoz-6-fosfat dehidrogenaz enzimi eksikliği, bakla, anemi, hemoliz

P-096 - A CASE REPORT: FAVISM

Hilal ÖZBEY:

¹Pamukkale University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Denizli, Turkey

The aim of this case report is to increase the awareness of dentists about favism disease.

Favism disease; which is induced by glycose-6-phosphate dehydrogenase enzyme (G6PD) deficiency, is an acute hemolytic disease which occurs due to cases such as; fava bean consumption, use of certain medicines, naphthalene inhalation, exposure to infection. G6PD is an important enzyme which exists in erythrocytes and protects blood cells from oxidation

reactions. Hemolysis occurs 5-24 hours after exposure to a substance with oxidant property. The disease shows itself with clinical findings such as pale skin, weakness, headache, respiratory distress, waist and abdominal pain, dark urine. X-linked recessive hereditary disease is common in boys age of 1-5 years.

A 10-year-old male patient with fractured anterior tooth was referred to Pamukkale University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry. After the consultation with pediatric hematology, tooth restorations, extractions and preventive treatments were performed. Oral hygiene education was given to the patient and parents.

G6PD deficiency is the most common erythrocyte enzyme deficiency and is seen 0.5% in Turkey and 8.2% in Cukurova region. Considering the incidence of G6PD deficiency, age of onset, sudden and very severe hemolytic anemia occurring in favism; pediatric dentists need to be aware of this disease. It is very important for the dentists to perform dental and preventive treatments so that no infection takes place in the mouth, to inform patients and parents, and to evaluate medicines carefully that will be prescribed.

Keywords: favism, glycose-6-phosphate dehydrogenase enzyme deficiency, fava bean, anemia, hemolysis

P-097 - SİSTEMİK HASTALIK GÖRÜLEN ÇOCUKLARDA BÜYÜK AZI VE KESİCİ DİŞ HİPOMİNERALİZASYONUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ebru HAZAR BODRUMLU¹, Aysun AVŞAR²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Zonguldak, Türkiye, ²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Büyük azı ve kesici diş hipomineralizasyonu(BAKH), etiyojisi kesin olarak bilinmeyen, önemli bir klinik problem olarak düşünülmektedir. Konuyla ilgili yapılan çalışmaların bireysel hafızaya veya kişisel görüşmelere dayanması nedeniyle, BAKH etiyojisi tam olarak aydınlatılamamıştır. Bu nedenle, çalışmanın amacı, 4 yaşından önce sistemik hastalık tanısı alan çocuklarda BAKH varlığının incelenmesi ve sistemik hastalıkların BAKH gelişimi için bir risk faktörü olup olmadığının değerlendirmesidir.

Çalışma grubu olarak Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 4 yaşından önce sistemik bir hastalık tanısı almış 8 yaş ve üstü 394 çocuk çalışmaya dahil edilmiştir. Çocuk sağlığı ve hastalıkları Anabilim dalının 7 farklı kliniğinde toplam 18 farklı sistemik hastalık değerlendirilmiştir. Kontrol grubu olarak aynı yaş ve cinsiyete sahip, sistemik hastalığı olmayan 394 çocuk çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen çocuklar BAKH açısından değerlendirilmiştir.

Çalışma grubunda ve kontrol grubunda BAKH görülme sıklığı sırasıyla %28.93 ve %23.60 olarak bulunmuştur (p <0.05). Değerlendirilen tüm sistemik hastalıklar arasında, Nefrotik sendrom (OR = 1), konjenital hipotiroid (OR = 0.96, % 95 GA = 0.22-4.10) ve Wilms tümörü'nün (OR = 0.57, % 95 GA: 0.07-4.64) BAKH gelişimi için risk faktörleri oldukları tespit edilmiştir.

BAKH gelişiminde sistemik hastalıkların risk faktörü olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, büyük azı ve kesici diş hipomineralizasyonu, sistemik hastalık

P-097 - EVALUATION OF MOLAR INCISOR HYPOMINERALIZATION IN CHILDREN WITH SYSTEMIC DISEASES

Ebru HAZAR BODRUMLU¹, Aysun AVŞAR²

¹Bulent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Zonguldak, Turkey, ²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

Molar Incisor Hypomineralization (MIH) is considered to be an important clinic problem with an unknown exact etiology. Since the surveys about this topic based on individual memory or personal interviews, the etiology of MIH has not been fully clarified. Therefore, the aim of the study was evaluation of MIH in children diagnosed with systemic disease before 4 years of age and assess whether systemic diseases are risk factors for the development of MIH.

394 children aged 8 and older who had been diagnosed with a systemic disease under the age of 4 at the Department of Pediatrics of Faculty of Medicine Ondokuz Mayıs University were included in the study group. Totally 18 different systemic diseases were assessed at 7 different clinics of pediatric department. Another 394 children at the same age and gender who had no systemic disease, were included in the control group. Children were evaluated for the presence of MIH.

The frequency of MIH in the study group and control group was found to be 28.93% and 23.60%, respectively ($p < 0.05$). Of all the systemic diseases evaluated in this study, nephrotic syndrome (OR = 1), congenital hypothyroid (OR = 0.96, 95%CI: 0.22-4.10), and Wilms tumor (OR = 0.57, 95%CI: 0.07-4.64) were determined to be risk factors for MIH occurrence.

Systemic diseases may be considered as risk factors in the occurrence of MIH.

Keywords: children, molar incisor hypomineralization, systemic disease

P-098 - HİDROSEFALİLİ HASTADA TİP 1 PLASMINOJEN EKSİKLİĞİNE BAĞLI LİGNÖZ GİNGİVİTİS: BİR OLGU SUNUMU

Müge CİMEN¹, Sezin ÖZER¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Lignöz gingivitis, nodüler dişeti genişlemeleri ile karakterize, plasminojen eksikliğine bağlı olarak nadir görülen progresif destrüktif bir membranöz periodontal hastalıktır. Bu olgu sunumunda lignöz gingivitisli bir çocuk hastanın ağız bulgularının ve tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

33 aylık hidrosefali tanılı üst ve alt çenesinde yaygın diş eti büyümesi bulunan hasta ağrı şikâyeti ile ebeveynleri tarafından Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Kliniği'ne muayene için getirildi. Alınan anamnez sonucunda hastanın herhangi bir ilaç kullanmadığı ancak daha önce konjunktivit tedavisi gördüğü belirlendi. Mevcut sistemik durumu ve var olan göz ve diş eti bulguları nedeniyle hastada plazminojen eksikliği olduğu düşünülerek pediatrik konsültasyon istendi. Hastada plasminojen eksikliği olduğu tespit edildi.

Hastanın klinik muayenesi sonucunda yaygın dişeti büyümeleri ile birlikte özellikle anterior bölgelerde yoğunlaşmış plak birikimine bağlı enfekte alanlar görüldü. Gingival büyümeler ağrılı, hiperemik, nodüler, tahtamsı sertlikte ve üzeri pseudomembran ile kaplı idi. Hastanın hematolojik analizinde ise beyaz kan hücresi ve lenfosit sayısında artış mevcuttu. Hastanın velisi yapılması gereken ağız bakım işlemleri konusunda bilgilendirildikten sonra kontrol randevusu verilerek plazma tedavisi için yönlendirildi.

Plazminojen eksikliğine bağlı gözlenen gingival lezyonların erken teşhis ve tedavisi enfeksiyonların önlenmesinde ve tahrip edici bir periodontitisin başlamasında geciktirici rol oynayabilir. Lignöz gingivitis ve konjunktivit hastalığında klinisyenlerin en çok zorlandığı konu yapılacak tedavinin etkinliğinin artırılmasıdır. Bu nedenle çocuk diş hekimleri hastalığın erken teşhis ve tedavisinde anahtar rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: lignöz gingivitis, plasminojen eksikliği

P-098 - LIGNEOUS GINGIVITIS DUE TO TYPE 1 PLASMINOGEN DEFICIENCY IN A HYDROCEPHALIC PATIENT: A CASE REPORT

Müge CİMEN¹, Sezin ÖZER¹

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

Ligneous gingivitis is a rare progressive destructive membranous periodontal disease which is due to plasminogen deficiency, characterized by nodular gingival enlargement. The aim of this case report is to present the mouth symptoms and treatment of a child has ligneous gingivitis.

33-month-old patient diagnosed with hydrocephalus who had extensive gingival enlargement and complaint of pain in the upper and lower jaws applied to the Pediatric Dentistry Clinic of Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry for examination by her parents. As a result of the medical anamnesis, it was determined that the patient did not take any medication but had previously received conjunctivitis treatment. Pediatric consultation was requested for the patient due to the current systemic condition and existing eye and gum findings considering the presence of plasminogen deficiency. The patient was found to have plasminogen deficiency.

As a result of clinical examination infected areas due to common plaque accumulation especially in the upper and lower jaw anterior regions were observed. Gingival hyperplasia areas were painful, hyperemic, nodular, and pseudomembrane-covered. Haematological analysis of the patient revealed an increase in the number of white blood cells and lymphocytes. They were called for an appointment and were directed to plasma treatment after the patient's parents were informed about the oral care procedures have to be done.

Early diagnosis and treatment of gingival lesions due to plasminogen deficiency may play a role in preventing infections and retarding the onset of a destructive periodontitis. The most challenging issue for clinicians in ligneous gingivitis and conjunctivitis, is to increase the effectiveness of treatment. For this reason, pedodontists can play a key role in the early diagnosis and treatment of the disease.

Keywords: ligneous gingivitis, plasminogen deficiency

P-099 - SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA OROFASİYAL FONKSİYONLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Buket Ceylan CALIK YILMAZ, Alev ALAÇAM¹, Arzu Şükran İNCİOĞLU¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

ANAHTAR KELİMELER: serebral palsi, orofasiyal disfonksiyon, Nordic Orofacial Test-Screening

AMAÇ: Serebral palsi, tükürük kontrolü, konuşma ve yeme gibi orofasiyal fonksiyonların etkilendiği motor bozukluklar ile karakterize nörogelişimsel bir bozukluktur. Serebral palsili çocuklarda yetersiz beslenme büyüme problemlerine; çiğneme ve yutkunma bozuklukları ise aspirasyon riskine ve solunum yolu hastalıklarına neden olmaktadır. Çalışmamızda Nordic Orofacial Test-Screening (NOT-S) kullanılarak serebral palsili çocukların orofasiyal disfonksiyonlarının değerlendirilmesi ve sağlıklı çocuklarla karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: 3-16 yaş arası 84 çocuğa NOT-S'in Türkçe versiyonu uygulandı. Çalışma grubuna 42 serebral palsili çocuk, kontrol grubuna 42 sağlıklı çocuk dahil edildi. Çalışmamızda istatistiksel değerlendirmede, Mann Whitney U testi kullanıldı ve p<0.05 için sonuçlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: Serebral palsi grubunda, kontrol grubuna göre NOT-S anamnez ve klinik muayene alt ölçek skoru daha yüksek ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p<0.001). Kontrol grubuna göre serebral palsi grubunun NOT-S toplam ölçek skoru da istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p<0.001). En sık görülen işlev bozuklukları; %55,9 ile yüz mimikleri alanında, %52,4 ile çiğneme ve yutkunma alanında ve %47,6 ile duyuşsal fonksiyon alanında saptandı. Sağlıklı çocuklarda oral motor fonksiyon alanında disfonksiyon bulunmazken, yüz mimiklerinde %2,4 ve çiğneme ve yutkunma alanında %23,8 oranında işlev kaybı bulundu.

SONUÇ: Serebral palsili çocukların orofasiyal bulgularının sağlıklı bir şekilde belirlenmesi bu hastaların konuşma, çiğneme ve yutkunma fonksiyonlarının multidisipliner tedavilerine öncülük etmesi açısından önemlidir.

P-099 - EVALUATION OF OROFACIAL FUNCTIONS IN CHILDREN WITH CEREBRAL PALSY

Buket Ceylan CALIK YILMAZ, Alev ALAÇAM¹, Arzu Şükran İNCİOĞLU¹

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

KEYWORDS: cerebral palsy, orofacial dysfunction, Nordic Orofacial Test-Screening

AIM: Cerebral palsy is a group of neurodevelopmental conditions characterized by motor disorders, where orofacial functions, such as controlling saliva, talking, and eating, are often affected. Impaired eating is associated with poor growth and problems with chewing and swallowing may jeopardize respiration. The aim of our study is to evaluate the orofacial dysfunctions of children with cerebral palsy using Nordic Orofacial Test-Screening (NOT-S) and to compare them with healthy children.

METHOD: NOT-S was applied to 84 children aged 3-16 years. 42 children with cerebral palsy were included in the study group and 42 healthy children were included in the control group. In this study, Mann Whitney U test was used for statistical evaluation and the results were considered statistically significant for $p < 0.05$.

RESULTS: According to the control group of cerebral palsy children, NOT-S anamnesis and clinical examination subscale scores were statistically significant higher ($p < 0.001$). According to the control group, the NOT-S total scale score of the cerebral palsy group had also statistically significant higher ($p < 0.001$) results. The most common dysfunctions are 55,9% in face mimic area and 52,4% in chewing and swallowing area and 47,6% in sensory function area. There were no dysfunctions in oral motor function in healthy children and there was 2,4% in face expressions, and 23,8% in chewing and swallowing.

CONCLUSION: A healthy determination of the orofacial findings of children with cerebral palsy is important in that the speech, chewing and swallowing functions of these patients lead to multidisciplinary therapies.

P-100 - RUBINSTEIN-TAYBI SENDROMU: İKİ OLGU SUNUMU

Özge ERKEN GÜNGÖR, Zeliha ERCAN BEKMEZOĞLU¹, İpek ŞAHİN¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Ercan MIHÇI²

¹Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye, ²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Genetik AD, Antalya, Türkiye

Bu olgu raporunda RTS tanısı konulmuş 2 hastanın ekstra-intraoral bulgularının sunulması ve literatüre katkıda bulunmak amaçlanmıştır.

Rubinstein-Taybi Sendromu (RSTS), ilk defa 1963 yılında Rubinstein ve Taybi tarafından tanımlanmış, oldukça nadir görülen otozomal dominant geçişli genetik bir hastalıktır. Görülme sıklığı 1/125000'dir. RSTS, dismorfik yüz görünümü, mikrosefali, geniş başparmaklar ve büyük ayak parmakları, gaga burun, kısa boy, oküler defect, deviyeye nazal septum, inmemiş testisler, alın veya ensede nevus flammeus, ekstremitelerde hiperelastisite, hiperaktif diz kapağı refleksleri, entellektüel yetersizlik ve postnatal gelişim geriliği ile karakterizedir.

Anamnezinde RSTS tanısı bulunan 6 ve 2 yaşındaki hastalar, travma ve diş çürükleri nedeniyle Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD'ye başvurmuşlardır. Hastalarda mental problemler, kalp problemleri ve inmemiş testisler bulunduğu öğrenilmiştir. Ekstraoral muayenede, gelişim geriliği, görme ve konuşma geriliği, strabismus, açılı ve geniş baş parmaklar, kısa saç çizgisi, düşük kulaklar, mikrosefali, mikrognati, hipoplastik mandibula ve dar maksilla tespit edilmiştir. Ayrıca hastalardan birisinde dişlerde sürme gecikmesi ve anomalisi olduğu gözlemlenmiştir.

RTS'de önemli tıbbi ve dental problemlerin görülmesi nedeniyle, tedavi planlaması sırasında çocuk doktorları ile pedodontistlerin iletişim halinde olmaları önemlidir. Koruyucu ve önleyici diş tedavilerinin düzenli ve zamanında uygulanması hastaların yaşam kalitesini arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Rubinstein-Taybi Sendromu, dental yaklaşım

P-100 - RUBINSTEIN-TAYBI SYNDROME: REPORT OF TWO CASES

Özge ERKEN GÜNGÖR, Zeliha ERCAN BEKMEZOĞLU¹, İpek ŞAHİN¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Ercan MIHÇI²

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey, ²Akdeniz University, Faculty of Medicine, Department of Pediatric Genetics, Antalya, Turkey

In this report, it is aimed for determine oral and dental findings of two cases and contribute to literature.

Rubinstein-Taybi syndrome (RSTS) described by Rubinstein and Taybi in 1963, is an extremely rare autosomal dominant genetic disease, with a determined prevalence of one case per 125,000 individuals. RSTS has characterized appearance like dysmorphic faces, microcephaly, broad thumbs and big toes, beaked noses, short stature, ocular defect, deviated nasal septum, incompletely descended testes, nevus flammeus of the forehead or nape, hyperextensible joints, hyperactive patellar reflexes, intellectual disability, and postnatal growth retardation.

The cases described is that two male patients. Two cases were 6 and 2 years old when they were referred to Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry. It was learned patients with mental problems, heart problems, undescended testicles. In extraoral examination growth retardation, broad thumbs with radial angulation and big toes, vision and speech problems, strabismus, microcephaly, frontal bossing, narrow maxilla and micrognathia. He had got poor oral hygiene but a developmental deficiency doesn't see any of teeth. Second patients presented with low anterior hairline, broad thumbs with radial angulation, low set ears, microcephaly, micrognathia, hypoplastic maxilla and retrognathia. Also, it was observed that delayed and abnormal eruption of teeth.

This syndrome indicates serious medical and dental problems. Therefore, treatment of these patients has done in cooperation with medical doctors and dentists. The roles of pediatric dentist and medical genetics were crucial in the planning and performing of the dental treatment. When the preventive measures were applied early age by pediatric dentists, the quality of life of patients can be increased.

Keywords: Rubinstein-Taybi Syndrome, dental management

P-101 - BİR OLGU NEDENİYLE EMANUEL SENDROMU

Buse Tansu GÜNDOĞAN, Gökçe Çiçek İLDEŞ, Mehmet Sertaç PEKER, Hatice Serap AKYÜZ

¹Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Emanuel Sendromu çoklu konjenital anomali ve gelişimsel geriliklerle karakterize nadir görülen kromozomal bir bozukluktur. Bu sendrom 11 ve 22. kromozomdan kaynaklanan fazladan derive kromozom varlığından oluşmaktadır. Bu sendromda mikrosefali, mikrognati, yarı damak, konjenital kalp hastalıkları, ürogenital sistem anomalileri en sık görülen bulgulardır. Bu çocuklarda görme ve işitme bozuklukları, epileptik nöbetler ve sık tekrarlayan enfeksiyonlar görülür. Bu çalışmada kliniğimize başvuran Emanuel Sendromu'na sahip hastamızın ağız ve diş sağlığı durumu değerlendirilecektir.

2014 yılında Emanuel Sendromu tanısı konulan 7 yaşındaki kız hastamız ağız içerisinde fazla sayıda diş şikayetiyle fakültemize başvurdu. Ancak yapılan ağız içi muayenesinde diş sayısında bir fazlalık olmadığı çene darlığına bağlı şiddetli çapraşıklık nedeniyle böyle bir görüntünün ortaya çıktığı saptandı. Akraba evliliği ve gebelik döneminde herhangi bir şikayeti olmayan annede yapılan genetik taramalar sonucunda (11,22) translokasyonu saptandı. 52 cm ve 2.680 kg olarak dünyaya gelen hastanın ilk dişi 12 aylıkken sürmüştür. Psikomotor gelişim geriliği nedeniyle yürüyemeyen, konuşma problemi ve büyüme geriliği olan hastanın bilişsel gelişim geriliğiyle birlikte engel oranı %94 olarak belirlenmiştir. Yarı damakla doğan hasta herhangi bir epileptik nöbet geçirmemiş ancak yarı damak ameliyatı süresince genel anestezi sırasında tetiklenebilecek konvülsiyonlara karşı önlem alınmıştır. Hastada erken çocukluk döneminde immün yetersizliğe bağlı sık geçirilen üst solunum enfeksiyonu ve pnömoni hikayesi bulunmaktadır.

Kooperasyon sağlamakta güçlük çekilen hastanın ağız içi muayenesinde herhangi bir çürük veya beyaz lezyona rastlanmadı. Alt çenede hiperaktif mental kas nedeniyle 41,42,31,32 numaralı dişler alveoler kretle birlikte segmental olarak mandibuler krete göre lingualde yer almaktadır. Kronolojik yaşıyla dental yaşı uyumlu bulunmuştur.

Bilişsel ve psikomotor gelişim geriliği, kooperasyon güçlüğü ve damak yarığı gibi çürük risk faktörlerinin bulunduğu Emanuel Sendromlu hastalarda koruyucu uygulamalar önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Emanuel Sendrom, 11-22 kromozom, genetik, konjenital

P-101 - EMANUEL SYNDROME: A CASE REPORT

Buse Tansu GÜNDOĞAN, Gökçe Çiçek İLDEŞ, Mehmet Sertaç PEKER, Hatice Serap AKYÜZ

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Emanuel Syndrome is a rare chromosomal disorder that is characterized by multiple congenital anomalies and developmental disabilities. It is caused by the presence of a supernumary derivative chromosome that contains material from chromosomes 11-22. Congenital anomalies such as microcephaly, micrognathia, cleft palate, congenital heart defects, urogenital system abnormalities are common. These children can have visual and hearing disorders, epileptic seizures and recurrent infections. In this study we will evaluate dental and oral health of a patient who had applied our department with Emanuel Syndrome.

7 years-old, female patient whose Emanuel Syndrome had been detected in 2014, applied to our clinic with extra teeth complaint. After the intraoral examination severe crowded teeth was observed due to narrow maxilla and mandible. In the genetic examination the balanced (11,22) translocation was detected in patient's mother and it was transmitted as an unbalanced form to her child. Her birth weight was 2.680kg, length was 52cm. She had cleft palate at birth and first tooth had erupted when she was 12 months old. Her total disability degree was calculated as %94 with the psychomotor developmental and mental retardation. Although she hadn't any epileptic convulsion, used antiepileptic drugs for a precaution during the cleft palate surgery process.

As a result of intraoral examination of the non-cooperated patient there is no caries or white spot lesions. The teeth number of 41,42,31,32 were located segmentally more lingually and with their alveolar bone according to the position of alveolar crest because of the hyperactive mental muscle. Her teeth's eruption period were coherent with her chronological age.

The preventive treatments are so important in Emanuel Syndrome patients who has high caries risk factors such as cognitive and psychomotor developmental retardation, cleft palate and lack of cooperation.

Keywords: Emanuel Syndrome, 11-22 chromosome, genetics, congenital

P-102 - OSTEOGENEZİS İMPERFEKTA HASTALARINA DENTAL YAKLAŞIM: 3 OLGU

Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Kadriye TEMİZ¹, Burcu YAĞMUR¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹,
Banu GÜZEL NUR², Hüseyin KARAYILMAZ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Hastalıkları AD, Çocuk Genetik Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Ostogenezis İmperfekta(Oİ) kemiklerde deformite, fraktür, frajilite ile karakterize genetik bir bağ doku hastalığıdır. Görülme sıklığı 1/5000-20000 arasındadır. Etiyolojisinde tip 1 kollejenin yapımından sorumlu gende mutasyon yer almaktadır. Kemik doku ile birlikte kollejen yapıda olan tendon, ligament, deri, sklera, dişler, orta ve iç kulak da mutasyondan etkilenebilir. Hastalığın 4 farklı tipi tanımlanmıştır. Tip I Oİ, hastalığın en yaygın ve en hafif formu olup, ağır kemik deformiteleri görülmez. Hastanın boyu normal ve skleraları mavidir. Dentinogenezis imperfekta(Dİ) sık olmamakla birlikte görülebilir. Tip II Oİ'nin en ağır formu olup fetal seyirlidir. Hastalar doğumda veya kısa süre sonra respiratuar komplikasyonlardan dolayı kaybedilebilir. Tip III Oİ de ağır formlardandır. Kısa boy, üçgen yüz, mavi-gri skleraları olup hayat boyu tekerlekli sandalyeye bağlıdırlar. Skolioz, solunum yetmezliği ve ölüme neden olabilir. Dİ sıklıkla vardır. Tip IV Oİ'nin fenotipi hafif formdan çok ağır forma kadar değişebilir. Ağır formlarda doğumda kırıklar, iskelet deformiteleri ve kısa boy olabilir. Oİ hastalarında sık görülen oral bulgular; Dİ, maloklüzyon, alt çene prognatizmi ve vertikal boyutta azalmadır. Bu çalışma ile diş çürüğü ve ağrıları nedeniyle kliniğimize başvuran Oİ tanılı 3 hastanın klinik ve radyolojik bulgularının sunulması ve tedavi yaklaşımlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yaşları 5 ve 11 olan hastaların ekstraoral muayenelerinde alt ve üst ekstremitte bölgelerinde kırık olduğu, hastalardan birisinin Oİ'ye bağlı yürüyemediği görülmüştür. İntra oral ve radyografik muayenede ise, derin dentin çürükleri, amber renki dişler ve kısa diş kökleri tespit edilmiştir.

Hastaların tedavisinde atravmatik ve konservatif yöntemler tercih edilmiştir. Derin dentin çürüklü ve aşırı kron harabiyeti olan daimi dişin MTA ile amputasyonu yapılarak paslanmaz çelik kronla restorasyonu tamamlanmıştır.

Oİ hastalarında; Dİ sebebiyle düzensiz dentin tübülleri ve pulpa obliterasyonu kök kanal tedavisini zorlaştırmakta olup, diş ve çene kırıklarının yaşanmaması için kanal tedavisi ve diş çekimi gibi riskli tedaviler yerine bu hastaların düzenli takipleri yapılarak koruyucu önleyici tedavilerin uygulanması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: osteogenezis imperfekta, dentinogenezis imperfekta, dental yaklaşım

P-102 - DENTAL MANAGEMENT IN OSTEOGENESIS IMPERFECTA PATIENTS: THREE CASES

**Özge ERKEN GÜNGÖR¹, Kadriye TEMİZ¹, Burcu YAĞMUR¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹,
Banu GÜZEL NUR², Hüseyin KARAYILMAZ¹**

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey

²Akdeniz University, Faculty of Medicine, Department Pediatric Genetics, Antalya, Turkey

Osteogenesis Imperfecta (OI) is a genetically transmitted connective tissue disease characterized by deformity, fracture, fragility in the bones. Tendons, ligaments, skin, sclera, teeth, middle and inner ear that are collagenous with bone tissue may also be affected by mutations. Four different types of the disease are defined. Type I OI is the most common and mild form of the disease. The length of the patient is normal and the sclera is blue. Dentinogenesis imperfecta (DI) can be seen together with not frequent. Type II is the heaviest form of OI. Fetal is the course. Type III is one of the severe forms in OI. They are short length, triangular face, often DI, blue-gray sclera and are attached to wheelchair for life. The phenotype of Type IV OI can range from mild to very severe. Oral findings commonly seen in OI patients; DI, malocclusion, lower jaw prognathism and decrease in vertical dimension. In this study, we aimed to evaluate the presentation and treatment of clinical and radiological findings of 3 patients with OI who applied to our clinic due to tooth decay and pain.

Patients with age 5,11 were found to have fractures in the upper and lower extremity, and one of the patients could not walk due to OI. For intraoral and radiographic examination, deep dentin caries, amber color teeth and short tooth roots were detected.

The restoration of the permanent tooth was completed by performing MTA amputation with the stainless steel crowns, which is deep dentin decay and excessive crown damage.

In OI patients, irregular dentin tubules and pulp obliteration due to DI make root-canal treatment difficult, and it is important to apply preventive treatments by regular follow-up of these patients instead of risky treatments such as canal treatment and tooth extraction to avoid tooth and jaw fractures.

Keywords: osteogenesis imperfecta, dentinogenesis imperfecta, dental management

P-103 - APERT SENDROMU: OLGU SUNUMU

Dilara BEKTAŞ¹, Dicle AKSAKAL¹, Oya AKTÖREN¹

¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Bu olgu sunumunun amacı Apert sendromlu bir çocuk hastada gözlenen orodentofasiyal bulguların ve tedavi yaklaşımının tanımlanmasıdır.

Apert sendromu, akrosefalosindaktili, otozomal dominant geçişli, kraniyosinostoz, oküler hipertolerizm, el ve ayak parmaklarında sindaktili, kalp ve böbrek anomalileri, orta yüz hipoplazisi ve sınıf III maloklüzyon ile karakterize nadir görülen bir sendromdur. Sendromu tanısı olan 5 yaşındaki bir kız çocuğu diş çürüklerinin tedavisi nedeniyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne getirilmiştir.

El ve ayak parmaklarında sindaktili, oküler hipertolerizm, orta yüz hipoplazisi gözlenen olgunun ağız içi muayenesinde maksiller hipoplaziye bağlı iskeletsel sınıf III maloklüzyon, ön açık kapanış, posterior bilateral çapraz kapanış, dar ve derin V şeklinde maksilla, pseudocleft, üst süt kesici dişlerde çapraşıklık, anterior ve posterior bölgede diş çürükleri saptanmıştır. Hastanın süt dişlerinin tedavileri gerçekleştirilmiş, aileye ağız hijyen eğitimi verilerek ortodonti kliniğine yönlendirilmiştir.

Multidisipliner tedavilerin gerekli olduğu Apert sendromu olgularında bireye özgü kapsamlı tedavilerin planlanması büyük önem taşımaktadır. Bu olgularda orta yüz hipoplazisine bağlı solunum yollarındaki daralmanın uyku apnesine yol açabileceği bilinmeli, gerekli durumlarda ağız içi apareyler ya da cerrahi yöntemlerle havayolu açıklığı sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: apert sendromu, akrosefalosindaktili, orodentofasiyal

P-103 - APERT SYNDROME: A CASE REPORT

Dilara BEKTAŞ¹, Dicle AKSAKAL¹, Oya AKTÖREN¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The aim of this case report to describe the orodentofacial findings and treatment approach in a child with Apert syndrome.

The Apert syndrome, acrocephalosyndactyly is a rare disorder of autosomal dominant and characterized by craniosyctosis, ocular hypertolerism, severe syndactyly of the hands and feet, heart and kidney anomalies, midface hypoplasia and class III malocclusion. A 5-year-old girl diagnosed with Apert Syndrome was brought to İstanbul University Faculty of Dentistry because of the treatment of tooth decay.

It is revealed syndactyly of the hands and feet, ocular hypertolerism and midface hypoplasia in extraoral examination.

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Intraoral findings are like skeletal class III malocclusion caused by maxillary hypoplasia, anterior open-bite, posterior bilateral crossbite, narrow and deep V-shaped maxilla, pseudocleft, roughness of anterior deciduous teeth and caries. Treatments of teeth were carried out and oral hygiene training was given to family and they were directed to orthodontics clinic.

In cases of Apert syndrome where multidisciplinary treatment is required, it is important to make individual and comprehensive treatment plan. It is known that narrowing of the airways due to mid-facial hypoplasia in these cases may lead to sleep apnea and if it is necessary oral airway devices or surgical methods should be used to provide airflow.

Keywords: apert syndrome, acrocephalosyndactily, orodontofacial

P-104 - BÜYÜME HORMONU DUYARSIZLIĞI: LARON SENDROMU

Nil Ceren MUNGAN, Serap AKYÜZ

¹Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Laron sendromu ilk olarak 1966 yılında primer büyüme hormonu duyarsızlığı veya direnci şeklinde tanımlanan nadir görülen bir hastalıktır. Klinik olarak şiddetli postnatal büyüme geriliği görülür. İnsülin benzeri büyüme faktörü-1 (IGF-1) serumda çok düşük seviyededir. Otozomal resesif ya da otozomal dominant kalıtım gösterebilir. Etkilenen olgularda büyüme geriliği, hipoplastik burun kökü, diş gelişiminde ve pubertede gecikme, ince ses , küçük yüz görülür.

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 2009 yılında Laron Sendromu tanısı konulan 11 yaşındaki kız hasta diş çürükleri nedeniyle fakültemize başvurdu. Akraba evliliği sonucu doğan hastanın iki kardeşinden biri sağlıklı olup diğer kardeşinde de Laron Sendromu mevcuttur. Hastada sendromun belirtilerinden büyüme yetersizliği, kısa boy, küçük yüz, ince ses tonu ve küçük çene saptandı. Hasta 8 yıldır pediatrik endokrinoloji servisinde IGF-1 yerine koyma tedavisi görmektedir.

Hastanın ağız içi muayenesinde 16, 26 ve 36 no'lu dişlerinde mine seviyesinde çürükler ile ağız hijyen eksikliğine bağlı gingival enflamasyon saptandı. Hastanın diş fırçalama alışkanlığı zayıf ve ara öğün sıklığı fazla olmasına rağmen çürük insidansı yüksek bulunmadı. Sendrom bulgularının aksine diş gelişimi , biyolojik yaşıyla uyumlu olmakla birlikte herhangi bir hipoplazik oluşuma rastlanmadı. Ancak çene gelişimi yetersizliğine bağlı olarak üst çene dişlerde çapraşıklık görüldü. Hastadaki çürükler kompozit restorasyonlarla tedavi edildi, koruyucu uygulamalar yapıldı ve ağız hijyeni optimum seviyeye getirildi.

Laron Sendromu olan hastalarda küçük çene yapısından kaynaklı kısıtlı ağız açıklığı komplike tedavilerin yapılmasını güçleştirir. Bu nedenle bu olgularda düzenli diş hekimi kontrolleri ve koruyucu işlemler büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Laron Sendromu, büyüme hormonu duyarsızlığı

P-104 - GROWTH HORMONE INSENSITIVITY SYNDROME; LARON SYNDROME

Nil Ceren MUNGAN, Serap AKYÜZ

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Laron syndrome, is a rare familial disorder that is inherited with both autosomal dominant and autosomal recessive. This syndrome was first described as primary growth hormone insensitivity in 1966. The patients with Laron Syndrome usually suffer from severe postnatal growth failure and low level of 'insulin like factor- 1' (IGF-1). Moreover they have a very high-pitched voice, saddle nose, delayed puberty and delayed onset of teething.

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

A, 11 year old patient, who has been receiving IGF-1 replacement treatment in Paediatric Department of İstanbul University Faculty of Medicine, for 8 years, applied our faculty for decayed teeth treatment. Growth inadequacy, small face and pitched voice from the symptoms of the syndrome were observed on the patient.

During the initial examination, crowded teeth on the upper jaw due to small maxilla, decays at upper permanent left and right first molars , lower left permanent first molar (16,26,36)and gingival enflamation because of poor oral hygiene, were detected. Treatments, that were applied, as follows; the restorations (with composite materials) of her upper permanent left and right first molars , lower left permanent first molar and also prophylactic treatments. The patient is still under surveillance.

The patients with Laron Syndrome have small jaws and limited mouth opening and hence, it's complicated to do complex dental treatments. That's why regular dentist visits and prophylactic treatments are important.

Keywords: Laron Syndrome, growth hormone insentivity

P-105 - HEMOFİLİ DİŞETİ SAĞLIĞINI ETKİLER Mİ?

İşıl KARAHASANOĞLU, Aysun AVŞAR

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, hemofili hastası olan çocukların periodontal sağlık durumlarının incelenerek sağlıklı çocuklarla karşılaştırılmasıdır.

0-18 yaş arası 30 hemofili hastası çocuk ile sistemik hastalığı olmayan yaş ve cinsiyet eşleştirilmiş 30 çocuk kontrol grubu olarak çalışmaya dahil edildi. Katılımcıların gingival indeksi, plak indeksi, diş fırçalama sıklığı ve diyet alışkanlıkları incelendi.

Hemofili hastası olan çocukların gingival indeks skorları kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek olarak bulundu ($P<0,05$). Diş fırçalama sıklığının iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede farklı olduğu tespit edildi ($P<0,05$). Hemofili hastası olan çocuklarda şeker tüketim sıklığı kontrol grubuna göre anlamlı şekilde yüksek olarak bulundu ($P<0,05$). Hemofili ve kontrol grupları arasında ise plak indeksindeki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($P>0,05$).

Hemofili hastası olan çocukların gingival indeksinin kontrol grubunu oluşturan sağlıklı çocuklara göre çok daha yüksek olduğu görüldü. Bu 'özel ihtiyaçları olan' hasta grubunda dişeti sağlığının sağlanabilmesi için genişletilmiş koruyucu önlemler, eğitim ve takip programları organize edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: hemofili, çocuk, dişeti sağlığı, diyet

P-105 - DO HAEMOPHILIA AFFECT PERIODONTAL HEALTH?

İşıl KARAHASANOĞLU, Aysun AVŞAR

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

To determine the periodontal health of children with haemophilia and compare with the healthy controls.

30 children with haemophilia aged 0-18 years and 30 healthy controls -age and gender matched- participated in the study. The gingival index, plaque index, frequency of tooth brushing and dietary habits were analyzed.

The gingival index scores of children with haemophilia were significantly higher than the control group ($P<0,05$). The frequency of tooth brushing was statistically significantly different between the two groups ($P<0,05$). For children with haemophilia, sugar consumption was found to be significantly higher than for the control group ($P<0,05$). The difference in

the plaque index between haemophilia and control groups were not statistically significant ($P>0,05$).

Children with haemophilia have significantly higher gingival index than healthy control group. Extended preventive measures, educational and follow-up programs should be organized to ensure gum health in these 'special needs patient' groups.

Keywords: haemophilia, child, periodontal health, diet

P-106 - TALASEMİ MAJÖR HASTASI ÇOCUK VE ADÖLESANLARIN DIŞ YAŞI, KRONOLOJİK YAŞ VE KURON BOYUTLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Burcu YAĞMUR¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Hande YALÇIN ERMAN², Zeynep ÖZTÜRK³, Alphan KÜPESİZ³

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Antalya, Türkiye

²Antalya Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Antalya, Türkiye

³Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatrik Hematoloji-Onkoloji Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Talasemi majör (TM), kandaki hemoglobulin molekülü yapısında yer alan β globin zincirlerinin yeterli çalışmamasıyla, alyuvarların daha olgunlaşmadan ilik içinde ölmesiyle ortaya çıkan; klinik olarak anemi, hepatosplenomegali, gelişim geriliği ve kemik deformiteleri, puberta gecikmesi gözlenen, Cooley anemisi veya Akdeniz anemisi olarak da bilinen kalıtsal geçişli bir hastalıktır. Kemik iliğindeki genişlemeye bağlı olarak yüzde ve kafatasında “sincap yüzü” olarak adlandırılan şekil değişikliği meydana geldiği bilinmektedir. Literatürde oro-dento-fasiyal yapıların da etkilendiği yönünde çalışmalar bulunsa da henüz bir fikir birliği oluşmadığı görülmektedir. Çalışmamızın amacı, TM hastası çocuk ve adölesanların diş yaşı-kronolojik yaş arasındaki ilişkinin ve dişlerin mesio-distal boyutlarının incelenmesi ve elde edilen sonuçların sağlıklı kontrol hastalarıyla kıyaslanmasıdır.

Akdeniz Üniversitesi, Tıp fakültesi, Pediatrik Hematoloji/Onkoloji B.D.de takipleri yapılan ve dental tedavileri için Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti A.D.ye yönlendirilen, yaşları 5-15 arası değişen (10,27 \pm 2,36), 22 kız, 15 erkek toplam 37 TM hastası ve kliniğimize dental tedavileri için başvuran yaşları 5-14 arası değişen (9,59 \pm 2,16) 20 kız 19 erkek toplam 39 adet sağlıklı hastaya ait ortopantomografik görüntüler çalışmaya dahil edilmiştir. Ortopantomografik görüntülerdeki 36 nolu dişlerin kuronlarının mesio-distal boyutları hesaplanmıştır. Hastaların diş yaşı Demirjian yöntemine göre hesaplanmış ve kronolojik yaşları ile kıyaslanmıştır.

TM hastaları ile kontrol grubu hastalarının diş yaşı-kronolojik yaş ve 36 nolu dişlerin kuronlarının mesio-distal boyutları karşılaştırıldığında, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır(p>0,05). Her iki grupta da cinsiyetin istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi belirlenmemiştir(p>0,05).

Çalışmamız sonucunda, çalışma grubu olarak seçilen TM hastaları doğumundan itibaren düzenli olarak kan transfüzyonu yapılan ve takip altında olan hastalar olduğu için diş yaşı-kronolojik yaş ve kuronların mesio-distal boyutlarında gruplar arasında herhangi bir farklılık tespit edilmemiş ve TM hastalarının erken teşhis edilerek düzenli takiplerle kan transfüzyonu yapılmasının önemli olduğu sonucuna varılmıştır

Anahtar Kelimeler: talasemi majör, diş yaşı, kuron boyutu, çocuk ve adölesan

P-106 - EXAMINATION OF TOOTH AGE, CHRONOLOGICAL AGE AND CROWN DIMENSIONS OF CHILDREN AND ADOLESCENTS WITH THALASSEMIA MAJOR DISEASE

Burcu YAĞMUR¹, Zülfikar Zahit ÇİFTÇİ¹, Hüseyin KARAYILMAZ¹, Hande YALÇIN ERMAN², Zeynep ÖZTÜRK³, Alphan KÜPESİZ³

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Antalya, Turkey, ²Antalya Oral And Dental Health Center, Antalya, Turkey, ³Akdeniz University, Faculty of Medicine, Department Pediatric Hematology-Oncology, Antalya, Turkey

Thalassemia major (TM) is an inherited blood disorders characterized by abnormal hemoglobin production due to insufficient function of the β globin chains in the adjacent hemoglobin molecule structure. It's known as Cooley anemia or Mediterranean anemia and clinically has anemia, hepatosplenomegaly, developmental/pubertal delay and bone deformities. Depending on the enlargement of the bone marrow, it is known that in the face and in the skull the shape change called the "squirrel face" occurs. Studies about oro-dento-facial structures of the TM patients are insufficient and a consensus has not been formed. The aim of our study is to evaluate the relationship between tooth age and chronological age and the mesio-distal dimensions of teeth in TM patients and to compare the results with healthy subjects.

Thirty-seven patients (22 males-15 females) aged between 5-15 (10.27 \pm 2.36) who have been followed by Akdeniz University, Faculty of Medicine, Department of Pediatric Hematology/Oncology and 39 healthy subjects (20 female-19 male) applied to Akdeniz University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics for routine dental treatment, aged between 5-14 (9.59 \pm 2.16) were included in the study. The mesio-distal dimension tooth no:36 were calculated from the orthopantomographic images. The tooth age of the patients was calculated according to the Demirjian method and compared with the chronological age.

There was no statistically significant relationship between the tooth age-chronological age of TM and control group patients and the mesio-distal dimensions of crowns ($p>0,05$). The gender is not statistically significant ($p>0,05$).

TM patients included to our study have been under follow-up since after birth and have blood transfusion routinely. As a result of our study, no differences were found between the groups in terms of tooth age-chronological age and mesio-distal dimensions of the crowns. It can be concluded that early diagnosis of TM and regular blood transfusion was important.

Keywords: thalassemia major, tooth age, crown dimensions, children and adolescent

P-107 - GASTROİNTESTİNAL HASTALIKLAR İLE İLİŞKİLİ AĞIZ HASTALIKLARI

Damla Aksit BİÇAK¹, Serap AKYÜZ²

¹Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Lefkoşa, KKTC, ²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Bu derlemenin amacı; çeşitli gastrointestinal hastalıkların ve sendromların ağız içi bulgularını ortaya koymaktır.

Diş hekimliği ağız boşluğunun sağlığı ile ilgilenen, vücudun diğer organlarının sağlığı üzerine de etkileri bulunan tıbbın önemli bir dalıdır. Ağız boşluğu gastrointestinal sistemin giriş yeri olması sebebiyle, oral hastalıklar ile gastrointestinal hastalıklar birbirlerini etkiler. Ağız boşluğunun ana görevleri; ısırma, çiğneme ve besin maddelerini tükürük ile karıştırarak oluşan bolusun yutkunma yolu ile farinkse, özafagusa ve oradan da mideye geçmesini sağlamaktır. Diş hekimleri ve gastroenterologlar; gastrointestinal sistem hastalıklarının ağızda başlayabileceğini ve ağız boşluğu üzerine olan etkilerini bilmeli ve teşhis edebilmelidirler.

Oral H.pylori rekürrent aftöz stomatit, glossit, halitozis ve diş çürüklerine neden olur. Gastroözofageal reflü hastalığında dişlerde erezyon, pulpitis ve tad duyusunda bozulma, Çölyak hastalığında, diş mine defekleri, sürme gecikmesi ve ağız kuruluğu, Ülseratif kolit ve Chron hastalığında, pyostomatitis vegetans, kronik granüloamatöz stomatit, dişetinde kaldırım taşı görüntüsü, minör tükürük bezi inflamasyonu, süregelen dudak şişmesi ve kandidiyazis saptanmıştır. CHARGE sendromunda yutkunma güçlüğü, salivasyonda artış, Garder's sendromunda, paranasal sinüsler, kranyum ve mandibulayı etkileyebilen osteomalalar, hipersementozis, supernumerer/ konjenital eksik/ gömük dişler, dentigeröz kist ve çürük oluşumu, Plummer-Vinson sendromunda glossitis, fungiform, ve filiform papillaların atrofi, angular şelitis, yanan ağız sendromu, Peutz-Jeghers sendromunda dudak ve bukkal mukozada pigmentasyonlar, Cowden's sendromunda dil, dudak ve dişetinde papillomatoz lezyonlar, Melkersson-Rosenthal sendromunda ise fissürlü dil, rekürrent fasiyal paraliz ve orofasiyal ödem oral bulgular arasındadır.

Bir diş hekimi / gastroenterolog tarafından gastrointestinal bozuklukların erken tespit edilmesi, ardından multidisipliner tedavi, hem gastrointestinal hem de ağız hastalıklarının başarılı bir şekilde tedavi edilme şansını artırabilir.

Anahtar Kelimeler: ağız hastalıkları, çölyak hastalığı, gastroözofageal reflü hastalığı, inflamatuvar bağırsak hastalıkları, peptik ülser hastalıkları

P-107 - ORAL DISEASES ASSOCIATED WITH GASTROİNTESTİNAL DISORDERS

Damla Aksit BİÇAK¹, Serap AKYÜZ²

¹Near East University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Nikosia, Cyprus, ²Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The aim of the current review is to describe the oral manifestations of gastrointestinal (GI) diseases which are important in the screening of GI disorders which may otherwise be undiagnosed.

The gastrointestinal system, can be influenced by the oral cavity, as the oral cavity serves as an initial entrance to the gastrointestinal tract. Oral and gastrointestinal diseases can affect each other. The major role of the oral cavity is biting, chewing and mixing of food particles with saliva to form 'bolus' ready for swallowing and passing through the pharynx and the esophagus to the stomach. Dentists and gastroenterologists anticipated to recognize and diagnose oral and gastric conditions associated with gastrointestinal system beginning from the oral cavity.

Oral *H.pylori* causes recurrent aphthous stomatitis (RAS), glossitis, halitosis and dental caries. In Gastroesophageal reflux disease, erosion of the teeth, pulpitis, impairment of the taste sensation, In Coeliac disease, dental enamel defects, delay of the eruption, mouth dryness, In Ulcerative colitis and Crohn's disease, pyostomatitis vegetans, chronic granulomatous stomatitis, cobblestone-like gingival appearance, inflammation of minor salivary gland ducts, continuing lip swelling and candidiasis are detected. In CHARGE syndrome dysfunctional swallowing and excessive salivation, In Gardner's syndrome, osteomas which may affect paranasal sinuses, skull and mandible, hypercementosis, supernumerary/congenitally missing/ impacted teeth, dentigerous cyst, and multiple caries, In Plummer-Vinson Syndrome glossitis with different degree of atrophy of fungiform and filiform papilla, angular cheilitis, burning mouth syndrome, In Peutz-Jeghers syndrome pigmentation on the lips/ buccal mucosa, In Cowden's syndrome papillomatous lesions on tongue, lips and gums, In Melkersson-Rosenthal syndrome (MRS) fissured tongue, recurrent facial paralysis and orofacial swelling are observed as oral manifestations.

Early detection of gastrointestinal disorders by a dentist/gastroenterologist followed by multidisciplinary treatment may increase the chance for the successful treatment of both gastrointestinal and oral disorders.

Keywords: coeliac disease, gastroesophageal reflux disease, inflammatory bowel disease, oral diseases, peptic ulcer diseases

P-108 - ELLIS-VAN CREVELD SENDROMU: OLGU SUNUMU

Özge İrem CAN¹, Fahinur ERTUĞRUL¹, İlhan UZEL¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye

Bu olgu sunumunun amacı Ellis-van Creveld Sendromu'nun (EvC) klinik ve radyolojik bulgularını tanımlamak ve tedavi prensiplerini irdelemektir.

Akromegali, cücelik, distrofik tırnaklar, çomak şeklinde el ve ayak parmakları, bilateral polidaktili, konjenital kalp anomalileri ile karakterize olan Ellis-van Creveld Sendromu otozomal resesif geçiş gösterir ve oldukça nadir gözlenir. Hastaların %50'si erken çocukluk döneminde gözlenen kardiyorespiratuar problemler nedeniyle yaşamlarını yitirmektedir. Bu sendromda gözlenen karakteristik ağız içi bulgular ise; multiple frenulumlar, konjenital diş eksiklikleri, diş sürmesinde gecikme, mikrodonti, morfolojik bozukluklar ve mine hipoplazileri olarak rapor edilmiştir. Üst dudağın orta kısmının maksiller dişeti kenarına füzyonu sonucu, üst kesici dişler bölgesinde labial sulkusun sık olduğu ya da gözlenmediği durumlar söz konusudur. Bu hastalarda natal dişlere de rastlanmaktadır. Çoğunlukla agresif periodontitis sonucu hastaların kesici ve azı dişlerinde erken kayıplar söz konusudur.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Ellis-van Creveld tanısıyla takip edilmekte olan 5 yaşında erkek hasta diş eksiklikleri şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın mental ve motor gelişim durumu normaldir. Yapılan klinik muayenesinde süt azı dişlerinde dentin çürüklerinin bulunduğu, maksiller ve mandibular süt kesici dişlerinin ise eksik olduğu görülmüştür. Bununla birlikte alınan anamnezde ve radyografik muayenede bu dişlerin konjenital olarak eksik olduğu tespit edilmiştir. Hastanın frenulumları oldukça belirgindir. Çürükler ve diş eksiklikleri nedeniyle hastada dikey boyut kaybı mevcuttur. Radyografik muayene sonucu daimi maksiller ve mandibular kesici dişlerin germelerinde de olmadığı gözlenmiştir. Hastanın tedavisinde çürük posterior süt dişlerinin restoratif tedavileri yapılarak çiğneme, fonasyon ve estetiği sağlamak amacıyla alt ve üst hareketli dişli yer tutucular yapılmış, hasta takibe alınmıştır.

Ellis-van Creveld Sendromu'nda sistemik ve ağız içi belirtilerin bir arada olması tedavide multidisipliner çalışmayı gerektirmektedir. Hastaların ağız içi bulguları göz önünde bulundurulduğunda diş hekiminin teşhis ve tedavisi önem kazanmaktadır. Bu sendroma sahip hastalar rutin diş hekimi kontrolünde olmalı ve büyüme-gelişimlerine uygun olarak tedavileri takipli bir şekilde sürdürülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ellis-Van Creveld Sendromu, konjenital diş eksikliği, konjenital anomali, polidaktili

P-108 - ELLIS-VAN CREVELD SYNDROME: CASE REPORT

Özge İrem CAN¹, Fahinur ERTUĞRUL¹, İlhan UZEL¹

¹Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Izmir, Turkey

The purpose of this case report is to describe the clinical and radiological findings of Ellis-van Creveld Syndrome (EvC) and to discuss treatment principles.

Ellis-van Creveld Syndrome is a rare autosomal recessive disorder, which is characterized by acromegalic dwarfism, dystrophic nails, clubbing fingers and toes, bilateral polydactyly and congenital heart anomalies. The characteristic intra-oral findings in this syndrome are; multiple frenulum, congenitally missing teeth, delayed tooth eruption, microdontia, abnormality in tooth morphology and enamel hypoplasia. Absence of the nasolabial sulcus is also observed due to the fusion of the upper lip to the maxillary gingival margin. In most cases, early loss of the teeth is seen as a result of aggressive periodontitis.

A 5-years-old male who had diagnosed with EvC referred to clinic with the complaint of several missing teeth. Clinical examination revealed that dentin carries were present on primary molars, and maxillary and mandibular primary incisors were missing. However, by the anamnesis and radiographic examination it was determined that these teeth were congenitally missing. On the radiographic examination, it had been observed that there were no germs of permanent maxillary and mandibular incisors. The carries were restored and partial-denture space maintainers were performed for upper and lower jaws to provide chewing, phonation and aesthetics. The patient is under follow-up.

Systemic and intra-oral findings in Ellis-van Creveld Syndrome requires multidisciplinary treatment. Dentists play an important role in early diagnosis and dental treatment of this syndrome. Patients should be followed up in order to ensure healthy development of teeth and jaws.

Keywords: Ellis-Van Creveld Syndrome, congenitally missing teeth, congenital anomaly, polydactyly

P-109 - BİR OLGU SUNUMU: RUSSEL SILVER SENDROMU

Gülşah BALAN¹, Serap AKYUZ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Bu olgu sunumunun amacı RS sendromunun dental komplikasyonlarını tanıtmaktır.

Russel Silver Sendromu [RSS/SRS; OMIM 180860], ilk defa 1953 ve 1954 yıllarında Russel&Silver tarafından tanımlanan, intrauterin ve post natal büyüme geriliği ile karakterize genetik ve klinik olarak farklı fenotipik özellikler sergileyen bir gelişim bozukluğudur. Genetik metilasyon analizinde olguların % 50-60 ında paternal 11p15 ICR 1 lokusundaki hipometilasyon ve kromozom 7'nin maternal tek ebevyin diseksiyonu görülmektedir. Kız ve erkeklerde görülme sıklığı açısından farklılık yoktur. Düşük doğum ağırlığı, post natal boy kısalığı, ekstremiteler/yüz asimetrisi, beşinci falanksta klinodaktili ve mavi sklera klinik bulgular olup frontal belirginlik, mikrognati, küçük üçgen yüz, sarkık ağız köşesi ve kulaklar kraniyofasiyel bulgulardır. Düşük vücut kütle indeksine sahip bu çocuklarda postnatal beslenme güçlüğü yaşaması gelişmelerini etkilemekte, ayrıca hipoglisemi riski oluşturmaktadır. Hipoglisemi gelişmesini engellemek için sık aralıklarla yüksek sukroz içeren besinler önerilen bu hastalarda erken çocukluk çağı (EÇÇ) çürük riski artmaktadır.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde RSS tanısı konan 4 yaşında kız çocuk dental muayenesi için kliniğimize yönlendirildi. EÇÇ tanısı ile yüksek çürük risk grubu (dfs=37) olgusu olarak değerlendirilen çocuğun dental muayenesinde 54, 52, 51, 61, 62, 64, 74 ve 85 nolu dişlerde derin dentin çürüğü, 84 ve 85 nolu dişte pulpitis tespit edildi. Yüksek çürük riskini ortadan kaldıracak ağız hijyen eğitimi, beslenme yönetimi ve minimal invaziv yöntemler uygulandı. Çürükler GIS dolgular ile restore edildi. Olgumuz kliniğimizde takip altındadır.

RSS tanısı alan ve beslenme güçlüğü yaşayan olgular hipoglisemi riskine karşı sık ara öğün önerilmekte ve EÇÇ çürükleri ile karşımıza çıkmaktadır. Bu çocukların medikal ve dental kliniklerce multidisipliner tedavi planlaması yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Russell Silver Sendromu, hipoglisemi, erken çocukluk çağı çürükleri

P-109 - A CASE REPORT: RUSSELL SILVER SYNDROME

Gülşah BALAN¹, Serap AKYUZ¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey

The purpose of this case report is to describe the dental complications of RS syndrome.

In 1953 and 1954, Silver and Russell independently described groups of small children whose pregnancies had been

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

complicated by intrauterine growth retardation with both genetically and clinically heterogeneous disorder named as Russel Silver Syndrome [RSS/SRS; OMIM 180860]. Hypomethylation of the paternal 11p15 imprinting control region 1 (ICR1) and maternal uniparental disomy of chromosome 7 found in 50-60% with typical RSS features. Males and females are equally affected. Clinical manifestations include low birth weight, postnatal height shortness, extremity / facial asymmetry, fifth phalanx clinodactyly, and blue sclera, with frontal significance, micrognathia, small triangular face, drooping mouth corner and ears of craniofacial findings. The growth failure in RSS frequently associated with failure to significant feeding difficulties also affect their development with the risk of fasting hypoglycemia. Foods containing frequent high sucrose are recommended by the medical doctor to prevent the development of hypoglycemia.

A 4-year-old girl who was diagnosed with RSS at Marmara University Medical Faculty Hospital was directed to our clinic for dental examination. Deep dentin decay, dental pulpitis of 84 and 85 were detected in dental teeth of 54, 52, 51, 61, 62, 64, 74 and 85 teeth in the dental examination of the child who was diagnosed as having high caries risk group (DFS = 37) Oral hygiene education, nutritional management and minimally invasive methods with GIS restorations were applied to remove the high-risk caries. The child is under surveillance in our clinic.

Frequent intermittent meals are recommended against risk of hypoglycemia, which is a case of RSS-diagnosed and nutritional difficulties, and confronts with the ECC. It is important that these children plan multidisciplinary treatment for medical and dental clinics.

Keywords: Russell Silver Syndrome, hypoglycemia, early childhood caries

P-110 - İNKONTİNENTİ PİGMENTİ (BLOCH-SULZBERGER SENDROMU) : DENTAL DEFEKTLERİN EŞLİK ETTİĞİ NADİR GÖRÜLEN BİR OLGU SUNUMU

Nihan TUĞCU¹, Başak DURMUŞ¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Bu vaka sunumunun amacı, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne ebeveyni tarafından getirilen 8 yaşındaki kız İnkontinenti Pigmenti (İP) hastasında gözlenen oral ve dental bozuklukların belirlenmesi ve buna ilişkin rehabilitasyonun sağlanmasıdır.

İnkontinenti pigmenti (İP) (Bloch-Sulzberger sendromu), tipik deri lezyonları, oküler, dental, tırnak, saç, iskelet, merkezi sinir sistemi ve kardiyovasküler anomaliler ile birlikte görülen, X genine bağlı dominant geçiş gösteren genetik bir hastalıktır. Hastalar, İP teşhisinde öneme sahip çeşitli dental karakteristik özellikler taşır. Bu özellikler arasında belirgin hipodonti, gecikmiş sürme ve hem süt hem daimi dişlerde görülen konik kron formu sayılabilir.

Hastanın klinik muayenesi sonucunda, el ve kollarda, bacaklarda, sakral bölge ve yüzde görülen deri lezyonları ile birlikte, ağız içi ve radyografik muayenesinde bazı süt ve daimi diş germelerinin gelişmediği, sürme gecikmelerinin bulunduğu, ağızdaki mevcut dişlerde ise şekil anomalileri olduğu saptanmıştır.

Büyüme ve gelişim süreci tamamlanana kadar fonksiyonel ve estetik gereksinimlerin karşılanması için hastanın restoratif ve protetik tedavisi yapılmış, ağızda mevcut dişlerin sağlığının korunması adına olması gereken ağız hijyen eğitimi verilmiştir ve rutin kontrollerin önemi anlamında hasta ile işbirliği sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnkontinenti Pigmenti, Bloch-Sulzberger Sendromu, hipodonti, diş anomalileri

P-110 - INCONTINENTIA PIGMENTI (BLOCH-SULZBERGER SYNDROME): A RARE CASE REPORT WITH DENTAL DEFECTS

Nihan TUĞCU¹, Başak DURMUŞ¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

The aim of this case presentation is to document and assess the oral and dental manifestations of a 8 year old female Incontinentia Pigmenti (IP) patient from Marmara University, Faculty of Dentistry

Incontinentia Pigmenti (IP) is an X-linked dominant genetic syndrome which predominantly includes ectodermal, mesodermal, neurological, ocular and dental abnormalities. Dental characteristics such as hipodontia, delayed eruption and conical shape may be used to identify the syndrome with ectodermal features.

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Clinical and radiological dental examination of the patient showed absence of primary and permanent dental follicles, delayed eruption and some shape abnormalities with dermal lesions at hands, arms and face.

During growth period, esthetic and functional prosthetic and restorative rehabilitation was performed. Importance of having optimum oral hygiene and routine periodic examinations were explained to maintain the oral health

Keywords: Inkcontinentia Pigmenti, Bloch-Sulzberger Syndrome, hypodontia, dental anomalies

P-111 - DOKTOR, ECZACI, HEMŞİRE, ÖĞRETMEN VE DİŞ HEKİMİ ADAYLARININ AĞIZ DİŞ TRAVMALARINA ACİL MÜDAHALE BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sera DERELİOĞLU¹, Zahide KOŞAN¹, Banu BEDİR¹, Ali GÜMÜŞ¹, Duygu KAVUNCUOĞLU¹, Yasemin GÜLER¹, Hilal Betül TAŞDEMİR¹, Edanur SUNGURLU KÖYCEĞİZ¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Erzurum, Türkiye

Giriş: Çocuklarda dental travmalar genellikle okul ve oyun parkları gibi mekanlarda meydana gelmesine karşın, hem çocuk hem de yetişkinlerde ev ve trafik kazalarında da dental yaralanmalar meydana gelebilmektedir. Travmalar her zaman sadece dişleri içermeyip genel sağlık durumunu da etkileyebilmektedir. Bu sebepten dolayı hastalar önce acil polikliniklerine başvurmaktadırlar. Hastalara uygun olmayan acil müdahalelerin yapılması veya hiçbir şey yapılmaması durumunda, daha sonra Diş hekimlerine yönlendirilseler bile tedavide geç kalmış olunmakta, bu da tedavinin başarısını oldukça düşürmektedir. Çalışmamızda sınıf öğretmenliği, tıp, eczacılık, sağlık bilimleri ve diş hekimliği fakültesi son sınıf öğrencilerinin dental travmalarla karşılaştıkları taktirde yapması gerekenleri ne kadar bilebildiklerini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Çalışmamıza yaş ortalaması 23.39±1.49 olan toplam 475 öğrenci katılmıştır. Öğrencilere dental travma ile ilgili bir takım sorular yöneltilmiş ve bilgi düzeyleri değerlendirilmiştir. Veriler SPSS 20.0 paket programında ki-kare testi ile değerlendirilmiş, p<0.05 değeri anlamlı kabul edilmiştir.

Öğrencilere ilk yardım konusunda bir ders alıp almadıkları ve aldıkları dersin içeriğinde diş travması konularının mevcut olup olmadığı sorulmuştur. İlk yardım dersi alıp ders içeriğinde diş travmasının olduğunu belirtenlerin sıklığı tıp fakültesinde %4.0, diş hekimliğinde %52.2'dir. Eczacılık fakültesi öğrencileri ise böyle bir eğitim almadıklarını ifade etmişlerdir. Araştırmaya katılanların %10.1'i diş travması geçirdiğini ve %4.4'ü travmaya diş hekimi, tıp doktoru veya öğretmenlerinin müdahale ettiklerini belirtmişlerdir. Anket formunda diş travmasına karşı müdahale bilgilerinin ölçülmesine yönelik 10 sorunun ortalama 5.79±2.44'üne doğru yanıt verilmiştir. En çok soruya doğru yanıt veren diş hekimliği fakültesi öğrencileri olup puan ortalaması 8.62±1.22, en az soruya yanıt veren eczacılık fakültesinin puan ortalaması 4.38±2.09'dur.

Bu veriler ışığında, gerek sağlık çalışanlarının gerekse öğretmen adaylarının toplumu bilinçlendirme de birincil rol oynamaları sebebiyle temel yaşam desteği ders müfredatlarının içerisinde dental travmalarda ilk müdahalenin nasıl yapılması gerektiği ile ilgili eğitimin verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: diş travmaları, doktor, hemşire, eczacı, öğretmen

P-111 – ASSESSMENT OF KNOWLEDGE LEVEL OF THE STUDENTS IN DENTISTRY, MEDICINE, PROSPECTIVE PHARMACISTS, TEACHERS AND NURSES ABOUT DENTAL TRAUMA EMERGENGIES.

Sera DERELİOĞLU¹, Zahide KOŞAN¹, Banu BEDİR¹, Ali GÜMÜŞ¹, Duygu KAVUNCUOĞLU¹, Yasemin GÜLER¹, Hilal Betül TAŞDEMİR², Edanur SUNGURLU KÖYCEĞİZ¹

¹Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Erzurum, Turkey

In our study, we aimed to assess the knowledge levels of the senior students in the faculties of education, medicine, pharmacy, health sciences and dentistry about the dental trauma conditions.

475 colleague students with a median age of 23.39±1.49 participated in our study. Students were addressed with some questions about the dental trauma and their knowledge levels were evaluated. Data were analyzed by using chi-squared test in SPSS® 20.0 and p<0.05 was considered statistically significant.

Students were asked whether or not they had medical emergency response classes or courses through their education and if yes, were the dental emergency conditions included? 4.0% of the respondents in medicine school stated that they previously received first-aid training with dental trauma emergency management contents while this ratio was 52.2 % for the respondents in the faculty of dentistry. Students of the colleague of pharmacy stated that they had not received any first-aid training with dental content. 10.1% of the participants stated that they previously had dental traumas and 4.4% of them reported that dentists, physicians or teachers responded the traumatic situations. In the questionnaire form, an average of 5.79±2.44 of 10 questions on the knowledge on emergency management of dental trauma was answered correctly. The highest correct answers were achieved by the students in faculty of dentistry with an average of 8.62±1.22 while lowest score gained by the students of the colleague of pharmacy with an average of 4.38±2.09.

In accordance with these parameters, we recommend dental trauma emergency management be added to the course of studies of emergency first response and /or basic emergency life for both health professionals and schoolteachers.

Keywords: dental trauma, medical doctor, pharmacist, teacher, nurse

P-112 - ESKİŞEHİR BÖLGESİNDE SAYI ANOMALİLERİN GÖRÜLME SIKLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Şule BAYRAK¹, Nuray TÜLOĞLU¹, Şiyar ALPARSLAN², Aslan JAHANDIDEH¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Eskişehir, Türkiye, ²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Eskişehir, Türkiye

Araştırmamızda, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran çocuk hastalarda sayı anomalilerin görülme sıklığının değerlendirilmesi amaçlandı.

Bu retrospektif araştırma, Ocak 2016-Aralık 2016 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvuran 4-14 yaş arasındaki hastalar üzerinde yürütüldü. Radyografik ve klinik veriler incelenerek daimi dişlerdeki sayı anomalileri değerlendirildi. Elde edilen verilerinin değerlendirilmesinde yüzde değerleri kullanıldı.

En sık gözlenen sayı anomalisinin hipodonti (%2.67) olduğu bunu sırasıyla süpernumerer dişlerin (%1.18) ve oligodontinin (%0.11) takip ettiği saptandı. En fazla konjenital eksikliği gözlenen dişlerin alt çene ikinci küçük azı dişlerinin(%50,74) olduğu belirlendi. Konjenital diş eksikliğinin en çok alt çenede (%76.84) ve çenelerin sol tarafında (%82.10) gözlendiği belirlendi. Süpernumerer dişler değerlendirildiğinde ise çoğu hastada (%85.36) tek diş fazlalığı saptandı. Ayrıca süpernumerer dişlerin genellikle üst çene ön bölgede görüldüğü (%90.24) tespit edildi.

Sonuç olarak çocuklarda sayı anomalilerin erken yaşta tespit edilmesi hem olası komplikasyonların önlenmesi hem de tedavi yaklaşımı açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: anomali, çocuk, görülme sıklığı, sayı anomalisi

P-112 - EVALUATION OF THE PREVALENCE OF TOOTH NUMBER ANOMALIES IN ESKİŞEHİR

Şule BAYRAK¹, Nuray TÜLOĞLU¹, Şiyar ALPARSLAN², Aslan JAHANDIDEH¹

¹Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Eskişehir, Turkey, ²Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Eskişehir, Turkey

The aim of this study was to evaluate the prevalence of tooth number anomalies in children who had been referred to the Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry.

This retrospective study was carried out in children aged 4-14 years who had been referred to the Eskisehir Osmangazi

University, Faculty of Dentistry, and Department of Pediatric Dentistry from January 2016 to December 2016. The tooth number anomalies in permanent teeth were determined by radiographical and clinical data. Percentage values were used for the evaluation of obtained data.

The most common number anomaly was found to be hypodontia, followed by supernumerary tooth (1.18%), and oligodontia (0.11%), respectively. The mandibular second premolars (50.74%) were the most frequently congenitally missing teeth. The most common congenitally missing teeth determined in the mandible (76.84%) and especially on the left side of the jaw (82.10%). The most of the cases, one supernumerary tooth (85.36%) was observed. Furthermore, it was determined that supernumerary teeth were usually observed in the maxillary anterior region (90.24%).

In conclusion, early identifying the tooth number anomalies is important both for prevention of possible complications and for treatment approach.

Keywords: anomaly, child, prevalence, number anomaly

P-113 - HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLİĞİ VE SINIF ÖĞRETMENLİĞİ ANABİLİM DALI SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN DENTAL TRAVMAYA İLİŞKİN BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Cansu ÖZŞİN ÖZLER¹, Meryem UZAMIŞ TEKÇİÇEK¹, Bahar GÜÇİZ DOĞAN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Travmatik dental yaralanmalar, ciddi dental halk sağlığı problemidir. Okullar, dental travmanın sıkça yaşandığı yerlerdir. Bu çalışmanın amacı, Hacettepe Üniversitesi (H.Ü.) Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Öğretmenliği ve Sınıf Öğretmenliği son sınıf öğrencilerinin yani öğretmen adaylarının dental travma ve özellikle daimi dişte avülsiyon konusundaki bilgi düzeylerini saptamaktır.

Gerekli etik kurul izini Hacettepe Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan alınmıştır. Veriler ön denemeden geçirilmiş, yapılandırılmış bir anket formu aracılığı ile toplanmıştır. Araştırma, Okul Öncesi Öğretmenlik bölümünden 60 (%41,0), Sınıf Öğretmenliği bölümünden 85 (%59) son sınıf öğrencisine ulaşılarak toplam 145 öğrenci üzerinde yapılmış tanımlayıcı bir araştırmadır.

Araştırmaya katılanların %88'i kadındır. Öğrencilerin yaş ortalamaları 21,5'tur ($X \pm SS = 21,5 \pm 0,9$). Tüm öğrencilerin %9,7'sinin ise daha önce ağız diş yaralanmaları ile ilgili bir eğitim almış olduğu görülmüştür. Öğrencilerin %84,8'i daimi dişlerde, %46,2'si süt dişlerinde dental travmanın acil müdahale gerektiren bir durum olduğunu belirtmişlerdir. Avülse olmuş daimi dişin yerine yerleştirilebildiğini bilenler tüm öğrencilerin %33,1'i olmasına rağmen, %91,7'si kendileri tarafından yerleştirilmemesi gerektiğini düşündüklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin beşte birinden fazlası (% 22,9) avülse dişin soğuk sütün içinde muhafaza edilebileceğini, öğrencilerin %58,3'ü avülse dişin kron kısmından tutulması gerektiğini bilmişlerdir. Öğrencilerin büyük çoğunluğu (%94,5) dental travma konusunda bilgi sahibi olmalarının gerekli olduğunu düşündüklerini belirtmişlerdir.

H.Ü. Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği ve Okul Öncesi Öğretmenliği son sınıf öğrencilerinin dental travma konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları görülmüştür ve öğretmen adaylarının bu konuda eğitime ihtiyaçları olduğu düşünülmektedir. Ayrıca ilk yardım ve acil müdahale eğitimleri kapsamında dental travmaya ilişkin temel bilginin de verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dental travma, avülsiyon, bilgi düzeyi, öğretmen, son sınıf öğrenci

P-113 - DENTAL TRAUMA KNOWLEDGE LEVEL AMONG STUDENTS FROM HACETTEPE UNIVERSITY SENIOR EDUCATIONAL FACULTY CLASSROOM AND PRESCHOOL TEACHING DEPARTMENTS

CANSU ÖZŞİN ÖZLER¹, MERYEM UZAMIŞ TEKÇİÇEK¹, BAHAR GÜÇİZ DOĞAN¹
TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

Traumatic dental injury is a serious dental public health problem. Schools are the places where dental trauma is often experienced. The aim of this study is to determine the level of knowledge of dental trauma and especially permanent dental avulsion among the Classroom and Preschool Teaching Departments senior students.

Ethical approval of Hacettepe University Non-Interventional Clinical Research Ethics Board was obtained. The data were collected via a structured, pre-tested, self-administered questionnaire in Hacettepe University Faculty of Education. A total of 145 students, 60 (%41.0) from Preschool Teaching Department and 85 (%59.0) from Classroom Teaching Department participated in this descriptive study.

88.0% of the students were female. The mean age was 21.5 ($\pm 0,9$). 9.7% of the students had previously received training on oral dental injuries. Of the students, 84.8% stated that dental trauma is a condition requiring immediate intervention in permanent teeth while 46.2% in primary teeth. Even 33.1% knew that avulsed tooth can be replaced, 91.7% thought that the tooth should not be replaced by themselves. More than one-fifth of the students (22.9%) knew that avulsed tooth can be kept in the cold milk; 58.3% knew that it has to be kept from the crown. Almost all of the students (94.5%) wish to learn more information about dental trauma.

It has been observed that senior students level of knowledge related to dental trauma was inadequate. In this regard, candidate preschool and classroom teachers are in training need about this subject. It is also recommended that basic information on dental trauma has to be given in the context of first aid and emergency intervention trainings in these departments.

Keywords: dental trauma, tooth avulsion, knowledge, school teacher, senior student

P-114 - HİPODONTİNİN AĞIZ DİŞ SAĞLIĞINA BAĞLI YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ

Sultan KELEŞ¹, Hülya YILMAZ¹, Sıla YILMAZ¹

¹Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Aydın, Türkiye

Bu çalışmanın birincil amacı konjenital hipodontinin 11-14 yaş arasındaki çocuklarda ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesi üzerindeki etkisini kendi beyanlarına dayalı olarak belirlemektir.

Bu kesitsel çalışmaya Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurmuş 11-14 yaş arası 130 çocuk- dahil edilmiştir. Kontrol grubunu (G-K) hipodontisi olmayan 65 hasta çalışma grubunu (G-H) ise farklı sayılarda diş eksikliği olan 65 hasta oluşturmuştur. Diş muayenesi tamamlanan hastalara ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesinin belirlenmesinde kullanılan Çocuk Algılama Anketi (CPQ 11-14) uygulanmıştır. Eksik diş ve/veya dişlerin sayısı, bulunduğu bölge ve demografik veriler kaydedilmiştir. Elde edilen veriler tanımlayıcı istatistikler, student t testi, ki-kare testi ve Pearson korelasyon analiziyle test edilmiştir.

Çalışmaya katılan çocukların ortalama yaşları 12.5±1.07 olup hastaların %55'ini kız çocukları oluşturmuştur. Hipodonti hastalarının toplamda 117 dişinin konjenital olarak eksik olduğu saptanmıştır. Hipodonti grubundaki eksik diş sayısı ortalaması 0.9 (min=1, max=5) arasında olarak belirlenmiştir. Eksik dişlerin %22.3'ünde (n=29) süt dişi retansiyonu mevcuttu. Grupların ortalama ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesi skoru ortalaması 35.3±17.3 olup gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır (t=-0.88, p=0.37). Hipodontisi olan hastalarında ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesi ile eksik diş sayısı arasında anlamlı korelasyon saptanmamıştır (r=-0.008, p=0.95).

Hafif seviyede hipodontisi olan hastalarda diş eksikliği, ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesi üzerinde etkili olmamıştır. Bu durum çalışılan gruptaki eksik diş sayısının düşük sayıda olmasından kaynaklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: ağız diş sağlığına bağlı yaşam kalitesi, çocuk, hipodonti

P-114 - THE IMPACT OF HYPODONTIA ON ORAL HEALTH-RELATED QUALITY OF LIFE

Sultan KELEŞ¹, Hülya YILMAZ¹, Sıla YILMAZ¹

¹Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Aydın, Turkey

The main aim of this study was to determine the impact of congenital hypodontia on oral health-related quality of life in children aged from 11-14 years by considering their own statements.

One hundred and thirty 11- to 14-year-old children who applied for oral examination at Adnan Menderes University Faculty of Dentistry Department of Pediatric Dentistry were included in this cross-sectional study. The control group (G-C) was composed of 65 patients without hypodontia and the experimental group (G-E) was composed of 65 patients with different numbers of missing teeth. After full mouth examination, children were asked to fill out the Child Perceptions Questionnaire (CPQ 11-14), which is used for assessing the oral health-related quality of life. The number/numbers of missing teeth, the segment of missing teeth, and demographic data were recorded. The collected data were analyzed using Student's t-test, the chi square test, and Pearson correlation analysis.

The mean age of children that participated in this study was 12.5+1.07 (55% girls, 45% boys). A total of 117 teeth were missing in patients with hypodontia. The median number of missing teeth in patients with hypodontia was 0.9 (min=1, max=5). Primary teeth retention was seen in 22.3% (n=29) of the missing teeth. The average oral health-related quality of life score of the groups was 35.3±17.3; the difference between the groups was not statistically significant (t=-0.88, p=0.37). Significant correlation was not detected between the oral health-related quality of life and the number of missing teeth in patients with hypodontia (r=-0.008, p=0.95).

Missing teeth had no impact on oral health-related quality of life in patients with mild hypodontia due to the small numbers of missing teeth in the experimental group.

Keywords: oral health related quality of life, children, hypodontia

P-115 - TEDAVİSİ TAMAMLANMIŞ TAKİP ALTINDAKİ LÖSEMİ HASTALARININ AĞIZ DİŞ SAĞLIĞI DURUMLARININ DEĞERLENDİRMESİ

Cansu UZUN¹, Bahar GÜÇİZ DOĞAN², Melek Dilek TURGUT¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD, Ankara, Türkiye

Lösemi, çocukluk çağında en sık karşılaşılan kanser tipidir. Her yaşta teşhis edilebilmekle birlikte, en sık 1-4 yaş arasında görülmektedir. Lösemi çoğunlukla kemoterapi veya kemoterapi ve radyoterapinin birlikte uygulandığı yaklaşımlar ile tedavi edilmektedir. Bu çalışmanın amacı, tedavisi tamamlanmış lösemili çocukların ağız ve diş sağlığı durumlarının değerlendirilmesidir.

Çalışmaya yaşları 3-18 arasında değişen tedavisi tamamlanmış 51 çocuk ve hiçbir sistemik problemi olmayan 100 sağlıklı çocuk dahil edilmiştir. Öncelikle çocukların ağız bakımı, beslenme alışkanlıkları, ailenin sosyoekonomik düzeyi ve eğitim durumunun sorgulandığı anket uygulanmıştır. Anket sonrasında çocukların ağız dışı ve ağız içi muayeneleri yapılmıştır. Çürük değerlendirmesi amacıyla, dmft/dmfs- DMFT/DMFS indeksi, ICDAS II indeksi, D0-D4 skalası ve pufa/PUFA indeksleri kullanılmıştır. Plak birikimi ve diş eti inflamasyonu ve cep varlığının değerlendirilmesi amacıyla plak indeksi, gingival indeks ve basitleştirilmiş oral hijyen indeksi kullanılmıştır.

Lösemi tedavisi tamamlanmış çocukların yaş ortalaması 10,69±3,50, sağlıklı çocukların yaş ortalaması ise 10,76±3,59'dur. Lösemi tedavisi tamamlanmış çocuklar ve sağlıklı çocuklar için her indeksin karşılaştırması yapılmış ve sadece dmft/dmfs indekslerinde değerlerin istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde sağlıklı çocuklarda daha yüksek olduğu saptanmıştır. Yapılan ağız içi muayeneler sonucunda lösemi tedavisi tamamlanmış çocuklarda, mikrodonti, mine hipoplazisi ve hipomineralizasyonunun istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde daha fazla olduğu görülmüştür.

Kemoterapinin uzun dönemde diş gelişim bozukluklarına neden olabileceği, bu sebeple hastaların kemoterapi sonrasında da düzenli olarak diş hekimi kontrollerine yönlendirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: lösemi, kemoterapi, diş gelişimi, çocuk diş hekimliği

P-115 - ORAL HEALTH STATUS OF CHILDREN AFTER CHEMOTHERAPY TREATMENT FOR LEUKEMIA

Cansu UZUN¹, Bahar GÜÇİZ DOĞAN², Melek Dilek TURGUT¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Hacettepe University, Faculty of Medicine, Department of Public Health, Ankara, Turkey

Leukemia is the most common type of cancer in childhood. It can be diagnosed at any age with the frequent occurrence between 1-4 years. Chemotherapy or combination of chemotherapy and radiotherapy can be used for the treatment of leukemia. The aim of this study is to investigate the oral health status of the cured children diagnosed with leukemia.

The study is consisted of 51 cured children and 100 healthy children with the ages ranging 3-18. Firstly, a questionnaire including questions about oral hygiene and eating habits of children, socioeconomic status and education level of parents was implemented. Secondly, extraoral and intraoral examinations were performed. dmft/dmfs- DMFT/DMFS index, ICDAS II index, D0-D4 scale and pufa/PUFA index were used for determining the caries status. Plaque index, gingival index and basic periodontal evaluation index were used for plaque accumulation, gingival inflammation and pocket depth.

The mean ages for cured and healthy children were 10.69 ± 3.5 and 10.76 ± 3.59 , respectively. The cured and healthy children were compared with respect to all indices and statistically higher scores were noted for dmft/dmfs index in healthy children. The intraoral examinations revealed statistically higher percentage of microdontia, enamel hypoplasia and hypomineralization in cured children.

It was concluded that chemotherapy may result in tooth development disorders and therefore the patients should be referred to regular dental visits even after the completion of their chemotherapy.

Keywords: leukemia, chemotherapy, dental development, pediatric dentistry

P-116 - GÖRME ENGELLİ ÇOCUKLARIN AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Funda GÖKIRMAK¹, Özant ÖNÇAĞ¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, okulda eğitim gören bir grup görme engelli çocuğun ağız-diş sağlıklarını değerlendirmektir.

Çalışmaya İzmir ili Bornova ilçesindeki Aşık Veysel Görme Engelliler Okulunda eğitim gören, yaş ortalaması 10,66 olan 110 görme engelli çocuk dahil edildi. Çocukların ağız içi muayeneleri; kendi okul ortamlarında, gün ışığı altında ayna ve sond kullanılarak yapıldı. Ağız hijyeni durumlarını belirlemek için Oral Hijyen İndeksi; çürük, eksik ve dolgu diş sayılarını belirlemek için ise DMFT, DMFS, dft ve dfs indeksleri kullanıldı. Elde edilen verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesi yapıldı.

Yapılan analizler sonucunda, çalışmaya katılan çocukların %24'ünün annesi okur-yazar değilken, yüksek lisans ve doktora eğitimi almış annelerin oranı %1 olarak saptandı. Çalışmaya katılan çocukların %43'ünde ilave bir sistemik hastalık mevcuttu. Günde 1 kere diş fırçalayanların oranı %24, günde 2 kereden fazla diş fırçalama oranı ise %34 olarak tespit edildi. Çocukların %43 oranında günde en az 1 kez asitli içecek tükettiği saptandı. DMFT indeksi 2,52; DMFS indeksi 3,73 olarak bulundu. Ortalama dft değeri 4,82; dfs değeri ise 7,2 olarak kaydedildi. Ortalama debris indeksi 5,12; ortalama diş taşı indeksi 0,74 ve ortalama oral hijyen indeksi 5,86 olarak saptandı.

Sonuç olarak, görme engelli çocukların ağız bakımlarının yeterli olmadığı ve çürük risklerinin çok yüksek olduğu görüldü. Bu verilerin ışığında, görme engelli hastalarda koruyucu diş hekimliği hizmetlerinin mutlaka okul,aile,hekim üçgeninde organize edilmesi gerektiği saptandı.

Anahtar Kelimeler: görme engelliler, ağız ve diş sağlığı, diş çürükleri, ağız hijyeni durumu

P-116 - ASSESSMENT OF ORAL AND DENTAL HEALTH OF VISUALLY IMPAIRED CHILDREN

Funda GÖKIRMAK¹, Özant ÖNÇAĞ¹

¹Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İzmir, Turkey

The aim of this study is evaluating the oral health of a group of visually impaired children studying at school.

110 visually impaired children who are studying at Aşık Veysel School for the Visually Impaired with mean age of 10,66

were included the study. Teeth of children were examined under daylight using a mirror and explorer at their school. Simplified Oral Hygiene Index was used to determine oral hygiene situations. DMFT, DMFS, dft and dfs indices were used to determine the number of tooth with caries, filling and missing tooth. Data were evaluated statistically.

As a result of the analyzes, %24 of the parents were not graduated; also the ratio of master and post graduation was %1. %43 of children have systemic disease. The frequency of brushing was %24 for 'once a day' and %34 for 'more than two times per day'. The frequency of acidic drink consumption was %43 for 'more than once a day'. DMFT index was 2,52; DMFS index was 3,73. The mean dft index was 4,82 and the dfs index was 7,2. The mean debris index was 5,12; mean calculus index was 0,74 and mean oral hygiene index was 5,86.

As a result of this study, oral care of visually impaired children was insufficient and caries risk was high. It was determined that protective dental care should be organized in school, family, dentist triangular in visually impaired patients.

Keywords: visually impaired, oral health, dental caries, oral hygiene status

P-117 - SÜT VE DAİMİ DİŞLERİN ÇÜRÜK DEĞERLENDİRME SPEKTRUMU VE TEDAVİ (CAST) İNDEKSİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Elif KANBEROĞLU¹, Eda HAZNEDAROĞLU¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye

Frencken ve arkadaşları tarafından 2011 yılında geliştirilen (Caries Assesment Spectrum and Treatment: CAST) indeksi süt ve sürekli dişlerin sağlıklıdan başlayarak pulpayı etkileyen derin lezyonlara ve diş kaybına kadar geniş bir spektrumda değerlendirilmektedir. Çalışmamızın amacı, 7-8 yaş aralığındaki çocuklarda süt ve sürekli azı dişlerinde görülen çürüklerin CAST indeksi kullanılarak ölçülmesidir.

Çalışmamız kesitsel tipte bir çalışma olup, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalına başvuran 7-8 yaş aralığındaki çocuklar değerlendirilmiştir. Muayene edilen 150 çocuktan dört sürekli dişi tamamen sürmüştüğü olan 50 çocuk araştırmaya dahil edilmiştir. Çocukların ailelerinden bilgilendirilmiş onam alınmıştır. İyi bir değerlendirme için muayene öncesinde dişler steril pamuk rulo ile kurutulmuş ve dişler CAST indeksine göre değerlendirilmiştir. CAST indeksi mine, dentin ve pulpadaki çürük lezyonun ilerlemesini, çürükten dolayı meydana gelen diş kayıplarının ve restorasyonlu dişlerin değerlendirilmesini kapsar. Çalışmada çocuklardaki en yüksek CAST skorları ölçülerek ortalama, standart sapma ve yüzdeleri hesaplanmıştır.

Çalışma grubunda yer alan 50 çocukta sağlıklı (CAST kod 0-2) dentisyona sahip çocuk olmadığı saptandı. CAST 3, 4 ve 5 kodlarının ortalamaları sırasıyla 0.12 ± 4.4 , 0.11 ± 3.4 , ve 0.14 ± 5.3 'tür. Süt dişlerinde en fazla dentin çürükleri, pulpanın açığa çıktığı derin dentin çürükleri ve abse/fistül durumlarını kapsayan dişler (CAST kod 4,5,6) (%28) görülürken; sürekli dişlerde en çok kaydedilen (CAST kod 0,1,2) sağlıklı dişlerdir (%19). Pulpa tutulumu olan dişlerin (CAST kod 6) ortalaması 0.05 ± 2.1 , abse/fistüllü dişlerin (CAST kod 7) ortalaması ise 0.01 ± 0.6 'dir.

Çürük Değerlendirme Spektrumu ve Tedavi (CAST) indeksine göre değerlendirilen çocukların çoğunluğu sağlıklı sürekli dişlere sahipken süt azılarında şiddetli çürük olduğu tespit edilmiştir. Bu pilot çalışma ile 7-8 yaş grubu çocuklarda yapılacak epidemiyolojik çalışmalarda süt ve sürekli dişlerin değerlendirilmesinde CAST indeksinin kullanılabilir olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, çürük, indeks

P-117 - CARIES ASSESSMENT SPECTRUM AND TREATMENT INDEX IN A GROUP OF TURKISH CHILDREN: A PILOT STUDY

Elif KANBEROĞLU, Eda HAZNEDAROĞLU, Betül KARGÜL

Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Caries Assessment Spectrum and Treatment (CAST) Index, which was developed in 2011 by Frencken and his colleagues, is evaluated in a wide spectrum starting from healthy primary & permanent dentition to deep lesions that affect the pulp, and loss of tooth. The aim of this pilot study is to evaluate the caries prevalence and experience in primary molars and permanent molars in a group of Turkish 7- to 8-year-old children using the Caries Assessment Spectrum and Treatment index.

This cross-sectional pilot study was carried out on a sample of 50 out of 150 examined children (7 and 8 year olds) from Department of Pediatric Dentistry, Dental School, Marmara University. Dental caries status of 7-8-year-old children were evaluated and only those 50 children out of 150, who had all four permanent molars fully erupted, were included to a further analysis. The study was conducted after informed consent was obtained from the concerned parents of children. The dental caries status was evaluated using CAST. CAST Index includes the progression of carious lesion on enamel, dentine and pulp, and the evaluation of restored tooth and tooth loss due to cavity. Highest CAST scores of children were measured, and the means, standard deviations and percentages of the individual CAST scores were calculated.

None of the 50 children showed a healthy, functional dentition (CAST codes 0-2). The means for CAST codes 3, 4 and 5 were 0.12±4.4, 0.11±3.4, and 0.14±5.3 respectively. For permanent molars, "no visible carious lesion" was most often recorded (CAST codes 0, 1, 2 with 19%), and for primary molars "distinct cavitation into dentine", "the pulp chamber intact", and "teeth with dental sepsis" were most often recorded (CAST codes 4, 5, 6 with 28%). The means of molars with pulpal involvement (Code 6) was 0.05±2.1, and with dental sepsis (Code 7) 0.01±0.6.

In conclusion, the Turkish children, evaluated using Caries Assessment Spectrum and Treatment (CAST) Index, showed healthy permanent dentition, but high caries prevalence and severe caries experience in the primary molars.

Keywords: children, caries, index

P-118 - SİSTEMİK HASTALIKLARIN AĞIZ SAĞLIĞI ÜZERİNE ETKİSİ HAKKINDA PEDIATRİSTLERİN BİLGİSİ

Gül Seda YÜCEL¹, Aysun AVŞAR²

¹Samsun Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Samsun, Türkiye, ²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye

Pediatristler ve diğer birinci basamak sağlık çalışanları çocuk ağız sağlığının korunmasında eşsiz bir role sahiptir, çünkü doğumlarından itibaren çocukları çok sık görmektedirler. Bu dönem, koruyucu önlemlerin alınması ve hayat boyu sürecek alışkanlıkların kurulmasında kritik bir dönemdir. Çocukların tıp kliniklerine, diş kliniklerinden daha sık başvurusu sebebiyle pediatristler, ağız sağlığı için erken dönemde hastalara rehberlik etme konusunda diş hekimlerine göre daha avantajlı bir pozisyondadır. Bu çalışmanın amacı, çocukların genel ve ağız sağlığı arasındaki ilişki hakkında pediatri asistanlarının bilgi düzeyini ölçmek ve daha sonra verilen eğitimin kısa ve uzun dönemde bilgi üzerine etkisini araştırmaktır.

10 sorudan oluşan anketin ilk kısmında asistanların yaş, cinsiyet, çocuk ağız sağlığı ile ilgili eğitim alma durumu ve çocuk sahibi olma durumu hakkında bilgi alınmıştır. Daha sonra çocuk ağız sağlığı ile astım, çölyak, kronik böbrek yetmezliği, konjenital kalp hastalığı, tip 1 diyabet, gastroözefageal reflü hastalığı, dikkat eksikliği/hiperaktivite bozukluğu, epilepsi, serebral palsi ve çocukluk çağı kanseri arasındaki çift taraflı ilişkiyi içeren sorular sorulmuştur. Pre-testten sonra asistanlara bir saatlik eğitim verilmiştir. Post test aynı anket kullanılarak uygulanmıştır. Tüm veriler istatistiksel olarak test edilmiştir.

Anket, sırasıyla 50, 45, 41 asistana uygulanmıştır. Eğitimden sonra astımlı çocuklardaki kronik ağız solunumu, dentoalveolar bozukluk ve ağız kuruluğu durumu bilgisi artmıştır. Çölyak hastalığı ile mine defekti ve tekrarlayan aftöz ülserler arasındaki ilişkinin bilgisi de artmıştır. Epilepsi ve dikkat eksikliği/hiperaktivite bozukluğu olan çocuklarda sık görülen dental travmaların bilgisi uzun dönemde düşmüştür. Demografik karakteristikler ile bilgi düzeyi arasında ilişki bulunmamıştır.

Pediatri asistanlarının çocuk ağız sağlığı hakkındaki bilgi eksikliği, bu konuda eğitim programları planlanmasını gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: pediatri, genel sağlık, ağız sağlığı

P-118 - PEDIATRICIANS' KNOWLEDGE OF THE EFFECT OF SYSTEMIC DISEASE ON ORAL HEALTH

Gül Seda YÜCEL¹, Aysun AVŞAR²

¹Samsun Oral and Dental Health Hospital, Samsun, Turkey, ²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Samsun, Turkey

Pediatricians and other primary caregivers have a unique role to play in protecting of children oral health since they have seen children very often from birth. This is a critical period for taking preventive measures and establishing lifelong habits. Pediatricians are more advantageous than dentists in guiding to oral health because children refer more frequently to medical clinics than dental clinics. The purpose of this study was to examine current knowledge of pediatric residents about the relationship between child oral and general health, and to examine the impact of education on knowledge level in short and long term.

A 10-item questionnaire was applied to the residents. Demographic information including age, gender, previous education on child oral health, and status of having children of the assistants were obtained in the first part of the survey. Then they were asked the bilateral relationship between systemic diseases including asthma, celiac disease, chronic renal failure, congenital heart disease, type 1 diabetes, gastroesophageal reflux disease, attention deficit/hyperactivity disorder, epilepsy, cerebral palsy, childhood cancer and oral health. After pre-test, the pediatric residents received 1-hour of training. Post-test was administered using same questionnaire. All data were determined statistically by using SPSS 22.0 software program with Kolmogorov- Smirnov Test, Kruskal Wallis Test and chi square test($p<0.05$).

The study was implemented with 50, 45, 41 pediatric residents respectively. After training, the knowledge of chronic mouth breathing status, dentoalveolar disorders, and mouth dryness in asthmatic children have increased. The knowledge of the relationships between celiac disease and enamel defects, recurrent aphthous ulcerations in mouth have also increased in short term. The long-term knowledge about frequent occurrence of dental trauma in children with epilepsy and attention deficit/hyperactivity disorder has decreased. There was no correlation between demographic characteristics and knowledge scores.

Pediatric residents' lack of knowledge of child oral health revealed a great need for planning of education programs.

Keywords: pediatrician, general health, oral health

P-119 - DİŞ ÇÜRÜĞÜ VE TRAVMANIN 5-6 YAŞ ARASI ÇOCUKLARIN YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİ

Mehmet BANİ, Yasemin AKIN¹, Ahmet COŞKUN¹, Alev ALAÇAM¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Çürük ve travmatik diş yaralanmalarının (TDI), 5-6 yaşlarındaki çocukların ağız sağlığı ile ilgili yaşam kalitesine (OHRQoL) etkisini hem kendi hem de ebeveyn raporlarına göre değerlendirmek.

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Fakültesine başvuran 302 anne/baba ve çocuğa, hem çocuk ve hem de ebeveyn versiyonu bulunan 5 yaşındaki çocuklar için Ağız Sağlığı Sonuçları Ölçeği (SOHO-5) uygulandı. Üç kalibre edilmiş araştırmacı, diş çürüğü, çürüğe bağlı ekstraksiyon veya dolgu (def-t) deneyimlerini değerlendirdi. TDI, komplike ve komplike olmayan yaralanma şeklinde sınıflandırıldı. Farklı klinik ve sosyodemografik faktörleri sonuçla ilişkilendirmek için poisson regresyon modelleri kullanıldı.

Çocukların %73.9'u (yüksek etki %32.8) etki bildirdi, ebeveynlerdeki etki oranı ise %78.8'di (yüksek etki% 38.1). Ortalama (standart sapma) SOHO-5 puanı çocuğun kendi ve ebeveyn sonuçları göre sıra ile 3.38(3.22) ve 4.6(4.88)'di. Çürük, hem çocuk hem de ebeveynde tüm SOHO-5 maddeleri ve toplam puanda çocukların OHRQoL'si ile olumsuz ilişkiliydi(P <0.001). Buna karşın, TDI'nın çocukların OHRQoL'si üzerinde olumsuz bir ilişki bulgulanmadı.

Diş çürüğü ile ilgili olarak, hem çocuklarda hem de ebeveynlerdeki algılamaya göre 5-6 yaşındaki çocukların OHRQoL'sinde olumsuz etki bulgulanı, ancak TDI'da olumsuz etki yoktu. Yüksek gelirli ailelerin OHRQoL etkilenme sonuçları daha düşüktü.

Anahtar Kelimeler: Çürük, travma, ağız sağlığı ile ilgili yaşam kalitesi, soho-5

P-119 - IMPACT OF DENTAL CARIES AND TRAUMA ON THE QUALITY OF LIFE OF BETWEEN 5-TO 6- YEAR-OLD CHILDREN

Mehmet BANİ, Yasemin AKIN¹, Ahmet COŞKUN¹, Alev ALAÇAM¹

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

To assess the impact of dental caries and traumatic dental injuries (TDI) on the oral health-related quality of life (OHRQoL) of 5- to 6-year olds according to both self- and parental reports.

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

A total of 302 pairs of parents and children who refer to screening at the Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, completed the Scale of Oral Health Outcomes for 5- year-old children (SOHO-5), which consists of a child self-report and a parental proxy-report version. Three calibrated examiners assessed the experience of caries according to primary teeth that were decayed, indicated for extraction due to caries, or filled (def-t). TDI were classified into uncomplicated and complicated injuries. Poisson regression models were used to associate the different clinical and sociodemographic factors to the outcome.

73.9% (high impact 32.8%) of children reported an oral impact, and the corresponding estimate for parental reports was 78.8% (high impact 38.1%). The mean (standard deviation) SOHO-5 scores in child self-report and parental versions were 3.38(3.22) and 4.6(4.88), respectively. In both versions, caries was associated with worse children's OHRQoL, for the total score and all SOHO-5 items ($P<0.001$). In contrast, TDI did not have a negative impact on children's OHRQoL.

Dental caries was associated with worse OHRQoL of 5- to 6-year-old children in terms of perceptions of both children and their parent, but TDI was not associated. Families with higher income report better OHRQoL.

Keywords: Caries, trauma, oral health related quality of life, soho-5

P-120 - ANNE KİŞİLİĞİ, ÇOCUK DAVRANIŞ ÖZELLİKLERİ VE ANNE-BABA TUTUMLARININ 3-6 YAŞ GRUBUNDAKİ ÇOCUKLARIN DENTAL ANKSİYETELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Sevgin İBİŞ¹, Mutafa Erhan SARI², Leman TOMAK³, Zehra BABADAĞI⁴, Koray Mehmet Zeynel KARABEKİROĞLU⁵

¹Bafra Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Pedodonti Kliniği, Samsun, Türkiye, ²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Samsun, Türkiye, ³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim AD, Samsun, Türkiye, ⁴Emel Mehmet Tarman Çocuk Hastanesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, ⁵Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları AD, Samsun, Türkiye,

Bu çalışmanın amacı ilk kez diş hekimine gelmiş, 3-6 yaş gurubundaki çocukların dental anksiyeteleri üzerine; anne kişilik özelliklerinin, anne-baba tutumlarının ve çocuğun davranış özelliklerinin etkisini değerlendirmektir.

Çalışmaya Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı Kliniği'ne başvuran, ilk kez diş hekimine gelen 3-6 yaş arasındaki 230 çocuğun anne-babası dâhil edildi. Çocukların dental anksiyete düzeylerinin değerlendirilmesinde Frankl Davranış Skalası kullanılarak; 150 çocuk dental anksiyeteli grup; 80 çocuk kontrol grubu olarak belirlenmiştir. Gönüllü olan velilere 'Mizaç ve Karakter Envanteri', 'Çocuk Davranış Listesi' ve 'Ebeveyn Tutum Ölçeği' uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesi, SPSS 21.0 programı kullanılarak, Spearman korelasyon analizi, Student t testi, Mann Whitney-U testi ile yapılmıştır (p<0.05).

Anne kişiliğinin değerlendirilmesi sonucunda; mizaç boyutunda yenilik arayışı, ödül bağımlılığı ve sebat etme alt boyutlarında dental anksiyeteli grupla kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05). Zarardan kaçınma alt boyutunda ise iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır. Tüm karakter boyutlarının puanları, dental anksiyeteli grupta kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur (p<0.05). Çocuk davranış özellikleri değerlendirildiğinde, engelleme denetimi alt ölçeği puanı (p=0.029); ebeveyn tutum tipleri değerlendirildiğinde ise izin verici ebeveyn tutumu alt ölçeği puanı dental anksiyeteli grupta kontrol grubuna göre istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuştur (p=0.027).

Bu çalışma ile anne kişilik ve çocuk davranış özelliklerinin yanısıra ebeveyn tutumlarının 3-6 yaş grubundaki çocukların dental anksiyeteleri üzerine etkili olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: anne kişilik, çocuk davranış, dental anksiyete; ebeveyn tutum

P-120 - THE EFFECTS OF MATERNAL PERSONALITY, CHILD'S BEHAVIORAL CHARACTERISTICS AND PARENTING STYLE ON THE DENTAL ANXIETY OF 3-6 YEAR-OLD CHILDREN

Sevgin İBİŞ¹, Mustafa Erhan SARI², Leman TOMAK³, Zehra BABADAĞI⁴, Koray Mehmet Zeynel KARABEKİROĞLU⁵

¹Bafra Dental Health Hospital, Samsun, Turkey, ²Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Samsun, Turkey, ³Ondokuz Mayıs University, Faculty of Medicine, Department of Biostatistics and Medical Informatics, Samsun, Turkey, ⁴Emel Mehmet Tarman Child Hospital, Department of Child And Adolescent Psychiatry, Kayseri, Turkey, ⁵Ondokuz Mayıs University, Faculty of Medicine, Department of Child and Adolescent Psychiatry, Samsun, Turkey

The purpose of this study was to determine the effects of mother's personality, behavioral characteristics of child and parenting style on the dental anxiety of children aged between 3-6 years old and who had their first dental visit.

Parents of 230 children, aged between 3-6 years old, who had their first dental visit and applied to the Department of Pediatric Dentistry at the Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry included in this study. To determine the dental anxiety of the children; Frankl's Behavioral Rating Scale was used. Accordingly; 150 children were identified as dental anxiety group. The control group consisted of 80 children. 'Temperament and Character Inventory', 'Child Behavior List' and 'Parent Attitude Scale' were applied to the parents who were volunteer. All data were determined statistically by using SPSS 21.0 software programme with, Student t-test, Mann Whitney- U test and Spearman's correlation analysis ($p<0.05$).

According to the assessment of mother's personality, on temperament dimension the dental anxiety group had significantly higher scores on novelty seeking, reward dependence and persistence ($p<0.05$). There was no statistically difference in the harm avoidance dimension. Scores of all character dimensions were significantly higher in dental anxiety group compared to the control group ($p<0.05$). According to results of evaluation of child behavior characteristics; the score of inhibitory control subscale was significantly higher in the dental anxiety group than control group ($p=0.029$). In addition, score of the permissive parent style was higher in the dental anxiety group than control group ($p=0.027$).

It is concluded that mother's personality, child behavior characteristics and parenting style were important associated factors in the dental anxiety of children aged between 3-6 years old.

Keywords: child behavior; dental anxiety, mother's personality; parenting style

P-121 - İSTANBUL'DAKİ BİR GRUP PEDIATRİSTİN KORUYUCU DİŞ HEKİMLİĞİ HAKKINDAKİ FARKINDALIĞI

Ece YILMAZKASAPOĞLU, Ecem AKBEYAZ, Betül KARGÜL

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Turkey

Pediatrisler; bebekler, çocuklar ve ergenlerde ağız diş sağlığının optimum korunmasında önemli bir rol oynayabilir. Bu çalışma, Eylül 2016'da İstanbul'daki pediatristlerin çocuklarda temel ağız-diş sağlığı algısını değerlendirmek amacı ile gerçekleştirilmiştir.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde 26 Pediatris (10 erkek; 16 kadın) ile anket çalışması yapıldı. Koruyucu diş hekimliği hakkında pediatristlerin bilgi, tutum ve rolünün farklı yönleri üzerine soruları içermektedir. Veriler toplandıktan sonra her sorunun cevabı için yüzde frekans dağılımları hesaplanmıştır.

Katılımcılardan 23'ü (%89) pediatristlerin yeni doğan ağız sağlığından sorumlu olduğunu ve hastalarını rutin olarak muayene ettiklerini bildirmiştir. Çoğunluğu 17 (%65) hiç bir zaman biberonla beslenmeyi önermemiştir. Tüm pediatristler anne ve babalara beslenme danışmanlığı yaptıklarını bildirdiler. Hepsi koruyucu diş hekimliğine inandıklarını ve 18 (% 69) 'ü Topikal Florür uygulanmasına katıldıklarını belirtmişlerdir. 19 (%73)'u florür ve fissür örtücülerin çürüğün önlenmesi için etkili olabileceğini düşünüyorlardı.

Bu çalışmada, pediatristler diş çürüklerinin önlenmesi konusunda gerekli farkındalığı göstermişlerdir. Hepsi ağız diş sağlığı faaliyetlerini ve iyi ağız hijyeninin geliştirilmesini desteklemektedirler.

Anahtar Kelimeler: diş çürükleri, ağız sağlığı, pediatristler

P-121 - AWARENESS OF PREVENTIVE DENTISTRY AMONG A GROUP OF ISTANBUL PEDIATRICIANS

Ece YILMAZKASAPOĞLU, Ecem AKBEYAZ, Betül KARGÜL

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey

Pediatricians could play an invaluable role in the maintenance of optimal dental health in infants, children and adolescents. This study was carried out in September 2016 to assess Istanbul pediatricians' perception of basic oral health care in children.

A questionnaire survey was carried out among 26 Pediatricians (10 male;16 female) in the Marmara University Medical

School. It consisted of questions on various aspects of knowledge, attitude, and role of pediatricians in preventive dental care. The data were collected and percent frequency distributions for responses to every question were calculated.

23(89%) of the participants reported that pediatricians are responsible for infant oral health and they routinely examine the oral cavity of their patients. Most of them 17(65%) never recommended bottle feeding any time. All of the pediatricians reported that they gave nutritional counselling to the parents. They all said that they believe prevention of oral diseases and 18 (69%) that they agreed with Topical Fluoride applications. 19 (73%) considered Fluoride and Fissure Sealants to be effective for caries prevention.

In the present study, the pediatricians showed reasonable awareness regarding the prevention of dental caries and they all supported oral health activities and the promotion of good oral health hygiene.

Keywords: dental caries, oral health, pediatricians

P-122 - ZONGULDAK İLİ KÖY OKULLARINDA EĞİTİM GÖREN ÇOCUKLARIN ÇÜRÜK PREVALANSLARININ ICDAS KRİTERLERİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Ebru HAZAR BODRUMLU¹, Levent DEMİRİZ¹, Merve ATAS¹

¹Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Zonguldak, Türkiye

Diş çürükleri çocuklarda en sık gözlenen kronik hastalıklardan biridir. Spesifik koruyucu önlemlerin geliştirilmesi için özellikle kırsal kesimde yaşayan çocukların çürük prevalansının değerlendirilmesi önemlidir. Bu nedenle çalışmamızın amacı Zonguldak ili köy okullarında eğitim gören 6-10 yaş aralığındaki çocukların çürük prevalanslarının ICDAS kriterleri ile değerlendirilmesidir.

Zonguldak İlinde yer alan 6 farklı köy okulunda okuyan toplam 197 öğrencinin dental muayenesi yapılmıştır. Çürük prevalansı ICDAS kriterleri göz önünde bulundurularak kayıt altına alınmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi yapılmıştır.

Çalışmada değerlendirilen 99 erkek (%50.25) ve 98 kız (%49.75) olmak üzere toplam 197 çocuğun yaş ortalaması 8.11'dir. Değerlendirilen süt dişlerinin %50.13'ü ve daimi dişlerin %78.85'inde çürük lezyonu gözlenmemiştir. Bununla birlikte, ICDAS kriterlerine göre çürük prevalansı (ICDAS 4-6 >0) süt dişlerinde %32.63, daimi dişlerde ise %2.47 olarak bulunmuştur. Çürük prevalansı yönünden kız ve erkekler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Zonguldak ili köy okullarında eğitim gören çocuklarda süt dişlerinde çürük prevalansının yüksek olduğu gözlenmiştir. Özellikle köylerde yaşayan çocukların ağız ve diş sağlığı hakkında daha fazla bilgilendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, diş çürüğü, ICDAS kriterleri

P-122 - EVALUATION OF CARIES PREVALENCE OF CHILDREN IN VILLAGE SCHOOLS OF ZONGULDAK USING ICDAS CRITERIA

Ebru HAZAR BODRUMLU¹, Levent DEMİRİZ¹, Merve ATAS¹

¹Bulent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Zonguldak, Turkey

Caries is one of the most common chronic diseases in children. In order to develop specific protective measures, it is important to evaluate the caries prevalence of children, especially who lives in rural areas. Therefore, the aim of our study was to evaluate the caries prevalence of the children between the ages of 6 and 10 who were educated in village schools of

Zonguldak using ICDAS criteria.

Dental examinations were performed for a total of 197 students who were educated in six different village schools of Zonguldak. Caries prevalence was recorded based on ICDAS criteria. Statistical analysis was performed for the obtained data.

In the present study, 99 (50.25%) of the children were males, and 98 (49.75%) were females. The mean age of 197 children was 8.11. No caries lesion was observed in 50.13% of the primary teeth and in 78.85% of the permanent teeth. On the other hand, the caries prevalence according to ICDAS criteria (ICDAS 4-6>0) was found to be 32.63% in primary teeth and 2.47% in permanent teeth. There was no statistically significant difference between females and males in terms of caries prevalence ($p>0.05$).

It was observed that the caries prevalence in primary teeth was high in children who were educated in village schools in Zonguldak. Especially children living in villages need to be informed more about oral and dental health.

Keywords: child, dental caries, ICDAS criteria

P-123 - KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ'NDEKİ DAİMİ BİRİNCİ BÜYÜK AZI DİŞLERİNİN EKTOPIK ERÜPSİYON PREVALANSI

Serenad GENÇ CİRAKOĞLU¹, Hamit TUNÇ¹, Ferdiye KÜÇÜK¹

¹Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Lefkoşa, KKTC

Retrospektif pilot araştırma olarak planlanan çalışmamızın amacı Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde 5-11 yaş arası çocuklarda maksilla ve mandibulada birinci daimi büyükazı dişlerinin ektopik erüpsiyon prevalansının belirlenmesidir.

Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na Ekim 2016 ve Haziran 2017 tarihleri arasında başvuran yaşları 5 ile 11 arası değişen, 560 erkek(%55.8), 444 kız(%44.2) olmak üzere toplam 1004 hastanın radyografik değerlendirilmesi yapıldı. Radyografik incelemede karışık dişlenme dönemindeki hastaların maksiller ve mandibular daimi birinci büyükazı dişlerindeki ektopik erüpsiyon varlığı unilateral veya bilateral olarak değerlendirildi. Daimi dişlerin sürmesine bağlı olmayan atipik kök rezorpsiyonu görülen süt dişleri çalışma dışı bırakıldı. Elde edilen verilerin analizi Fisher'sExact ve Pearson's Ki Kare testleri ile yapılmıştır.

Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşları 7.19±1.678 olarak belirlenmiştir. Mandibula ve maksillada ektopi görülme sıklığı sırasıyla %7(n=70) ve %27(n=271) olarak bulunmuştur ancak istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır(p>0,05). Maksillada görülen ektopi olgularının %52'sinin (n=141) kız çocuklarda, %48'inin (n=130) erkek çocuklarda olduğu ve aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir(p<0,05). Mandibuladaki ektopi olgularının ise %55'i (n=38) kız çocuklarda, %45'i (n=32) erkek çocuklarda görülmüştür ancak istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır(p>0,05). Mandibuladaki ektopilerin %2,9 bilateral, %4,1 unilateral; maksillada ise %16 bilateral, %11 unilateral olarak görüldüğü tespit edilmiştir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde daimi birinci büyükazı dişlerinin ektopik erüpsiyon prevalansı için daha kapsamlı veriler oluşturmak adına daha fazla sayıda hastanın çalışmamıza dahil edilmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ektopik, erüpsiyon, daimi birinci molar, rezorpsiyon

P-123 - ECTOPIC ERUPTION PREVALANCE OF FIRST PERMANENT MOLARS IN TURKISH REPUBLIC OF NORTHERN CYPRUS

Serenad GENÇ CİRAKOĞLU¹, Hamit TUNÇ¹, Ferdiye KÜÇÜK¹

¹Near East University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Nicosia, Cyprus

This retrospective pilot study was designed to determine the ectopic eruption prevalence of first permanent molars both for maxilla and mandible in Northern Cyprus.

This study was performed by using the pantomographic radiographs of 1004 patients (560 male (55,8%) and 444 female (44,2%)) which referred to Near East University Faculty of Dentistry Pedodontics Department between the dates of October 2016 and June 2017 and ranging in age 5-11. Mean value of age was found to be 7.19 ± 1.678 . Presence of ectopic eruption of first permanent molars were evaluated both for maxilla and mandible and whether they are unilateral or bilateral. Atypical resorption of primary molars which are not related with eruption of permanent teeth were excluded. Fisher's Exact and Pearson's Chi Square tests were used.

Ectopic eruption prevalence in mandible and maxilla were found to be 7% (70 subjects) and 27% (271 subjects) respectively. The percentages of ectopic eruption determined as 55% (38 subjects) and 45% (32 subjects) for mandible and 52% (141 subjects) and 48% (130 subjects) for maxilla for male and female respectively. Statistically significant difference was reported for females compared to males for maxillary ectopic eruption ($p < 0,05$). Ectopic eruption occurred unilaterally in 4.1% and 11%, bilaterally in 2.9% 16% for mandible and maxilla respectively.

In order to verify more comprehensive data about ectopic eruption prevalence of first permanent molars in Turkish Republic of Northern Cyprus we will include more patients to our study.

Keywords: ectopic, permanent molar, eruption, resorption

P-124 - ÇOCUKLARDA AĞIZ SAĞLIĞININ GÜNLÜK YAŞAMA ETKİSİ (C-OIDP) İNDEKSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Beril MURATOĞLU¹, Elif KANBEROĞLU¹, Betül ŞEN¹, Betül KARGÜL¹,

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Turkey

Ağız Sağlığının Günlük Yaşama Etkisi (OIDP) bireyin günlük aktivitelerini etkileyen ağız diş sağlığı durumlarını değerlendirir ve genellikle ağız sağlığına bağlı yaşam kalitesinin bir göstergesidir. Türkiyedeki çocuk hastalarda bu indeks için yeterli veri yoktur. Çalışmanın amacı dişhekimliği fakültesindeki çocuk hastalarda Ağız Sağlığının Günlük Yaşama Etkisi (C-OIDP) İndeksi kullanılarak Ağız Sağlığına Bağlı Yaşam Kalitesini(OHRQoL) değerlendirmektir.

Nisan 2015-Ocak 2016 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesindeki 8-14 yaşları arasında 72 çocuk(32 erkek,40 kız) çalışmaya dahil edilmiştir. C-OIDP indeksinin Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği yapılmıştır.(Can,2009) Ağız diş sağlığının günlük yaşama etkisi, son 6 ayda ağız ve dişle sağlığı ile ilgili problemleri 1)yemek yenmesi 2)düzgün konuşmak 3)ağızınızın temizlenmesi 4)uyumak 5)utanmadan gülmek 6)ev ödevlerini yapmak 7) insanlarla ilişkileri gibi 8) aktivitenin değerlendirilmesi şeklinde; şiddet (0-3) ve sıklık (0-3) olarak skorlanmıştır.

OIDP indeksinin değeri ortalama 9.16±11.12'dir. Çocukların %76 sı bir veya daha fazla faaliyetten etkilenmiştir. Bu etkilenenlerden şiddeti en yüksek olanlar yemek yemek ve dişlerini fırçalamak ,düşük olanlar ev ödevlerini yapmak ve insanlarla ilişkileridir. En fazla etkilenen aktivite yemek yemek(%54) ,en az etkilenen aktivite sosyalleşme(%5) görülmüştür. Çalışmamıza dahil olan çocukların %24'ünün günlük aktivitesi hiç etkilenmemiştir.

Çalışmamızda Fakültemiz Pedodonti Anabilimdalı kliniğinde tedavi gören çocuklarda ağız diş sağlığının günlük yaşam aktivitelerine etkisinin olduğu ve en çok etkilenen günlük aktivitenin de yemek yemek olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: çocuk, ağız sağlığı, indeks

P-124 - CHILD-ORAL IMPACTS ON DAILY PERFORMANCE (CHILD-OIDP) IN TURKISH CHILD PATIENTS ATTENDING DENTAL SCHOOL: A PILOT STUDY

Beril MURATOĞLU¹, Elif KANBEROĞLU¹, Betül ŞEN¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İstanbul, Turkey

Oral Impacts on Daily Performance (OIDP) assesses impacts of oral health conditions that affect daily activities of an individual and is commonly used as oral health related quality of life (OHRQOL) indicator. The aim of this study was to evaluate OHRQOL in Turkish children attending a dental school by using Child Oral Impacts on Daily Performance (C-

OIDP) questionnaire.

The survey was conducted during the period April 2015-January 2016 and information was collected on 72 children (32 boys 40 girls) aged 8-14 years, attending the dental school in Istanbul, Turkey. A modified questionnaire including sociodemographic information was used. C-OIDP has been validated in Turkey (Can S;2009). Oral impact of daily performance was obtained by adding scores for eight items. During the past 6 months how often have problems arisen with their mouth and teeth which caused them difficulties with 1) eating, 2) speaking, 3) cleaning teeth, 4) sleeping, 5) smiling without embarrassment, 6) emotional status, 7) enjoying social contact and 8) doing homework. Each impact score was calculated by multiplying the frequency (0 to 3) and severity (0 to 3). Then, the scores of the eight performances were summed. Finally, the overall score was the sum divided by 72 (maximum possible score) and multiplied with 100 to give a percentage score. A child can have no oral impact (score = 0) or maximum oral impacts (score = 100).

76 % of children had one or more oral impacts. The mean score of OIDP was 9.16 ± 11.12 . A total of 24 % had COIDP scores of zero.

This pilot study revealed that oral impacts on quality of life are prevalent among children attending a University dental clinic for treatment. The impacts are mainly related to difficulty eating.

Keywords: children, oral health, index

P-125 - EBEVEYNLERİN FLOR HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ VE TOPİKAL FLOR UYGULAMALARINA BAKIŞ AÇILARI

Burcu GÜCYETMEZ TOPAL¹, Mehmet ÜNAL¹, İsmail Haktan ÇELİK¹

¹Afyon Kocatepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti AD, Afyon, Türkiye

Koruyucu diş hekimliğinin en önemli uygulamalarından biri, topikal flor uygulamalarıdır. Ancak, son zamanlarda flor hakkında kamuoyunda çeşitli haberlerin çıkması, ebeveynlerin önyargılarını ve endişelerini arttırmaktadır. Bu çalışmada, ebeveynlerin flor ve topikal flor uygulamalarına bakış açılarının ve bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Kliniğimize başvuran 3-14 yaş arasındaki 100 çocuğun ebeveynlerine, flor uygulamaları hakkında hazırlanan anket formu doldurtulmuştur.

Yapılan anket çalışması sonucunda; ebeveynlerin %56'sı flor hakkında hiçbir bilgilerinin olmadığını belirtmişlerdir. Flor hakkında bilgisi olan ebeveynlerin, %54,5'inin bu bilgiyi okulda öğretmenlerinden, % 29, 5'inin ise diş hekimlerinden öğrendikleri, %45' inin flor uygulamalarını zararlı olarak gördüğü belirlenmiştir. Florun zararlı olduğunu düşünenlerin ise, %24,4'ünün florun kanser, zeka geriliği, kısırlık veya hiperaktiviteye yol açtığı ile ilgili haberlerden etkilendiği öğrenilmiştir.

Sonuç olarak, ebeveynlerin flor hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığı ve farklı kaynaklardan duydukları doğru olmayan bilgilerden etkilenecek flor hakkındaki kaygılarının yüksek olduğu görülmüştür. Diş hekimlerinin, toplumu bilinçlendirmede daha etkin rol oynaması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk diş hekimliği, koruyucu diş hekimliği, flor

P-125 - PARENTS' KNOWLEDGE LEVELS ABOUT FLUORIDE AND OPINIONS ON TOPICAL FLUORIDE APPLICATIONS

Burcu GÜCYETMEZ TOPAL¹, Mehmet ÜNAL¹, İsmail Haktan ÇELİK¹

¹Afyon Kocatepe University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Afyon, Turkey

One of the most important treatments of preventive dentistry is topical fluoride applications. However, in recent times, various public information about fluoride has increased the prejudices and concerns of parents. In this study, it is aimed to evaluate the parents' opinions and knowledge levels about fluoride and topical fluoride applications.

We have filled out a questionnaire about the fluoride and fluoride applications to the parents of 100 children, aged between 3-14, who applied to our clinic.

As a result of the questionnaire survey; 56% of the parents stated that they had no information about fluoride. It was determined that parents who had knowledge about fluoride, 54.5% of them learned this knowledge from their teachers in school, 29.5% from dentists and 45% of them see fluoride as harmful. It have been learned that 24.4% of parents, who saw fluoride as harmful, are affected by news about fluoride has caused cancer, mental retardation, infertility or hyperactivity.

As a result, parents were not adequately informed about fluoride and were concerned about the inaccurate information they had from different sources. It is thought that dentists should play a more active role in raising awareness of the society.

Keywords: pediatric dentistry, preventive dentistry, fluoride

P-126 - MEYAN KÖKÜ VE KLOORHEKSİDİN GARGARALARIN İNVİVO ANTİMİKROBİYAL ETKİNLİĞİ: PİLOT ÇALIŞMA

Fatih OZNURHAN¹, Burak BULDUR¹, Özgül CARTI¹, Ugur TUTAR², Cem CELİK³, Ceylan HEPOKUR⁴

¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Sivas, Türkiye, ²Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme Ve Diyetetik Bölümü, Beslenme Ve Diyetetik AD, Sivas, Türkiye, ³Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü, Tıbbi Mikrobiyoloji AD, Sivas, Türkiye, ⁴Cumhuriyet Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Temel Eczacılık Bilimleri Bölümü, Biyokimya AD, Sivas, Türkiye

Bu in vivo çalışmanın amacı, çocuklarda tükürük streptokok mutans (SM) düzeylerini azaltmaya yönelik basit bir bitkisel çürük önleme protokolünün etkinliğini değerlendirmektir.

Yapılan bu çalışmada Klorheksidin (CHX), meyan kökü ve serum fizyolojik kullanılmıştır. Toplam 90 hastada, her bir grup için 30 kişi olacak şekilde planlanmıştır. Gargara öncesi, gargaradan 5 dk sonra ve gargaradan 1 saat sonrasında tükürük örnekleri toplanmıştır. Değerlendirmeler gargara sonrası 5.dk (T1), 1 saat sonra (T2) ve aradaki farklılıkları tespit amacıyla 5-60 dk (T3) olarak hesaplanmıştır. Ekimi yapılan örneklerin enkübasyon süresi sonunda plaklar değerlendirmeye alınarak üreyen kolonilerin Colony Forming Unit/ml (CFU ml-1) olarak sayımları yapılmıştır. CFU değerlerindeki azalmalar istatistiksel analizlerde kullanılmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and Bonferroni düzeltilmeli Friedman Wilcoxon işaret ve Bonferroni testleri ile analiz edildi ve anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alındı.

CHX T1 ve T2 zamanları içerisinde istatistiksel olarak anlamlı düşüşler gösterdi (p<.05); fakat T3 grubunda CHX ve meyan kökü grubunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmedi (p>.05).

Meyan kökü dental işlemlerde kullanılabilir yararlı bir ajan olabileceği fakat meyan kökü oranının, içerisindeki glisirizik asit yüzdesinin ve tedavinin süresi ile ilgili daha ileri çalışmalar yapılması gerekliliği bulgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: meyan kökü, gargara, klorheksidin, çocuk

P-126 - ANTIMICROBIAL EFFICACY OF CHLORHEXIDINE AND LICORICE MOUTHWASHES IN VIVO: A PILOT STUDY

Fatih OZNURHAN¹, Burak BULDUR¹, Özgül CARTI¹, Ugur TUTAR², Cem CELİK³, Ceylan HEPOKUR⁴

¹Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Sivas, Turkey, ²Cumhuriyet University, Faculty Of Health Sciences, Department Of Nutrition And Dietetics, Sivas, Turkey, ³Cumhuriyet University, Faculty Of Medicine,

Department Of Medical Microbiology, Sivas, Turkey, ⁴Cumhuriyet University, Faculty Of Pharmacy, Department Of Biochemistry, Sivas, Turkey

The aim of this in vivo study was to evaluate the effectiveness of a simple herbal caries-prevention protocol aimed at reducing salivary streptococcus mutans (SM) levels in children.

Chlorhexidine (CHX), licorice and saline were used for this study. A total of 90 individuals were recruited for the study. Saliva samples were collected before gargling, at the end of 5 m (T1), 1 h (T2) and the differences were calculated within 5-60 m (T3). Plaques were evaluated following incubation and counts of the growing colonies were performed in Colony Forming Units (CFU)/ml. Decreases in CFU were calculated in ratio for statistical analysis. Data were analyzed with Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and Friedman Wilcoxon signed rank tests by Bonferroni correction, using a 0.05 of significance level.

CHX caused significantly different decreases in T1 and T2 groups ($p < .05$); but in T3 group, there were no significant differences between CHX and Licorice ($p > .05$).

Licorice might be a useful agent for dental procedures and further studies are needed to learn more about the dose of licorice, the ratio of glycyrrhizin and the duration of dental therapy.

Keywords: licorice, mouthwash, chlorhexidine, children

P-127 - OKULLARDA FLORLU VERNİK UYGULANMASI PROGRAMI HAKKINDA VELİLERİN BİLGİ VE TUTUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

İşıl Özgül KALYONCU¹, Seda HAS², Figen EREN GİRAY¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye

Amaç: T.C. Sağlık Bakanlığı tarafından T.C. Milli Eğitim Bakanlığı ile işbirliği içerisinde yürütülen 60 ayını doldurmuş ilköğretim öğrencilerine yönelik olarak, koruyucu ağız ve diş sağlığı çalışmaları kapsamında “Florürlü Vernik Uygulamaları” başlıklı faaliyete 2014-2015 eğitim öğretim yılında başlanmıştır. Çalışmamızın amacı; Sağlık Bakanlığı tarafından yürütülen bu uygulamaya dahil edilen sosya-ekonomik düzeyi farklı olan iki okulda, velilerin bu uygulama ile ilgili tutumları ile genel olarak topikal flor uygulamaları hakkındaki bilgi düzeyleri ve bakış açılarının değerlendirilmesidir.

Materyal ve Metot: Çalışmamıza Bayrampaşa İlköğretim Okulu ve İTÜ Geliştirme Vakfı Okullarında, 60 ayını doldurmuş anaokulu, 1. sınıf ve 2. sınıf çocuklarının velileri dahil edildi. Veliler için hazırlanan anket formu kullanılarak elde edilen veriler değerlendirildi.

Bulgular. Devlet okulundaki 60 velinin %68 i (n=41) çocuklarına okulda topikal flor verniği uygulaması yapılmasına izin verirken, özel okuldaki 70 veliden %43 (n=30) ü çocuklarına okulda uygulama yapılmasına izin vermiştir. Devlet okulunda topikal flor verniği uygulanmasına izin vermeyen 18 velinin %16’sı (n=3) uygulama hakkında yeterince bilgilendirilmediğini, %26’sı (n=5) uygulamanın uygun ortamda yapıldığını düşünmediğini, %26’sı (n=5) ise florun zararlı olduğunu düşündüğünü bildirmiştir. Özel okulda topikal flor verniği uygulamasının yapılmasına izin vermeyen 40 velinin %8 i(n=3) uygulama hakkında yeterince bilgilendirilmediğini, %20’si, (n=9) uygulamanın uygun ortamda yapıldığını düşünmediğini, %43’ü (n=17) florun zararlı olduğunu düşündüğünü bildirmiştir.

Sonuç: Toplum ağız diş sağlığı programlarında topikal flor uygulamaları koruyucu dişhekimliğinde önemli bir rol oynar. Bu çalışma flor hakkında bilgileri az olan ebeveynlerin flor uygulama prosedürleri hakkında bilgilendirilmeleri gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: koruyucu dişhekimliği, topikal flor uygulaması

P-127 - ASSESSMENT OF KNOWLEDGE AND ATTITUDES OF PARENTS ABOUT APPLICATION OF FLUORIDE VARNISH IN SCHOOL-BASED PROGRAMME

İşıl Özgül KALYONCU¹, Seda HAS², Figen EREN GİRAY¹, Betül KARGÜL¹

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Istanbul, Turkey, ²Marmara University Faculty of Dentistry, Istanbul, Turkey

Objectives: "Fluoride Varnish Applications" programme was initiated in the year 2014-2015 for primary school students who completed 60months within the scope of school based oral health promotion by The Ministry of Health in cooperation with The Ministry of National Education. The purpose of this study; is the assessment of attitudes of parents in two different socio-economic classes about the topical fluoride application programme which carried out by the Ministry of Health with the knowledge and also view on topikal fluoride applications.

Materials and Methods: Parents of 1st and 2nd grade children who completed 60months at Bayrampaşa Elementary School and ITU Development Foundation Schools included to the study. The data obtained using the questionnaire and than were evaluated.

Results: Parents of the 60 children in the public school 68%(n=41), gave permission for their children to apply topical fluoride in school, while 43%(n=30) of the 70parents in the private school allowed their children to apply topical fluoride in school. Sixteen persentage(n=3) of the parents of the children who did not allow the application of topical fluoride in the public school stated that they were not adequately informed about the application, 26%(n=5) of them did not think it was done in the appropriate environment and 26%(n=5) of them think that fluoride is toxic. Eight persentage(n=3) of the parents of the children(n=40) who did not allow the application of topical fluoride in the private school stated that they were not adequately informed about the application, 20%(n=9)of them didn't think it was done in the appropriate environment and 43%(n=17) of them think that fluoride is toxic.

Conclusion: The community based oral health programmes as topical fluoride applications plays an important role in preventive dentistry. This study shows a lack of knowledge about fluoride among parents and the need for informing them about fluoride application procedures.

Keywords: preventive dentistry, topical fluoride application

P-128 - MİNE DEMİNERALİZASYONUNU ÖNLEYEN VE REMİNERALİZASYONUNU DESTEKLEYEN GÜNCEL YAKLAŞIMLAR

Esra Ceren TATLI

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Ağız ortamında yeterli oral hijyenin sağlanamadığı durumlarda, mine yüzeyinden kalsiyum ve fosfat iyon kaybı ile demineralize alanlar oluşabilmektedir. Mine demineralizasyonlarının önlenmesi, oluştuktan sonra remineralize edilmesi, ya da lezyonun uzaklaştırılarak estetiğin geri kazandırılmaya çalışılması sıklıkla uygulanan tedavi seçenekleridir. Erken evrede çürük lezyonları, kalsiyum ve fosfat iyonlarının yüzey lezyonlarına difüzyonu ile remineralizasyonu sonucu geri dönüşümlüdür ve kaybedilen yapı yeniden kazandırılabilir. Mine remineralizasyonunu başlatma yeteneğine sahip birçok ajan mevcuttur. Flor bu amaçla klinisyenler tarafından en sıklıkla tercih edilmesine rağmen günümüzde çeşitli sınırlılıklardan dolayı daha başka remineralizasyon materyalleri geliştirilmiştir. Bu derlemenin amacı mine remineralizasyonundaki güncel yaklaşımlar hakkında bilgi vermektir.

Kazein fosfopeptit-amorf kalsiyum fosfat (CPP-ACP) / CPP-ACPF: Bir süt türevidir olan CPP-ACP, fosfor ile seril bakımından zengindir ve amorf kalsiyum fosfat nanopartiküllerine bağlanan glutamik asit içermektedir. Mine yüzeyindeki kalsiyum, fosfat, flor iyonlarını yüksek doygunlukta tutarak demineralizasyonu inhibe etmekte ve remineralizasyonu sağlamaktadır. En sıklıkla vernik formu kullanılmakla birlikte, dolgu materyallerinin, sakızların, macun, gargara ve pastillerin yapısına eklenmektedir. Biyoaktif cam (kalsiyum-sodyum-fosfosilikat): Son yıllarda diş hekimliğinde kullanım alanı bulan biyoaktif camlar, biyomateryal olarak adlandırılan malzeme grubundadır. Biyoaktif cam, tükürük ile temas ettiğinde tükürük içerisinde sodyum, kalsiyum ve fosfor iyonları hızlı bir şekilde salınır ve bu iyonlar doğrudan hidroksikarbonat apatit oluşturarak remineralizasyonu başlatır. Mine remineralizasyonunu sağlamak için kliniğe yönelik ürünlerde ve diş macunu formunda biyoaktif cam içerikli ajanlar üretilmiştir. Nano-hidroksiapatit (Nano HA): Sentetik kalsiyum hidroksiapatit insan diş ve kemiğinin mineral yapısına kimyasal ve biyolojik olarak benzerlik gösteren biyoaktif bir materyaldir. Kalsiyum-fosfat deposu olarak görev yaparak supersaturasyon sağlamak ve bu şekilde remineralizasyonu desteklemektedir. Bu amaçla günümüzde bazı diş macunları ve ağız gargaralarının içeriğine Nano HA ilave edilmiştir.

Erken aşamada tespit edilen çürük lezyonlarının kaviteye ulaşmadan remineralizasyon yoluyla tedavi edilmesi minimal invaziv diş hekimliğinin önemli basamaklarından biridir. Son yıllarda remineralizasyonun sağlanması amacıyla geliştirilen materyallerin bir çoğunun remineralizasyonun sağlanmasında tek başına yeterli olmayışı daha etkin ve güvenilir yöntem ihtiyacını doğurmaktadır. Bu amaçla daha fazla çalışma sonucunun değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: remineralizasyon, flor, CPP-ACP, biyoaktif cam, Nano HA

P-128 - UP-TO-DATE APPROACHES PREVENTING ENAMEL DEMINERALIZATION AND SUPPORTING ENAMEL REMINERALIZATION

Esra Ceren TATLI

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

In cases where adequate oral hygiene can not be achieved in the oral environment, demineralized areas can be formed by loss of calcium and phosphate ions from the enamel surface. In the early stage, caries lesions can remineralize with diffusion to surface lesions of calcium and phosphate ions. There are many agents which have ability of remineralization of enamel. Although fluor is most frequently preferred by clinicians for this purpose, more remineralization materials have been developed due to its various limitations. The aim of this review is to give information about current approaches to remineralization of enamel.

CPP-ACP / CPP-ACPF: It is rich with phosphorylseryl and contains glutamic acid linked to amorphous calcium phosphate nanoparticles. CPP-ACP inhibits demineralization and maintains remineralization by retaining high saturation calcium, phosphate, fluor ions at the surface of the enamel. Bioactive glass (calcium-sodium-phosphosilicate): Bioactive glass, which is used in dentistry in recent years, is a material called biomaterials. When it contacts with saliva, sodium, calcium and phosphorus ions are rapidly released into the saliva and these ions directly initiate remineralization by forming hydroxycarbonate apatite. Nano-hydroxyapatite: Synthetic calcium hydroxyapatite is a bioactive material that is chemically and biologically similar to the mineral structure of the human tooth and bone. It acts as a calcium-phosphate reservoir to provide supersaturation and thus supports remineralization. To this end, Nano HA has been added to the content of some toothpastes and mouthwashes today.

In recent years, most of the materials developed for the purpose of remineralization. Further studies are needed to make a definitive recommendation.

Keywords: Remineralisation, fluor, CPP-ACP, bioactive glass, Nano HA

P-129 - FARKLI İÇERİKLİ DİŞ MACUNLARININ ANTİBAKTERİYAL ETKİLERİNİN İNCELENMESİ: İN VITRO ÇALIŞMA

Burçak ÇAKIR¹, Ece TURAN², Mustafa ATEŞ³, Ece EDEN²

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İzmir, Türkiye, ²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İzmir, Türkiye, ³Ege Üniversitesi Fen Fakültesi, Biyoloji AD, İzmir, Türkiye

Bu çalışmanın amacı, farklı içerikli diş macunlarının Streptococcus Mutansa karşı gösterdikleri antibakteriyel etkilerini in vitro ortamda değerlendirmektir.

Farklı içerikte ve antibakteriyel etken maddeleri değişik (ozon, ganoderma lucidum, çay ağacı yağı, xylitol, çinko, propolis, theobromine, triklosan, sodyum lauril sarkosinat) 11 diş macununun S. Mutansa karşı antibakteriyel etkisini incelemek için disk difüzyon metodu kullanıldı. Kağıt disklerin merkezine enjektörle 0,1 ml diş macunu örneği yerleştirildi. Kontrol grubu olarak vazelin kullanıldı. Her test ürünü için 3 disk hazırlandı. 48 saat sonunda test edilen mikroorganizmaya karşı oluşan inhibisyon zon çapı dijital kumpas yardımıyla ölçüldü. Elde edilen sonuçların istatistiksel analizi One-way ANOVA ve posthoc TUKEY testi ile yapıldı.

Farklı içeriklerdeki diş macunlarının antibakteriyel etkilerinin değerlendirildiği bu çalışmada, Triklosan içerikli diş macunu en yüksek antibakteriyel etki gösterirken bunu sırasıyla Ganoderma Lucidium ve Ksilitol içerikli diş macunlarının izlediği görüldü. Çay ağacı yağı içeren diş macunu ve Theobromine ve Sodyum Lauril Sarkosinat bileşimini içeren diş macunlarının birbirleri ile benzer ve antibakteriyel etki gösteren macunlar arasında en düşük etkiye sahip grup olduğu saptandı. Theobromine içerikli 3 farklı diş macunu arasından çocuklar için üretilmiş olan macunda antibakteriyel etki saptanmadı.

Antibakteriyel etki gösterdiği iddiasıyla piyasaya sunulan farklı özellikteki diş macunlarının içine ilave edilen antibakteriyel maddeler, bakteri plağındaki patojen oluşumunu kontrol ederek periodontal hastalıkları ve diş çürüklerini engellemeyi hedefler. Son yıllarda diş macunu üretici firmaları yeni ürünleri kullanıma sunarken hem doğal içerik kullanmayı, hem de çoklu etki ile başarı hedeflerini yükseltmeyi amaçlamaktadırlar. Ancak, bu amaç için kullanılan antibakteriyel maddelerin etkinliği tartışmalıdır.

Anahtar Kelimeler: diş macunu, antibakteriyel, s. mutans, in vitro, theobromine

P-129 - EVALUATION OF ANTIBACTERIAL EFFECT OF TOOTHPASTES WITH DIFFERENT CONTENTS: AN IN VITRO STUDY

Burçak ÇAKIR¹, Ece TURAN², Mustafa ATEŞ³, Ece EDEN²

¹Ege University, Faculty of Dentistry, İzmir, Turkey, ²Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, İzmir, Turkey, ³Ege University Faculty of Science, Department of Biology, İzmir, Turkey

The aim of this in vitro study is to evaluate toothpastes with different contents for their antimicrobial activity against *Streptococcus Mutans*.

Disc diffusion method was used to investigate the antibacterial effect of 11 toothpastes with different contents and different antibacterial agents (ozone, ganoderma lucidum, tea tree oil, xylitol, zinc, propolis, theobromine, triclosan, sodium lauryl sarkosinat) against *S. mutans*. 0.1 mL sample of toothpaste was placed in the center of the paper discs with the syringe. Vaseline was used as the control group. 3 discs were prepared for each test product. The inhibition zone diameter against the microorganism was measured after 48 hours with digital calipers. Statistical analysis of the results was performed by One-way ANOVA and posthoc TUKEY test.

In this study that is evaluating antibacterial effects of toothpastes in different contents, it was found that Triclosan-containing toothpaste showed the highest antibacterial effect followed by toothpastes containing Ganoderma Lucidium and Xylitol respectively. Toothpastes containing Tea Tree Oil and toothpastes containing Theobromine and Sodium Lauryl Sarkosinate were found to be the group with the similar antibacterial effects and had the lowest efficacy among other antibacterial agents. Among the 3 different toothpastes containing theobromine, no antimicrobial effect was observed in the toothpaste produced for children.

The antibacterial substances added to the different toothpastes presented to the market with the claim of showing antibacterial effect are aimed at preventing periodontal diseases and tooth decay by controlling the pathogen formation in the bacterial plaque. In recent years, toothpaste manufacturers have been trying to use new products while using natural ingredients as well as increasing their success targets with multiple effects. However, the efficiency of antibacterial agents used for this purpose is controversial.

Keywords: Toothpaste, antibacterial, *s. mutans*, in vitro, theobromine

P-130 - TÜKÜRÜKLE KONTAMİNE MİNE YÜZEYLERİNE UYGULANAN FARKLI FİSSÜR ÖRTÜCÜLERİN MİKROGERİLİM BAĞLANMA DAYANIMLARININ KARŞILASTIRILMASI

Mirac Sezgi TUNA¹, Saziye ARAS²

¹Dentalis Ağız ve Dis Sağlığı Polikliniği, Ankara, Türkiye, ²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Tükürük kontaminasyon riski bulunan fissürlerde 4 farklı (hidrofilik yapılı Embrace Wet Bond ve Smart Seal Loc&F, hidrofobik ve dehidratasyon ajanı ile kullanılan Ultraseal XT Plus/Primadry, hidrofobik yapılı bir fissür örtücünün bonding ajanla kombinasyonunun HeliosealF/Optibond FL) fissür örtücünün mikrogerilim bağlanma dayanımı karşılaştırılmıştır.

40 daimi molar asitlendi, yıkanıp hava ile kurutuldu. Gruplara taze tükürük damlatılarak 10 s beklendi. Kontamine yüzeylere Embrace ve Smartseal doğrudan uygulandı. Ultraseal uygulanmadan önce yüzeylere dehidratasyon ajanı Prima Dry, Helioseal kullanılmadan önce bonding ajan olan Optibond FL uygulandı. Mikrogerilim bağlanma dayanımı testi için bukkal yüzeyler önce 600 sonra 1200 gritlik silikon karbid zımparayla düzleştirildi. mine yüzeylerine 5 mm çapında şeffaf plastik halkalarla fissür örtücüler 1mm olacak şekilde uygulandı. bukkal yüzeyleri yukarıya bakacak şekilde akrile gömüldüler. Bloklar distile suda 37°C' de 24 saat etüvde bekletildiler. hassas kesit alma cihazına yerleştirilerek her örnekten 1 mm² yüzey alanına sahip dikdörtgen prizması şeklinde çubuklar elde edildi. çubuk şeklindeki örnekler mine yüzeyinden koparak ayrıluncaya kadar 1 mm/dk hız ile gerilim kuvveti uygulandı. Newton olarak ölçülen mikrogerilim bağlanma dayanımı değerleri aşağıdaki formül kullanılarak daha sonra Megapaskala dönüştürüldü.

örtücülerin medyan bağlanma dayanımları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,001$). Optibond FL+ Helioseal F'in medyan bağlanma dayanımı, SmartSeal'e ve Primadry + Ultraseal'e oranla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p < 0,001$). Optibond FL/Helioseal ile Embrace bağlanma dayanımı istatistiksel olarak benzerdir ($p = 0,019$). Primadry + Ultraseal ile Smartseal' in bağlanma dayanımları istatistiksel olarak benzer bulundu ($p = 0,449$). fissür örtücüler arasında rakamsal olarak en yüksek bağlanma dayanımı değerleri sırasıyla; Optibond FL/Helioseal F (15,8 MPa), Embrace Wet Bond (11,3MPa), Smart Seal&Loc F (9,4 MPa) ve Primadry/Ultraseal XT Plus (7,9 Mpa) olarak saptanmıştır

Tükürükle kontaminasyonun tüm gruplarda fissür örtücülerin mineye bağlanmasını anlamlı düzeyde düşürdüğü belirlenmiştir. Hidrofilik yapıdaki Embrace Wet Bond ve Smartseal Loc&F'in değerlendirilen ölçütlerde beklenen performansı göstermemiştir. Optibond FL/Helioseal F' in tükürük kontaminasyonu riski olan hastalar için karşılaştırılan fissür örtücüler içerisinde en başarılısıdır.

Anahtar Kelimeler: mikrogerilim bağlanma dayanımı, hidrofilik fissür örtücü, dehidratasyon ajanı, fissür örtücü, tükürük kontaminasyonu

P-130 - EVALUATION OF MICROTENSILE BOND STRENGTH OF DIFFERENT FISSURE SEALANTS ON SALIVA CONTAMINATED ENAMEL SURFACE

Mirac Sezgi TUNA¹, Saziye ARAS²

¹Dentalis Dental Clinic, Ankara, Turkey, ²Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

The evaluation of 4 different types of fissure sealant (two hydrophilic sealant Embrace Wet Bond and Smart Seal Loc&F, hydrophobic sealant used with dehydration agent Ultraseal XT Plus/Primadry and hydrophobic sealant used with bonding agent Heliobond/Optibond FL) on saliva contaminated enamel surface.

40 permanent molars etched, rinsed and air dried. fresh saliva applied all fissure surfaces. Embrace and Smartseal applied directly to the surface. before Ultraseal application dehydration agent Prima Dry used on surface and Optibond FL was used before Heliobond application. buccal enamel surfaces grinded firstly 600 than 1200 silicon carbide emery for microtensile test. 5mm diameter plastic tubes prepared for fissure sealant application. sealants applied 1mm height in these tubes. molars sanded into acrylic blocks than left in incubator during 24 h. By using microcut machine 1mm² rectangular prisms were prepared than sealant and enamel surfaces pulled off with 1mm/moment microtensile strength. measured findings was converted Newton to megapascal.

microtensile strength of Optibond FL/Heliobond F is statistically meaningful higher than SmartSeal and Primadry/Ultraseal ($p<0,001$). microtensile strength of Optibond FL/Heliobond and Embrace are statistically similar ($p=0,019$). microtensile strength Primadry/Ultraseal and Smartseal are statistically similar ($p=0,449$). highest strength are respectively Optibond FL/Heliobond F (15,8 MPa), Embrace Wet Bond (11,3MPa), Smart Seal&Loc F (9,4 MPa) ve Primadry/Ultraseal XT Plus (7,9 Mpa).

Saliva contamination decreased bond strength in all groups. The highest bonding performance for fissures applied to saliva contaminated surfaces was observed in Optibond FL+ Heliobond F > Embrace Wet Bond > Smart Seal&Loc > Primadry + Ultraseal XT Plus, respectively. according to these results Optibond FL/Heliobond F is better choice on saliva contaminated surfaces.

Keywords: microtensile bond strength, hydrophilic fissure sealant, dehydration agent, fissure sealant, saliva contamination

P-131 - REJYONEL ODONTODİSPLAZİ: VAKA RAPORU

Gülçin DOĞUSAL¹, Kadriye Görkem ULUGÜZEL¹, Şeyma ERDOĞAN¹, Işıl SÖNMEZ¹

¹Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Aydın, Türkiye

Regional odontodisplazi (RO); mine, dentin ve pulpayı etkileyen, genellikle tek çenede lokalize, süt ve daimi dişlenmenin her ikisinde izlenebilen nadir bir gelişimsel anomalidir. Etkilenen dişlerin sürmesinin geciktiği veya süremediği, radyolojik olarak, anormal morfoloji ve hipoplastik kron görünümü sergilediği bildirilmektedir. Tedavinin bireysel olması nedeniyle, regional odontodisplazi için genel bir tedavi yaklaşımı önerilememektedir. Bu olgu sunumu, mevcut vakanın klinik ve radyolojik bulgularını ve tedavi planlamasını tanımlamayı amaçlamaktadır.

Sistemik olarak sağlıklı 10 yaşındaki kız çocuk dişlerinin geç sürmesi şikayeti ile Adnan Menderes Üniversitesi Pedodonti Kliniğine Şubat 2015'te başvurdu. Klinik ve radyolojik inceleme sonucu 24 numaralı dişin anormal bir morfoloji ile ağız içine sürdüğü, 25 ve 26 nolu dişlerin ise geniş pulpa odası ve ince mine duvarları olduğu tespit edildi ve diş gelişimi ve sürmesi açısından takip edilmeye karar verildi. Ancak hasta, şikayetin olmaması nedeniyle kontrollerine gelmediğini bildirdi. Hasta sol maksiller bölgede apse oluşumu ve diş etinde kaşıntı şikayeti ile Kasım 2016 tarihinde tekrar başvurdu. Hastanın 24 nolu diş bölgesinde geniş bir periapikal radyolüseni ve bukkal mukozasında sinus yolu ve 25 ve 26 no'lu dişlerin fibrotik gingiva ile kaplı olduğu izlendi. Üst çene sol birinci premolar dişe endodontik tedavi başlandı. Erüpsiyon gecikmesi ve uzun süren dişeti iritasyonu nedeniyle bu bölgedeki fibrotik gingiva cerrahi olarak uzaklaştırıldı. Hastanın dişlerinin sürmesi ve 24 no'lu dişinin takibi devam etmektedir.

Regional odontodisplazi birçok dental anomaliye neden olan nadir görülen bir hastalıktır. Yapılan konservatif tedavi yaklaşımı ile; etkilenen dişlerin ağız içerisine sürdürülerek optimum oral işlevin sürdürülmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: regional odontodisplazi, gelişimsel, hipoplastik

P-131 - REGIONAL ODONTODYSPLASIA: CASE REPORT

Gülçin DOĞUSAL¹, Kadriye Görkem ULUGÜZEL¹, Şeyma ERDOĞAN¹, Işıl SÖNMEZ¹

¹Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Aydın, Turkey

Regional odontodysplasia is a rare developmental anomaly which affects enamel, dentin and pulp, generally localized in only one arch and usually seen in both dentitions. It has been reported that the eruption of the affected teeth is delayed or does not occur and radiologically illustrate abnormal morphology and hypoplastic crown. General suggestions for therapy of regional odontodysplasia cannot be given, since treatment has to be individual. This case report aims to describe clinical

and radiological findings and treatment planning of the present case.

10-year-old girl without any systemic problems was referred to the Pediatric Dentistry Clinic of Adnan Menderes University with the chief complaint of delayed eruption in February 2015. Clinical and radiological examination showed that 24 had erupted with an abnormal morphology; 25 and 26 teeth were found to have large pulp chamber and thin enamel walls and it was decided to follow them in terms of tooth development and eruption. Because of not having any complaints, the patient said that she did not come to her controls. The patient applied again with abscess formation in the left maxillary region and complaint of itching in the gingival in November 2016. The patient had a large periapical radiolucency in 24 region and a sinus tract was noted on the buccal mucosa. 25 and 26 were still impacted and covered with fibrotic gingiva. Endodontic treatment was started for 24. The fibrotic gingiva in this region was surgically removed for delayed eruption and prolonged gum irritation. The patient's teeth eruption process and 24 is still under regular follow-up.

Regional odontodysplasia is a rare disorder that can cause severe dental anomalies with that conservative treatment approach; it is aimed to have optimum oral function by sustaining the affected teeth in the mouth.

Anahtar Kelimeler: regional odontodysplasia, developmental, hypoplastic

P-132 - NON- SENDROMİK OLİGODONTİ: VAKA RAPORU

Emine Nur CERİT¹, Melike KİRAZ¹, Levent ÖZER¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bir ya da daha fazla dişin gelişimsel olarak eksik olması hipodonti; altı ya da daha fazla dişin (üçüncü molar diş haricinde) eksikliği oligodonti veya şiddetli hipodonti olarak adlandırılmaktadır. Hipodonti bir sendromun parçası olarak veya non-sendromik olarak ortaya çıkabilir. Bu olgu bildiriminde, 7 adet daimi diş eksikliğini içeren oligodonti olgusu ve tedavi planlamasının sunulması amaçlanmıştır.

11 yaşında kız hasta diş eksikliği şikayeti ile çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı öğrenilmiş ve ekstraoral dokularında anomali gözlenmemiştir. İntraoral muayenede, oklüzyonda sınıf 1 kapanış, ön keserler bölgesinde derin kapanış ve normal sınırlarda overjet ilişkisi bulunduğu saptanmıştır.

Hastanın panoramik radyografisinde; alt/ üst çenede 7 adet daimi dişin eksik olduğu ve ağız içinde persiste süt dişlerinin bulunduğu belirlenmiştir. Hasta ve velisi bilgilendirildikten sonra ortodonti ile konsültasyon yapılmış ve sonuçta; mobil olan süt dişlerinin çekimine, persiste süt azı dişlerinin ağızda tutulmasına ve diş eksikliği olan bölgelerde fonksiyon ve estetiği sağlamak amacıyla hastanın büyüme gelişim dönemi sona erene kadar bu alanların, hareketli dişli protez ile rehabilitasyonuna karar verilmiştir. Derin dentin çürüğü bulunan diş (65), restore edilmiştir. Ağız içinde eksik olan dişlerin yerine akrilik dişler kullanılarak hareketli dişli protez yapılmış ve hasta düzenli takibe alınmıştır.

Oligodonti vakalarında tedavi planlaması oldukça karmaşıktır ve multidisipliner bir yaklaşım gerektirir. Tedavi planlamasında, hastanın yaşı, mevcut süt dişlerinin prognozu, destek dokuların durumu, eksik diş sayısı, oklüzyon dikkate alınmalı ve hastalar mutlaka uzun dönem takip edilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: oligodonti, konjenital eksik diş

P-132 - NON-SYNDROMIC OLIGODONTIA: A CASE REPORT

Emine Nur CERİT¹, Melike KİRAZ¹, Levent ÖZER¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

Hypodontia in which one or more teeth are developmentally deficient; six or more teeth (except third molar teeth) are called oligodontia or severe hypodontia. Dental deficiencies that can occur as part of a syndrome or non-syndromically. In this case

report aimed to present 7 permanent missing teeth including oligodontia and treatment planning.

An 11 years old girl was admitted to a child dental clinic with a complaint of missing teeth. She has no systemic disease and no abnormalities were observed in the extraoral tissues. Intraoral examination revealed class 1 occlusion, deepbite in the anterior region and overjet in normal limits.

In the panoramic radiography was observed 7 missing permanent teeth in maxilla and mandibula, also persistent primary teeth in the mouth. After informing the patient and the parents, consultation was made with orthodontics. It has been decided to, extraction the mobile primary teeth, to keep the persistent primary teeth in the mouth and rehabilitate with the removable prosthesis until the end of the growth period of patient to provide function and aesthetics. Decayed tooth (65) was restored. Removable prosthesis was made by using acrylic teeth instead of missing teeth and patient was taken regularly.

In the cases of oligodontia, treatment planning is complicated and requires a multidisciplinary approach. In the treatment planning, the age of the patient, the prognosis of existing primary teeth, the condition of the supporting tissues, the number of missing teeth, occlusion should be taken into consideration and the patient should be followed for long term.

Keywords: oligodontia, congenitally missing teeth

P-133 - TÜRK TOPLUMUNDA DENTAL AĞRI YAŞAYAN ÇOCUKLARIN AĞRI RENGİ

Halenur ALTAN¹, Hüseyin ÇEVİK¹, Serkan DOĞRU², Mustafa SÜREN², İsmail OKAN³

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Tokat, Türkiye, ²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD, Tokat, Türkiye, ³Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Anestezi AD, Tokat, Türkiye

Bu çalışma diş ağrısı olan çocuklarda yaşadıkları ağrıyı hangi renkle ifade ettiklerini belirlemeyi amaçlayan bir anket çalışmasıdır. Ağrıyı tanımlayabilmek için çeşitli skalalar (sayısal,sözel, yüz) kullanılmıştır. Ağrıyı tanımlamak için kullanılan bir diğer kavram da renktir. Rengin tanımlanması, sayısal ve yazılı skalaların algılanmasının ve anlaşılmasının zor olduğu yaş gruplarında alternatif olarak tercih edilmektedir

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Çocuk Diş hekimliği bölümüne diş ağrısı şikayetiyle başvuran 3-14 yaş arası herhangi bir sistemik hastalığı olmayan, kas-motor fonksiyonlarında bozukluk olmayan, sözlü komutları anlayabilen, mental retardasyonu olmayan 140 çocuk dahil edilmiştir. Çalışmaya gönüllü olmayı kabul eden çocukların ağrı rengini tanımlamak amacıyla ağrı varlığında A5 boyutunda beyaz kağıt üzerinde iki daire boyatıldı. 24 adet kuru boyadan "Ağrı varlığında ve yokluğunda" hangi renklerde boyama yapılacağı soruldu ve daireleri boyaması istendi. Her renk numaralandırıldı ve elde edilen sonuçlarla tanımlayıcı istatistik ve faktör analizi yapıldı. İstatiksel analizler SPSS 20 (IBM,USA) ile gerçekleştirildi.

Faktör analizine göre ağrı varlığında seçilen ilk üç renk "Kırmızı, Koyu Yeşil, ve Koyu Mavi"dir. Ağrı yokluğunda seçilen ilk üç renk ise "Sarı, Açık Yeşil ve Açık mavi"dir.

Çalışmaya göre ağrı varlığında çocuklar daha koyu renkleri, ağrı yokluğunda ise daha parlak renkleri tercih etmektedirler. Ağrı subjektif bir bulgudur ve çocuklarda renklerle ağrının ifadenin sağlanması doğru ağrı değerlendirilmesi yapılmasına katkıda bulunacağını düşünümekteyiz.

Anahtar Kelimeler: dental, ağrı, renk, çocuk

P-133 - THE PAIN COLOUR OF CHILDREN WITH DENTAL PAIN IN TURKISH POPULATION

Halenur ALTAN¹, Hüseyin ÇEVİK¹, Serkan DOĞRU², Mustafa SÜREN², İsmail OKAN³

¹Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Tokat, Turkey, ²Gaziosmanpaşa University, Faculty of Medicine, Department of Anesthesiology And Reamination, Tokat, Turkey, ³Gaziosmanpaşa University, Faculty of Medicine, Department of General Surgery, Tokat, Turkey

This study is a survey study aiming to determine what colour children express dental pain they have experienced. Various scales (numerical, verbal, face) are used to define the pain. Another concept used to describe pain is color. Definition of colour is an alternative method in age groups numerical and verbal scales are difficult to understand.

A hundred forty children referred to Gaziosmanpasa University, Dentistry Faculty, Department of Pediatric Dentistry were included if they had dental pain, they were 3 and 14 years, had any systematic disease and mental disorders, any impairment of muscle-motor function, able to understand verbal commands. In the presence of pain, two circles on A5 size white paper were painted to describe the pain color of children who agreed to volunteer to study. To be asked to the children which colours from 24 coloured pencil to paint in "presence and absence of pain" and requested the painting the circles. Each colored pencil was numbered and descriptive statistics and factor analysis were performed with the obtained results. SPSS 20 (IBM,USA) was used to statistical analyses.

According to factor analysis, the first three colors selected in the presence of pain are "Red, Dark Green, and Dark Blue". The first three colors selected in the absence of pain are "Yellow, Light Green and Light Blue".

According to the study, children prefer darker colors in the presence of pain and brighter colors in the absence of pain. Pain is a subjective finding and we believe that providing pain self-report with color in children will contribute to support pain assessment.

Keywords: dental, pain, colour, child

P-134 - TAURODONT SÜT VE DAİMİ AZI DİŞİNİN MİKRO-CT İLE İNCELENMESİ: OLGU SUNUMU

Burcu Nihan YÜKSEL¹, Kaan ORHAN¹, Firdevs TULGA ÖZ¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Taurodontizm pulpa odası tabanının apikale doğru yer değiştirmiş olması ile karakterize morfolojik bir dental anomalidir. Bu olgu bildirisinde radyografik olarak taurodontizm tanısı konulan süt 1.azı ve daimi 1.büyük azı dişinin pulpa odası ve kök kanallarının Mikro-CT ile değerlendirilmesinin sunumu amaçlanmıştır.

OLGU 1: 10 yaşındaki hastanın yapılan dental muayenesinde derin dentin çürüğü olan ve radyografik muayenesinde fizyolojik kök rezorbsiyonu olduğu görülen sol alt süt birinci azı dişinin çekimi uygun görülmüştür. Mikro-CT (Bruker, SkyScan 1174, Belgium) ile incelenen dişin a (pulpa odası tavanının en alt noktası ve tabanının en üst noktası arasındaki mesafe) ve b (pulpa odası tavanının en alt noktası ile apikal arasındaki mesafe) mesafeleri hesaplanmıştır. OLGU 2: Alt sağ daimi birinci büyük azı dişinde ağrı ve perküsyonda hassasiyet nedeniyle başvuran 13 yaşındaki hastadan alınan radyografide geniş periapikal radyolüseni gözlenmiş olup anamnezinde retreatment tedavisi hikayesi olduğu öğrenilmiştir. Dişin çekimi uygun görülüp Mikro-CT (Bruker, SkyScan 1174, Belgium) ile kök kanal morfolojisi incelenmiştir.

Olgu 1'deki dişte a mesafesi değeri 4,9 mm, b mesafesi değeri ise 9,26 mm olarak ölçülmüştür. $a/b \times 100$ formülüyle elde edilen 52,91 oranına göre süt azı dişi mesotaurodont olarak sınıflandırılmıştır. Olgu 2'deki alt sağ daimi 1.büyük azı dişinin kavite preperasyonu sonucunda a değeri kaybedildiği için hesaplama yapılamamakla birlikte dişin radyografide kanal dolgusunun kök boyu itibarıyla yeterli ve olması gereken uzunlukta olduğu belirlenmesine karşın, Mikro-CT'den elde edilen kesitsel görüntülerde ise kanal dolumu yapılmamış ekstra bir kanal boşluğu ve özellikle distal kanalın kesitinin oldukça eliptik olduğu tespit edilmiştir.

2 boyutlu radyografilerle taurodontizm tanısı konulabilmesine rağmen özellikle endodontik tedavi endikasyonu olan dişlerde kök kanal boşluğu morfolojilerinin 3 boyutlu olarak incelenmesi gerekliliği görülmektedir. Mikro-CT daha detaylı görüntülerle tanıya ve tedaviye yardımcı olacak bir yöntem olarak görülmele birlikte klinik kullanımda geçerliliği ve uygulama kolaylığı olacak şekilde geliştirilmesi ve klinik çalışmalarla desteklenmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: taurodontizm, mikro-ct, radyografi

P-134 - MICRO-CT EVALUATION OF TAURODONTISM IN A DECIDUOUS MOLAR AND A PERMANENT MOLAR: CASE PRESENTATION

Burcu Nihan YÜKSEL¹, Kaan ORHAN¹, Firdevs TULGA ÖZ¹

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Türkiye

TÜRK PEDODONTİ DERNEĞİ 24. BİLİMSEL KONGRESİ

Taurodontism is a morphological anomaly of teeth characterized with apically displaced pulpal floor. The aim of this case report was to make 3D examinations with microcomputerized tomography of pulp chambers and root canals of a primary mandibular first molar and a permanent mandibular first molar diagnosed with taurodontism.

CASE 1: Taurodont teeth of 10 years-old patient which were diagnosed by radiographically were extracted. Tooth were examined with a Micro-CT (Bruker, SkyScan 1174, Belgium) and measurements have been done for the reference points a (distance from the lowest point of pulp chamber roof to the highest point of the floor) and b (distance from the highest point of pulp chamber roof to the apex). CASE 2: Radiographic examination revealed a periapical radiolucency and a root canal treatment for permanent mandibular right molar of 13 years old patient whom applied with a chief complaint of pain and tenderness to percussion. Retreatment intervention was told by parents which was done 1 year ago. Tooth were extracted and examined with Micro-CT.

Measurements have been done for the Case 1 according to calculation by $a/b \times 100$ and tooth were classified as mesotaurodont by acquired value 52,91. Calculations couldn't be done because of the preparation process. Despite of the length and the wall adaptation of the root canal treatment could be defined as satisfactory by radiographic evaluation, an extra canal could be seen by the sectional images. Distal root canal of the tooth could be identified quite elliptical.

Despite the fact that taurodontism can be diagnosed by 2D measurements on radiographic images, it is obvious that 3 dimensional examination is necessary to obtain decisive data for clinical interventions especially for endodontic purposes. Methods should be developed for clinical applications.

Keywords: taurodontism, mikro-ct, radiography

P-135 - MOLAR İNSİZAL MALFORMASYONU (MIM) ETİYOLOJİNDE KORTİKOSTEROİDLER ETKLİLİ MİDİR?

K. Görkem ULU GÜZEL¹, Melis AKYILDIZ², Işıl SÖNMEZ³

¹Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Aydın, Türkiye, ²Çocuk Diş Hekimi Uzmanı, Özel Muayenehane, Aydın, Türkiye

Molar Kesici Malformasyonu (MIM), son yıllarda fark edilen, süt ikinci molarlar ile daimi birinci molarların kök morfolojilerini ve daimi maksiller santral kesici dişlerin kron morfolojilerini etkileyen bir gelişimsel diş anomalisidir. Bu vaka sunumunda, MIM'in karakteristik özelliklerinin ve etiolojisinin tartışılması amaçlanmıştır.

11 yaşında kız hasta Şubat 2016'da rutin dental muayene için kliniğimize başvurdu. Medikal hikayesinde 4 aylıkken sol çenedeki hemanjiyom nedeniyle 6 ay süren steroid (Prednizol) tedavisi gördüğü öğrenildi. Panoramik radyografide daimi birinci molarların hepsinin köklerinde malformasyon olduğu görüldü. Daimi üst santral kesici dişlerin her ikisinin de labioservikal bölgelerinde kama şeklinde defekt gözlemlendi.

MIM etiolojisinde, sistemik duruma bağlı olarak hormonal değişimler veya ilaç kullanımından şüphelenilmektedir. Ancak, altta yatan esas nedenin açıkça belirlenmesi için daha çok çalışma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: molar insizal malformasyonu, kortikosteroid

P-135 - DO CORTICOSTEROIDS HAVE A ROLE IN ETIOLOGY OF MOLAR INCISOR MALFORMATION (MIM)?

K. Görkem ULU GÜZEL¹, Melis AKYILDIZ², Işıl SÖNMEZ³

¹Adnan Menderes University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Aydın, Turkey, ²Pediatric Dentist in Private Clinic, Aydın, Turkey

Molar incisor malformation (MIM) is a newly realised developmental tooth anomaly that affects the root morphology of the primary second molars, permanent first molars, and the crown morphology of permanent maxillary central incisors. The aim of the present case was to discuss the etiology and characteristics of MIM.

An eleven-year-old girl referred to our clinic for routine dental examination at February 2016. She had a medical history of medication (Prednisolone) when she was 4 weeks old for 6 months that was associated with haemangioma in her left jaw.

Panoramic radiography revealed that the roots of the all permanent first molars had abnormal morphology. The upper central incisors on both sides exhibited a wedge-shaped defect at the labio-cervical area

The etiologic factor of MIM is suspected to be medication or hormonal changes related to a systemic condition; nevertheless, more studies are necessary to determine the underlying reason clearly.

Keywords: molar incisor malformation, corticosteroids

P-136 - OPTİK KOHORENS TOMOGRAFİNİN (OCT) DIŞ HEKİMLİĞİNDE KULLANIMI

Betül SEN YAVUZ¹, Gülina KARGÜL DİNÇ², Betül KARGÜL¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, İstanbul, Türkiye, ²İdealtepe Göz Merkezi, İstanbul, Türkiye

OCT, ışığın değişik yüzeylerden geçerken gösterdiği yansıma farklarını belirleyerek biyolojik yapıların kesit görüntülerini oluşturan yeni bir görüntüleme tekniğidir. OCT invaziv olmayan bir yöntemle ve non-iyonize ışın kullanarak 20 µm'den daha küçük çözünürlükle, yapıların biyolojik mikro-strüktürü hakkında bilgi verebilmektedir (Hsieh ve ark., 2013). OCT göz, cilt ve iç organların görüntülenmesi gibi tıpta birçok kullanım alanına sahipken diş hekimliğinde de sert ve yumuşak dokuların görüntülenmesinde kullanılmaya başlanmıştır (Lenton ve ark., 2012). Bu çalışmadaki amacımız OCT'nin diş hekimliğinde sert dokular üzerindeki farklı kullanım alanlarını göstermektir.

Bu çalışmada OCT (CirrusTMHD-OCT 4000; Carl Zeiss Meditec, AG07745 Jena Germany) ile sağlam mine, minedeki demineralizasyon (%37fosforik asit ile), Nanohibrit Komposit restorasyonun marjindeki 'gap' oluşumu (Clearfil MajestyTM;Kuraray) ve Fissür Örtücünün (FisSeal; WP) yapısı incelenmiştir. OCT ile dental yapıların 2 ve 3 boyutlu olarak kalitatif ve kantitatif değerlendirilmesi yapılabilmektedir.

OCT pit ve fissürlerin görüntülenmesinde, fissürlerdeki 1,5-2mm derinliğindeki restorasyon adaptasyonlarının görüntülenmesinde kullanılabilir. Demineralize bölgenin görüntülenmesinde lezyon bölgesi yüksek reflektivite ile lezyonun hemen altında reflektivitenin azalması ile lezyonun sınırını ortaya çıkarmakta ve lezyon derinliğinin kantitatif olarak ölçülmesine olanak sağlamaktadır.

OCT'nin non-invaziv olması, eş zamanlı bilgi vermesi, görüntülerin tekrarlanabilir olması, iyonize radyasyon yerine kızıl ötesine yakın dalga boyunda ışık kullanması(1310 nm dalga boylu), yüksek çözünürlüklü görüntü sağlaması ve 3 boyutlu görüntü elde edilebilmesi gibi konvansiyonel tekniklere göre bir çok avantajı bulunmaktadır. Yeni bir teknik olan OCT'nin kullanımı yapılacak yeni çalışmaları ile yaygınlaşacaktır.

Anahtar Kelimeler: optik kohorens tomografi (oct), diagnoz, demineralizasyon, çürük, restorasyon

P-136 - DENTAL USAGE OF THE OPTICAL COHERENCE TOMOGRAPHY (OCT)

Betül Sen YAVUZ¹, Gülina KARGÜL DİNÇ², Betül KARGÜL¹

¹Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Istanbul, Turkey, ²İdealtepe Eye Center, Istanbul, Turkey

Optical coherence tomography (OCT) is a new diagnostic imaging technique that creates cross-sectional images of biological structure by qualifying the reflections of infrared light from dental structures. By non-invasive technique and using non-ionize light source, it is possible to obtain excellent spatial resolution ($\sim 20 \mu\text{m}$) images (Hsieh ve ark., 2013). OCT has been widely used in numerous clinical applications, including gastroenterology, ophthalmology and dermatology in medicine and it has also been used to image dental hard and soft tissue (Lenton ve ark., 2012). The aim of this in vitro study to present dental applications of OCT on hard tissue in dentistry.

OCT can be used to view the restoration adaptations at depth of 1.5-2mm in fissures, and the view of pits and fissures. In OCT, demineralization can be distinguished from sound tissue based on the following two main principles: increased light scattering in porous demineralized tissue and decreased light scattering in subsurface layer. The depth of lesion can be evaluated quantitatively.

In OCT, demineralization can be distinguished from sound tissue based on the following two main principles: increased light scattering in porous demineralized tissue. Cross-sectional OCT images between the resin composite or fissure sealant and dentin showed an increase in the signal intensity displayed as a clear line in the grey scale two-dimensional image, in which there was lack of an interfacial seal. OCT also help to assess the quality of restorative procedures and results during and after placement.

There are several advantages of optical coherence tomography are; non-invasiveness, real-time information, repeatability, presence of infrared light versus ionizing radiation and that provide high-resolution imaging and three-dimensional imaging ability. OCT is a novel technique that the usage of OCT will become widespread with new studies.

Keywords: optical coherence tomography (oct), diagnosis, demineralisation, caries, restoration

P-137 - ÇOCUKLARDA İLK DİŞ HEKİMİ ZİYARETİ YAŞI VE NEDENLERİ

Didem ATABEK¹, Nagehan AKTAŞ¹, Nihan CEVLEK¹, Didem SAKARYALI²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye, ²Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti AD, Ankara, Türkiye

Bu çalışma, Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran çocukları ilk diş hekimi ziyaretine yönlendiren en yaygın nedenleri ve çocukların yaş dağılımını ve araştırmaktır.

Veriler, Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na ilk defa başvuran çocuk hastaların dental kayıtlarından elde edilmiştir. Gerekli bilgileri toplamak için bir anket kullanılmıştır. Sadece daha önce dental bir deneyimi olmayan ve ilk kez diş hekimi ziyaretinde bulunan çocuklar çalışma kapsamına alınmıştır. Tanımlayıcı istatistik olarak çapraz tablo analizi ve ki-kare testi uygulanmaktadır. Anlamlılık düzeyi $P < 0,05$ olarak belirlenmiştir.

İlk diş hekimi ziyaretinin en yaygın olarak 4-6 yaş aralığında olduğu görülmektedir. Çocukların ilk diş hekimine getiren baskın sebepler ise diş çürüğü ve diş ağrısı olmaktadır. Çocukların ilk diş hekimi ziyaretinde ebeveynler sıklıkla ağız diş sağlığı merkezlerini tercih ederken bunu üniversite hastaneleri ve en yakın sağlık merkezleri takip etmektedir.

Büyük Diş Hekimliği Akademileri tarafından ilk diş hekimi ziyareti için önerilen standart yaşlar göz önüne alındığında, ebeveynlerde bilgi ve farkındalık eksikliği olduğu; çocukların ilk diş hekimi ziyaretlerinin çoğunlukla mecburi durumlarda gerçekleştiği dikkat çekicidir.

Anahtar Kelimeler: çürük, pedodonti

P-137 - CHILDREN'S AGES AND REASONS FOR THEIR FIRST DENTAL VISIT

Didem ATABEK¹, Nagehan AKTAŞ¹, Nihan CEVLEK¹, Didem SAKARYALI²

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey, ²Başkent University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics, Ankara, Turkey

This study aimed to assess the average age of and most common reasons for first dental visits in children attending Gazi University Faculty of Dentistry in Ankara, Turkey.

Data were collected from the dental records of new pediatric patients attending a Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry. A questionnaire was used to collect the required information. Only children attending their first dental visits with no previous dental experience were included in the study. Descriptive statistics, cross-tabulation analysis, and chi-squared test were done. The significance level was set at $P < 0.05$.

It has been seen that the most initial dental visitation was in the range of 4-6 years. Seeing dental caries and the dental pain were the dominant reasons for first dental visits. Parents preferred oral and dental health centers, followed by university

hospitals and nearest health centers for the first dental visits of the children.

Considering the standard ages recommended for the first dentist visit by the Grand Dentistry Academies, parents are aware of the lack of knowledge and awareness; It is striking that children's first visits to the dentist usually take place in compulsory circumstances.

Keywords: caries, pedodontics